

کتابت در سال ۱۲۵۳
 در شهر تبریز
 در روز پنجشنبه
 در ماه رجب
 در سال ۱۲۵۳
 در شهر تبریز

۱۶۷۸۱



۸۷۹

این کتاب در سال ۱۲۵۳
 در شهر تبریز
 در روز پنجشنبه
 در ماه رجب
 در سال ۱۲۵۳
 در شهر تبریز
 در روز پنجشنبه
 در ماه رجب
 در سال ۱۲۵۳
 در شهر تبریز

کتابت در سال ۱۲۵۳
 در شهر تبریز

۸۷۹
 ۷-۳



کتابخانه کتب خطی و کتب چاپی
 شماره ثبت کتابخانه ۳۵۰۰
 شماره ثبت کتاب ۷۶۵
 تاریخ ثبت ۱۳۵۲

۱۶۷۷۸



۸۷۹

کتاب
 کون در اردو
 در تمام صفحات
 بر شاف

کتابخانه کتب خطی و کتب چاپی

کتابخانه کتب خطی و کتب چاپی
 شماره ثبت کتابخانه ۳۵۰۰
 شماره ثبت کتاب ۷۶۵
 تاریخ ثبت ۱۳۵۲

ابن عربی و مکتوبه فرموده که پس از اتمام کتاب بر کتاب نصرت و سعادت از کتاب علی
 و در کتاب خود بر حسب امر قدردار در آن فرموده که هر چه در این کتاب است نادر خط

کتابخانه کتب خطی و کتب چاپی

۸۷۹
 ۱۳۵۲
 ۷-۳



توضیح کتاب تاریخ ناپلئون که از زبان فرانسیس اسمیت ترجمه شده است

$\frac{Y_9}{Y - C}$

بسم الله الرحمن الرحيم

ساکنان ملک سروری و کوئی ربابان حقیقت گری و سرشته آن
در باب درایت و عجبان نه خطبات و کلمات و عطفه خیال در دست گری
کلام و تشدید در رکان هر وقت تاج و خورشید تمام بجز و پس از آنکه بارش از

ان صولن از طریق عین المثال نمایند که جاسون فقر کامل و سپرد
حج غافل و عاقل و دیار کاه و زرت اقدش بر نیست که با عوفاک خود موفقت
کلام و خوش برق خوام اندیشه و هم بود و بانی کند بال بال گذر
فلا عسیر: و زرت البروج از افلاک از قالم سبع قدش نقشه

شماره اول و پنجم است بر مرتبه اول و پنجم است
شماره اول و پنجم است بر مرتبه اول و پنجم است

این ترا از بنوعی

سنایر اطلال و کرب و کشتی شود فرمودند که چون از زبان فرشتگان مکتوب ترجمه
 و مطبق گردید بود در آن زبان لغت فارسی ترجمه غاید تا طالبان و قایق روزگارانی و مملکت
 در روان طریق مجاهدت و نام برداری و سرشت و سرشته تواند بود و بر بصیرت
 بهقان مشق خدمت و جان نثاری دولت آید که تواند بود و از مصلحت غریب
 و جوار در آن ایچیزه اودار راه و دور شوق جان نثاری و فداکاری هر یک از
 باطن است از خون و موجب نریختن و غرور در راه دین و دولت آید صوکر کرد
 حضرت سر با وج خلعت رسانیدم و زبان اردت ترجمان بدین کلمات ترجم
شعر سر خدا که هر مطلب کردم از خدا بر نهتهای سمیت خود کامران ندیم
 نامر با یون کمر فدویت و در بنامم بر اقام خدمت بسجده بانجام فرمایش هایون
 شتم و در ب تدریج کانه بر خ لجم و هم در التزام رکاب طغوز نشیب هایون در اردو
 است و آن مغول خدمت ندید بود تا آنکه توک اقباب کوک پس از نظام و سام صفت
 آن طغوزم برای آرایش افواج عکایض و مستقر خلافت عظمی را بابت خلعت فرستاده
 که در آن کالان خدمت مقرو مغول نادر سید جدید و خاقانی ریل خیریت تخیل است که
 در آن کتب خلعت آرای صفی است هر دو و خود از دم و اعلام طغوز فرجام
 آنرا مملکت عازم بودیم برای انعام فرمایش مامور از سعادت التزام رکاب قمر نشیب
 آن نهتهای امول نهایت مقصود و ی جان نثار بود مجروح و متوقف و خود در خلافت
 ابهره مامور و محکوم فرمودند که پس از انعام کتب بر کباب نصرت و سعادت از بطلق
 و قرب شود و حسب امر قدردان در آن خلافت نیز که حد و بندهای خدمت است نادر خط

برو قیاسی از زبان فارسی به فارسی ترجمه شده است

بسم الله الرحمن الرحیم

الحاکم ملک سروری و گوی زبان خدیجه صفت گشتی و سرشت آن سران افغان
در باب درایت و عیان مناد خطبات و کلمات و طبع و بیان است که این نظام
کلام و تشدید ارکان هر قساص و خست نام یکدیگر با هم در ادای ابدی
در صحن از طریق عین الحال نمایند که جانشان بقدر کمال و سرور و خیا
ح غافل و عاقبت بود بهرگاه ذرات آفرینش را نیست که با غفلت و غفلت و غفلت
بکلام و خست برقی خوام اندیشه و هم سرور و بیانی کند و بال کمال و سرور و خیا
فلاک و سعاد و ذرات البروج افلاک از قایم بسج قدرش نقشه است
در بارگاه آفرینش است بر مرتبه که یکبار خست
در بارگاه آفرینش است بر مرتبه که یکبار خست
در بارگاه آفرینش است بر مرتبه که یکبار خست

ستایش از طالع و بکتاب است و می شود فرمودند که چون از زبان فارسی به فارسی ترجمه
و طبقه گردیده بود از آن زبان به فارسی ترجمه نماید تا طالع و قیاسی و در زمانی و مملکت
گیری در روان طریق به هدایت و نام برداری به هر شوق و سرشته تواند بود و بر بصیرت
و جرات همتان مشوق قدوت و جان نثاری دولت است که تواند بود و در مطالع و غریب
امور و جوارات آن بهر چه او در ماه و هر شوق جان نثاری و فدکاری هر یک از
چاکران و طاعت افزون و موجب مزایه نماید و غرض در راه دین و دولت است که در
فرمان و حکمت سر و صواب خلعت رسانند و زبان در دت ترجمان بدین کلمات مترجم
کردندیم **شعر** که هر چه طلب کردم از خدا بر خفته ای بهمت خود کامران شدم
پس بجز این امر بایون مگر قدوت و در تمام بر تمام قدرت است به پنجام فرمایش بایون
نشته و در بزدلی بیکانه بر رخ بستم و هم در التزام رکاب نظرات بایون در ادای
خلعت باین مغول خدمت مذکور بود تا آنکه موکب آفتاب کوکب پس از نظام و تمام صفی
فرمان طاعت برای آرایش افواج عک که مضور به مستقر خلافت عظمی ربابات خلعت فرستاده
کن کرد و حاکمان بخدمت مقرو مغول نادر شده جدید و نیا قوی ریل خیریت تحمل است که
بجز در موکب خلعت آردای صفی است هر است و خواردم و اعلام نظیر فرجام
به تخریب مملکت عازم بودیم برای تمام فرمایش مامور از رعایت التزام رکاب قمری ب
بایون که منتهای امران نهایت مقصود قوی جان نثاری بود محروم و متوقف و قعود در خلافت
اب هر دم مامور و مکتوم فرمودند که پس از تمام کتاب بر کتاب نصرت و سعادت منت بلقی
و در غریب شود بجز این امر قدر قدر در در آنرا نیز که هر چه در میان قدوت است نادر خط

فکلت رتبه طراز صانع الله علی السواخ و حور و سر طرق المذاهب که خلافت ابرایت با حق تعالی
 و دولت قوی کفایت قاهره و مستقر و بین ملوک باقیع انحصار کردن و جرح هم بر این امر مستقر
 قهر بر است سمیت اتمام و صورت این مبدی و رفعت رجا و منجی ندرگاه و هب العباد و از حق
 البرای این است که در دربار کسب بازگاه و درگاه خلعت خراگاه سپهر مدارا بنشیند و بزم
 سبزه جم و قار و شهر یاسیان جاه فریدون اقتدار قبول نظر و محاربه و چون مطیع
 طبع که با اقبال نمون افتد که در این موهبت عظمی و کرمیت پذیرا نشاند که می خور
 و بیایست بر اوج احکام و سموت سایم و بین الاوائل و الاقران خیرین برتری و ذوقی ایم هانا
 کور این مسقلب و جود نایب و مانند کان فدویت نشاند که گیمای قبول نظر و محاربه و چون
 روحی موهب ما اعلاه فذله قابل رواج در بار موجود است که در ذره سیمقله استی کسب غلامان
 جان شایسته در کان از طبقات اقباب مردم و خطای خاطر موهب است که فله
 مملک و سلاطین الا یوم القیامه بیان نالیش و بروز کار بروز در عالم وجود گردد و گرنه عابدان مقصد
 عاقلان و نیم رسید ان الله و ذلک و هم جوی و نعم الوکیل در اول کتاب بود که روح نایب
 رفت بیان عالم دید روح که ستر و قیصر با هم نشسته اند و طبعان خود است بالاتر از اندیشه
 آنکه گفتند ما در دنیا چنین کارهای بزرگ کرده ایم و چه کرده و بجز که تحقیق باید بود و این نشانی
 شروع گفتن این تالیف موهب که بعد از اتمام شدن آن دو بزرگوار تصدیق گردید و نایب
 موهب بالاتر از اندیشه نشاند

حد اول و تالیف احوال نایب که در نهمین دور دنیا پارت یکونید شش است برین فصل اول و در بیان احوال
 و در بیان احوال و

بسم الله الرحمن الرحیم

شرح این نایب مذکور میباشد که در باب تولد و اصل و نسب و نجات نایب و اختلاف گفتگوی بسیار
 است و در هر احوال این است که در دوره اشهر اقصی است عیسوی مطابق او و مطابق با کتب ترا
 بهجری در هزاره کار که در شهر اکتب و تولد شد و در پستی فطرت او هر چه گفته اند بجهت خلاف واقع است
 و نیکوترین همان او فقیر بوده اند و او خود در مدرسه عامه که در صوره کجای آنجا از مردمان دولت
 و دین و دایمی شد تربیت یافته تحقیق است لکن این نوع تحصیل منحصر بود و بجهت کمالی از اولاد
 نخبه که در آنجا در بقیعت بوده اند در آن مدرسه با تعلیم می گرفتند و در وقتیکه نایب در مدرسه
 برین کجا آمد در نظر نفعی دولت فرانسه است مشغول تحصیل و بهر اسباب بود و در عرض حال
 بجز در جهان است مذکور نوشت و در آن عولفیه سبب فقر و احتیاج خود و مقصدا شرح داد
 که چون نموده در میان اهل ولایت روی داد و من نیز طرف خاصه بودم از رتبه بزرگان این
 دوره و عاقلان و کرده املاک مورد و مرا که در آن عیال من منحصر بانه بود و ضبط و نیز من
 و کسند عده بود که التفات من به نصیب دوی در توپخانه نایب و تقاضی فرمایند
 برادر کوچک او را که لوئیس نام داشت بدر نظام در اصل سار و وزیر جنگ و در پست عولفیه
 نوشت که کارگاه جابا شد مضایقه نیت و در عاقلیه عولفیه مرقوم نموده بود که مادامی که نایب
 در مدرسه باشد برادر او در داخل مدرسه نمی توان کرد چرا که قانون فرانسه این است که دو
 برادر و ولایت مدرسه نمیکند از یک مدرسه برادر او را در نصاب داده پروان کنند بعد برادر دیگر

دولت است چو که نتواند قانون این اصراف و خوش گذرانی که در مدرسه مرتکب است به جرمین نمی شود
که جوانان مدرسه که از اولاد نجیب هستند لذت خوش گذرانی فریفتند و از کبر و غرور آگاه می شوند و
نجان خود و محبت خاندان و بعضی آنکه از دیدن عیال خوشحال می شوند بحالت از فقر پدر و مادر میکشند
و بکنایه می خورند و بچشم حقارت نظر نمایند ازین گذشته وقتیکه متعلمین در اول جوانی
در مدرسه رسیده بچشم میاد درشته صفت ب و فکر کردند و شام چهار و اکل مشرب خوب
صرف نمودند از زحمات لشکر که بخیال میمانند و در مقام ضرورت بطریقیکه نظر اولیای
دولت است از عهد خدمت نمی توانند برآمدند بر این لازم است که جوانان مدرسه
از اول با نجیب و خدات که منسوب است به اوست عادت نمایند از قبیل پاک کردن
خفت و کفش و گذران خورد که آنها را قوی و حلاکت ناید و نان سیاه صلاکات
خوارک آنها باشد و مادران که منصب بانها داده نشده باید بهمه زحمات رکن باشند و کارهای
شوند که توانند تحصیل از دو و زحمات سفر و حسیه و حوار تحمل شوند تا بوضع که مقدر شده اند
بعد از خطای منصب بانها با صلاکات ابو که جمیع خود به فقر تعلیم نمایند مولف گوید ناپلئون
در سن و اسکا که با نظریه در امور دولتی عقل میکرد و تلاش این است که ایام اقتدار خود
مدرسه می ساخت و بهمان قواعد که در افکار او بود و چون از زمان وقت جوانی بسیار
زیرک بود و امور دولتی به هر ضابطه اوجی آمد بوقت تمام او را علامه خطه نموده روی نمود
در آن باب بحجرات و جرات تمام به برده انگار می خست از اینجه جوانان مدرسه از جمله
خطا لب بودند که از روز مدرسه بیرون بروند و بر این قسمی که معلومین بقرار
قانون بجهت امتحان جوانان مدرسه در فضیلت مدرسه نام کنند اگر دان مدرسه با وجودیکه

و علم بیشتر و بیشتر ناپلئون بودند امتحان او را مقدم بر خود داشتند معتمدین مذکور بعد از امتحان
حکامات او را در مدرسه بیرون آوردند منصب نایب دومی توپخانه منصب معاونت مولف
گوید چون من در حال ناپلئون بودم و وقتیکه او را در توپخانه مقرر داشتند چون من نتوانستم
در شغل مذکور در اصل شوم لابد مانده بپای تخت من رفتم و بعد از مدتی شخصی یکی از مدرسه می
برگزید که جرمین فتنه در کجای مشغول تحصیل علم او باشد م چند روزی نشد که صدای خود غایب
فرس شدند از انقلاب عظیمی برپا شد و فتوی قتل شاه فرس داده شد چندی در مدرسه نظام
مانده و در آن ایام عیوی سلطان توپخانه حجری مرصحت برپا کرد و ناپلئون را ملاقات کرد و
و تجوید عهد شد که هرچین به اوضاع بودم لکن او از من به اوضاع تبر بود و او در دیو کرمانه
جنگ استعدای ماموریت مینمود و من در دیوان وزیر امور خارجه مشغول بودم در اوایل
تابستان سال هجری شورش عظیمی در پاریس برپا شد و قریب شش هزار نفر از اهل شهر جمع شدند
و در آن وقت از ادای مال انجلی بشارت پادشاهی میرفتند من ناپلئون را خبر دادم ناپلئون و من
مستند این احوال بود که در اختیار رفایدا آورد که چرا عوام ان مسوولان فقر و جرمی کرده اند
چرا حکم نمیدهند که توپخانه را بکشند و پانصد شش صد نفر از اهل پاریس بکشند تا آرام بگیرند و
همان روز که بهم شام می خوردیم از اول تا آخر صحبتش در همین باب بود و نتایج آن غوغا
بیان مینمود و من او را بهر خطا که در هر چه گفته بود بهمانطور شایسته بچشم دیدم اقامت ماه که او
۱۰ تا بستان بود و نزدیک رسید که آن روز روز مهملات نام نهادند بعلمت آنکه در همین
انقلاب باری از اهل شهر در معرض قتل درآمد بعد از آن ناپلئون هم در کار شرکت و بار
مرصحت پاریس کرد و منصب سرکنسید و همراهِ او در بر قلم توان که در وقت است و انجلی بود

رفت و آن اول بخت پادشاه بود و در گرفتن آن فتنه خدا مات بسیار کرد و در اسبهای که او را
 تابستان شش ماهی بود و کس عذرت که همراهش فرستاد و ایلان بود و در آنجا بود که یکبار از راه
 کوچکی بود و ما سر کرد که در آنجا با وقایع رخسار دولت دیدند وین مواد با کارکنان دولت بخواب
 گفتگو نمایند و در خیره سیاه بر ناپدیدان داده و مایهات مخفی دولتی با و نمود که از چگونگی اوضاع
 علم بهر نزد و این ماموریت دلیل آنست که ناپلین با وجودیکه آنوقت ۲۰ ساله و پسر تربیت از نیکو
 رعیت بهرسانده که او را با قدرت برای چنین کارها منتخب نمودند ناپلین حرب حکم روانه و
 قدرت محوله بخود و آنرا هم در مقام آن حال قرار داده در مجرب شد و کلای عذرت بود که
 در حال که ایلان بودند و بهیت در عقب نهاده بودند و مضار کرده و نفر و کس و مایه فرستادند
 از آن فتنه که آن روزها در کار بود این دو نفر بجهت عدم استخفاف احکامی که در اول ماموریت ناپلین
 شده و نیز سفیدین بکوت و جلال او که روز بروز در نزد او جمع شده و بهر بختی که کرد
 حکم عمل ناپلین را نوشتند و در مجرب ساختند و حکم دادند که بپاریس نزد و کلای جمهور
 برده باشند و لطف گوید هرگاه این فتنه را به سینه پیش اتفاق افتاده بود و در نزد و کلای
 برده بودند و آنرا در مقام امتحان بر نمی آمدند محمل بود که جوان ۲۰ ساله که آنرا بجهت ویری
 از ناپلین احوال و ظاهر بود ۲۰ سال و یکبار پیش که کس اقرار داد و در چگونگی از او صادر و خوب
 از عجایب روزگار خواهد شد و لطف گوید و فتنه ناپلین را از مضرب معزول و بکشتن امر کردند
 شرحی بر طبق باند و نفر و کس نوشت که نام از مضرب معزول ساختند تحقیق این است که قبل
 از آنکه حکم عدالت فتنه در باره من جاری شود بدون سوال و ثبوت تقصیر بکنه در حق من
 بناحق حکم صادر نمودید و تکیه افکندش در دولت واقع شود کل مردم از آنکه و رعیت و دو

بودند که فاین و یکبار و توخواه مشخص است که فاین بجهت پادشاهی دولت تدبیر است بجهت دفع آنرا
 باید نمود و لکن ظلم کردن درباره دولت خواه صادق که صدقه زیادی است و ضرر است
 خواهد رسید و کس عذرت حکم بر خجانت دولت خواه جاری نمیتواند کرد و ما سر کرد یعنی از
 درست گویان اجرای نهادت کند حال را در کدام صنف میکند در فاین یا دولت خواه
 از این همیشه معین جمهور بر نموده ام و کوشش نموده ام و با دشمنان ولایتی و مدعی خارجی از ناپلین
 نکرده ام و خانه و خیال مال هر چه دارم در راه آنها ترک ننموده و در دعوی تولان و خیر قضا
 خدات نموده ام با وجود اینها چگونه مرا فاین بخود زنده و حال آنکه حرفه زمین نشسته اند و
 سوال از زمین نکرد و باید قطع نظر از زمین با اول مرا فاین خوانند بعد از آن صندوق نوشتجات
 مرا محرر کردید و حال آنکه باید اول نوشتجات مرصط کنید و همه بخود بگردانید هرگاه چیزی پیدا کنید
 و خجانت جمهور را هر چه شد آنوقت مر بخواهند و کلای آن سوال از من تحقیق نمایند در صورت
 بخود جواب مر بگوئید و حال آنکه فکر این بود و باره من بعل آوردید و حال خود را من بماند
 که بپاریس بروم که در آنجا مرا امتحان کنند و حکمی بهم بدست من داده اند که از آن حکم خجانت
 من ظاهر می شود و در خصوص چگونه بپاریس بروم اگر چه من یک نفر و توخواه بکنم
 که بر خجانت منم ساخته اند و لکن و کلای جمهور بر سر قرار می درباره من بپایند یعنی تو از من
 نایم ای بالاس نام را بر هر چه شایسته است از ما سوال میکنم آیا در این ۲۰ سال خلافت از من بپایند
 که دلیل بر خجانت من باشد ای البتة اگر چه نام من شایسته و لکن بقیه دارم که تا حال دلیل
 خجانت من بر شما معلوم نشده است آیا نزد است که دولتمندان و ولایت و دوو مثل من کردند
 را که وجود من را بجهت برای جمهور بر مصرف نموده است و کند من بقیه از دادن این فتنه

مردم تجویر رسانند که همیشه مردان و امانده ام و زنند که در وضعی بگذشت ام و حال خبری
 که از زنده داشت است این است که بیک روزی نبود که وجود من برای مملکت و دولت در کار
 باشد موزع گوید بیک این نوشتن به مثل رسد بوقت و حیرت ناپلئون بود تا تمام در دل آن
 دو نفر وکیل نموده خود را تحقیق بسیاری بطور خوب در باطن عمل ناپلئون نمودند و در تاریخ ششم
 اکتبر ۱۷۹۹ عیسوی مطابق با و آخر تابستان ۱۲۰۶ هجری و کلاهی جمهوریه حکمی نوشتند
 که چون بدقت و اهتمام تمام نوشته است ناپلئون را بتفصیل بدو و رسیدیم چیزی که دلالت
 بر خیانت ناپلئون کند ملاحظه نشود و بلاخطه ای که وجود او در یک گردان دولت منفعت عظیم
 دارد و در اینجا از جنبه قدیم منحصر نموده ایم همین حکم ناپلئون از حبس خلاص شد **فصل دوم**
در تفسیر قوه بندر تولان تولان معظّم ترین بندهای دولت فرانس است که مجموع کشتیهای
 کجواند دولت در آن جمع میگردد و در تمام جبال دولت فرانس دولت انگلیس که فرستاد
 بندر بود و باقیه صرف نموند جمهوریه فرانس که فرستاده مجدد آن را در محاصره
 کردند و ناپلئون با توپخانه و کشتی خود را موبتخار آنی شد و قصد رسیدن به فرانس در حواله
 قریه مربوط که متصل باقی است جمع شد در بندر آن میباشند که کشتیهای دولت انگلیس و سایر
 کشتیهای متفق شده و در آن جمع بودند بودند و این اوضاعی که گرد این بود که چند
 نفر از سر کرده کان توپخانه که در ایام شورش فرانس اخراج شده بودند جمع تعدادی کردهای
 گرفتن توپچی و توپ دست گردان گذاشته در عرض شش هفته عوارض و اسباب دولت عوارض
 توپ و در نهایت آن کشتی را می نمود و در مصلحتی و امیدوارانه کردهای شورش که در فرانس
 تولان است برای ایام فرستاده نقین داد و ستد میگردانند که از آب تنب و ادویش بر دوز ضرب کلوه

بودن

چوب دکل چندین کشتیهای بزرگ داشت و چند بندر کوچک و بزرگ شاد آفرای کشتیهای
 انگلیس معذور و بعقب نشسته ترک مکان اول نمودند و درین بین روز بروز کشتیهای بزرگ
 جمع و کلاهی جمهوریه در باب امری صره نقشه نمود و سواران را فرستاده و در آنجا طبعیه جنگ
 و مکان جلال و محل توپ و کشتی و بند و پستی زمین و منزل عا که رسو مندرج ساخته بودند
 که است بصیرت اقدام جنگیت نماید و همه آنها را در دوزخانی نه مندرین دولت خیال
 اگر اکل که در موندی مضب جنازه و در آن فن بد طولانی داشت مرقوم داشت بود بوز
 آن سردار افروغ و چند دست نه در موندین بایز و کواهی دولت و در و کلام آنها را
 شد که باید با امری صره شروع کرد و با برین وکیل جدید العود و در کشتی ناپلئون قرار داده
 و حکامی که از پاریس آورده بود همه را خوانده و رسید بعد از خواندن دستور العمل ناپلئون که
 آنوقت در توپخانه منصب برقی داشت پس از رسیدن احکام بکلیه بدقت تمام در ارضی و در طرا
 قه لایق ملاحظه و اکاهی تمام حاصل ساخته بود و وضع گرفتن کشتیها بطوریکه قرار داده
 بود بهمانطور قوه مذکور مفتوح گردید و احکامی که از دولت فرستاده بودند قبول نکرد
 و گفت دستور العمل در چنین مکان بکار نخواهد خورد و می صره باضابطه در این بدلیل و برهان
 سمحرت با من دیده ام که هرگاه کشتی را دست آوریم و پانزده سبت خمپاره و سی چوب دستی چوب دستی
 و چند کوره بجهت گرم کردن کلوه در آنی مرتب نایم در آنی قتیایم علی الاصل کشتیهای حمله
 انگلیس و ضرب کلوه را بخونیم ناپلئون این مقصدات را بدلیل قرار داده و حکم قطع کرد
 که بسبب دلایل عا که انگلیس است در و ستان آنی بکشتی عا که می که قوه تولان میباشند
 بکشتیها بر کرده و باقی کشتیهای کجواند فرانس را که بالفعل در تصرف آنهاست باز با و قوه خانه

و در آنکه که در قلعه ای موجود است آتش زده میروند و هر که در دست بر زانفرس شود در قلعه نمی
 گذاردند و یورش میجوید مطلق ضرورت بلکه همان مکان بود که من دیده ام بدست باوریم و
 مکان مذکور در اصل دماغه کوه متفرع و محیط بود که بپایه لاریشین در ده بود و مدخل کرده بود
 که هرگاه که در طریق صالحت بنام زنده و قلعه تولاان در چهار روز خوانند گرفت لاکن در و سینه ناپلین
 آنرا زده بود و در آنکه از انکلسن نیز از جویوب گئی آگاه و چهار هزار صالحت آنجا مقیم ساخت
 و جویوبهای کوه مذکور را جمع تر کشید و هر چه در قلعه تولاان در کسب و عمل بود در گئی کار برده
 و در طرف آن دو قلعه بندی کرده و شش میل واصل الطارق کوکچات نهاد و ناپلین باز از آنها نمود
 که گرفتن این مکان نباید بهجوم صالحت بعمل آید بلکه چند سینه و جویوب آن باید است که توپهای
 ۴۰ پوند و خمپازهای بزرگ بر آن گاهان پناه است که انکلسن و بعضی کلوله است که در خراب
 کرد و کلوله توپ و خمپازها را نیز در آنجا قلعه باید انداخت و چند هزار صالحت در کمین باید
 داشت که در ترتیب این مقدمات قلعه مذکور در ۴۰ ساعت با شش سینه و جویوب مقیم و قیام ناپلین
 این حکم قطعی و تقریر کرد و در روز یکم قلعہ پیش نمانده بود و مکرر زبان می آورد که این قلعه
 تصرف شد و هر چه در آنجا بود و در آنجا سینه ها و در طرح ریزی ناپلین میخواست بسیار که در آنجا
 چاره خویش انداخت که نه فرار داد و ناپلین باطل نمود و در اصل و کلا متفق لاری گفت نه طرح ناپلین
 نوری که در اصل دولت نیست الاصل بعد از گفت و در قراد طرحی ناپلین متغول با هر چه صده شدند
 و در طرف اصل الطارق پنج سینه ترتیب داده و مخفی از دشمن سینه مضبوطی در مقابل قلعه
 ملکیت ترتیب داده است توپ و چهار هزاره چهاره بزرگ در گئی گذارد که دشمن مطلقا
 اطلاع بهم نرسانند منظور ناپلین این بود که از این سینه دشمن خبر در نشود تا آنکه که در جویوب

از طرف

سوال

از طرف تمام شود و قیام حدود و جرم صالحت که در کمین است برسد حکم باتش افشانی آن توپهای
 که در چند روز قبل و کلای دولت برای ملاحظه سینه زده بودند بر توپهای مذکور رسید و چون
 مذکور شدند که این سینه است روز است با تمام رسیده و یک توپ انداخته شده و حال آنکه
 کلوله اینها بهتر از کلوله توپ سینه کار گزینا بود افتاد و کلای دولت بدون آنکه خبر نگشتند
 حکم باتش افشانی توپ و خمپازهای مذکور کردند و چون با حال شغف متغول باتش افشانی گشت
 جنرال اوخاره سردار انکلسن از دیدن این احوال برین حال شد و از یافتن سینه
 باین نزدیک متعجب شد و حکم داد که باید در طلوع صبح با چند هزار صالحت یورش برده سینه
 مذکور را در دست فرس گرفت و ناپلین سینه مذکور را زده خون و در مرکز خراج لاری کشید
 فرس ترتیب داده بود و چند سینه در آنجا بودند که با این قلعه روج و مالکیت ممکن شده بودند
 بوضع که هرگاه احدی از قلعه تولاان بیرون می آمد می دید نظر بر باد و فاصله با این دو قلعه
 چنانکه در آنجا در نظر بقی دور از یکدیگر مکان گرفته بودند که می بایست لابد راه بدشمن
 داده باشد جنرال اوخاره یک ساعت قبل از طلوع گرفتن سینه مذکور را مصمم شد پیش از
 صالحت انکلسن سپاه مول از قلعه بیرون آمد و سینه توپ سینه هجوم آوردند از هر جا که گذشت
 و نمی برای آوردند و بر تبه که فرج مخبران قبل از دولت سینه رسید بودند و توپهای سینه را
 گامیخ کوب کرده در خیال از طرف سینه انکلسن بالابان و ضربات کل کشیده شد
 جنرال اوخاره که آنروز سرداری شک فرس با و محول بود است و بطرف سینه حرکت
 آورد و ناپلین و جایی بلندی که سینه است که در سینه است و ناپلین سینه توپهای قرار
 داد و صالحت در آنجا نگاه داشت که هرگاه سینه توپها گرفته شود از آنجا هجوم آورده و دشمن را

پروان کند و از آنکه لا محظوظ اندر سید و چوپان خسته که از نظر دشمن مخفی و محفوظ بود و خود را نشانی نگاه
 کرد و دشمن بعد از گرفتن سکه توپها در این و سایر کاهه حجت شده و الغر و کفوح صالوات
 برداشته از همان پناه محفوظ خود را سبک رسانید و طرف پایش انگلیس را بگلوله گرفت
 جنرال اوهاره تصور کرد که انگلیس از راه غفلت از پایش بسیار لغت می اندازند و فوراً
 پروان دوید و دست او را ختم گلوله برداشت و کینفرز جرقه از جگر فرس وید و دست جنرال
 مذکور را گرفته بغیران دستاق از همان پناه پایش فرس برداردی از انگلیس دار
 و جنرال دوقامیر با فوج فرس خود با پایش قلع تولان و کسب ید بود و رسید از این نوع
 حرکت انگلیس را و پس گشت به پرنی کلا در لهر آنها روی و در و بنای حجت که زیر نهاده اند
 و انگلیس فرس که اگر مخمل تا در ب در و لاده قلع آنها را تقاب کرده و در ض قلع نمودند
 و در این حجت جنرال دوقامیر ز خدای جنرال مذکور نشانی بود که در میان عبا که بر پایش
 منصب اجود با و عطف نموده بودند بعد از آن در دعوی مرس خدمتی کرده و کلای عتبت علی
 کوست نامت منصب بر تپی و در دردی بود و یکت در و با و تفویض کردند از هر شخص این و کلا
 بود لکن از قوای سب که گشتی بهره نداشت از خیمه دور و معزول کردند و جنرال و پایش طلب
 در جای او منصوب کردند و این سرور هم به صفت تصف بود و کلا در پاه که در چهل و شصت
 بعد از ورود جنرال مذکور بعد از گفتگو کینفرز فرج کرد که قراول جبل الطریق بودند و قراول
 لشکر سپه بون او در گرفته بیالای سکت برده از بیت میگردید که فرس مخمل انگلیس را رفتارند
 چکم بر و از قلع بر تپی بر سر قلع بویش بردند و با پایش خود ط لب لب که سبکی با بر قلع بودند
 ناپلین با ندیشه که با جنرال مذکور را سبک یو با لغت ناید با و اظهار کرد که ضرر بر کرد از این

در این

که زیاده از اقدام آنها در حجت خواهد بود و جنرال مذکور رضی شد و مجمع شد بر و عذر و پش
 حکم در و از قلع در حین که می گاه که در صالوات فرس بوق زیاده و یکت شد که قلع بود و فرس
 شود کینفرز سکت از فرس در و پهلوی جنرال مذکور گشت ته شد و جنرال مذکور ت جین بجهش ماند
 این احوال را حقیر فرمان در و که بالا بان طبل محبت نزنند چون بشنود سعادت کشیدند و بگو
 فرس از این گونه عمل او که مخالف قانون حجت بود و تفر بهر نند و محف و کلای دولت سب
 حرف نالایق گفتند که چرا این مرد طلب را بر داری ما این کرده اند و کلای دولت بعد از شنیدن
 این اوضاع جنرال مذکور را فرس معزول کردند و جنرال دوقامیر بر و دردی که با سر فرس
 منظور این است که معلوم شود که از این جمعی در و در کار رانجی می که بی علم و مددک بودند و چنین
 منصبی بزرگت منصب می شنند چون می صره تولان ۴ ماه طول کشید و یکی نمی یافت و کلای
 دولت از این معنی خفاک شدند و بعد از شرحی به بزرگان لشکر با موره نوشتند که در مدت
 عمل و تفریح عمل الطریق کو حجت بود و خط گرفته اند که اصلاً بقلع تولان مقبضی نداشتند و کاری
 نداشتند این بهتر است که امر می صره را از اسامه موقوف در دید و کسریو با رام و فراغت بهتر
 باین طرف رود خانه و در پس بایند و متر صد کار دیگر شود و در این کار پروی احوال قریب اول
 بود که پناه فرس بود و با او دید چنانچه اصلال قلع در این پادشاهان من و کسب نیول پایش قلع
 و نندرت تولان بود و مخر کردند و پادشاهان فرس که کشید قلع مذکور می صره و مدت می
 بطول انجی نندرت از صره باز در گشت محصلات ولایت را ضبط نموده بعد از آنکه خطی برای
 آنها در و داد و محبت کرده قلع را باغ مفتوح نمودند بعد از رسید فرمایش و کلای دولت
 ناپلین دید که از اوضاع می صره آنها را مستحق می اند و معلوم از آنها شد که هر کاه الطریق

گرفته شود قلعه نباید بدون ضرر گرفته خواهد شد و چون رسیدن قبل دولت انگلیس و پیش کشی می نماید
 نداشتن حال محاربت زیاد دارد و بجهت آنوقت معطل برای دشمن حاصل نخواهد شد از طرف دولت
 بر نداشتن و ضعیف نشدن و کلاهی دولت بخیرال دو قیصر و روسای لشکر رسید که فتح قلعه
 نزدیک بود و بعد از رسیدن احکام قلعه را از دست دشمن گرفته و کلاهی دولت احکام
 خود را انکار کردند و گفتند که آنها را و جعل کرده اند طریق گرفتن قلعه این است که بخیرال دو قیصر
 و نمایان می بیند که حمله و یورش بقلعه بخیرال طارق برده باشد اول نمایان حکم لا یالا کلوله
 ضعیف قلعه میگرداند و وقت مای عواده توپ ۲۴ پوند و یورش پناه قلعه را خراب کرده
 ۴ ساعت از طرف گذشتن سیح کر و کلا حکم دادند که دراز در حرکت و بطرف قریه سین روان
 شدند که از آنجا نصف شب شروع حمله و یورش نمایند و کلاهی دولت که همراه اردو بودند جمع یوری
 بر پا کرده که آیا یورش کردن نصف شب محسوس است یا منطوق این بود که هرگاه عیب نقصی رود
 بعد از دو قیصر و نمایان بد آن دو بزرگوار در وقت معلوم آنها بخندان شدند که دو سون ترتیب دراز
 حکم قطعی کردند که حمله بر بخیرال طارق بر نداشتن و فوج ضلع قلعه از ضرب کلوله تا یک ساعت و در این
 بودند که فوج از بخیرال یورش روی قلعه گذشت تا بقیاس بر یوسف قلعه کشید و وقت
 یورش نزدیک بود بخیرال آنها را خبر داد کرده مشغول جنگ شوند از فوج داخل و قیصر رسید
 که صدای کلوله در پای کوه بلند شد خود شروع جنگ نمود و بخیرال دو قیصر بعد از حمله بسیار
 پشیمان و از حمله توپ و تفکات دشمن مجبور به عقب نشینی و در نهایت یاس و اندوه که در این جنگ
 مایوس شدند و قطع امیدش از فتح پناه بود که هرگاه فوج نشود و کلاهی دولت بر خود نداشت و قرار بود
 که هر روز از جنگ شکست بخورد بدون سؤال و ردی گشتند تا باینکه توپ و خمپاره را آتش فشانی
 بوده بود

بوده بود که هر روز از ضرب کلوله در خطر است و این جهت و یک از حمله یورش که در آن روز بخیرال
 او بود و یک فوج بخیرال و با و داده یورش قلعه را محسوس داشت و در پشت بندی ستون دوم حمله کردند و این
 کوه رسیدند و کلاهی که بر سر گذارای کوه بدست داشت همان یک فوج بود و در پای کوه و پای
 قلعه بخیرال طارق را ندانند که بخیرال ضرر را بفوج نرسید و بخیرال رسید پای قلعه بدون تا آنکه بخیرال
 شکست توپ با نداشتن و در این جنگ مجموع توپخانه انگلیس سنبول را بقبل رسانید و خودش نیز زخمی
 شد و در آن توپخانه ای که یورش بطرف دشمن کرده با شش افغانی مشغول شد و در طلوع صبح
 لشکر فرانس سکنه ای اطراف بخیرال طارق را که بر کوب قلعه توان بودند از دست
 کرده تصرف توپهای ۲۴ پوند و خمپاره های بزرگ را بر آن سکنه یا سوار کرده گشتیهای جنگی
 انگلیس و سنبول و یورش بر کلوله توپ و خمپاره کردند و از این بخیرال بود که سر در جهاد
 انگلیس بود و از مشاهده اعمال حکم داد که در جنگ توپ و خمپاره بکشد و خود در نهایت تعجب
 توانان را ندانست که یورش بر یورش و عیبت از آن معلوم کرد و بدون تا آنکه در جنگ شعله و فوج
 کرده بکشتی نداشت و فوج را در دو سوی بخیرال چندین هزار از این قلعه برضه کشی انگلیس در این
 شد و هر چه از جهاد بخیرال فوج فرانس در سخت اقیانوس انگلیس آمده و بر آنجا آمدن ممکن نبود تا مگر از وقتند
 از آنجا که فوج کشتی بزرگ که هر یک مشتمل بر ۱۵ عواده توپ بود با چندین جهاد از انگلیس
 و مجموع قوای که در هر دو آتش زدند و هر چه توپ کشی با بار کرده روانه سمت دریا شدند که
 فرانس هم بخیرال را بکشم حسرت می برد که در فوج شگرتند با وجود این همه خرابی که شهر را
 رسیدند و کلاهی جمهور حکم رسید که مجموع مورتیهای شهر را خراب کنند و آنها یک در شهر
 بماند که فوج بدست بر نداشتن بهین حکم چندین محاربت علیه خراب شد که بخیرال بخارج گرفت

از نوعی شد و از این شخص نفوذ حکم و کلاهی جمعی بقیل رسید و از این فتح روح بخش اهل فرانس شد
 از آن تاریخ اقلید را خیرام ناپلئون با لافتر منصب بخارای توپخانه و حکم جمیع توپخانه را بفرمود و با توپخانه
 شد و پیرلاری عیال که فرانس را بخارای اوقامیر و کاندرا نمودند و فرانس توپخانه و اوقامیر را
 ناپلئون پیرس را بجهت کرد و من از این من و از او شدیم باز و دومی تا بقی تازه شد اگر اوقات با هم بودیم
 در آن روز با خیر انقلاب ایتالیا بکون وندی که از کوهستان فرانس رسید و کلاهی دولت را بقیل
 صورت و بهیت عقب بودند ناپلئون را در منصب امیری نیم تومان افرام پیاده در با توپخانه در کشتند
 که بکون مذکور روز و شربت از این موضع ناپلئون که بهی که از اوقامیر کارگاه و تخته بود
 این تکلیف را بهی قبول نمود و در دلی بر قبول آنها اقامه کرد و یکا که در بکون مذکور قدرت
 معذرت که لا توپخانه من شد و یکا از بخارای توپخانه بیرون آمدن و بدارت نیم توپخانه بدارت
 شدن برای من سنگ است و کلا از این معنی متغیر شد و رسم او را از فرخنده را از افرام کرد و ناپلئون
 از این صند و کلا شد بکند از آن روز کار قدیم رجوع کرد و خدی بکار و شغل بود بخارنده و قیال
 میگوید که اگر اوقات با ناپلئون شام و نماز صرف میکردم و همرا اوقات در منزل او از خاص معتبر
 می دیدم مخصوصا باینی سو که یکا از کلاهی جمعی بود بسیار در خدمت با هم گفتگو میکرد و صحبتها
 بزرگ در باب امور دولتی می نمودند و خصوص او بکدی رسید که بکوتی ناپلئون از راه اضطرار
 کاکه خود فروخت و آن بزرگوار خیر فرستاد و او کاکه بزرگوار را نمود و از وضع چنان
 با هم گفتگو می نمودند و ناپلئون را بکلاهی دولت در باب امور دولتی سرگشت بود و آن بزرگوار را بکلاهی
 اظهار کند و ناپلئون روز بزرگوار بود و هر روز از روی آن مرد بزرگوار را داشت و متغیر با هم بودیم
 بجز نکایت و کلاهی جمعی و حرف نمی زد و هر چه نامی نوشت جواب نمی رسید کاهی محض است

کلاهی بکند

بهنگامه بر پانک با سیکف با عالم ان سرگشت شد و نکایت است قیامت و جمعی و نقش است که کلاهی
 شرق برای رسم بهتر از فرستادن است مقسم شد که از فرانس بیرون رفته با سلام بول بر بون
 در این باب نیز تکلیف کرد و چند نفوس متعبد شده بودند که با و بودند باین فرستاد بطوریکه
 کسی را ناپلئون خود اظهار کرده بود و کلاهی جمعی در به معلوم کند از این دور و قیال طولانی نوشت
 یکا در رسم شخص نامعلوم خطاب کرد و یکا در رسم ابر است و کلاهی که از بقیل جمعی بود و بقیل
 که در چنین فسیکه سلطان روس سلسله دومی بود با این طریقه حکم باخته نفقت دو فرانس این است
 که هر قدر تو از قوت کس که بزرگوار کند و دولت مذکور اگر چه شکر شیدا بسیار در دلاکن
 مثل ایلجاری است از علوم سپاه که روانی خصوص در علم و عمل توپخانه و قیال مطلق است
 و توقف ندارند و حال دولت فرانس نظام توپخانه و قیال نه و بهتر از این در دول نظم
 داده و چندین دفعه دولت روم خواستش کرده اند که چند نفر سر کرده صاحب و قیال
 از فرانس روم فرستاده شود و دولت مذکور چند نفر فرستاده اند و لاکس بسبب که
 آنها در وندی و علم نه ناقص بوده اند توانست اند که نشانی شده باشد علی ناپلئون را
 ناپلئون که از باریت عهد شیب در توپخانه تحصیل تعلیم و ادراک است بوده خدمت نموده است
 و هنگامی که توپخانه و جلال ایلالی را نام از قیال تمام توپخانه آن فرمودم با و موقوف بود
 خود طالب است که از جانب دولت با چند نفر از صاحبان کاروان بدولت روم ما میروند
 و متعبد است که تقویت تمام عیال را کند و نماید و از علوم با ناپلئون قلعه حیات و استحکام
 و قلاع قدیم آنها را آگاه کند و امید واری کلاهی که بسبب این کم از خدمت ناپلئون خود
 برای دولت فرانس اشکار کند از جواب رفته با مطلق اثری بطوریکه رسید دولت روم معلوم

که برای تبار که پیش رو اند نزد دشمن میکنند و همت بجنگ میخوانند مرلین نام را با مبدق ناپلین
ناپلین فرستاده همت بخورت ناپلین آورنده مبدق در مجلس کرد بخارال کمال
در آن خصوص شایسته نامه ناپلین رسید که فرستاده مرا بخلاف نگاه داشتند و پس
حسرت مبدق بر منظر نمودند و بخارال ناپلین خود را طلب داشتند و بفرموده
ایده اگر چه او را مل فرستاد و فرار بدولت ما آمد فرار کردن او بیش بهمت سخت
مبدق نمی شود بجا بر او اندکی همیشه از بخارالهای فرستاده شد توقع دارم که سوار
رد کنید هنگام جدال قراول طرفین امر نیم تومان عساکر که شما که حکم بقید حبس مرلین نمودند
بجنگت باز زن ما افاده هر کوفه ز قراول ناپلین که شما مرلین میکنند هم همان رفتار و باو
بجا خویش آورد و در وقت و در صورت دارم که دوستی قدیم بود بپشتی مبدل ناپلین جوایز
ناپلین ای بخارال بلکه خیانت کار فرادی که با مل دولت خود بجنگ کند چنان
و بپشتی قتل است که بچگونه نصرت تابع قتل او نخواهد شد گذشت در این مولای مل که
فراری دولت است برای که میفرستید در این بجهت دولت فرست برکت شکو است و شما
از قراول بجنگ اطلاع دارید و قدر هم بکند از قراولان و می شناسید و در صورتیکه ما نیز
تومان فرست خلاف قانون رفتار شود کل قراولان عساکر که شما را بیت خواریم ما نیز در
آن روز ما قراولای بجنگ دولت فرست چنان مصالحت داشتند که بخارال کل مرلین و سبب الطاف
ما مور را نمیدانند ناپلین بهشت بخارال ناپلین از که استماع این خبر متعجب شدند که بکوت و نیز
عساکر نور است که این بنا به هیچ وجه پسند خاطر من نیست ما نیز در این عاجل بجنگت ما و در این با یکی
دیگر روانه نمیدانند و قراولان بدست ما منظور ملین است که اگر چه از من بپایند و خدمت اهل فرست

تو باشم یقین دارم تو معشوقه و فارار من خوشی بودی چون که محبت و مکتوب و دوستی
 مرز تو هیچ چیز جدا نتواند کرد و همیشه سلامتی مرا بخود رسد و مصلحتی قلمی دارم که اگر به شوم در دل
 خود هزار بار بگوید برای شما قصد کرده ام موی که بید محض ملاحظه محبت قدیم که با پادشاهان
 داشتیم بنوق و درین مقصود افتادم نه از برای طمع و نیوی چنانچه از نوخت و عصاره من مستفاد
 میشود و من چون شکر عیسوی که او ایل نایب است از هر چیزی بود این نوشته بود و در شهر
 میلان خیال مرشد بکلمه ناپلین من قلمی داشت که ای جان عزیز من بوی سپید لار
 اعظم حکم کرد که فرج و سلامتی او در شما اعلام نماید و فرمایشش را در دست آمدن شما
 اظهار کنم که در نهایت تعجب عازم شده خود را در و برن و مرتب محبت من و محبت خود را خط
 کن و بسیار ملامت که شما را چرا همراه نیاوردم که در غایت بخت من بر دارید کار نامه بیک
 مبدل شدی که ما درسی هزار نفر موجود بود و چشم زیاده از سلسله ای داشت که بیک
 عددی دولت ما بودند با وجود این کمتر از دو ماه بهرست که در بخت واقع شد و بپایان
 خدا بر دشمن خلف باقیم پادشاه ولایت سر و سینه بر سر من و مجبور و محاکمه کرد که تا از ایل
 خارج گردم و در این بهر فرست معجزه بود و در نامای کارهای خاصه قلاع من و در میان است
 که خندان نمی نندارد و من بپایان گوید و آن اوان مرا از خیر خوانان پادشاه قدیم و بخواجه
 و کلاهی جهیز منسوب کرده بودند و حکم شده بود که زمین آرام بکند که از شهر بیرون
 باین علت تخریب بودم که چگونه با ردوی ناپلین بروم قدری طول کشید مجدداً خیال
 مرز و من و نوشت و در خط از سپید لار بجهت من فرستاد که ای عزیز من بوی سپید
 سر در خط حکم کرد که شما را در آمدن بار و دو کس بنایم و تاکنون در بجهت فتح میباشم که گویی

بپایان

باج من مثل شکر منی بهت ایلان نیست بچندین در شهر حوی تر میشد و نفع است این سفر را
 ما بپایان ای عزیز من تو در بند شدم می دهم که زود تر تکلیف ما بوقبول کن چای بار
 قدغن کردم که از دیوه قریب سین بیاید و این نوشته به پادشاه و جواب گرفته باید در
 دست خط سپید لار در این نوشته است خواهند دید و البته زود روان خواهد شد موی که بید بعد از
 رسیدن از پادشاه حکم ناپلین را که نوشته بود ای بوی سپید لار که قریب سین و وطن خود
 ترک کنی و خود را به عیال ایلان برانی و رسم خود را بقانون نوشت و فرستاد در کتاب
 نوشته بود همان محبت با دروغ و بزرگان نمودم و دیگر کسی جرئت ممانعت نگرفته و قلمی دارد
 در آنکه که یازده شهری ایلان است شدم دیدم سرگشی ایلان ولایت باطل فرست که در آن
 از جانب ناپلین بر قصد لاری مامور بودند نزدیک است آشکار شود زیاده از دوست لاری
 ماندم بعد از رفتن من بلافاصله ایلان شهر طیان کرد و قبل ایلان فرس بردارنده بودند و در حوض
 بهر جا رسیدیم بهین نوع انقض شد دیدم در ۱۹ شهر ایلان طرف خود را بردوی ناپلین
 رسیدیم و صبح همان روز در محلات مصلح با دولت من در دنیا در شت و در شت خدمت ناپلین
 رسیدیم جلال و شوکت او را بسیار باقیم و قمار قدیم را در کت و بطریق شایسته که فراخ بود
 او بود و نهنت و احترام او بی آوردم و بهنقد گفت خوش آمدی از آمدن شما بسیار خوشوقت
 شدم بهنقد محبت متفرق شد فرمودند که از نظر رفتار شما زیاده شعوف شدم همان محبت
 افضا در فقر خود و من بغرض نمود و در هر حال حاضر نمود که همه اوقات در خدمت بودم شب
 و روز تا آنکه او فرس را عوضه داشت فرمود تا شوی کن که بپای خود خود را بپایان و در هر روز
 شب رسید و بپایان گفت و فقرات چند که گریل موی که در ایلان پادشاه فرست و در چای

صد و پنجاه سال قبل ازین بود و درین اوقات خود نوشته بود و بدین من آورد که بسبب تقاضای
 این سلام بول که شصت و پایی تخت دو ملک شد و این فرستاد تا نمایند که دولت ما هزار
 دولت سال است و دوم بهر نامه است روز اول آن دو ملک است تا آخر رسید و در این
 ملک که چنان رفت که دم که او بهر دولت رفت و رفتی نیست و بخوابید و پایی تخت
 بنام سخن که قبل از آنکه مقتدر صاحب را با نامه زاده چو که برادر پادشاه بنام او سپاه
 است برود و در تخت و جلال مشغول بود و این آورد و بولکای دولت فرست
 که آنچه در نظر است پنج نفر از پادشاه و نصرت که برای من در این سفر واقع شد و روز شوم
 زبانه ازین خدمت برای دست بظهور نام لازم است که خیال میوس و خیال دور
 باشد و بوی بوی آمد و گشت بعد از رسیدن مطالب بنام بولکای دولت در جواب
 نوشتند که عا که در بوزادون نیستند که از رودخانه بین عجب گشتند و بولان تو خود جوین
 در نهایت ازین صفت و مصلحت گشت چون در جواب بنام بولکای رسید و بولکای خود که
 نشاندن بدین فرست در بالای قلعه نشین و اخذ نمودن منافع خارجی برای دست فرست
 ترک کرده مجبور به رجوع رفتی شد بعد از رسیدن بخوارست باطلای مصلحت نماید در ماه دیر
 نوشته عیسوی مطابق او را مطابق با تاریخ هجری در عرض سه سبب طوفان و باران بقانون شکستی
 خود که هنگام جنگ چادر به راه نمی بردست حاصل شد و در جزیره از جزایر رودخانه بین چاه
 در میان چاه پاری و دیگر کتیبه نعل از کن رودخانه میرو و دولت چهار دولتی است با حضور او
 حکم از تو بخت دولت که با او بود ملاحظه کرد و دیگر کار کرد از آن دولت نوشته اند که
 بر حسب مثنی توجیه که میوس و مجبور در اجازت و او هم که باید و تور و آنه نوز که مشغول

جنگ نوی این چادر به رفت و در بعد از صلح رسید و در همان روز در صفت بخارا لان
 مذکور بنام جنگ گذشت به بعضی اطلاع از این خبر بنام بولکای بجزی ترزل خاطر بهر بنام که خدمت
 همان خدمت از رودخانه گذشت که گشت جنگ گذشت از این بنام بولکای شده که این حکم جنگ
 و این حکم صلح چه خبر است بخارا لان بر سر و غیر بنام بولکای در گشت نموده بعد از آن حکم ثانی را که
 زاده روانه ایل باشد بعد از رود از بخارا لان مورد مرامات بنام بولکای رسید که روز چهارم
 نوشته او را مطابق با تاریخ اینکامی و بنام جنگ نموده چهار نفر از آنها را که خود رودخانه
 رسید از این خبر بنام بولکای بسیار گشت و رسید که در این امور مورد نظر و ملاحظه کرد
 دولت است و بخوابید و کارهایی که از او صادر می شود خود را شرکت و قیام و فیروزی با هم و
 در زبان مردم جاری نشود و بولکای دولت از ترسی که از بنام بولکای در دستند و بخارا لان
 بخارا لان و در میان گشتند که از زبانه ازین ترس گشتند هر کار که سول آورد و در فرستادن خیال
 میوس و بخارا لان مورد و بهر که میوس و بنام بولکای در میان فرستادن بخارا لان
 گشت و بخارا لان بنام بولکای در میان بطریق ملک و ملاحظه در میان جنگ تکلیف میسر کرد
 هر کار که بنام بولکای در میان تکلیف انحراف میوز و بنام بولکای تیغهای تخت من حرکت
 میوز و بدون جنگ و جلال از این انحراف میوز و بنام بولکای تیغهای تخت من حرکت
 بنام بولکای کاغذی بولکای دولت نوشت که با سوت سر قهر در آن ایلان و نیز خود و ستم
 و بسبب تخلف شد که چه خبر دارند که در صفت و حقوق گذشت با نام این اقدام
 و از روز قبل از تاریخ همین نوشته چه از رودخانه مذکور بخارا لان بنام بولکای نوشته میوز و
 و خود در حرکت از بولکای در این تقیص مجبور گردیده ماه می که بخارا لان بنام بولکای

آنها بفرست قوت با قدرت برتری در ایتالیا برای آنچه مانده بود ترسیدند که صلح نمائند این
استعدا هم از دست ایشان بر رود و راه مصطفی اقدام نمودند و کارهای آن دولت فرانس نیز
ملاحظه کردند که این کسی که بر سر ایتالیا نه تنها باعث مخالفت فرانس است بلکه ابروت معظم
بدول متروپولیس می باشد و نمی تواند دولت شو و قوت ایتالیا فرانس در کل مالت بپسند
که دهت و ناپلئون که یک سرور در دولت فرانس بود بجهت خود با سلاطین و وزیری دو
فایده بسیاری بکلیه برتری محبت و ایتالیا دول را راجع به آنوقت که با کلاهی جمهور فرانس بطریق
دستی قدم گذارند و جمهور اعلام کرد که با ردول بلکه همان آنها سلاطین بیستند بچشم دشمنی
نمیزند **فصل ششم در توجیه ناپلئون پاریس** بعد از غلبه ناپلئون برای دی و غیره قریه و وضع
من و مصطفی با ایتالیا آنجا که مصلحت پاریس طلب و خوانان او شده و خواستار ایل پاریس ناپلئون را بر
خودش معلوم شد غرض رفتن پاریس مقرر بود لازم شد و خواست پاریس رفتن با پاریس خود بود
درستند که یک از شهرهای من است و رند و خود را در مجلس وزاری فخر و سفرهای دول را راجع که در یکی
بجتمعه بودند و خبر سازد و خبر و بزرگ آن مجلس شود و بعد از آنکه متوجه شد لکن بعد از حرکت از شهر
میلان و قیام و تفصیل حکمها و غنیمتها که متصرف آورده و الواح و صور که کارستانان قدیم
لوکای جمهور نو است و اگر که رسید و هم اگر در یک طرف بدقیق خطا نوشت که
ایتالیا فرانس باید با رهنمون از ماموریت ایشان سبب ایتالیا باشند و در طرف دیگر ایتالیا
جنگهای خود و وای می باشد که تعجب تصرف در آورده بود نوشت و فرایک کسی خود را که کینه
نچاه برانظر و سیر و دستگیر شده و یکصد هفتاد و پند و سیر و غیره نگاهداری
و آلات پل سازی و کشتی که شصت و چهار توپ در او بود و کشتی کوکب که سی و دو توپ داشت

وسی و پنج کشتی کوکب که بخت بخت ایشان اند و ترسانند پادشاه سرنیزه و کلاهی جمهور
خاوه و پادشاه نسیل و با پای روم و مجبور کردن آنها برای صلح و گفت گوی درین که با هر طور
من و با یکی او در که خود و مصطفی در لوفن تکلیف نمود و معمول کرد و تمام خود را به کل با هر طور
در شهر که پونتر می نامند و انداز کردن عامه خلق شهرهای مصلحت که شهر بونیو و شهر فواریه و شهر سوز و شهر
مرکاره و شهر مینو و قال لودی و قال برسد و شهر ریمی و شهر لیمیه و دیگر سر از دولت
دول و شهر کمونیو و شهر مارینو و قال لمت و قال من و قال کادریه و قال بکرایی
و جزیره رسیده و وای کستانان کلان و تصویرت سکس و الواح که هم از دست و قلم نشان و صور
فرست و لوح سازان مشهور ایتالیا و روم که از قریه و مصلحت میکائیل الجواد سرتیپ
مال و وزیر کرجو بلیو کرب ریش لپاردو بعد از ترتیب بنیادهای بدقیق مذکور و غیره
جو است پیر که با کرب بر قوم برداشته پای تخت فرانس در لوکای جمهور نو است که با بدقیق
در کرب با خدمت و بزرگانه بزرگ جمهور شود و مصلحت کوبید با وجود این همه خرابیها که در ناپلئون با ایل
رسید و در مصلحت از ادای ناپلئون در مصلحتها من و ذکر نمود و هم خود را آورده و امید است در حق
لوکه که شهر رسیده میرفت و در مارش هزاره کان قدیم من و لیکار و مردم را تحریک میکرد
که در نظام باشند و قدیمین علم هند و موافق قاعده و باری هند که یک از علمای بزرگ این
علم بود و هنوز و نوری از روزگار منتهی او که نزدیک شهر نشو بود و جدا کرد و شهر تشریف برده
ناپلئون در روز شهر نشو ماند و بقانون نظام تحریر خیال مارش که از جنرالهای معظم فرانس
بعد از آن روز و وفات یافته بود بر پادشاهت و سکس برای مرز و در یکی از شهرهای مشهور
فرمان آن که ترتیب در و پس از آن از کتی نهفت نمود و عرض شود و بجزای که رسم آن

محاربت بود رسید و انکافی بود که شاهزاده چهل پسر پادشاه بر قندی در تاریخ شمس صیدی و
 مطابق شمس صیدی بفرم بخت مخالف با هم گریه در آنجا آمد و سکت هشت خورده و خود کشته
 از کشته بود که در شب را در شهر مردان که بوالا آن صورت بر سر برده صبح روز شمس صیدی گردید و در
 راه کالکه او سکت پادشاه با قراولان پادشاه و سواره بوالا کلبی پادشاه رسید در آنجا بوی بخت
 شاهزاده چهل شد و عده کشته را در کشف نموده کرده حاضر بوی عرض کرد که اردوی شاهزاده
 در اینجا توقف است و عطفه از سر کرده و بخت کشته و لایب بوی ششون باری بوی اوزده بسیاری
 از کشته را در مقبول شاهزاده نیز کشته شد و بخت هزار کشته در این سخن متاثر شد و فریاد بر
 آورد که این شاهزاده چرا از عطفه و عطفه و عاری از تندرست حکم می یابد همه جوانب دیده
 بان در کشته ملاحظه نمایند از کشته رودنه شمر رسیدند و در مجمع این صحرای کشته کشته بایست بآنها
 در میان آورد و مقارن آنجا پاری از و کلاهی جمهور فرس با بخت را در کشته چون همیشه
 خوانا و بطلب بوی عطفه نمود و از کشته کشته پاری رودنه شمر و در و او که بایست رسید
 کار فرمای دولت برای ازار همه بخت تدارک دیده منزل آورد و در محاربت شاهی نسبت
 داده که ناپلین و صلاهی عام حضور آنها حاضر شود متر متر و در دول فارصه بدین ناپلین آمد
 و در کشته حضور کلاهی جمهور بر و در در نهایت قصه فقرات چند از کشته بول خلاق در
 جز که ناپلین آورد که گفت بزرگ که در جلال ناپلین نباید مایه اضطراب شود و از در اندیشه فقرات
 او بسیار است که بفرمانده است دولت چنین دیکه اندیشد و در اتفاق دین است که باز روزی جمهور را بشم
 با نیک ناپلین روز کوشه است و بخت بالتماس برون برده بخت از دریم و خود در حال بخت
 با بخت مملکت روز کار گذریم حضرت حاضر مجلس منتظر بودند که ناپلین چه خواهد گفت و وزیر و بکا

دولت کرده در مقام تعریف از آنها و از دی مردم بر آمده و مصلحت نامه که بهر پسر بطورین بود و
 نزد کار گذران دولت جمهور که گذشت بخت نام که از کشته نشین بود و در بوی ناپلین و شاهی
 بیان کرد که روز کار وجود شخصی که شمشیر و از قبل و بعد کار با بخت و است و عاری از و بولینور
 رشت برای خود ذخیره دارد و در نهایت تامل بعد از قریب یک روز کار می کند که نادره حضور و آن
 شخص قوی تو که روز کار گذشت است است که نادره و کون بوی وجود آورد بعد از آن بخت
 از کشته نشین بطریق خصوصیت مصلحتی آوردند ناپلین بعد از انقضای مجلس بمنزل خود رفت
 و بعد در حضور پارس توقف نمود در آن اوقات روز ناپلین و پیغام فرستاد که چند نفر از
 کرده اند که نادره سموم نمایند متوجه خود رسید ناپلین اوزده پیغام بفرستاد و خود چند نفر از قضات
 عدالت خانه بجهت آن زن رفت و متوجه داخل خانه شد آن زن سویدند که چند زن کلان خورده
 و مرد و در دستند که همان شخص که محمود زهر را در آن شده بودند و در بخت رسانیده اند و در آن
 روز به بخت است و در آنش که از ناپلین بطور میر رسید و در بخت از بخت بول و عطفه علوم صنایع نام
 نهادند و در بخت کان انظار شمر و در مخرج گوید که قرار چنان بود که باید است که دلیل رعیت می شد
 برای شین از بخت سن هدی موعین باشد و یک کشته از آن سن بود و بول و کلاهی عدلیتی
 کردند ناپلین چون ۲۹ ساله بود و بخت این قاعده بول منسوخ کند بکه خود را بول و کلاهی رعیت
 بشمار دهند و در ۲۹ ماهه حضور شمس صیدی مطابق اول چهار شمس صیدی بود و بول و بعد از این
 مانند من در پارس مصلحت نیست فتنی در این نیست که بخت از بخت اسم و رسم و در قریب من باشد و
 که حال پیدا کرده ام بسبب بکا مانند بخت از نظر تا دور خواهد شد و این بخت و بخت من
 انچه قبل نیست که توان رسم تمام حاصل باید ترک انچه بخت گفت و بخت مملکت که در در بخت

تخصیص نام توان کرد و رفت گفت تو ولائیت و سلطنت هر سه دست من است بهر چه خود بر می
دارم اول بر اصل دریا را ملاحظه کنم هرگاه بر آن لشکر بی که اکتان مغدز باشد برای اینکه بنیان دولت
انگلیس و خواب کنم بمهر خوارم رفت مورخ بنایلیون بنیست در نظر داشت که رسم سلطانین
که بنیاد بودند از صفه روزگار محو کند هرگاه قیصر اول بنجاه دفعه حجت کرد و بخیرت صد دفعه حجت
کند اگر کسی بخیرت موم بدن اهل امان که بی از عاید مصر بگویند او بخیرت که برای
پیدا کردن سرچشمه رودی که تا حال کسی ندیده حرکت نماید باطلی و مورخ گوید که بنایلیون و دو نفر دیگر که
باقی نگذاشته بودند بقدر دو هفته مجموع مواصل دریا را کردند و در حین کرد من پرسیدم
که لشکر بی که انگلیس می شود بر دفرموده بسیار شکل است و ولائیت ما بر این امر خودم شد از سخن
او چون فهمیدم که حکم بمهر خوارم رفت بعد از دور و دیار پس تحصیل تمام مدارک بمهر خوارم رودی
گویند و پیش از حرکت از شهر دوری تعیین که بهیانه ملاحظه سرحد درایم لونت و کلبه بخیر
مالطه بر نه و در آن شب کار فرمایان دولت اول مصیبت شدند و در آن روز چون دیدند که بنایلیون
احرار دارد و هرگاه آنجا می رسد نمیکنند رفتن بمهر شکل است حکم نوشته که باید بنایلیون را بی بلخیر
آورد و بهمال کنند برای مدارک سه میان فرست که قریب شش صد هزار تومان است باور دارند
و او به بندر تولان بجهت مدارک چهار ذرت بخیر فرستاد و روز دهم ماه اپریل ۱۸۴۱ که او زو به
شش هجری شد سپه لاری عا کر دریا و خشکی که مامور شده بودند از وکلای جمهوری بنایلیون مضی
شد مورخ گوید از او سوال کردم که چند وقت سپه لاری در مصر توقف خواهد کرد گفت شش سال این
در بسته بتقدیر است منظور این است که مصر را با ما کنیم و از مردوزان از هر قسم حبس بانی
خودم بر دعال تن من ۱۸۹ است هرگاه شش سال با هم و عمر منی چنان برسد و کار با رفیق

بگذارد از کجی بند دستان خود هم رفت ما دوشنبه با جدی حتی عیال خود شرح دهم و فرمود که برای
خوب در علم و صنعت و تجدید بلاد و توارخ و دشوار و از علوم نوگانه و قوه غایبه و غیره و غیره و غیره
سقوط در باب دین و مذنب بهر راه برادر قبل از حرکت از مصر باریس روزی همراه بنایلیون بدار است و رفت
که در نظر اهل احکام و توحیات مصر مصر بنیسان اتفاق کنند در محبت چون متفکر بود و خودم او را
بسخن آوردم سوال کردم که آیا رضی هستید که از فرس پروان روی گفت منتهی نمیکنی دارم چرا
اگر جمهوری طلب من نیستند و در فکر تقسیم من نیستند باید آنها را دستاصل ساخت با دناهی
اقدام کنم **فصل پنجم در توجه بنایلیون بمصر** قبل از پروان رفتن از شهر حکم عا کر توقف در بندر باریس
لونت که به چهار ذرت بخیر فرستاده به بندر تولان روند و با ری که رو بجا و هجرت آیند در اول لونت
شش هجری بنایلیون از باریس حرکت نمود و چرخه واره وارد بندر تولان شد و در آن شب که حرکت
امروز بنایلیون بخیر گذشت چو انا انال انگلیس مغول کار و مدارک بودند و لایلیون که در آن چهار ذرت
انگلیس مامور کرده بودند که از روی دریا میانه جزیره بطه و شش پیش روی کشتیهای فرانسوی بگویند
از آنجمله تحصیل در حرکت از وادامه در آن روز با منی و زید و با مخالف شدت در ده روز در بندر
تولان توقف و مغول یاد کردن و قلع اوضاع چهار ذرت بخیر شده و در ۱۲ اجوز شش هجری
بنایلیون با چهار ذرت بخیر از کجی رفته شد از اتفاقات یک از چهار ذرت بخیر بر سطح سنگینی کل نشد
چون روز پروان آوردند آسبانی فرستاد بجهت رسیدن کشتیهای کوچک که عقب مانده بودند و
روز هم در عرض لاه توقف و بعد از آن تبخیر تمام روزه شده و هم بجزیره ماطه رسید
چون قبل از دور و او سلطان فرستاد آدم فرستاده اهل آنجا را حرکت شده بودند اگر چه
مشرقی نشد لکن نظری بعضی اختلافات چند بر کل و توب از طرفین انداخته شد بنایلیون از این

عمل متغیرند بخلاف بره که از حکم که از جانب غریبه جزیره رفته بخوبی بر سر بردار و بخارال مذکور
 حکم در بعضی فطر او بعل آورد و بعد از دور جزیره باطله و قلعه ای که بر او منتقل یافت می
 است که از آن جزیره و جوارش تا در خفیه با او در بطه داشتند و آن دور و حرکت برای این بود
 که از آن باطله و حرکت باطله بر او نشوند و این لایحه خاص جاعلی بود که هر دو را به یکدیگر پیوستند
 همیشه با او با حرکت می نمودند و از آن راهی که رفتند در کشتیهای بخار خود بخار کرده نگاه میداشتند
 و در وقت آنکه از آن دور داشتند با او کشتی مشغول می ساختند و بهر ولایت از روی آب تردد
 میکردند و در آن اوقات در جزیره باطله بودند و الا بخان جزیره محلی که با طرافش بقوه های محکم منوط
 است ممکن نمی شد بقوه غلبه گرفته شود و باطله خود در مجرای جزیره است و گفته بود که من از آن که
 از بندر توان حرکت کنم بقیه در شتم که باطله تصرف من خواهد شد بعد از تصرف باطله باطله
 دید که کشتی با جمع کثیری از غنایان و کشتیهای خود در جزیره خود حکم بآردی از آن نمود و آن قاعده
 موقوف است چون در فطر باطله شد چند دفعه باخ بزرگ رفت و آن دفعه علو از دست باخ و لایحه
 و در آن موقعیت بود و هر زمان باطله از آن تا متنگ زشته بعد از آنکه دست از عمل حکومت و نگاه داری
 باطله را القاء کرد و در دویم سلطان از باطله کشتی نشسته بودند و هر جمعی از باطله نشسته با امر او
 بر دو عرض سه بهر یک فراختر از آن نظام ضعیف عطا کرد و در آن سلطان از حواله به وزارت
 انگلیس که سر دار آنها بودند و او را دست مودع گوید که لا بد که در روزی در بندر شهر سیه
 بخار آمدند و بقیه که در کشتی باطله باطله و سحر نموده از آن کشتی باطله رفته رفته است و تصور کرد
 که در عرض سه بهر او خود در باطله باطله رفته همان روز باطله از باطله حرکت کرد و او نیز از بندر
 مذکور در روز پنج رفته دور و قبل از دور و باطله بر بندر رسید و در کشتی باطله باطله باطله

فراختر

نوشته است که لا بد که از دولت انگلیس مشورت کرد و در این ایامی کشتیهای فرانسوی را نماند و این
 بمصر و رم با این جزیره کار کرد و پروتست و کسب انمول مترصد این من بود از اتفاقات بی طوفان
 روی داد و حرکت بعضی کشتیهای او را به بندر کشتی که خودش در او بود و کشتی که حرکت
 خود را به بندر از کشتی که در جزیره سر و دست را نماند و دست بخار به دست باطله رفت که کشتیهای خود را
 کند همان شب که دور طرفان گرفت من با چهار دست بخار از بندر توان حرکت کرده بخار باطله
 رفته و از آن بخار آنکه من بخار حرکت نموده ام با دو کشتی دیگر باطله من رفت هر قدر توضیح کرد
 در یافت از خبر بندر نیل روانه شد و در آنجا خبر شد که من باطله را گرفتم و بطرف مصر شام
 از آنجا حرکت دادم و قبل از ورود من بخار را که سکه را به رسید از آنجا هم هر چه توضیح نمود از آنجا
 از من نیافت بل وصل مغرب زمین بعد از نموده از آنجا نیافت و در آن کشتیهای او تمام شده بخار
 در جزیره حرکت این اقامت انداخته از آنجا آب برداشت به دست که کار آن که سر قدر بود و حرکت
 روانه کرد و به حاجت بخار رسید که یکاه است من در اصل سر شد ام وقتی وارد شد کشتی
 فرانسوی را به بندر بخار جمع این که انداخته بخار و مشغول بودند مودع گوید از آن بخار را از بندر
 توانان مانند که سکه را از غلظت باطله و وقت قبل از ظهر از خواب بیداری شد
 و در آن وقت که کشتی بزرگ و بقدر یک شهر محبت در آن بود و کار از زمان بزرگ کار افتاده بودند
 و در آن شهر که در روی دریا نشسته بود و باطله را هر شب چند نفر بویونت دعوت میکرد و در آن
 این شام و در آن حرف نمایند بعد از آن چند نفر صاحب مشرب ایم در سفره مودع بودند و وقت
 بهو خوشی و بیالای کشتی میرفت و تماشای دریا و سواحل منتهی روزی در دریای سیحان
 غروب در بالای کشتی میرفتم و تماشای دریا منم و چنان بنظر آمد که کوههای آلب که در

احترام نماید چنانچه بزرگان این مملکت را در این حرکت می کنند و ادب شایسته دارند
 که در آن امر شده تا نیز نعمت و هدیه چنانچه باد آب دین موقوف عیسی و معیت میسر و دیگر خوانده اند
 و نیزه ای که در ایام قدیم که نالایان در روم بر همه عالم مسلط بودند مجموع ادیان و مذاهب
 بجهت بیخبری از حرم نبیند حال که با تمام مملکت میرویم و عبادت مائوی رفتار و عادت امان
 آنجاست خصوصاً در باب جاه و جاهت انانی که در آن خصوص کل حد زیاده و زنده و خورند که نالان
 از چهار اوج و مخصوص برین روند و ما محرمان روی آنها را دیده با حکم نمایند و لازم است
 که تا باقی رفتار آنها شود غارت کرد و انولایت چند نفر غارت کنند و صاحب دولت نماید
 لکن در ضرر دارد و یک آنکه اهل ولایت به نصیحت و محبت می شوند و نفعت از آن حاصل نمون کرد
 و اگر آن غارت کنند در عالم بدم میگرد و برتر از همه دوستی اهل انولایت بود یعنی مبدل
 بنمایند و اولین شخصی که دارد می نویسم شخصی است که آن را در اسکندریه عظم بنامند است
 و در هر قدم چنانچه عظم بنظر خواهد آمد مورخ گوید و قیصر این اعلام می رسد که اگر منتشر
 کردید و هیچ از نصیحت ناپایان مستحضر شد هر چه در نظر داشتند که بعد از در و در و بجای سحر عمل
 آوردند ترک آن گفتند و او را بر در بزرگ چهار زبانه فرستاد و مامور در باب بیاض ضرب
 بود و هر وقت از چهار زبانه بخند انگلیس خبر می یافت میسرید و اضطرابش زیاد میگشت
 و من با او بودم اعتبار بر رفتار کرد و در من می نمود مکنونات ضمیمه خود من کیفیت تشویش او
 از این بود که کیفیت چهار زبانه بخند ما را خوب موافقت نمودند و حکم نمایی انگلیس با منی
 آورد و ما به حکمت روی در واقع نمودن از عهد منی تو را نم بر آمد اکنون خداوند عالم لطف نمود
 مقدر کرده است که سینه های انگلیس را سوراخ در روی دریا ملاقات کند از آنکه کوی او معلوم

کاروان

می شد که آن بصیبت که با اتفاق می افتاد قبل از وقت نظری آورد و میل داشت که بعد از این چهار زبانه
 بخند انگلیس چهار زبانه بخند ناپایان سو با لمره خراب و متصل خواب داشت چنانچه در مقام خود ذکر نمودند
 سوزن گوید روزی سلطان عثمانی بخیر می ناپایان با چهار زبانه بخند ناپایان رسید او را
 بر در بزرگ حکم کرد که گشتی کوچکی فرستاد و دستر عثمان کونس دولت فرستاد که در اسکندریه بخورند
 بنایان عرض کرد که لا رولن چند روز قبلاً این وارد و در بندر اسکندریه اینک انداخته که اطلب بالبر
 انگلیس خسته شده و در بر و قیصر بالبور و دیگر تحقیق احوال شمارا کرد و بدو نکتی که کشیده
 مابین مشرق و شمال روانه شد چنان تصور کرده که ناپایان در اسکندریه و ویش این بود
 که ناپایان چهار روز قبلاً که از بندر سینه رفته افتاد و از بندر مالطه روز شده است بالبور انگلیس
 با و گفته که ناپایان تو را در فریب داده است جای دیگر در نظر داشت اسکندریه شحرت و در لایان
 از قول او چنان فهمید که ناپایان در سمت مملکت پسر به یکسره رفته و از آنجا بخیر خواهد رفت چنان
 مابین مشرق و شمال و ویش و نسبت مذکور است این خطای او دوباره بفرمایا که سینه های فرستاده
 ناپایان و قیصر این احوالات را از کونس فرستاد و تصمیم شد که باز سمت بخند برود و او را بر در
 اطمینان کرد که دریا تا عالم دارد و مواصل دریا سکنان است احتمال ضرر کم می رود و از آب رود و در لایان
 در عالم داریم امروز صحت شد از آنکه فردا که آب آرام می شود از کوه کا تا مواصل دریا امتحان می شود
 و عدم حقیق آب دریا را مشخص نموده چنانچه در فرستاد که سینه های ناپایان احوال و را کوش
 داده تغییر تمام جواب داد که ما وقت و سعی نداریم شاید طالع زیاده از سه روز فرصت نداده که
 کلام دل منظره خود را درین سه روز حاصل کنیم احوال و جلیات می کرد و چون صاحب خست
 مجموع لشکر کوشی بود و او را نیز اطاعت کرده حکم داد که بطرفه فرود می آید و لایان را کوش کرد

شکری بخاک برسد در شب ۱۲ سلطان شاهی بکایت از صفای کشتی در سفر فخری شکر کند
 بجای که مصر داخل شد و با پلنگ و دشت بعد چند فرسخ از کشتی که بر دشت روزی شکر کند
 در عرض سواد اعراب بدوی از اطراف قیل و قال کردند و کس از افواج عقب می ماند فوراً
 اسیر کرده می بردند تا بخدی که کشتی فرسخ کلوله توپ بانه برسد نزدیک شهر شد بشما عت هر چه
 تمام تر زرقه جان چاه و بروج و باره شهر و متصرف شد و در نهایت جلدی مجموع مشکلات
 و مبالغه تحریفه و رفع نمودند بنابر این بعد که داخل شهر شدند در این یورش اول خود که رنجت
 از خرم بن خال کا بویا پلنگ خلاف قانون مملکت و در نه نداشت شهر و عارت گشتند
 خودی از کوه تنگ یکدشت از پیش رو و نفر سر دوزان از بخره خانه باند رفتن کلوله مغول بفرست
 قراولان بنابر این هر چه می کردند که آن زن و شهر از حرکت قبیح خود شرم نایند فایده نداشت و آخر
 الامرا و اولان حکم داد که آنها و عارف کلوله با فتنه و زور بی بسامت کشتند و در مقرر
 حکومت قرار یافت و شش روز بعد نظم امور حکومت مانده بنابر این وی و بیچاره هزار و پانصد نفر
 مأمور کرده بطرف شهر بفرست که در سواد و در مقرر و واقع است روزی و این بنابر این کسی است که بخت
 بسیار بقدر باشد و با وجود خلاص بنای پلنگ شدت تنگی و کمی آب و آذوقه چشم از خلاص شپید
 شکایت آغاز کرد در شهری نوشتی در صورت نمود که از باره از این در تنگم بر خطر
 گذارند و بدون تأخیر مرا مأمور سازند که پیش رویم با نجات و رسیدن و دت نایم بعثت
 آنکه دوات حول و حوش آبادی ندارد در هر جا که آب و چشمه بجهت هر سو خفتی کرده اند اکثر روزها
 بعد از آنکه چند فرسخ راه طی میکنم و در نهایت شش منزل میرسم بغیر از آب تلخ و شور چیزی پیدا
 نمی شود منزع گوید با وجود این همه سختی که بشما و اول کلا روی دارد باز نظم و ترتیب و طاعت را

جلوی

بجای بود که تاب می آوردند با پلنگ ملاحظه نمود که مجمع سر کرده کان و عساکر در شکایت و بهمه
 افتاده اند از این شکایت که در دو فرسخ و لکن آنها نمود **فصل ششم در واقع را موقوف در شکایت**
 بنمایند با پلنگ و دارد و کس که تیر شد زیاده از حد انقلاب در اوضاع شکر مذکور ملاحظه نمود
 ایام رسد در خصم هزار جمعیت داشت و در آن روزها زیاده از شش هزار نفر و در قیل و قیل از آنکه
 داخل مصر شود در شهری با امیر نوشت که من از جانب کار کرد از آن جمعی که فرسخ مأمور شدم
 که بصره اند بر کان کربن و تنبیه ندره و ساری ملک ملک کوشال هم بعثت آنکه این از حال از امر
 تجارت اهل فرسخ کرده اذیت با آنها رسانیده زیاده از قانون مگر از از آنها مطالب کرده و زیاده و محروم
 ندارم و قدم باین مملکت نهند و دادم که کاری خلاف قرآن که بر غیر شما رسیده بر او بر و نهدی
 آن اعتراض کنم اندازد که بزرگان مصر استید توقع دارم که در خصوص تنبیه بنده بمن ادا کنند
 بنابر این انظار غیر خوسر و اولایت مصر کردند باز هم باطله چون بنابر این پلنگ با کسند و دارد شد
 برای تاکید تمام نامه بدو در شهری بفرست با امیر مصر قوم در است که ای امانا امیر مردمان فتنه جو و بیگانه
 طلب بشما خود را گفت که با پلنگ بدین قصد حرکت کرده که روش این و طریق این نادر منوع کند
 هر قول آنها و مقبول ندارد و یقین کنید که محض تر از حقوق شما از غیصه چون حرکت کرده ام و از آنها
 مسکیت خود نموده و نه نجات آرایش خواست که ندانید و بداند که من بیشتر از ملک و احترام خدا
 و غیره قرآن و شطرنج و قلم قیدی نوع از این در نظر خداوند عالم کلیت تفاوت بین این زیاده و
 عقل و علم و ادب است که هر که از اینها دور و دور بکیر این ترجیح دارد و چگونه می شود طایفه سواد بنام رتبه
 و در صد قیل و شش دین و این را بشما برانید توقع دارم که هر قصصات و شیخ و پیشوایان دین بمن
 بگویم اهل مصر معلوم دارند که من خود و جمیع اهل فرسخ از است و غیره که بمن هر امر بدست اهل تحقیق

و هر که درین خود پایداری نکند می نماید که پیش پای روم برود و بدین معنی این اسلام ترغیب
 میکرد و کیفیت جهاد به مسلمین مصالح است من در او چگونه حاصل نعم و برتنهای ماطه که به وقت
 جان خود را در باب دین وقف قتال با مسلمین کرده بود چگونه درین رستم استغفار می نمود
 من دلیل است که جمیع سیدگان خدا را خوب و درین راه روست بیدارم هر که فضل و شرفش بیشتر و عبادت
 خدا را بیشتر می آید و در راه دین خود را ملاحظه کند و در ترجیح بر این خود را بگذارد
 اگر نماند این اعلام نامه مذکور نوشته و بمحض فرستاد و جمیع اهل کسند در آن مکتوم سخت رفت
 سلطان سمرقند بحری از کسند ریه سرون آید و در آنجا میفرستد و عرض کرده در سجده که از زمین راوی
 نعل کب نایاب بود و در عوارض اقبال ازین عجب تعبیر فرست میرسد و اتفاق اگر
 آب حای می آید و دریا با یکبار یکبار کرده آب از آن کشف کرده بودند از نایاب آب حای که
 فرست نصرت می قبول مانند برق از آنجا میگذشتند و در آب اول حرکت از کسند در خطی
 برای کسند روی داد و کسند یک بود جمیع کسند که در آنجا کسند در کتاب
 ناپلین میفرستد و اکثر کسند بنواب بودند غلظت و دوخته در میان جمیع کسند شد بران
 تصور کرده که کسند کسند است بعد از آنکه حقیقت رسیدیم معلوم شد که فوج بنابران
 چون پیش قراول کسند بودند در نایاب ما را دشمن فرض کرده کسند نموده که از اسیان
 را هم زخمی شده فوراً به یکباره کرده کان عساکر خبر رسانیدند نظم است و وجود و فوج
 کسند از نایاب خود حرکت نموده بدست میفرستد فردی آن شب ناپلین و در دشت و این شهر
 و در عمارت یک از نایاب کسند منزل کردند از اتفاق عمارت انشعاب بسیار و درون عمارت باریب
 و زینت و بناگونه نظری است که لکن درون عمارت زیاده از حد و وضع و بنا صحیح فکر کرده

و ستم و شک بود چون ناپلین بدین است انشعاب و اوقات است از نایاب کسند نمود و بعد از نایابی
 که در نایاب حاصل شد از اوضاع تحقیق نمود و شش بیان کرد من چون از بنهار در نایاب خبر پادشاه پسر او اند
 که شش چنین عمارت ساخته بران آید و که شش صواب دولت است و کسی فرستاد که باید چند روز مانده توان
 بهی من در اداری چهار احوال و در نایاب محض کسند عمارت عمارت با نایاب کسند از نایاب وضع خود را
 تغییر دادم خداوند عالم انشاء الله تعالی با نایاب کسند با نایاب در آن اوقات روزی یکبار
 از عوارض نایاب ناپلین بنی شش هجوم آوردند ناپلین از چرخه عمارت نایاب که میگرد و از نایاب که آنجا
 متغیر شده با نایاب که در نایاب حکم آید که چند نفر از قراولهای من بر دور و این مردم پیوسته از نایاب دور کن
 وجود ناپلین نایاب و پادشاه بدست به نایاب کسند در نایاب کسند در نایاب کسند در نایاب کسند
 و قراولان کسند تردید دارند و نایاب کسند که نایاب کسند فریاد آورده که پیش روی صدای او از کسند
 باز فریاد آورده که نایاب کسند روید و کسند کسند نایاب کسند که صدای او را شنیدند و نایاب کسند
 از نایاب کسند بعد از نایاب کسند در نایاب کسند در نایاب کسند در نایاب کسند در نایاب کسند
 بنابران هنوز تغییر و فرمود در حرکت کردی معلوم است رسیدی وجودان نایاب شده منزل
 خود رفت چون جوانی بود که ناپلین با و میل درشت من فرمود که در نایاب من بگویند کن
 و کسند وجودان در عمارت کردم هر چه او در نایاب کردم که نایاب کسند کسند بنایال فرمود که تو
 ترسیدی من از کسند و نایاب کسند و نایاب کسند که نایاب کسند که نایاب کسند که نایاب کسند
 و کسند خود و کسند کرده در کسند کسند که نایاب کسند که نایاب کسند که نایاب کسند که نایاب کسند
 و در نایاب کسند در نایاب کسند که نایاب کسند که نایاب کسند که نایاب کسند که نایاب کسند
 بدو کسند که نایاب کسند که نایاب کسند که نایاب کسند که نایاب کسند که نایاب کسند که نایاب کسند

چنانچه گذشت حسی ماستی که مناسب عمر او بود درشت حکم داد که تنه و شیرینی در ظروف
 مرغوب بجهت جودان آوردند بعد از آن انگشتی که بر او نشاندند قید آن بود که اگر در آنست سرون
 آورده بخوان لغزاف و او و چند کسند از بخارال اعظم کرد و همچو بدیهه قبول مقبول شد
 بخارال اعظم چهار روز بعد از ورود جودان بخارال اعظم شد و حکام با سکنه در آنجا
 که بخارال کبریا روز دوازده صبح حاضر شد و نورش که در صحنه افتد کم داریم لکن برنج و جو
 و گندم فراوان است هر چه بخورده و تری است همه را جمع کردی کنید و بصر فرستید که
 در عوض برنج و گندم داده خواهد شد جودان اصل کشته با پانزده نفر دیگر بطلبه رفته روانه
 شدند و در آنجا در آنست با بطله اوبصل رفت در آنجا و پانزده نفر بطلبه بقیل
 رسانید بعد از آنکه معلوم شد که در چه مکان او را بقیل شده اند تا بلیون بدقت تمام رسید
 محقق شد که آنها را در جزیره الکلم در سب حیات پادشاه خسته اند از بخارال لایت رو حکم داد
 که با نصف نفر ضلالت برداشته روانه مکان مذکور شده تا امت اهل آنقریه را با خبر کند و بگوید
 و شخی که بقوتی اولین عمل شد بود در نا پلین زنده رشت فرستند و رسول آنها را بخارت براند
 و فرمود اعلام نامه نوشت به مجموع دعات بفرستند که هر یک از اهل فرس بقیل رسد پادشاه
 عمل او را بخارال مذکور بوجب حکم میبرد و آنقریه را با خبر کند تا امت اهل آنقریه را با خبر کند
 بعد از دستکام این نوع است بدین فکرانی و کلام و کلام و عدل منتظم کند چون مدت تفرغ
 ولایت مصر منظر او بود از چند تنه بر تبه از اوضاع آنولایت آگاهی بگرفت که کوباده سال
 در آنجا اوقات گذرانید و اولاً حکم صادر شد که مسجد با وسعتی قدر عدد و قورین دین محمدی است
 جاری سازند و از آنجا بجهت بجا صحت سلون رسم است و دیند و با کرب و کربت رساله معمول است

و اهل مصر با این دایره بیرون نگذاشتند و نهایت احترام از شریعت مطهره منظور کردند بعد از
 صدور این فرمانات که احدی بوقدرت خلاف آن نبود و مجموع اهل شحر و افراد لشکر
 بطریق یا نوس یکدیگر کشیدند که چند روز بعد از آن اهل شحر اهل فرس بیرون نفرت کالین
 و بیرون رفت رده می دادند و با این مالک و مشرب استعمال می شد و در شغل فرصت یکدیگر
 اندام می نمودند تا بلیون او روز بعد شریک می شود بر او زد که در پاریس بود و در آنجا که در کاغذ مایه
 که در اثبات سحر است و فتوحات که در مصر اتفاق افتاده خواهی دید که آنرا فرعی است که در اصل
 شجره صفی خورشیدش منصوص فرس روئیده و در گردون گردان در گذشت بداند که ولایت
 مصر در باب عمل آوردن غله و برنج و اقلام سبزی آلات و کلاه و رسته بهترین ولایات روی زمین
 است لکن اهل مصر با همه بیع صفت شینید و در تربیت عاری هستند و من نمی توانم
 اینقدر در وجه تحصیل کنم که موجب شکایت برسانم تا در حواله شحر و قریه برای من مهیا دارند که
 بعد از دو ماه پاریس میر بجهت خود هم که در یکدست است بر سب طرب و غیره و یکدست باز کرد
 و یکدست رفاص و ولایت هزار پانزده بر بند می و چند نفر غایب فروش و یکصد نفر خسته دردی
 در سب خورازی و بیت نفیر حراج و سی نفر در آنرا روده نفر طیب و چند نفر بقیل که در آنجا نفر
 بخارال اهل و خیال و بد بقیلات در یاجین و سی هزار نفر ماموت اهل و کل و بقدر کوفت
 صابون و روشن زیتون و مجموع زنان مسپه و حبس منصفان که در مصر زندان پاریس طرب است
 موزع گوید از این احوالات معلوم می شود که منظر نا پلین این بوده که بخارال فرس بیرون
 در مصر جاری کند و در آن قیلت که نا پلین شمشیر خود را بر آن کشید و در آنجا موقوف
 در آنست در شحر و بوقت که شمشیر فرس خود را بر آن قرار داد که بپوشی از خود بگذارد و بگذرد

چنان مافع شک فرانس و منظور دارد که مفهوم شود و بخود مافع اصل مصر و مقطوع سازد
و در بطن مجوز است که مجموع منصب و شغل و کار و مقامات باقیقت در دست این فرانس باشد و بخود
چند روزی بماند کردن هر چیز و صحبت و دوستی با دشمنی که از آن می توانست احوالات
مصر و اخذ کند مشغول مافع علم بر همه اوضاع آن ولایت حاصل نمود و بعد از حکامی چند صادر
نمود حکم اول اینکه در هر بلوک از بلوکات مصر باید دیواری نه باشد که در هر یک هفت نفر در
صاحب تفریق شغل و متوجه مافع آن بلوک شوند و هر کس عرضی داشته باشد بآنها بنویسد که
آنها دوین معلوم کنند و نگذارند که مافع و مرفوعه و مضمونه روی دهد و مختصرین بولایت
رساند و هر گاه برای آنها امداد ضرورت دارد از هر یک آن بلوک که از اهل فرانس برقرار خواهد شد
بگیرد حکم دوم در هر بلوک یک نفر از اقایان نیک چری باید بماند و او همیشه مراد و جاکم
آن بلوک کند و از اهل بلوک شصت نفر در دست باید در خدمت او حاضر باشد که بر خدمت
لازم افتد تعیین کند حکم سیم آنکه در هر بلوک یک نفر با شرمه در کار تعیین شود که متوجه است دیوانه آن
بلوک بجمع آوری کند و هر قدر عملی برای نیکار لازم باشد نگاه دارد حکم چهارم آنکه با شرمه
ند بولایت نفر خود را از جانب دیوان در نزد خود نگاه دارد که احوالات بولایت را بزرگ مالیات
بنویسد موزع گوید در آن روز که ناپلئون مشغول بظلم ولایت بود از خارج نیز غفلت داشت
جنرال موسی و موزی موزی بود که بطرف مصر عسکری رود و مرا بیک رانق قتل کند و خود بپار
آن چند فرج برود و به تبعاق ابراهیم بیک که در حال وقت شامه را بیک بود و شفت
مهاجمی که فرانس را بچشم ملاقات میکرد و مظهر و منظر و جوی بیک بعد از آنکه از قلع مافع
اطمینان حاصل نمود بمصر مراجعت کرد و هنگام ورود خبر رسید که لادنک سردار شرمه

اطمینان حاصل نمود

انگلیس در یونانی ای که مجموع ششمی باشد و بخود فرانس و در دست و در دست و در دست
و لادنک جلال و شش لعل آورده و وقوع رنقضیه ناپلئون زیاده غلبت افغانش خواهد شد
موزع گوید که کیفیت شکست شرمه ای فرانس که در تاریخ ناپلئون بتفصیل مذکور است که آن
ناپلئون خود در دست جلاله نقل نمود و بعد از آنکه به خوابید شکستی شکست که عیث حیرت
است این است که یک از شرمه ای فرانس که بسیار بزرگ بود در هنگام قتال آتش گرفته
یک از کتیت نهایی کتی زخمی رانده پسری ده ساله در دست عملیات برای بیرون بردن
آن پسری بطلایه حاضر نموده هر چه سعی کردند که پسرا کتی بیرون آورند ممکن نشد گفت من
از پدر خود جدا می شوم و پدر را در نهایت مهر با خود در آغوش گشاید و در آن کتی ماند و فرج
شد این گونه اخبار برای ناپلئون متوالا میرسید و با وجود غیرت از این حادثه بسیار بیرون و
متوجه شد و از سرزنش سایر اهل کار که برادرش را او بودند و بوضع کشیده بولایت کار خود
می داشتند بدست غمناک گشت و میل داشت که بعد از آن سواد تر و فرانس مقطوع و امداد و با
خود برسد و متوجه بود فرانس میسر نخواهد شد مگر بدست با شرمه که کند و بخت بر صحبت
ناید و از همه بر آن بود که در مصر بولایت می توان در دست سوختن کشته ها بدو قوی آنق
افتاد که در شرمه کشته ها در جبهه آوردن جمعیت و تدارک از فرانس بجهت نگاه داشتن مصر و روانه
ناید این امر واقع شده مظهر ناپلئون این بود که در مضبوط و حکم کرده بشهر توانان حیرت نماید و با
تا به همراه برده شرمه و در دست و هر قسم بسیار بمصر فرستاد بعد از آن مجموع کشته های بخود فرانس
و کشته های سایر اهل کار که او در دست بودند در یکی مجتمع ساخته بآنکه تار و در این باب
شرمه کارکنان بمصر فرستاد و در دیواری خانه از آن شیت نموده که باین شرط داشت و لادنک

می توانم در اصل حال انجلس شوم و لاکن هر قدر که تدارک کشتی آنجا زیاد تر است تشویش بنیاط من میرسد
 امید دارم که حقوق ایشان را بر برخی از تدارکات سپارم که در آنجا هر دفعه مادم و منور کویده بهینه منظور
 ناپاک این بود که بپایس منجرب کند و از آنجا برای رفتن انجلس را بوجه اطمینان تدارک نماید و کفایت
 که در این ضمن انجلس لابد است که کشتی بکنه خود را برای محافظت از هر چه بلع آوری کند پس از آن
 اردو را و سر راه و مندر مصر می تواند کشتی بگذارد که یک بطرف مصر بقیان نماید در راه از هر طرف متفرق
 می شود و تکیه تنها بود مکنان خاطر را من سکوت و من عرض می کردم که اگر چه این تغییر بسیار اتفاق افتاد لکن
 شکی نیست که در این اتفاق تفرقه در کاره لارنس در دریا با میر سید بهنگ کشتی
 مار در هم می شکست و با تکرار قطع امید شد بود لکن در فرس مظهر است لکن در مصر شمر
 مضبوط است اکنون برای ما لازم است که در دم صبر کنیم تا به نهم کار آن جمهوری چه قدر برای
 خود بند کرد و قیاس که حقیر است عرض کردم ای کشید و فریاد بر آورد که کدام کار کنان و کدام
 کار که در آن فریاد خود هر سید از مردمان منفرد این یکی جمع شده و برای پیشرفت کار خود
 کشتی را تقویت میکنند که مثل خود را و کاس چندین من کسی بود که در هم می آمیزد و بهمه برای رسم
 دولت می گویشم از این تیر سید و میخوار بند که در آنجا یکم قطع نظر از این مقدمه
 می بینی که شکی به مرتبه در این روزها نادر می و شک شده اند بعد از آنکه سر کرده کان و معنی می یافتند
 که کارکنان بمن بنظر اطمینان یا رضایان اینی نخواهد و فرزند دولت در آن زمان است که کارکنان
 برای پیشرفت کار بر مردمان سیه محسوس بر نند و نمک دارند که ایشان را رخصتی شوند و الا من که ناپاک
 بقوت عقل می توانم که چاره این معضل را بطور خوب نموده باشم منور کویده خالات چند می که ناپاک
 بود از دست کشتیهای فرس نبر کرده بود و بحث اعتدال احوال او بود و از دل پروران کرده و بهمان

جلادت خود رجوع کرده با منوس نام گفت ای او میرا بر دین چنان بود که گوی و من رجعت و خود را بهنگ
 از خنجر کاش نهاده بود و این پند سیری تو بعد از این ضرر را بجز باده برای تو صلی شد چنانچه برای من
 حاصل شد ناپاک اگر چه در خطا بر تقصیر تو قایم اند و او میرا بر دین و او میرا بر دین و او میرا بر دین
 وضع کیفیت را برای رود من و بدین تفصیل نوشت و او میرا بر دین و او میرا بر دین و او میرا بر دین
 بود سرت خود میگوید و او قایم که کشتیهای فرس در بوغازهای او کارکنان انداخته بخوشند و مستغول بودند
 لارنس و خود کشتی مسکت باز فرستاد که کشتیهای فرس را بکشد و به بند بچراغ اقامت نموده
 دو کشتی بر بوغاز بند و رفته جمع کشتیهای او میرا بر دین و او میرا بر دین و او میرا بر دین
 و خبر مار و لارنس در دلا و در بند و جمع روزانه تقصیر و قتی و او در دلا و او در دلا و او در دلا
 طعام مغول بودند و او را هر کشتی با کشتی بر رفته بودند چون او را خبر دادند خود را ببالای کشتی آمدند
 که کشتیهای انجلس را به نهم شده و بچراغ می آیند و حال حکم داد که کشتیها صحت شوند و با نهمی
 کشتی بود یک نیند و بهلوی تو به طرف کرده جای تو را ضبط کنند و حال اتفاق افتاده بود که بچراغ
 کشتیها و بهلوی تو بهمان حال انتقال بر بود حتی در آنست که کشتی بر بود و خود او میرا بر دین و او میرا بر دین
 تو بهانوار غمرهای لفظ و قیر و خطر آن و زنگ بود و عده دو کشتی بزرگ که رسم یک قیر و و دیری کانوش
 بود و بهین قدر فرصت کردند که جای تو بهای یکت بهلوی کشتی را قایم کرده حاضر صحت شدند و بهلوی و کان
 دو کشتی که بطرف خشک بود و نمودار حال انتقال بعد از وقت جنگ هر چه خواستند تو بهای آن بهلوی
 بنیدند و بچراغ لارنس را ملاحظه کرد که در راست میدی کشتی در حرکت است و یک کتوب قایم می شود
 متعجب کرده که فرستاد که معلوم کند و عملیات کشتی فرس در کن بود و فرصت نکرد که کشتی بجای
 و او کارکنان تقصیر کرد که لارنس را و عورت از دست نهاده بهین قدر کار میکند که بنزل او تو به میرسد

فرس و کشتی ششم آنها بجهت گرفتن و او مرل برز و با کشتی دیگر بمقابل آنها برگشت و نایره حرب بکشتی
 مشتعل شد که روی آب دریا اندود با روط تیره و ناز کردید و یک از کشتیهای انگلیس عرق شده چند
 کشتی دیگر از این از ضرب گلوله توپ فرنگی بره گرفته در این حالت ناپلین میگوید که از چنگ او مرل
 و لینه تا قتل حکم او مرل برز و نکرده پس آن کشتیهای جمعی خود را میبرد و کشتیهای انگلیس حمله
 میداد لاجلایست فرنگی که کشتی کوکب از کشتیهای انگلیس را تصرف می آورد لاکر او مرل بدو
 معطل حکم شد که کشتی هم را ببرد او مرل برز و مرده مشغول جنگ شده یک کشتی انگلیس کل
 نشاند و کشتی دیگر مشغول شد که او در جنگ و بد نزدیک شد از پیش در او که دو کشتی بزرگ او را
 برز که یک قیصر و دیگری کاکوشت نام داشت از کافا در طرف انگلیس فرنگی بزرگ که یک کاپران
 و یک کاپران بود حرکت شدند قصب کشتیهای فرنگی از نفس بجو و کسب زیا و بقیه کشتیهای انگلیس
 میریز و چندان مضرت بآنها نرسید و او در کشتیهای انگلیس همین کشتی نهاده و چهار توپ باقی ماند
 چون توپ صبح از طرفین آتش کشیدند و لارنگ این بود که صبح زود او مرل لینه بآن کشتی
 که او را جمع او بود و لینه بآن کشتی بود و چون با یکدیگر دو کشتی شورش از اتفاقات چهار صحت و شب گذشت
 از شب که کشتی بسیار بزرگ بود و او مرل برز و خود در آن کشتی بود آتش گرفت و درین حادثه جفت قلع شمر
 انگلیس شد آتش آن کشتی بزرگ بقدر راجع است روی همدار چنان گرفت که بجهت از طرفین موقوف
 شد با وجود آن شادمانی کشتی فرنگی اندیشه نموده شروع بجنگ نمود و با کشتی نصف آتش افشانند
 شدند و صحت اندوخته شد از طرفین حمله می کردند و چهار صحت از نور گذشت به آتش
 گرم جنگ شد و پس از ساعت بطرفین میر رسید و با چهار صحت بعد از ظهر با بجهت می کردند تا اینکه
 کشتیهای فرنگی که کافا او مرل لینه پس آن کشتیهای خود در بر طرف حمله رفت لارنگ گفت

فرس و کشتی ششم آنها بجهت گرفتن و او مرل برز و با کشتی دیگر بمقابل آنها برگشت و نایره حرب بکشتی
 مشتعل شد که روی آب دریا اندود با روط تیره و ناز کردید و یک از کشتیهای انگلیس عرق شده چند
 کشتی دیگر از این از ضرب گلوله توپ فرنگی بره گرفته در این حالت ناپلین میگوید که از چنگ او مرل
 و لینه تا قتل حکم او مرل برز و نکرده پس آن کشتیهای جمعی خود را میبرد و کشتیهای انگلیس حمله
 میداد لاجلایست فرنگی که کشتی کوکب از کشتیهای انگلیس را تصرف می آورد لاکر او مرل بدو
 معطل حکم شد که کشتی هم را ببرد او مرل برز و مرده مشغول جنگ شده یک کشتی انگلیس کل
 نشاند و کشتی دیگر مشغول شد که او در جنگ و بد نزدیک شد از پیش در او که دو کشتی بزرگ او را
 برز که یک قیصر و دیگری کاکوشت نام داشت از کافا در طرف انگلیس فرنگی بزرگ که یک کاپران
 و یک کاپران بود حرکت شدند قصب کشتیهای فرنگی از نفس بجو و کسب زیا و بقیه کشتیهای انگلیس
 میریز و چندان مضرت بآنها نرسید و او در کشتیهای انگلیس همین کشتی نهاده و چهار توپ باقی ماند
 چون توپ صبح از طرفین آتش کشیدند و لارنگ این بود که صبح زود او مرل لینه بآن کشتی
 که او را جمع او بود و لینه بآن کشتی بود و چون با یکدیگر دو کشتی شورش از اتفاقات چهار صحت و شب گذشت
 از شب که کشتی بسیار بزرگ بود و او مرل برز و خود در آن کشتی بود آتش گرفت و درین حادثه جفت قلع شمر
 انگلیس شد آتش آن کشتی بزرگ بقدر راجع است روی همدار چنان گرفت که بجهت از طرفین موقوف
 شد با وجود آن شادمانی کشتی فرنگی اندیشه نموده شروع بجنگ نمود و با کشتی نصف آتش افشانند
 شدند و صحت اندوخته شد از طرفین حمله می کردند و چهار صحت از نور گذشت به آتش
 گرم جنگ شد و پس از ساعت بطرفین میر رسید و با چهار صحت بعد از ظهر با بجهت می کردند تا اینکه
 کشتیهای فرنگی که کافا او مرل لینه پس آن کشتیهای خود در بر طرف حمله رفت لارنگ گفت

سرور عظم نور برای عبرت دیگران بقدری خدایند بقول من متقدّم چون از خوشی احوال من بخت
 او در دل من جای گیرنده بود و چون گشت نشو و با و او را گردم که تو دولت بسیار داری بعد از مردن
 بکار تو خود تمام احوال خویش جان خود را خریداری کن از سواد زنده خندیده جواب داد که هرگاه اصل
 من بستمند بایک ستم تو هم هیچ چیز نمی توانم حفظ کن چرا احوال اندوخته خود را از دست بدهم بعد از تمام
 پنج روز خدای حکم کرد که او را گردن زدند و سرش را در کوه و باران صحرای انداختند و کشته شد که هیچ زنده
 قسم خورده بود که او را عمر بگوید و فرس صلوات قدمت نماید در این اوقات خلاف قسم او
 ظاهر گشت و بنیوت سید که در خفا با بزرگان مملکت در بطاعت او در این مرتبه سرور عظم علم نقل او کرد
 که من بگویم که خدای بید خدای او را بدو چون در آن روز ما را از احوال او مابین سرور عظم و خدای را
 که اتفاق افتاده بود بدو بجهت خدای را بدو شری ما بهمنیون نوشت که ما تصور فرمایند که من از راه خوف
 است که تو از کار خود و غیو لیس و آنچه لازم است مطالبه میام یعنی بگوید که در هر جا باشم
 تقو و باحوال من مدار و در هر مکان که جان سپارم بر طبقه عمر خود و مصرف اخلاقی فرس داشته
 به شتم خفت خود هم بود و در بنیوت باید بقدر این و از این که در احوال من اندامید مگر این عرض
 کرده ام که خدای بکشته های فرس قلوب محمود می کرد و بر غضب انتقام کشیدن نموده منظر فرستند
 چرا که انا انکلیش گشت کشته های فرس در هم گشت که او را در راهی سپاه خط و واقع شده اند
 این سواد است که ایشان را منافعت کرده ام و شمار در مختصر ختم از این مرتبه لازم است که هر چه ضرورت و جو
 در عرض غایم و صلوات من ثبت است باینجی است که نهایت آن و تقو می توان کرد تا باینجه در جواب
 نوشت که ای خدای را بدید که من مرتب دوستی و صلوات شمار است بخود و بدینم و اقبال بسیار
 بر احوال و طول دوستی شما دارم و از نشیام از این است که الهی بکندی مابین واقع شده باشد

و او را

چرا که مطلب مرا باخته ایم یعنی بخت از دست خاطر من شده اگر در مصر هر روز اگر کشید و نیز که اصل کبدش سخت
 مرتفع می شود و هرگاه که در بر من عارض شود در سرعت قلبه بر طرف می زد و یقین بر ایند که بخت من
 پروان از قدر و است بشا دردم و احوال شمار صحیح می دهم بدین دو مرتبه که در دست طرفین مبدل بعضی
 مندرج گوید باینکه حکام و دستوالعملی را که طایفه فرستاد که کشته شد و در توجیه شود و بقدر بقدر
 مرمت نماید و در حقیقت که بکشت کشته ها در شمر و نوحی رسد نیز از قتلش روی ندهد بعد از آن
 باینکه یون خاطر جمع مشغول امر بخت و نظم قلهات و زهد عیالت و یقین حکام و اعیان و انصاف
 دیوانی نه تا و پیشرفت تجارت و از منافع صنایع و قوین تازه در شمر مصر بنهاد و در عید و ولود و جناب
 بنوی ۴۲ تا باینکه در خدمت شریک با کبر عمل آوردن که در اب روزه مشغول گشت و دو نفر از بزرگان مملکت
 که باینکه بگویم و دیگری می رسم بپوشش با کبر بخند و هرگز نمی بایست که باینکه بگویم که سبب آن بعد نوشته
 خود شد و بهر حال که تعیین مصر و است که کشته را بر سر داشتند و در احوال می نمودند و بهر حال
 میرفت و بهر برای اصلاح کار خود دین و مذنب اسلام را تعظیم می نمود و عقایدش چنانچه بارها در قلوب
 من می نمود و این بود که مختصره و مبدع جمیع ادیان و مذاهب خود را در دست و چون تلفظت ادیان
 از سبب قوه مملکت داری است از آنچه با پس هر ملت بر بزرگ و وسط مملکت لازم است باینکه یون
 ما در توقف در شمر سلمان زنده بیکدی و با علای اسلام بطوری گفتگوی کرد که باینکه است
 و به خواجیه بدین اسلام در آید علمی ندید و متقدّم احوال و اعمال او شد و می گفتند که قدرت دین اسلام
 باینکه یون و احوال که در روز و دستان خود شد و باینکه یون هر وقت از اوقات که احکام با طراف
 میفرستاد انا له فرس را تعظیم دین اسلام ترغیب می نمود و برای خود یکدست لباس روی مرتب
 داده بود و روزی مختصر برای شوخی من فرمود که بجز کل طعم بخوان حاضر شو و همان روز با خبر بر مشغول

فرزین پیرم کویا اگر امور قبل از وقوع می دید چنانچه جمیع ائمه مصر را آن روزها واقع شد و وقت
 ناپولین در امور است یا ستم بر بود که قراولان تعیین کرده که صبح و شام هنگام اذان و مناجات نزد مؤذنان
 حاضر باشند و نخست در اول ورود و شد بود در عدم احتیاط با سترین قراولان حکم در چند مرتبه فرا
 مؤش کردند ناپولین هم از این شغول انجمن مهم بود در رجای حکم بدو غفلت نموده مؤذنان هم
 غفلت قراولان را در وقت کرده در فرار کاهست تا اذان و مناجات در با و در طغان و یاغی کری
 بدل نمودند چونکه در اذان چند دفعه لا اله الا الله و الله اکبر و محمد رسول الله میگویند می شود مؤذنان
 در محض با و در بلند می گفتند بجان من وقت یاغی کری است بفران مسجد باید و در بیان شخص جمع
 نمید و بر نوحی و بلوکات خبر برسانید که در روز معین باید طبل یا غنچه می کوفت و کرب و کرب
 می نمایند و در آخر اعلام کردند که سلطان روم فرمان داده که با دولت اقلیس و روس متفق شد و
 دوستی جمهوری فرانس است که بدین بنای جنت دارم تا هم طغان و انوین نمایند در دو شهر از کون
 علمای فاضل و عجم اهل مصر مستعد طغان و یاغی کری کردند و بخوان این هنگامه روز بیامیزان
 سیم جری را بجهت هجوم عامه قرار دادند و ساعت نذر نکرشت تا تو بجهت آتش زدند و خبر ناپولین
 رسید که ائمه شهر مجموع دکانین و بازار را در دست و در سطح حرب بر خود ترتیب و هجوم بر سر مل فرانس
 میزدند و قیقه بیک خبر است که بخارال را که حاکم و فلو شهر بود در کوه با و بدین نقل آوردند و ناپولین
 در جهت کرب طلبید و در وی فرزند قراولان خود را برداشته و راندند و هر مقام که غنچه
 بورز قراولان و عساکر رو دیده و مطمئن خاطر نموده با نهایت اطمینان و سوز اهل با و فرانس را که
 غفلت خود نمایند بنگارید که در منزل میرفت را بیک نفر از قراولان در منزل گذاشت و فرمود که خوف
 کن از آنکه بکشتی و چالاک و نصرت و پیش نی ناپولین اعتقاد داشته مطلقا و همه مکرده منظر محبت

فرنی

فرزون طعم بشید و نظار را بکشید و تکیه بر رخا که خراک نهشته بودیم ناکاه شخصی در لباس
 عثمانی و نظار درین درض مجلس شد اول چنان تصور کردیم که در بزرگان اظفار دست که بدیدن سردار
 اعظم آنجا برخواستند بعد معلوم شد که ناپولین دست بدو اختیار در خنده شدیم ناپولین با کمال اقرار
 نشست لکن رختی نگذاشته بود که بکنی محامه و بلا پوش او در بیکه داشت و بی سرون آورده و بعد
 مطلق بنویسید در اوطاف بنده مسخری خورست که پاشای مصر عهد و شایق نموده دوت نوزد در خطا بود
 خاطر جمع میکرد که حکومت این ولایت می شود و در روز در سلطان روم می گفت خدایم که در خنده
 بر بزرگان دین و عظم ولایت یکف که من بخیریم ولایت سلطان روم در دشت اراکات کنم و همیشه
 بخیر است پاشای خود را محمول و منسوب کرده باشد لکن باوقات کارش نقل اولیا را به بخیر است و نقل
 درست حاصل کند بعد از آن شروع امر نماید موضوع کوید ناپولین میگویند یکف که با باید مطلقا در اهل انجمن
 خاطر جمع نشویم و کارهای دولتی را هم از دست بیکه و ولایت بهیچ وجه با بنی رجوع نمایم چرا که اعظم
 را که بر این قوم که قبل از این کار و شغل در دست آنها بود سابق بیکه فراری نموندند کنون اهل فرانس
 غایبند و درین مغلوب هر کار و محبت در حق ایشان بعد از کذب و دروغ خود می کنند و با مردم
 خونس در مقام دستنزد و متحرک باشند و همواره چشم و گوش با طراف می دارند و منتظرند که دشمن
 را با خروج کند و اهل بقوت اهل فرانس و تدبیر خود مجموع و فدا دهند و ارباب اهل و از اهل فرانس و
 بان در هر جا که دست اهل که خبر دارند باشند و لاکن در دند لمری واقع شود هر گاه کاری رود و بدید
 در خفته مطلق سازند با وجود این اوضاع باز در هر جا بچند از آنها می نشیند و هر گاه به خط متواترند
 با یا و اشاره غیبت و مذمت از کار و نظم ما بر پا می کنند و در دفع اندیشه ما بنمایند و اهل
 نمود وقت آن میرسد که سلطان روم و قدامی بفرمان را بگذارد و دفع کنیم مجموع امر و در خفا و خطا با اهل

اولودم و قتیقه خانه ناطق را که در مقابل عمارت بود فتنه انگیزان محاصره کردند باز اطمینان دادم
 و او خود خانه بوی و بیاری بخت بخارال اعظم عمارت خود را بنقد محفط کرد که بعضی از فتنه
 شعله را بدرد و رسد بخارال اعظم بعد از آنکه چهار اخط و دستوالعمل را در محبت کرده بن
 فرمود که آیا ترسید عرض کردم هرگز نمی ترسم و مقدم نمابودم بخارال اعظم تا حتی آسوده گشت
 و مشغول بخوردن نهاری که خبر آوردند بعضی اعراب بدوی که آمده از باب نصرست و سعادت
 این شهر هجوم آورده اند بخارال مسلک بخارال که جودان بخارال بود از فرمود که بازنده نفرز قزاقان
 برادر خود را بدروازه برین و تحفظین سو از شر آنها انتقام کن بجودان مذکور و در نه شد
 بخارال ابرق را زد و که ساکنین زخمی از دست هرگاه حکم میفرمایند بن بعضی روسیه و بخارال قبول
 فرمود لکن ساکنین رفته بودند تا بیجا از بازنده نفرز قزاقان با بر و صورت خوین بر محبت کرده مکرور
 رخت که ساکنین در راه و نفر و یکبار به پاره نمودند هنوز نهاری در میان بود که این خبر رسید بخارال
 زاده ازین خبر خشمگین شد و حکم داد که چهارمائی برکن از صالالت قانها ببالای
 کوه مقدم که سر کوب شهر بود کشند و هرگاه که از دهام عوام این سبب یا رت کلویه بنید ازند و فرمود
 که هر چه بن هر یک چند نفر از باران ابو که جمعی خود برداشت به توپها را کشند و با دار و کوهها
 بخون زری مشغول شوند همان ببالان و بشیر و بخت موصله آورده صالالت در کوه و دریا
 شعله که جمعی هجوم آورده بیک درخت در دند و تاه میغیدین و از سر در میان مسجد جمع شدند
 و کوه شعله را که معبر می رسیدن بود در بند تا دور از مجموع توپها بیکه در بند می کشند و بفر
 علی الله کلویه و نار بخت بشیر می کشند تا آنکه دونه نفر از روسا و اعظم صالالت گرفته شد
 بخارال اعظم آوردند و حکم داد که آنها را همچو سگ گردانند و آنها را بخت از تنط رکن سو می کشند

لکن آنکه شش کرونگاه درست شد یک از قایان مسخره خود را خلاص کشیش بخارال اعظم بدانت
 حضور دست عرض کرد که چرا در کشش گفت تا من فرمودند فرمودند که هنوز وقت نرسیده بکار این هنگامه
 تا آنکه دریافت از دربار ساری سو گرفته در قلعه مجوس گردان بخارال اعظم حکم نوشت که هر یک
 ۱۲ نفر و بعضی را بنید در صالالت و قانها کشند و بفرمودند ازین اندازند و چندین نفر از زنی شخصی نیز
 در جنس مقتولین بود بعد از آن هنگامه و خونخوار فتنه که اگر چه عدد گشتگان معین لکن از فتنه
 مرد و زن باین که بخارال غیر نوشته بود شش روز بعد از آن مقدمه فرستاده بود معلوم می شود که هر
 بجای او دوزخه نفر و آن بیکه در کوه چاکش شد شش نفر را گردن نیز زد و با وجود افضط و دست طلی
 که باین دخط اهل فرس معمول بدانت که کسی در شعله و فایض ضرر نیاوردند باز نیز رسید به هرگاه
 در حومه شهر سکن اند چند نفر از اهل فرس را بقتل آورده اند بخارال و مشغول از خبر خسته عبرت دیگران
 بجودان بخارال خود را فرمود که دو قوج صالالت و چند عراده توپ برداشته بکن آنها رو
 و تانور در قن و غارت کوتاهی نمایند بخارال بدور بر حسب فرمان روان گشت و در طرف آن
 قبیل و اطراف کرد هر چه بود مقتول و زنان از آنها را بر سر و اموال آنها را غارت نموده بکن آنها را
 آتش زده از سر را برداشت به ساری گشتگان بخود را آوردند اکثر زنان را بقتل در عرض راه وضع
 صل نموده و اگر اطفال از کسب و خسته و کرا با بموضع تلف رسیدند سوخت و کید و قتی که از آن
 بخود آوردند چنان و قتی بخارال را که بکین دست داد که از دربار آن عاخرم سبب این است که بخارال
 و سکن از نهایت رغبت بوجدان بخارال و شعله و تاه میغیدین و از سر در میان مسجد جمع شدند
 صالالت کرده اعلام نافرست که هیچ وقت حیط از دست ندید و در حرکات مردم با خبر رسید
 و همه در مکانی که جمیع مردم با هم گمان می شود قزاقان بفرمودند ازین اشتباه رسید که شش نفری

در بر و شام و طلب جمع شده اند از آنکه که در صورتی که تمام شد از میان بروجی شده بعد از استعداف و اند
جنابان پادشاه در تیره و تاریک غمرازان است متوال گشت قبل از حرکت از هر طرفی خبر می دهند و دست راست
و قبل از آن جاسوس و قاصد در جانب خود به مکتب ایران فرستاده و بتوسط آن معلوم کرده که هرگاه پیش از
وقت چند هزار تومان وجه نقد بپادشاه ایران بدهد و رهنی خواهد شد و از آن خواهد داد که در چند مکان
معیّن سلاح فرت و در آنجا و در آنجا برای شکر ترتیب دهد و ضرورت است که از هر باب در آنجا فراهم آورد
که معطله فصل نباشد و بمن فرموده اند که در آنجا تمام باطاعت در آوردم باز نه در آنجا فصل است
بجای حفظ و حرکت در صورتی که در رم و سی هزاره است که رسید همراه خود برداشته بر او قوت خود هم رفت
و از آنجا معلوم است که از کدام سمت مکتب ایران خبر می دهند و دست راست که در آنجا می بیند
از یک طرف و یکدیگر گفتگو میکرد و دست پیرایه در یک گذشتن از آنجا می نمود و هر روز نقشه که همراه داشت
در اوطاق پیرایه می کرد و خود بدو را از بر زمین می افتاد و می گفت که پادشاه را می گوید که در میان نیز حکم
میداد و کشتن او بر روی نقشه اقم و نشان میداد که از کدام راه بایران خواهیم رفت و کاهای از قنوجات
را که در آنجا می طوطی آورد و کاهای میکفت چه موردی فرستد پس به ضعیف است و دست پیرایه در این اوقات
آنکه از آنجا می شنیدند و چیز که باید کار می بست هر روز در آنجا می بست و باید پیرایه دیگر کرد و خیال می نمود
همیشه در دلش می کرد که قبل از حرکت به دست پیرایه می بست که بکار بزرگان چند و دست راست
نوشته که تا آنکه حال متخیر شده اند که من با چندین هزار است که بواسطه محراب که عبادت از عزیزان
است آمده ام مخصوص برای آنکه شما را از چند آهسته آهسته خلاص سازم از آن موقع در رم که عطا الله را
ضیاع میگردد و در آنجا خود را برای من می بوسید و در راه می کرد و بطاعت خود در این بر می آید که قبل از وقت آگاه
نوم و چند نفر از معتمدان خود می فرستادند تا می آمد که بنویسد و می فرستادند که من خط می بیند در یک است

بنده بانه گفتگو تا نیم فصل ششم از توفیق پادشاه بود و بعد از آن که در آنجا پادشاه در اول صبحی که خبر می رسید
همراه خود برداشته و از آنجا می فرستاد و دویم در آنجا مانده و زیاده از حد که داشت و دست نصف شب داشت
همواره داشت که بخت آتش شند و در آنجا می فرستاد و دویم در آنجا مانده و زیاده از حد که داشت و دست نصف شب داشت
محراب استخوان مرده آدمی و دویم از قدیم بسیار بود و قدری از آن را سخنان با جمع کرده آتش
کردند چون آتش روشن شد بجای متغنی از آن اصدار شد که دید که آن جمع می توانستند در آنجا توفیق
نایند آمد از عیبت از آنجا حرکت کرده چند فرسنگ دور تر فرستاد و در نیم صبحی و در دو سون و نوزده
چهارم جنابان پادشاه بلاخطه می فرستاد و در آنجا می فرستاد و در آنجا می فرستاد و در آنجا می فرستاد
چرا که در اول حرکت از هر طرف اندیشه داشت که بباد از طرف هند می آید که از آنجا می فرستاد
چنانچه پادشاهان آمده بودند و در آنجا می فرستاد و در آنجا می فرستاد و در آنجا می فرستاد
می باشد و در آنجا می فرستاد و در آنجا می فرستاد و در آنجا می فرستاد و در آنجا می فرستاد
عوض ندارد و وقتی بسبب خبر آمد در آنجا می فرستاد و در آنجا می فرستاد و در آنجا می فرستاد
سینه بمصر می فرستاد و در آنجا می فرستاد و در آنجا می فرستاد و در آنجا می فرستاد
منده و در آنجا می فرستاد و در آنجا می فرستاد و در آنجا می فرستاد و در آنجا می فرستاد
و در آنجا می فرستاد و در آنجا می فرستاد و در آنجا می فرستاد و در آنجا می فرستاد
صیغ در آنجا می فرستاد و در آنجا می فرستاد و در آنجا می فرستاد و در آنجا می فرستاد
حضرت موسی علیه السلام و برای آنکه می فرستاد و در آنجا می فرستاد و در آنجا می فرستاد
گروه بمصر آمدیم و در آنجا می فرستاد و در آنجا می فرستاد و در آنجا می فرستاد
تا آنکه این بود که فرستاد و در آنجا می فرستاد و در آنجا می فرستاد و در آنجا می فرستاد

مهر که بهشت شام و طلب فرزند کرده بود بکام سلطان که جمع کرده شصت و هشت سکه در کف
 پیش آمدن میباید و معلوم کردید که بنای جنگ از آن طرف است بخارال ناپلین فرمود که باید قبل از
 وقت چاره کرده این جمعیت در آنجا بنایم و برج و باره شصت و هشت و کردی در خواب کرده الف و ب و ز
 خدایا دیوهای ماری نموده کرده بود چنانچه دشمن نگذازم بنابر این بند پارت و طبعین از آنجا که
 در فصل ترسان از طرف دریاست اینکلیس و از خشک سبزه و یکمین زخم اقام کنند و در ۲۲ دلو
 بحری با دوازده هزار لشکر از صحر حرکت کرده دوازده صدمت سر رسیدیم و دوازده هزار نفر لشکر
 نیز بجهت قنط شکر کدشتیم آن اوقات که ناپلین بدست و پنجه از آب در است و کلای جهیز
 در این روز شش بود که ناپلین شصت هزار پیاده و ده هزار زورده و در مخرج کوید قریب نبر و باقی
 مسعود رسیدیم و در ۱۷ دلو و در دوش ششم در عرض سوره در کویر لشکر بسیار به لادت دست
 داد و قسطنطنیه منزل رسیدیم فرصتی دادند که آب ملوک قانون قیمت شود و سکه ها با و
 میگردانند ناپلین تا در کتب بسیار از آب و از دوقه برای کدشتن از کویرت مانده بود و خطر آب کمر
 از شدت عطش مایه شفت آب شد و لشکر کایت آغاز کرد و قسطنطنیه رسیدیم و بدون
 جنگ آبی را شتر و شصت و هشت پیش از آنکه قلعه کرد که هر یک بنی اس فرس اقدام کنند بخارال ناپلین
 اذن ترخص ناپلین داد پس از آنکه لشکر و شصت و هشت از آنجا کدشتیم بعد از آنکه ده روز راه رفتیم
 لشکر و شصت رسیدیم و در ۲۸ دلو بود که منظر خوش و مکان دلگش بر محصول سیر نمایان شد
 که از چند حبه مالک از آب و خاک و بوی فرنگستان بود مجموع لشکر از آنجا که آن فرستند
 کنند و از آنجا که گوه و حرای سیر ملکات شام نزدیک شد که همه سکه های آن نفر فرستاد کنند
 بیکه در شولستان از کرمان و از آنجا و منبر لهای طولاخته در مانده بودند بجز و ملاحظه سواد ملکات

شماره

شام همه چشماهای کدشت که فرستاد شد روز نهم حوت بشهر طبر رسیدیم که آن شب در صحر
 بر سر دم که دوفور از ابد در آنجا بودند و از آب بسیار بخت کردند و ناپلین گفتند که فاندان حضرت علی
 علیه السلام در آنجا چو کرده صحر زخم اند و چای شش دادند که آنها از آن چاه آب خورده بودند
 و ما نیز از آب چاه مذکور خوردیم بسیار صحت و کور بود از شحر طاعت بیت المقدس بقدر دوازده فرسخت
 سوره بود من عرض کردم که سردار عظمی بایک شرف نخواستند بر دوش خود که آبی خارج از راه درست حکم کرد
 شرجی بر بزرگان آبی نوشتم و خاطر جمعی با و دردم که از شک فرس ضرر با و نخواهد بود بلکه از او
 خلاصه دانشود و آبی که آدم بهشت **فصل نهم در حاکم قنط و حوت جاناری** مروج کوید قنط
 که بر آب قنط رسیدیم و نوبی که قبل از آن مامور شد بودند با مریضه پوزانده نیکامیکه گرم حله
 و ویرش بودند و جودان بخارال فرس و نظم آمد چون با هم خلط و آئینش و شصتیم پیش
 رفته خود هم با و حله گنم خود را پس رسید با بخت تمام گفت که میخیزد که در این سزین
 مرض طاعون میشود و در دلس نشینان انیمه کفیت را خدمت بخارال ناپلین میوه
 فرمودند که اگر جودان بخارال بنمیزد از طاعون اندیشه در واقعین از ناخوشی مذکور عرض
 تلف خواهد رسید از فرمایش ناپلین و قسطنطنیه را به بکلیت بلوکات تصاویر
 مامور کرد بخندان طول نمیشد که از ناخوشی طاعون جان سپرد و روز دوازدهم حوت
 بخارال عظم حکم فرمود که شصت و هشت عام کنند صالالت بمیان قلع و رنجته نقبل و غارت
 مشغول کنند بعد از آنکه سردار عظمی دوفور از جودان بخارال لهای خود را از فرمود که بقعه
 زخمه و غصب صالالت را از آنک آدم دهند و ملاحظه اوضاع شحر و فرستاده با و
 خبر رسانند آن دوفور و در قلعه شدند و جمع گشتند از تحفین آبی در غارت بزرگ

رفته با حال دست و پا نشود و مقادیر بود و چون بحال بر سر تبه این دو نفر از دیگران متفرق نمیشدند
 حصص که فرستاده بودند در دست نگذاشتند و این صاحب منصب جلیل میبایستند که او را بر آورند که ما
 بخودش خود مطیع میگردانیم و در صورتیکه از خون مادر گذرند و اگر در وطن باشند
 جان دریم بکف اقدارم خواریم نمود یا اینکه شایسته الهامیادت نیست قتل امانی فرستاده
 در قتل مقتول شدند این حکم بر قتل جمیع محصورین کرده صلاح دید که ایشان را حاضر جمع کرد
 از قلع بیرون آورند و از دستش را بقتل نموده همه روزگار بیرون آورده با اتفاق خود باز
 بردند و چون کوی مدین را بپایان رسانیدند در بیرون جا در راه میرفتیم و دیدیم بدو فتح از محصورین که بیرون باز
 با قصد نفوذ میامان شدند و آن دو نفر را چون بجا رسیدن از پیش و از آنها در محقق در اصل
 آوردند تا بپایان این احوال و ملاحظه کرده بسیار متغیر شدند و مورد این چه حکایت است
 حکم بقتل آنها کرده و در میان رفته چهار نفر از فرزند من آورده اند چنانکه دست و پا دارند
 خود نمیشود که من باینجا مقرون دارم آیا آذوقه موجود است یا کشتی حاضر دارم که آنها را
 بمصر بفرستیم تا من بسیار متغیر و در غصه شدم و بر شیطا لغت کرد و گفتم چه خدای است
 که اینها اقدام نموده اند وقتی که آن دو نفر و در دستند بجا رسد به بندی تمام حیات و خطاب
 باین که در لاکن چه فایده کار از صلاح گذشتن و لازم بود که بدین فرقه و باره این
 شود و بگویند آن دو نفر آورند این بود که برادر ما را مامور فرمود که بقصد رفته خلق را بفرستد
 قتل نبوت و بیم و قتیله و در دستند و غصب حاکمیت بکشتی بود که نزدیک مانیا مدینه
 مانوریم حکم در راه جاری نمائیم از این جهت این را حاضر جمع کرده از آن مملکتی
 دریم تا بپایان فرستاده و این است که عازم مدینه و بفرمایم مردم برسد لاکن نه اینکه مردم

فرست

در مدینه

که گفت بروشت صالوات را بقتول و قتل و محاسن فطرت کرده و معطل نمایند و بقتل و فتنه
 بر سر فتنه نمایند و سران بران را بقتل رسانند که نشدند تا ما بهر بود بکنون چه در نظر
 داریم که در حق این معمول داریم بعد از تغییر و برهائس بسیار فرمود که آن چهار نفر از فرستاده
 در پیش جا در ما بدزدند و دست بست نشاندند و امر فرمود که مجلس شوکت در چهار روز منعقد کنند
 که در آنجا چهار باید که در اهل مجلس نایب گفتگو نموده بکلیت رسید ب روزنامه افرام و بجا است
 معهود آورند در آن روزنامه با بغیر از شکایت از کم بای آذوقه چیزی در کینه نوشته بودند از بکلیت
 نوشته بودند که افراد شکایت در آنکه که ملاحظه جفته و بغیر و غلبه کریم و بجا است با بقانون
 حکم فرمود که همه بقتل رسانند با وجود این باز چهار نفر از دشمن بپایان حیات ماکرانه بار آورده
 اند و آذوقه قطع کرده اند باین سید نه بدین امانت بود که در گونه شکایت افراد
 لشکر بقتل بغیان و سفید بفرستاده بعد از آنکه روزنامه مجددا حکم فرمود که اهل مجلس
 شود جمع شوند و جمیع صاحب منصبان نظام هم باید حاضر شوند بعد از اتفاقا مجلس گفتند آیا
 این چهار نفر از فرستاده بپایان میسر فرستیم در صورتیکه فرستیم اول لازم است که قزاول همراه
 آنها رود تا ما هم و قزاول باید از شکایت فرستاده بدین صوبت کشیده و در این بلاد
 دشمن کم می شود تا آذوقه باید برای سر او و او را هم بکشد و در این آذوقه از کجا خواهد رسید
 بقدر که خود آذوقه نداریم و راه این از ولایت دشمن است که خود خوب کرده ایم
 از جهت هم نمکنند اند هرگاه چیزی بجای بماند از بپایان تمام می شود و کشتی در جهت معطل
 میمانند تا آنکه بپایان اینها بکشتی نشاند لاکن کشتی از کجا فرستاده میتوان آورد و اگر در این
 در دست گرفته تا مدت دنیا را بکشمیکشتی در دست میدانی توان نمود و اینها هرگاه از اینها در دست

و بهم قدر بقدرت است با اگر می خواهند رفت و آمد و تحفظین آن مکان خواهند نمود و در جایی
 ناپیدا می گشتی شده عقب و بهین لکسیر و ازیت میرسانند عرض اینکه این را بقتل نیاورده
 ایم این از لکسیر مقتول خواهند گشت چنان اهل فرنگستان را مانند خیر و کتاب
 می دانند فاما در اینان روحی از ریب حرب نایم و با جمیع او مخلوط نایم و فقه
 این را از کجی خویشم آوردن این همه دشمن جان و مال و دین و مذہب می کشند و چون
 قلعه است جان اگر می سوی صره نایم از این چگونگی و طین بهم رسانیم که در مسکن ما طین
 باشند در آن مجلس نیز گفتگوی این قطع نشد روزیم اندر نکایت نه طرف بلند کرد
 ناپلین که خود ایند صحت وقت سید است با بر این حکم داد که تمام افواج صالالت و جفر
 باش کرده و فرمود که آن چهار هزار نفر را بر این کشند آن چاره کان سوسهت حاصل
 دریا قرار داده یک فقه سیکت با آنها کرده بعضی خود بریا انداخته و خود را به سبای می کشیدند
 صالالت بودند نوید چند تر این را اطرف خشک آورده چون نزدیک منزل کلور رسیدند
 دوباره سیکت کرده همه را هدف کلور تفت نمودند و چندین از کمان دریا طبع حیوانات
 بجای کردی مخرج کوید ناپلین در باب قتل آنها ناچار بود چون بحقیقت امر سبک بپاره قضایا و در
 می شود که برین جهت قوزین کفیه نوح و قدر عدد قدیم معمول نمی افتد و آن خلاف قانون عیث
 شحرت میکرد و مثل اینکه آن چهار هزار نفر پس از آنکه دستهای امان کردند قاعده
 این بود که در دهان بپایند و ناپلین ناچار بود فرمان قتل را در میان عیث شحرت و خوف
 او در قلوب را تا انصاف حیات گردید بعد از تخریب طحان برین لکسیر از قوتش بفر
 از لکسیر تلف شد و در محنت از کجی کو چند سبت قلعه است جان اگر می روانه شدیم اگر عرض

لا خیر

را به جنرال لانس که پیش فراول بود یعنی کو نشین بر خورده منازعه کرده این در نهایت آورده
 کوه ناپلین را رسانیده چون این غریب و لکاهی از غرور و سبای آن کوه بداشتند جنرال لانس از لکسیر
 چند سیری از لکسیر کوه شد قدری فرست طی کرده از این اثری نیدر حیرت کرد و دین حیرت
 کوه نشینان مذکور که در زوایای کوه غشی شد بودند بای سیکت بفرج که زشته در نهانی داشتند از
 که در امت هجوم ببرند و کوه کشند تا رسیدن ناپلین اگر می از آنها هدف کلور کوه نشینان شدند ناپلین
 از این عمل بی اثر خیز شد جنرال لانس را علامت کرد که چه لازم بود که چندین نفر صالالت بخیر را بکشت
 اندازی جنرال مذکور باین مذهب گشت شد که کوه نشینان از هر طرف عرصه پیش فراولان گشتند
 می خودم کوشا ناپلین داده که کشانید از رحمت ناپلین فرمود که سر را و سر سبک باید تدبیر و فکر
 باشند تدبیر چند تمام بجای است و لکن جویت در ثبات است یک تمام و دین غریب این قتل سبک
 او ولایت دشمن بخاطر خطبه در نظر داریم باید باین جویت متوجه گردیم و باین دشمن متوجه شویم
 لکسیر از این جویت گشتند دل خواهد شد بعد از آن لکسیر را دلجوئی نموده روانه شدیم در به است
 برای فایده است جان اگر می رسیدیم و دین و رو شدیم که پاشی کو قونسل فرانس لکسیر و جند
 بعضی از کدشت یا چند نفر دیگر بریا انداخته است چون دریا جند مرده را همیشه بکار می اندازد و در
 دویم که در کمان دریا ز قزبدن خود سویی ششم این کشتگان سوادیم قلعه مذکور اگر چه باره منبسط طی
 داشت و بعضی که اندک در طرف قلعه برجا نماند بودند که کام بوی سبک تحفظین بروج تیلو نشند
 یکدیگر را معاف نمودند و خدق لب با جمعی داشت و لکن می دانیم که آن قلعه قابل نیست که در مقابل
 صولات و تدبیر چندین و حیرت ناپلین توپ خانه ناب قدامت او را نه قید بود که تخریب قلعه
 کبر نزدی که قلعه خیر بدست آمد ممکن نبود لازم افتاد که در کات تخریب قلعه سبک نایم انداز

سبب از این حال می بینند
 و از نزد جنرال قتل می کشند
 آنکه در دهان و خیر صرف شد

بنیاد آنست که در وچین با دارم حیره روزی بخارال ناپلین بدیدان اوضاع بارچ و کسک بافت
 اهورا بخارال که بر کربک باقی که او گذشت همراه بود و چون آن چهار هزار نفر را از خیمه آورد و در کوه
 بسیار کوه و خورست خود کوه بکشتن و در چون بخت در کوه بود که دست از می حیره بردارند اهورا ان دیوار
 مضطرب شد فرصت فیه به بالای دیوار کسک رفت از قلعه فرود آورد و نظر گرفته ناپلین خبر در شده
 با و از بن بکشت بر او زد که از آن می فرودای جواب نداد و بعد از آن کلان که از خیمه زد خسته که به پهلوی
 رست او آمد از انظر فیه برون رفت از دیوار افتاد و ناپلین حکم فرمود که او را در می کد گذارند
 انفر بنوبت در دوش میردند بعد از آن که می حیره کد شدیم در محبت کردیم در میان قضا و عرش حاکم سلیم
 که در موز کوهید در او خایام می حیره خبر رسید که می حیره می در موز خروج نموده مردم را از او کرده است
 که فداوند عالم ملامت نموده که کفر روز موز بر روی کیم جمع از اجار و دیش دور او جمع شده می
 بنور دنیا که است یاد گرفته ادیت میردند بخارال امر فرمود که فوجی بفرستد و روزانه بنویسد و در رود
 فوج و وقوع چند سکت از بدیجهی آن رسول کذاب کلام فوق شد خود تنه می فرود کرد با لجه بخارال
 اعظم دید که امر می حیره بطول انجا می رسد شورش بر پا کرده بعد از آنکه می حیره می حیره در آن دیدند که
 بعد از آن که دفعه ششم بنده و دوش بر قلعه بنزد آن کسک رفت دست از می حیره باز دارند و تا آنوقت
 نام فرستاد به خبر شد بنده بخارال این شی فرمود که از اول شب دیوار قلعه را منقلب کلاه و توپ
 نمودند و حواله صبح امر فرمود که حاکم سلیم هجوم برده بیای دیوار قلعه رسید و از جانی که با کلاه
 توپ خراب شد بالای قلعه رسید بقدر دولت نفر داخل قلعه شدند و از طرف آوار سخر
 شدن بلند کردند و دین اینا خیمه بین قلعه با افواج ترک از سمت دیگر قلعه بی کسک دیوار رسید
 بغیر کلاه توپ و تفنگ صعود کرد و از نزول مبدل کردند و از پای دیوار پس نشینند و از

نادر

نادر خان بلند بود و بقانون انولایت حاکم به او یک شصت و دو کوبه با و با هم خانها و دیگر دند نرم
 و بی در بر غیرت آورده همه کس که با هم آوردند تا آن دولت نفوذ است و آمد و ماند هر که میخواست
 و راه پیدا میکرد و یک بخت و هر که نمی توانست بقیل میرد بدردار اعظم چون صورت احوال و
 چنان شد که حکم کرد که همه کس که در قلعه کشته در قلعه کشته در داخل بارچ و کسک شدند چون در
 این آمد هر کس که در قلعه بود و در و حمل و نقل کردند بخارال ناپلین فرمود که اگر از اول سید
 که سلطان روم با دولت انگلیس متفق شد و قلعه را با بنظر ضبط کرده و تدارک مایه می حیره
 این قلعه کار که بخیر باشد هرگز با درت می کردیم حال باید بدون تسلیم کیم که نود خود و
 بهر حال بقین دارم دولت روم با خوا و تقویت دولت انگلیس از دریا بش میرد خواهد
 فرستاد و در کسک ریه با در از سر برون خواهند آمد و اگر بخیر باشد از خیمه روزه کنند چاره
 این است که در محبت مجموع آبادیها را در غرب کیم تا خیمه کوبید داخل شود اوضاع او را متفرق بایم
 و کاری کیم که از اول از خیمه نمودند شک می حیره فرستاد و چون گوید چند روز بعد از آن قرار
 دستور العمل و نقل و تحویش فرستم دارم در راه در ام شورش از دور حرکت دارد و تا ریک
 از هجوم قلعه که آن محفوظ باشند و راه که ریش بر تو باش فرستاد از کد در میانی مدبرین از توپ
 و کتی انگلیس مخفی نمودن و خوش فرزند را دور و در قبل از حرکت از دور و نه نموده و اهل قلعه
 دانستند که بن زودی از می حیره دست خواهند کشید ناپلین چون خورست سکت او را نظر
 چنان ماند اعلام نامهای مجله نوشت تا بطراف فرستاد که رسید او بهر انقلاب روی
 نبرد با لجه همه از کد بخیر بدین میرفتیم تا آنکه از کوه که کسک خیمه فرزند از لجه می حیره
 و برخی توپ و تفنگ و در سب و افواج سوار کلاه اند از کسک ریه که آب مطلقا وجود داشت

و شدت گرمی بود و فراموشی طوفانی از بالای کوه های ریگ که باری سوزن و جوی شریک از حال افتادند
 اکثر از جوی خصلین را دیدیم که پای از آنها را گلوله برده و میدانستند که در آنجا نمانند و خواهند شد کافور
 با پول مردم میدادند که بدوستان این بر خند و اجرت بعد بروج میدادند که این را در راه انداختند
 اکثر از آنها و فرادست که پنداشتند و در خمار و خوش طبع بودند می دیدیم که راه گذارشته
 میکردند و بکم سر را از عظم مشعل روشن کرده در عرض راه هر جا بخت و بادی و خانه و کاروان سرا
 بعد آتش میزدند و در جهت و محله که از حد زاید بود می سوزاندند و فسیلک عاظم میکردیم مجموع صحرای یک
 آتش شد بود اطراف ما را در هر جا دشمن و دزد و طغی گرفته و او را که گن میگردانند بودند و
 از هر سمت بند بود و یک طرف ما را با بچه و طرف دیگر و عقب و خود خراب و ویران کرده بودیم و درین
 رو دو آتش و ده ناله مردم با همان میرسد منج کوی حقیقت در آن سفر احوال بهین طریق بود
 که منور شد باین احوال بقریه طنز رسیدیم و در آنجا گرمی هوا شد و دشت از فروشنده چمن داشتیم که بزی
 او از حرکت کنیم ما حرکت برافروخته و سوزنده در آن روز و شب بسیاری از غلظت آن و مرضی و فساد
 یافتند و میگویند احوال سگ باین بکدی در دل ناپاک اثر کرد که بچه و در و در قریه ندو حکم کرد که با
 او در بر بماند و در صورت و فرمود حکمی بخیرال بر سر نویس که فرود بیاید بچه باده طلیحات کنیم
 هر چه بپوش و شر و قاطر داریم باید بخورند و مرضی طغیانی از زنده داریم من حکم فرموده شد و تمام
 بعد از غمی که احکام بخیرال بر سر نوشت باین رسانید بودند امیر خود سر را از عظم داخل جاد شدند
 گفت کدام سبیل برای شما گذاریم ناپاک بود و طریقی آن اول از جوی و در عقب شد و در
 مانده که در و دشت و در و فرمودی مرد و حکم ما ندیدی همه بیا باده طلیحات کنیم
 و من بخواهم از همه پیشتر باده روم بر وجه ما را را بر این فرزند صالحت من تقسیم کنم منج

کردن

کوید من خود و سب خوی با دور رس قاطر و دو نفر شتر داشتیم بکن خود سپردیم که نفهم اینها یک یکی که منوی
 طالعون دارند روز دیگر بچه پیاده روانه شدیم و در شب آن روز اکثر از توپهای بزرگ در
 ریگت فروخته چون صبح صالحت از ماندن توپها خبر داشتند بچه رحمت و فراموش
 کرده افسوس میخوردند و می گفتند آن توپها سبب فتنه و طغیان بود و بآن توپها در اطباء و روم
 و شکتان از زنده انداخته بودیم بهمان احوال تقصیر رسیدیم و شب با صبح راه پیویم حلال
 از گذر باری که داشتیم چندی باین بقدر دو قدم از دریا فاصله داشت و از طرف راست آن بوضعی
 ملعون در زیر بوته خار چنان شد در حین مجبور باینکه که خراب آمده بود آن ملعون ناپاک و
 در نظر گرفته نقشه انداخت کلان خط کرده با و چون ضرر رسانید خود را قراولها اورا بخت آوردند
 سر را از عظم فرمود و با کلوان کشید چهار نفر از قراولها اشکات از دخته کلوانه جمعیت بیرون
 نرفت آن ناپاک خود را بآب دریا زده درین آب شست و بخت روانه آن بچه بیدار است و
 چون از منزل کلوانه دور بود هر چه نفقت انداختند با فرسید و در عظم حکم فرمود که شتر را
 گذشت و در فرمود تو را باین تا بخیرال کایم با افواج خود برسد با و بنویس در فرمودش بکن
 ماندم تا اینکه بخیرال بنویس حکم را رسانیده خود رفتیم بعد خبر رسید که آن ناپاک و مقتول یافتند
 روز دوم خبر از بچه رسیدیم شمر بنویس بچه قبل از این ذکر شد که قهقهه از و ما بمصیبت قتل عام
 قبلا شده حال نیز موافق شربت جنگ بر آنها و بپشت گرفتار مصیبت زده شدند بخیرال عظم حکم
 داد که چند باب جاد و دیمت شتر قهقهه در بکدی بر بماندند و در فرمود اطراف را بوار قهقهه
 زده با روط و جوف آن گذارشته در روز پنجم جواریم و غارت میهندم خند بعد از آن راه
 عظم و بخیرال بدو را بر عکس منوچ هم با بود با چند نفر طبیب و دیگر شجر رفتیم در عرض راه و آب برض

و زخما رو طعنه که حرکت این ممکن نبود و ثوابی را نمودند بعد از گفتگو همه اگر ابرائی تفتی
 شد که چند دقیقه بعد از این پیش نمانده باید آنها را در برهمنه قبول ساخت و در گرفتاری و در سر شدن بد
 روینا خلاصی داد تا آنکه منت بودمان فرستادند تا بر این ناپلین و سایرین شفا خانه رفت و
 در آن ملاخط شد که ای جمعی را بریزد و جمعی زخما رو طعنه در راه و ناله بودند ناپلین همه
 خانه را که در شکوه تازیانه که در دست داشت یکدیگر را میزد و میگفت سخت این روز را بر خفا
 رازی من در رفتار است باید تعجب میفرست و دشمن که از عقیبت می آید چند دقیقه دیگر باقی خواهد رسید
 حال هر که می تواند بخیزد و همراه باید که در قرار حکم او را ببرد که اندک بایست سوار نموده
 همراه بر مطلق او را از این بلند نشد معلوم شد که قادر بر حرکت نیست ناپلین بعد از
 ملاخط اسرار آنها بر او آمدی در خود رفت و همان شب آنها را روانه داد که از خدمت
 زنده خلاص شد بعضی گفته اند حکیم می بزرگت خود میاثر این عمل شد و خود را هم سه سال
 بعد از آن در مصروفات شت و یارین روز را مطلقا با صدی از این رنک و موعجبه بجهت بعضی بودن
 ناپلین و سب این عمل خائن میان می نماید که هر سردار را و میسر عدم است بخت و در
 بقای سید که خوف آبرو و بیم مملکت خود و سب بهر طریقی که تواند از آن حمله
 خلاصی حاصل نماید چون بعضی حقیقت سبیری وقتی نتوان ناپلین و مملکت که در خود را
 در آن غایب نمیدارد و فرض کنی و از هر یک از انصاف از خود بیاثمی که آیا خبر این امری که از
 ناپلین صد و شصت چهاره و دیگر بتیوان نمود که از آن هنگام متخلص شد و غفلت تمام داشتند
 مایه اگر خبر این خلاصی نیافت او را ملامت نموده بکلیت با و تعظیم و تکریم نظر در موعجبه گوید
 ناپلین در شب آن روز از آن حرکت نموده بجهت تمام روانه شدیم در روز ۲۲ جوزده و خبر رسیدیم

در روز ۱۰

درست ۲۰ روز در راه بودیم قبل از آنکه وارد شهر شویم جبارال ناپلین در جوار نموده فرمود اخبار
 مانده شهر صحرانویس که ای مل سحر را بنده که در ساری بس و مید قهای بشمار که چهل نفر سرت
 همراه خواهیم آورد و مجموع دیوار قلعه مست جان اگر می بضر کلا در نوب نهمدم شتم و عمارت
 خوار به شاه و با زمین مسوی شتم و بنای آن قلعه سو با خاک یکسان کردم و کین را بجای بدریا قرار
 کرده خود خواهر با شتم زخم مملکت برداشت موعجبه گوید در توترا و که بس را عراق بود تردید
 در نوشتن می نمودم در الف و در شیت و فرمود ای عزیز تو صادق دانا و لوجی و در پسرانیکار را راغنی
 و ناله کار خود مقبول باش بهمان طریق که فرموده بوده نوشتم و دادم که خود و تحویل بدار فرمود
 چندی میگذشت که نام من در جمیع مملکت روی زمین منتهی خواهد شد و بعضی این خوب بجهت شرا
 و موعجبه من خورم نمودم **فصل دوم در ذکر احوال سرنگ شدن ناپلین و بنای مریمون**
 موعجبه گوید که سرنگ شدن من در روز تیریم چهاردهم بجای انگلیس بود و اوقات محضه قلعه نیست جا
 اگر می شد که در آنجا بود و مخالفت از سینه قلعه می نمود در این اوقات با جهات بجای انگلیس
 بر بند را بر او آمد و شجرت میداد که از سر کند ریه بیرون خواهیم آمد و در حقیقت تخریب تمام و
 در او مانع شد و در عرض بدی تا اگر اوقات خود میکرد جبارال ناپلین از رفتار او که در دست
 در دل جا داده بود و در نوبت خود او را در دوا و دوا و دوا به محبوب میل داشت چنانکه در روز ۱۰
 مریمون احوال و در دست که مس جوانه است پیوده برای اینکه بخت خود را در میان کند همیشه خواهد
 پیش رو باشد هر چه شجرت دهد و موعجبه دروغ کند باید سکوت کردن او را به از نشان کمبفر
 سر کرده کشی چنانکه نیت کاهی شجرت میداد که من به قصد حاکمات بجای خواهم آمد و حال
 آنکه بایست برانفر در قوه ندارد و کاهی تفریحی کند که من بتبدیل بس بکنم و رستم و حال آنکه

خلاف است احتمال میرود که مثل کفر محکمی بدقیق همان در دست گرفته بشود آمد به شش موضع کوبیده
 مادر می که در صحرای جبهه قوت است خود و امانت او همه اوقات او را انداخته و نموده آن اوقات
 که خور و منت حله مجوس بود و نقص و تعریف هر کس در صفت بیای نمود در باب سمن فرمود است
 که سر سمن سر کرده است بدست او قیاس کند سر را در صحرای دست نه فرسوس اجبت گردد سر را
 که سر را در ضعف نفس خویش نامه نوشت نزد لار که است رضا نامه نه از اضا نموده و نزد سر شد
 سمن فرستاد و روز را نه یک نفس در عین نزد سر را از فرسوس است و معلوم کرد که سر را
 خانه نشاند لار و گشت مطلب آن را اضا نموده و که گفت است روز در کمان نه مطلب می
 کوشید فرسوس بی طریقی آن را اضا نموده و که گفت است روز در کمان نه مطلب می
 که سر را می داد و همچنین در حرکت و دعوای که فرسوس کمانی می کرد در اوقاتیکه در
 اطالی بود سر شد سمن در دایای فرسوس و قیاس که معیال جزیه بود رسید با چند نفر از قوی
 خود نزد کر و بشهر نزد در اصل و تمام خانه رفقه صبح مر جوبت نماید باخیل بشهر رفقه مستحق بشهر
 دور با سمن جابوس گرفته مجوس کردند و اوقاتیکه در اطالی مر جوبت کرده فرسوس میر فتم او خبر داشت
 پیغام فرستاد که در اینجا گرفتارم و مر اضا کن چون رخصت او گمن نبود قبول نکردم تا آنکه
 بعد از صبح او را از حبس سپردن او را در دست او میر که نزد باطلی بودی کوی من تحقیق کردم که آیا
 سمن در دعوای سنت جان داشت و ز زید بانه فرمود بی سبب عدم تخریبی او شد چرا که سر را
 بزرگ داد و است بخت و از او تو مرا که در چند کشتی کوچیک گذر شده بودم که بقلعه مذکور بر بند
 ضبط کرد و در قلعه شد است سیکو فی هر خست و یک نفر از فرسوسین فرسوس که در مدرسه بیان در سر کمان
 و یک نفر با ویرانه بود که معادن است یک نفر در غنط قلعه می کشیدند و در قریب شش صد نفر از محکمی بودند

بعضی از آن

بقا فرستاده که در سر تو به مشغول تو باندازی باشند و بهین عیبت فرستاد و در آن مکان قید شد
 خطی که از او واقع شد این بود که چند دفعه کشید بر درشته از قلعه که سر کمانی من بوم آورد و زنده
 از نصف جمعیت او تلف شد و اعلام نامه نوشت بیان که فرسوس فرستاد و بعضی از صعب
 مضرب و افراد که بر تو بزرگ آورد و بر این حکمی نوشت در بیان می که کمتر ساختم که سر سمنی
 سمن مر و روز است و حرفهای او را در صحرای قطره است بعد از آن یک از بزرگواران که
 کشتی به بامیدق همان فرستاد و مر اس که سمن نوشت که با جنت طایفه در دم و کمانش در ده
 که از آنجا به سید می کرد و ملاقات کنیم از این بکلیف از خنده مدام و در جواب نوشتم که اگر تو تیرانی
 میر در آخر کشتی که سمن بخت طایفه کند خواهیم آمد و فرمود که با وجود همه اینها باز او را دوست
 میدارم که آدمی است سر شد سمن کوی قیاس که بشهر میر سیدیم خبر دادند که مر ادب است کرد
 مولکین از دست فرسوس آمده و در نظر دارد که در یکا هر یک یک ترک طلق شد و چون قبل از آن
 بنارال مورد و بکمان مذکور ما مورد بود مر ادب است متخیر شد از آنجا فرار کرد و دستم شد که با ویر خوه
 و نارهای شد و فرعون رود و اسباب با و خبر رسانید که بنارال می از دست جنوب چند فرج
 برداشته بقایب او را و بید شد و در راه اعظم خود از عقب او مشغول آمدن بشد با فرسوس فرار
 کرد و فرستاد که مر ادب است در زیر زمینهای کوی فرج او را در کشتی بشد با بطلی مصمم شد خود به دست نهایی
 شدی روان شد و بهین میگفت آن روز تخریب هر عام است که این دشمن قوی را از پیش بر دارم
 در بیت او چهارم سلطان ششم جری بنارال اعظم از صحرای حرکت و بهین نارهای شدی روان
 شد و در نظر داشت که دو سه روز در آنجا توقف فرموده زیر زمینهای آنجا بوقاش کند لار و نقص
 طرح دیگر فرام آورد در سیم بند وقت شام در برابر چاه راه میر فتم از ده که سکنه میر علی سواره شد

و بطرف مائید بعد از دو روز و نوبت از سر حد دارد کند که بخارال مزمن بود بدست سردار عظم
 و معلوم شد که بازنده هزارت که ترک با عانت کشته های انگلیس و سرداری سر نشسته و
 شد اند چون بخارال پیش ازین انتظار می کشید که کشته شود و خواهد شد چنانچه بخارال
 در جهت از دست جان اگر می بخت که در پیش مردم شهرت داده بود که کشته ترک رفتن کرد و اصل
 قادر بر آمدن خواهند شد از جهت بقایم عقب در آمدن بختی که سرحد دارد که بخارال بود و او را
 می بیند و در این وقت که کشته ترک غره زلفان از اسامبول مامور شده لیکن بدست جان اگر می
 اگر می از آنرا تلف کرد هرگاه آن مرد و یونان که سر نشسته است باز آن را از او تهور کشتی نزن
 آورده است که از بندر الوکر بیرون آید یقین دارم که زیاده از دو هزار نفر خواهد شد تا در آن کشته
 که می خورد و در آن خوار می شافت نوبت بیایم و در روز نوبت و برای اینکه سرداران
 از اینکه خبر متوحش نشوند سرخی بخارال و قو که در صدد نوبت که سر نشسته است و بخارال انگلیس
 در دم بنده او که کشته است این انتظار هستند که اگر شان بود اگر می قتل رسانیدم و سرخی بخارال
 و می نوبت که حال وقت آن آمد که از دولت روم کشته بیاید و در خاک مصر شود اگر چه
 اصل نظایر این نمی رفت و لکن خاطر جمع بین که هرگاه کشته بیاید خود بدفع آنرا اقدام خواهد
 کرد تا امر سرحدات بود به جهت بقایم غایتی که بخارال نوبت است و اصل است و بخارال
 رفت مرد و بخارال مزمن بخارال و فرمود حال رفتن بخارال شد و می متوقف
 و باید بسکندریه رفقه و حکامی که برای دست و العیال می کشد که لازم بود نوبت و آن بیاید
 ساعت بصبح مانده فراموش دست و العیال که سرحدات نمود و طرز رفتار کشته بیاید که در وقت
 او چون نمک کنند و دست و العیال که کشته بیاید را تقویر فرمود که از کدام راه روز نوبت بخارال

از آن

این را نوبت هر چه حلقی به جدات بود فرستادم و هر چه قتل کشته کباب بود با خوردن
 بخارالها و دم که بر بزرگان سپاه معلوم کند طلوع آفتاب همان روز که ۱۲ برطان باشد
 بخارال عظمی مورد شد با کشته براه افتاده بودند و قسیم ۱۰۹ بر جانیه و در سم کشته و در اصل کشته
 شدیم و در آن جنگ در آنجا میماند و داده بود تفصیل آن جنگ را در روزنامه بخارال نوبت
 اند که بخارال عظمی هنوز به سکنه نرسیده بود که کشته ترک از کشته بیرون آمد و در آن قلعه
 او که کشته است کشته ترک که بخارال مزمن و قتی ملک مستحفظ آنجا رسید که هر روز کشته
 ترک ملک شد بودند چون چنین دید خود را که کشته کرد و کشته است و کشته است
 گشت هرگاه بایان کشته بخارال مزمن کشته بدو و از سرخی صری می نمودند سردار عظمی نصف
 شب وارد کشته شد از وضع او که احوالش در کون شده است بخارال مزمن
 چندان حالت نمود و در یک ملاقات حکم بر حمله و پیش دادی که جراحات هر طرف هجوم
 مشغول کارزار شدند چنان کشید که کشته ترک و در آن حرکت داده بخارال مزمن
 و دفعه دیگر هجوم کرده کشته ترک هر چه کشته است با جوب و حال انقلا در کشته شده
 ریخته و خود را بدین رسانید که کشته و می یک کشته های خود که در دفعه می بود و کشته
 نتوانست و کشته تلف کردند و در آن هنگام کشته بیاید کشته بیوم با چهار هزار
 وقت که در خود را بخارال مزمن کشته ای شکم انداخته در آنجا متحصن شد چون بخارال مزمن
 دید و در آن معطل آنجا شد بخارال مزمن از فرمود که اطراف این را می صحر کرد و خود را
 کشته بیاید مذکور شد و در آنجا مانده که کشته و کشته غلبه کرده و اصلاح از سر صحن گردید
 و کشته را با کشته فرستاد و این چهار هزار نفر کشته جوانان تو را بودند و در عظمی فرمود

همه بوسه و صفت داده و در حکام قلعه رسد و بیکدیگر مشغول گردند چون بخارال اعظم مدینه
 بود در فتنه اطلاع نداشت و خوار است که خست و بهر نه صاحب منصبی را باید قتل نماید که نزد او
 کشتی روی روزه نمود که اسرای طرفین را می کشند سر بر سر صاحب منصب مذکور می مانع
 شد بکشتی خود برود و او را بجهت کشتی در وقت روانه نمودن از روزه پیورده کی کاغذ
 های اخبار یکدیگر از خبر فرقه ها را با و رسید و با کاغذ اخبار انگلیس با و داده نزد پادشاه و
 وقتیکه این کاغذ را بخارال اعظم رسانید با صبح مشغول مطالعه آنها شد و در احوالات
 بکار مطلع گشت و در بعضی فکرافت که نفوس هر جهت نماید و یک اخبار رفع نماید و در آن گوید
 صبح ببار زد و در آنجا کرد و فرمود که چه بهتر فتنه اطلاع را از دست دادند و پیش
 فتنه هر جهت گنم و در حقیقت بخارال بر سر خود دست و گذاشت و حکایت کرد و فرمود
 من نفوس میروم و شما نیز خواهم بر دوش بیکدیگر کشی نفی من آمده رفیق دارم و او را
 کندم و خوار است و فرمود که در کشتی کوچک بیاورد برای پادشاه آذوقه دو ماه مهیا کن
 و در سفر العسل کش را داده و پنجم شرافت که باز هم آمد و در آن رسد و روانه شد در
 دهم شتر مذکور و او را در هر گزاید و بنای تدارک گذشت که بهر عبدی خواهم رفت و بهر حد را
 و هر کس لازم بود به راه خود بر دوش و بخارال کابرای خود کرده از آن رسد و بیکدیگر
 او را فرستاد و روانه شد و در آن شتر مذکور رسد و رسید تا آنوقت بغیر از آنکه نفر کسی نخواهد
 نداشت که نفوس میرود و در آنجا بهر امان فرمود و بخارال کابرای نداشت که به بند و از قه
 باید که او گفت و نماید در آن شتر مذکور رسد و کشتی شد بطرف فتنه روانه شدیم قریب پانصد
 نفر جمعیت همراه بود بخارال اعظم برای اینکه کشتیهای انگلیس خبر از آن دست سوار شد از او

نمایان

نمایان کشتی میباشند بمان اینکه از کشتیهای انگلیس است و خواهد تفحص نماید یا ترسوش میرویم
 بخارال اعظم که بموا و حضور قیاس فرمود و ترسوش کشتی نداشت بند همراه من است و اهل انگلیس
 خبر از آن دست که من از سر سر و بر خورم فتنه آنست او را کشتی را از اول شب تا آخر در احوال
 کشتی نگاه داشت و در سفر العسل با و در آن فرمود که کشتی را چنانچه قانون است از وسط دریای میرود
 راهی که از سر و در رسد و بیکدیگر کشی من میرود و کناره جوید و همه کشتی را بطرف مغرب
 زمین حرکت دهد و بطریق حاصل دریای مدیترانه میان شد تا اینکه به بندیر رسیدم و عرض بود
 هرگاه کشتی انگلیس میباشند و میگویم خود خود را بکنار دریا کشیم و این جمعیت قیل و خیل خواهد
 توپ شرا انگلیس رفع کنیم و از آنکه در وقت نموده خود و بکنار فتنه رسانیم و چون کاغذ
 بعضی از فتنه این بود که در جهت از سر کار فتنه کشتی پادشاه را او را کشتی میبرد
 آنچه صحیح و مسلم از جهت کشتیهای انگلیس بر چون فتنه و در آن شخص خلاف است
 چرا که در هر حال بخارال اعظم حضور داشت احدی بغیر از او نمی توانست کار فرما باشد
 و در جهت از سر خصوص مجموعه احکام با خود او بود و در این وقت دن با دبا نهایی کشتی
 اخیار زنده است و چون گوید ۳۲ روز ریب با دبا لاف کا به اصل سریر و کا به اطراف بندر
 رسد و تر می کشیم کوفه بنایان اطراف را که می کشیم که ما را مانع از آن رسد و بر سر قول
 میزد و فرمود که هر خوار است من و در آن قبول کنیم که دوباره با رسد و تر می کشیم که در آن وقت
 همان شب با دبا و در خوار است و با دبا نهایی کشتی را کوفه چند وقت کشید و در آن سر رسید
 رسیدیم بخارال فرمود که در حواله اخیره اقیانوس انگلیس داریم و در هر حال که در
 راز دست ندهید که هرگاه کشتی انگلیس ظاهر شود بخیر کار که روانه شوید و در آن وقت

باطلی و قهقرا درم خجرت دردم متوجه اجرای احکام بود هر وقت از روز و کل گشتی نمایان می شد
 احوالش در کانون میکت از زمان وقت خوف اینکه بدست انگلیس گرفتار خواهد شد در دل او بود
 چنانچه عاقبت گرفتار همین خیال گردید که بعد از نجات و اطرار و بی طریقی جز انفرادی دشمن او
 که انگلیس بودند به حمایت آن وقت چنانچه بود و متوجه گوید که در هر روز از آن رجز به سر میبرد
 و با دلاوری و در میدان بود و قهقرا از آن که گشتیم نایب دلف شدت کرده مارا مجبور شد
 که در غره مخفی شویم که از این زمان بود و پنج اجفود داخل شویم روز دوشنبه باران کشید و هر چند
 از آن که بیرون رودیم ممکن نشد چنانچه در بند رازی بخشد و بدین دلف تا ششم تشریف بود
 معطل بود و بعضی اوقات چنان تفری شعله که گویا تفری است و حاضر لاشل آدمی زاد بل و
 لایب با طاعت خود نماید و می فرمود برتر از همه این است که هرگاه انگلیس یافت کند که در
 غره کار که پیش چشم چه قدر در آن معطل خواهیم شد و موقع همه کاری من روز شنبه
 خواهد گذشت مردم میگویند من بیت میان وجه نقد از صحرای دارم دل آنکه
 بهفتدین فرست دردم و در این مکان باید با وجوه فرس و گشتیم متوجه گوید
 خواه که مکرر شده همراه داشت زاده از این خلاف است بعد از آنکه بایک از صحرای
 آمدن و ثبات گذب و اقربا به نوشتند و نفرین فرستادند و در عرض ده
 گرفته با انگلیس روانه کردند که در آنکس این مردم منتشر نمایند صدق کلام این است
 که بایک خواه مواجب به مطلق تصرف میگردید هر چه در صحرایم آورد و اول جبهه
 و بر سر است که بر موصوع میفرمود زاده از مخبر خود بزرگداشت اغلب اوقات
 ملاض او بر پنج سبک کفایت میگردید و در عرض میگردید خواه خود و اله فرس میگردید و در صحر

در روزنامه

در روزنامه نوشت بود دیدیم که در عرض یکسال بیت پنج و در یکصد هزار فرست ملاض کرده
 بود و خیارا با بایک ۱۲ ماه در صحرای بعد از آنکه بیرون آمد افقده خواه داشت که بیرون میفرود
 و در عرض ده الا فرس را کفایت کند و قهقرا به جبهه دارد و ششم خبر دادند که گشتیم و در صحر
 ندی لک فرس را به نیت دادند و خیارا به جبهه داشت که ششم بایک از این اخبار است
 زاده مضطرب بود که برین میفرمود که به یکسکه بکاف فرس رسیدیم لک فرس با بایک
 ماموریت خود را با نماندیم و راند و یقین دارم که میان آن سروری نیست که اطاعت کن
 کنند و لک برادرش تفریح نماید و از انصاف خواهد نمود قبل از آنکه شهر بار پس رسم آورد
 فتوحات من قلوب مردم و بر خواهد کرد حال میگذرد شش خضد بین دشمن و متبطن
 رضی نیستند و کار فرمایان جمهوری در کسم شهر من در مضطرب میباشند و یقین دارم که
 بعضی استماع و محبت من در عرض ده و یا در بندر تولان مرا معطل خواهند کرد و در جبهه
 بطور خریداری نمود و دوازده نفر با و کشت با قوت حاضر گرد و بطور باران بکوشی بیت
 که از در عرض ده حاد غرض خود را با بایک انداخته و بنا بر روز بعد از آن فرمود که با و
 کشتی را کشته و دوازده نفر و یکسکه با و در نهایت تنیدی و زید و حاد و روی نداد
 لاکن روز دوم هنگام غروب ۱۲ فروند کشتی پنج انگلیس از دور نایب شد و کشتی را از فتنه
 از قوت ملایع بایکون هنگام شب با آمد در تارک میخواستند در دست تفریح فرستند کشتی
 چند ساعت می دیدم و صدای توپ سلام آنهم می شنیدم و خیال رسید که آنها خواهند
 مایه جنوب و شرق پیش روی ما رسد و گشتند با بایک فرمودند که گشتیم که کشتی انگلیس
 ندانستند که از صحراییم و نفرین میرویم بجهت آنکه هرگاه داشت بود با نظر فایده

مکمل است و این خشک و کشتی را بر بندرت باز خشک بریده و مار را باغ می نمایند حال کشتی
 توپش از طرف چپ می آید یعنی کشتی که تصور کرده اند این کشتی را برست که از بندر طرلان
 بجاده می رود با وجود این حال این کشتی را او بر کشتی خود خوف برداشت نه قدرت سرور عظم
 عرض کرد که استب کشتی را در درم ملاکان انگلیس می خوانند بجهت مار از خشک دور سازند
 مازون فرمایند بکار که بر حجت کتم اذن نداده باز در وقت که این خیالات صحبت
 باد بهای کشتی سوخت ده دارد و طرف شمال و مغرب را در نظر گیرید و دریای خود را رام کنید
 همین حکم آن شب با آواز ارفع کرد و طلوع آفتاب ملاحظه کردیم که کشتی انگلیس بطرف شمال
 و شرق می رود و الغور سردار عظم حکم فرمود که حال باصل فرس رو نماید و رخ گوید بعد از
 چندی معلوم شد که او بر کشتی انگلیس چنان تصور نموده بود که از کشتی های اروپایی او بیگانه
 و بخیر و دخل کشتی های او شویم بهر حال در روز هشتم شعله آفتاب که از میزان است و در وقت
 ظهر مانده بود غارت های بندر فرمیت و در ضل شدم چونکه ملاحظه نمودند و در حال بدستند که سردار
 و عظم از صحرای خرمین آمدند و در آنجا بود که از علامات متذکره که تازه بنام ده بودند علم داشتیم
 هر چه از آنجا علامت روی نشان دادند ندانستیم چه باید کرد و چون توپ نیز بطرف انداختند
 و لاکن عظم کشتی را و جورت را در داخل شدن جو غارت نمود و جمعیت در بالای کشتی را و
 ملاکان های کشتی را این نگر داشت و در آنجا که از دست آن دولت جویو را ستیم بکار آمد
 یافته و در ضل بندر شدم و از آنجا که با است پروان باقیم فرستیم که با فریاد کرد که بلیک سوار یک
 از این کشتی است همان عشت مجموع اهل بندر و سوار روی در بار از کشتی بطرف سیاه کرد
 باستقبال آمد و توپ های شادی از هر طرف بجهت آمد و در آنجا که آمدیم بخارال غارت

باز

بطرف کرمان بروید چرا که از صحرای دور کجی طاعون بود و جمعیت از زن و مرد و اطراف او در گرفته
 نبی صحنه گذاردند و هر چه فریاد کرد و گفت آنجا عشت من از صحرای آم و باید احتیاط کرد که نرسید
 و در گفتند که با طاعون و بهتر از این من میدانم بعد از آن با بلیک سوار ابعات برده مجموع
 هم امان او را شجر داخل نمودند و در بعضی از غریب بود که بلیک سوار از میان طاعون بپا شد
 نفوذ داخل کشتی فرستاد و ضرری با حدی نرسید قبل از این را شایسته که بلیک سوار حرکت از صحر
 چنان شجرت داد که بصر علی بروم و بخارال کلبه یونان خود گرد و قوس که با سکنه وارد شد
 مرد که با نوشت که بجزیره را از قبایع بنور کاغذ بخارال بنور رسید مرد که در نوشت که بلیک
 زن که بدید چون ابعات کشتی را تا به بن رسید لازم شد نفوس بروم اختیار مجموع شایسته
 بخارال کلبه و الگندرم بعد از این بسپارست و در اصل خواهم نوشت لاکن جل شدن من از کشتی
 که ثبت با تمام درم حال نوزاده نموده است که در درم این است که زود و در حجت خواهم کمر زدن
 کلبه یونان است و مرد آگاه و کاروان است و اعتبارش در دولت کمتر از من نیست ملاحظه گوید
 بعد از آن کاغذ که لازم بود بخارال کلبه نوشت که ای بخارال در جویف این امر که نمی شناسد
 که در شمس ام که بشما خواهد رسید و من بخیر و روانه کنم بجهت آنکه از انگلیس کشتی را درم و بکار آم
 و حتی از آنجا در آنجا که نفوس رسید بشم و بخارال لاکن و بخارال بروم و مترانج
 و مترانج و سوار بروم و در میان مراد که کاغذ های ابعات انگلیس فرستاد و خواهم دید
 و بر ما معلوم می شود که انگلیس از دست پروان رفته است و این که شجر غارت و درین وقت
 محاصره کرده اند و یقین دارم که شجر اول تا در خرمایم محاصره کرده می شود و درم که در
 او را از غارت و میزان خود در فرست این بر نام ای بخارال دو علامت نوشتن برای خطره که گذارم

از بندر رسد که در سوار شد و چون رفت روز در روی آب دریا و بندر معطل بود تا آنکه وارد
 بندر فرست که در بندر آمدل غنچه و بهر فرستادن تر لرل شده تمامی تو به فرس و باضطراب منتظر
 بودند که چه بنام بر بنواهد شد بخارال اعظم بکشد در بقیقت در وضع الطایر و فرس پس
 بود در وقت در و در معارف آنجا را جمع کرده احوال از ایشان پرسید و در تحضیر بهر رسانید
 سوز که در بین فرمود که الطایر از دست رفت و من قوت گرفته فرس ضعیف بهم رسانید
 این کار در دریا بنواهد شد باید پارس بروم به نام طهر بکا بکشد نشسته روز شد و مرا که کار
 من که در قصبه بین ممکن است نوشت که شام همان تو خور هم شد لکن قصبه بیافس رسیدیم
 راه و خوش کرده راه بدر پارس و پیش گرفت و دلش زود در خواهد شد بهر تحضر و قصبه که رسیدیم
 همان طریقه در فرست مقدم دور و غریزه شده منتهی خوشی ای نمودند و استقبال میگردند و آنکه
 حاضر بودند از این اطوار مردم فهمیدند که اکنون ملکات متقاضی یک از عظیم خواهد شد و قصبه
 بخارال نایلون و فرس فرست شد و در وضع مردم و باضطراب می شد که در اولاً کلاً کوبور و در
 سکار چنان عقاب شورش بودند و عیال و خوف هجوم دشمن خارجی بود داشتند و بهر بکا
 جنبه منتظر اتفاق بودند و هموار داشت افسار و قوت این طلم این جمهور نامه و فراد می نمودند
 و بکند از آنها زمین و کوه گرفته بودند و بکند مال نایز مردم گرفته بودند که اکثری از ملکات
 و مال کاری مانند اکثر بزرگان ملکات گردن از دست جمهور باز زده اطمینان نمی نمودند
 پیش که آنروز با هجوم بهر رسانید و در روی ملکات قوتش پیش از تحضر می بقدر بود و اگر
 از تحضر بازده فراد می نمودند و در روی مطلق در روی نمود مردم با بهره بستند
 آمد طایر تغییر اوضاع جمهور شد بود در چنین است که بهر طایر تغییر اوضاع بودند و فرستند

که بنام جمهور



که بنام جمهور در زیر و زیر نمایندگی ممکن نبود که بنام مردم و بهر خوشی نایلون نشود و مردم
 مترصد خوار جمهور بودند لکن از در و خبر و بهر دستند و بهر خوشی و انقلاب و دیگری قوت
 یافتن سوار بون که شاه قویم فرس بودند و لا بهیما بخورستند سلطنت و قصبه اضلاع تکثیر شد
 و بهر چشم راه کسی بودند که بقوت عقل و شجاعت توانند از مردم و از این قصبه ملکات سوار بون
 و از آنوقت چنین شخصی سوز یافته بودند تا که بکند ملکات سبکست بخت خوش طالع مثل نایلون
 که بقوت و نصرت همگان بودند هر گشت اما فرس ملاحظه کرده دیدند که این مرد و منظر مضمور
 بیدق فرس فرس در مصروفی شادی نصب کرده و مجموع اهل حجت به بندی بخت علو
 ادبکات او اقرار کرده و نص حید و بهر طایر خوشا و از روی اطمینان فرس می شد و در وقت و حجت
 و خوشات خود و بهر بندترین مرتب رسانده و از روی بکند بکند سبک لاری باور داده شد کار
 نای عظیم نموده و اعلام نامه ای اوجای سبکست سبکست بنا بر این چشم مجموع اهل
 ملکات روشن شد و کار اطمینان نمودند که بزرگ ملکات این است و میباید مار از دست طلم و ستم
 جمهور بیرون آورد و این فرج ضعیف را کار که بکند تمام اهل ملکات را بنده فرمان خود نمود
 از قصبه زور کار زایل سازد چون بخارال نایلون این اوضاع را ملاحظه نمود و عالم شد که قلوب
 عموم خلق با وایل است ستم شد که ضلالت در امور دولت کند و کار که از ان جمهور بنای محض
 گذارد و این در عرض سوره از بند فرست ابابار گس زیاده از دولت فرست بود و بهر که
 رسید و بگو مردم کرده اطمینان خاطر میداد و بهر سخن میفرمود که مردم دریافت کردند
 که ایل سلطنت است و بهر گاه تکلیف کنند قبول خواهند کرد و بعد از آن در و دی بی تحت آورد
 و لوله و شورش میگردید و تحضر و نواهی و در نقطه م و غیره هم میسر شد که نایلون را قوتی کرد

مجلسی که در پیش از آنکه فردی از وز و درجارت لغزیر ق مجوس شود در میان مجلس نشسته
 عمرش از هم گشته می شد **نصیر** **نیر** **ده** **هم** **در** **رقن** **نایلی** **بجس** **نفس** **کوش** **موز** **کوی** **و** **نفس**
 در مجلس امر را محاط نمود و هم خلاف از را در پیرون مجلس می شد که در می چاکه و قتی که نایلی سوار
 زب خود شد که در رعیت بالاتفاق آواز بر آوردند که نایلیون سوا بقا با مقدران
 ریحال مصیحت خانه نهند نف و کلاهی رعیت می شمش که عرض حال بوزیر و نویسند و از آن تحقیق
 کنند که این احکام هموقع چه بوده است و خبر جمع کردن مادرین مکان از چه راه است و کلی این
 باب صادر نماید لکن نمی دانستند که در آن روز که سی و دوا و دویست و بیست و نایلیون
 متفق و دو نفر دیگر که قهین و مولین باشند نایلیون از آنها در محارت لغزیر ق مجوس و
 بخارال مورد سپرده است و قتی که نایلیون عرض حال نوشت به سوزت و سوزت و سوزت و سوزت
 نفرستند از دیوئی که امر امر اسله نایلیون رسیده که برت که یزد و زرت بدیوئی که امر او فزاین
 نوشت و آن نایلیون بود دیوئی که نایلیون فرستاده بودند کوسین برادر نایلیون که میرکس
 آنها بوی نایلیون کرد که ای جناب صد لیس و امر او فزاین چون یک یک بر دست
 می کشتم که آزادی در این مملکت برقرار شود و محض انجیل خدا کند ازی جمود ویر بوقبول کردم
 و از آنکه منصب و زرت اعظم من عیانت شد برادرین لازم آمد که در مقام محضت دولت
 جمود برآیم و در امر و ولایت ثابت قدم باشیم و چنان منافع کلیه نایلیون را نام که کسب و زارت
 من باشد لکن این گونه عظمت و جلال که این بجه نامدار و در محبت از صراحت کار نمود و این
 تعریف که مردم از او می شنیدند و من فرط باور دارند و علمای ماست خطبه اعتبار که از دیوان امر
 با و بنزد اولی است و در امر می که از او منظور می دارند و قتی که بعد از این بهر باب به بنید که

نزدیکی

مجلسی که در پیش از آنکه فردی از وز و درجارت لغزیر ق مجوس شود در میان مجلس نشسته
 عمرش از هم گشته می شد **نصیر** **نیر** **ده** **هم** **در** **رقن** **نایلی** **بجس** **نفس** **کوش** **موز** **کوی** **و** **نفس**
 در مجلس امر را محاط نمود و هم خلاف از را در پیرون مجلس می شد که در می چاکه و قتی که نایلی سوار
 زب خود شد که در رعیت بالاتفاق آواز بر آوردند که نایلیون سوا بقا با مقدران
 ریحال مصیحت خانه نهند نف و کلاهی رعیت می شمش که عرض حال بوزیر و نویسند و از آن تحقیق
 کنند که این احکام هموقع چه بوده است و خبر جمع کردن مادرین مکان از چه راه است و کلی این
 باب صادر نماید لکن نمی دانستند که در آن روز که سی و دوا و دویست و بیست و نایلیون
 متفق و دو نفر دیگر که قهین و مولین باشند نایلیون از آنها در محارت لغزیر ق مجوس و
 بخارال مورد سپرده است و قتی که نایلیون عرض حال نوشت به سوزت و سوزت و سوزت و سوزت
 نفرستند از دیوئی که امر امر اسله نایلیون رسیده که برت که یزد و زرت بدیوئی که امر او فزاین
 نوشت و آن نایلیون بود دیوئی که نایلیون فرستاده بودند کوسین برادر نایلیون که میرکس
 آنها بوی نایلیون کرد که ای جناب صد لیس و امر او فزاین چون یک یک بر دست
 می کشتم که آزادی در این مملکت برقرار شود و محض انجیل خدا کند ازی جمود ویر بوقبول کردم
 و از آنکه منصب و زرت اعظم من عیانت شد برادرین لازم آمد که در مقام محضت دولت
 جمود برآیم و در امر و ولایت ثابت قدم باشیم و چنان منافع کلیه نایلیون را نام که کسب و زارت
 من باشد لکن این گونه عظمت و جلال که این بجه نامدار و در محبت از صراحت کار نمود و این
 تعریف که مردم از او می شنیدند و من فرط باور دارند و علمای ماست خطبه اعتبار که از دیوان امر
 با و بنزد اولی است و در امر می که از او منظور می دارند و قتی که بعد از این بهر باب به بنید که

خواهد بود از رسیدن خوف از روی مردم بخودست نخواهد شد دفع کلاه ثابت خواهد کرد
 بنابراین وجودین برای جمهوریه از روی ندادن در بعضی از ضرب خود کشف نمود و بیا
 خورند که میگویند واکند رشتند بود و چون خط و عیبت دارد نمود و بدعیبت و
 نقص استغفا نمود چون برادر ناپلین را سده و او را نمود و نقد نفر کوشش بیا تقرب کرد
 بعد از آن بنی گفتگو گذشت که آیا این اوقات کوشش نمی برت چه صورت دارد و خود بعضی استغفا
 کرده یاف دی و من آن مترت است یا بلو توان ناپلین او را بیا کار دوش اند و این کم
 که در حجاب دیورنیها بعضی اخراج و عوض آن گرفته شود و در دیورنیهای شهر اصرار سرف
 از چه خواهد بود و در آن باب گفتگوی بسیار نمودند ناپلین را خبر دادند که هرگاه در مجلس
 نشو و قطع فصل گفتگو خلاف او خواهد شد ناپلین فردا دوست از پنج بهادران برداشته
 همراه خود دیورنیها ناپلین نفر کوشش بیا صلوات در دیورنیها گذشت و خود را در
 مجلس به هم نشاندن مجلس او را دید و در بعضی نظم خیر برض شد و صلوات بهادران طاعت
 به هم تنگتر از اطراف مجلس و در بعضی که انیمزد اکون مملکت و خرب کرد و لم
 است و بعضی ظلمه باید اقدام کرد و ناپلین تا در دهه گرد و گدازن مگر بد که در طرف با و از
 بنده گفتند که با برین جمهوریه زنده شهند هر کس خلاف کرده باید بر خون شود چون همه خلاف
 ناپلین سخن می گفتند و در همه و از غلبه گردن زدیک شد که پیش شوصلت درض مجلس
 رشتند و گفتند که هر دو خود و از همه برون بریم ناپلین بصلوات نمیکند و در خود
 حرف این مجلس را داده دارند که این بعضی نشاندند و ناپلین را برون بردند و مجلس
 بشا و منقول است و حکایت که کج قتل ناپلین بود و این آوردند و ناپلین را در اول وقت مقرر

ناپلین

ناپلین این بخواه بعضی امور را اتفاق نشود و ناپلین را کند و هر که میگوید و در خلاف و در کون کاری
 از او صادر شود هر چه کرد که مازون ناپلین و در مجلس حضور ناپلین مجلس را ضعیف نشد
 فریاد آوردند که ناپلین خود بیا نام کرد مانند او برای جمهوریه نشست و هر قدر لوین
 اصرار زیاد کرد از طرف آنها انکار زیاد تر شد لوین از تحت دیوان فرود آمد افت
 شما را یک از اصحاب دیوان محسوبید و عرض میفرمودش و در دیدن گفت ناپلین
 از اکون جمهوریه برون رفت چون دید حرف تا شریفی گفتد بالای تخت رفته خورست
 مطلبی مگر کند اصل مجلس تغییر شد هنگامه بر پا کردند و ناپلین بود لوین را حاضر رساندند
 او خود را در صلابت را از درون انداخته ترک مجلس کرد و ناپلین میدانست که امر این مجلس
 بعضی است خواهد شد بد و درسته صلوات فرستاده برادرش را از مجلس برون آوردند
 و دید که اگر زیاده از آن حوصه کند احکام بر خلاف او طاهر گرد و برادرش را گفت
 و در است شده بعضی بهادران و جمعی که از خضر فراهم آورده بود گفت مجلس بیا ناپلین
 بجای او گفت که ای کس و رعیت من که منیر مجلس این ناپلین نفر کوشش بیا ششم ناپلین میگویم که
 اگر از این موافق را اکون مملکت حرف حق را تصدیق نمی کند بعضی از اشرار را رشت
 از وقت شمشیر و تفنگ و طپچه همراه آورده بمقام ناپلین که هرگاه خوف حجاب
 ما قبول نمیشد بعضی تلف خواهد شد و یقین دردم نمیکند از انکس موجب در و طپند
 که دیورنیها را در و خورن و شوش کنند و ناپلین را ناپلین که در در است و خود احکام
 آن دیورنیها را اجرا کند میگوید خلاف را اکون نمیدانند و در آن اوان قانون این بود
 که این انظار را اهل مصلحت در حق هر کس میگوید قتل او واجب می شود و من که کس این سخن آنها

هشتم تا یکم که این دیوانه کان خود کارهای خارج از دکان یعنی آوردن قتل و غارت
 لازم است حال توقع دارم بعضی از اهل مجلس که حرف حق بوقبول کرده اند و وعدہ زیاده
 تر از فصدین میکنند شرآن را بر آنکه از موجب انگلیس جرات حاصل نموده خلاصی یابند
 سر در اوصال است و اهل شهر احدی از فصد نفوس که در حرف غیر و خوبه جمعی بهین
 موافقت نموده اند باید نگذارد شب از اینجا بیرون روند و هر کدام که از دکان مکتب بیرون
 رفته اند بیکدیگر بیایند و چو شمشیر و طپچه همراه دارند و قتی که این الفاظ تمام شد از جمیع آن
 جمع آواز بلند شد که بایکدیگر مانده شد و لکن باز در تردد بودند که بایکدیگر نمی رسیدند
 و وکلای ملت و بیکدیگر مانده بودند و لکن باز در تردد بودند و گفت که قسم بایستیم که هر
 برادر من بخیر است به ضرری بازای اهل فرزند اول او را قبول آورم و این کلام در
 دال است و اثر کرد و بخیر اهل ناپلین حکم داد که بیوان خانه بزنند و از آنجا بیکدیگر بیایند
 بخیر اهل دال و فوج بهادر را بر درشت در ارض الوان دیوانه نشاند و تمامی اهل کونسل
 گرفته بیکدیگر از وقت معین شد و بدو فرستاد بعد از آن ناپلین حکم داد که هر کس از اهل و خواری
 که برخلاف او بودند گرفتند و هر کس با او متفق بود در دیوانه جمع کرده که قرار جنگ جمهوری
 داده شود و متوجه گوید که بیعت نیمه شب مانده بود که ناپلین بمن فرمود و در آن امور
 موافق خواهم من خواهد شد لکن حال ناپلینست و اعلام نامه بیای تحت نوشت که کونسل
 اهل شهر از قرار و امر رکنه شود و فرمودن که نوشته ای با اهل شهر بارس و فصد من از مصر
 مرصوب کرده در ارض فرستادم در این اوصاف از کان جمهوری نمی گفت عظمی باقیم و دیم
 و در دکان و اوصاف دیوانه نشاند و در دست به نصف نصف شد و بر می گفت یکدیگر بخیر میکنند

در دفتر دکان

و انقدر توانا در دکان مانده که از ادوی و در دکان مردم بدکاره می کنند و هر حرف و
 خبر از من آمدند و منظور خود را تقریر کرده از امر از خود مرا آگاه کردند و من دست خود
 من بیکدیگر رفتم که داخل بچه قدر تا خودم کردید و همچنین از امر از خود این کونسلان قدیم
 میباشند و بدینا خود و حجت کردند این را هم خوب رفتم حقیقت الامر مرد دکان را
 محرم خلق حافظ اعلی و جان و زردی خود در دست قرار دادند که اصلاح در دکان جمهوری
 شود که دولت جمهوری تعلیم سابق را جمع کرد و در دست قرار لازم است که هر یک به هر طرف
 بیان سازد و بنابر این کونسلان قدیم و امرا و بزرگان بخیر حجت دیکدیگر مجلس شورای پاریس
 نباشد و من جهت کاشتن که جمیع اصحاب دیوانه را به بیعت منت کلو در بزرگترین کلمه بودند
 که نکرده ام احدی نمی گذارد و هرگاه جمیع قیل در مقابل جمیع کثیر است مانده خلاف روی را
 در نظر درشت به شهادت مانع شوم و این را کت کتم بنویسند و این ناپلین بیکشم محض فاه اهل
 مکتب و شش و حلال و عظمت است جمهوری که در تحصیل آن چند نفر از فرستاده بودند این
 امر و قبول کردم محکم آنکه جمیع دیوانه را در چهار دست سنت کلو و جمیع و مجلس است بر کار
 یا امرا و بزرگان و یکا فصد نفوس بیکدیگر نوشته افروز بهادران در خارج دیوانه نه قرار اول بود
 و نمی گذارند که نفعی در خارج واقع شود بیکدیگر فصد شدم که در دیوانه نه فصد نفوس
 صدای گیر و دار و قتل و غارت بلند شد در حجت با جمعیست دیوانه نه فصد نفوس و فصد نفوس
 باین عرض کردم و شهادت نمودم که مقصود خود را باینم رسانید و رضی شوند که از باب
 نفوذ ملحق در امر این نمایند و اگر مطلب امر و تمام شود و عظمی بر پا خواهد شد حال
 در دیوانه نه فصد نفوس جمعی شمشیر و طپچه برداشتند و جمعی که زیاده از این و فصد نفوس

تند بینا بدین مجلس از این سخن آگاه است بمن فرمود که حکم آن حکم است که در روز
 داده شد هر کس که مخالف کند بخدا رسیدن از روز فرمایش آنرا از مجلس و این آمد و مجلس نصیحت کوئل
 زخم و بحال از این خود تنها بدون دست و پا در مجلس شد آگاه بود که تعظیم از این بی کوه
 و بسیار کترین از حرمت من نمودند و پیشین صدر نصیحت کوئل است و به بحال ادب عرض کردم
 که اکنون از روز این است که از صاحب دیوان هر طرف زیاده است و رای آن یکیت انظر
 در حیات آنم در حیات دیدم از این مجلس از این مجلس هر یک از طرف من که در حیات نفر
 از این اطراف مرا رفتند و سینه مرآت نیز رفتند کردند و از این فوج بهادران اول
 بر پیشانی کردند و دیدند و با این من و قاصدین بحال شد بر پرچون بردند در این بین با و از بلند
 مرا که حافظ شریف بودم خارج شرف خوانده ظلم نامه داده بودند و من که صدر مجلس بودم
 که تکلیف کردند که توفیر آفرین که افعال با این خارج از شرف و دست است با حکم حق از کوه
 شود این خبر من رسید پیش نفر صلیت فرستاده بود و از دست است خلاصی در دم بعد از آن
 چاره منحصره حکم کردم که مجموع اشرار را گرفته اند مجلس و این مجلس نصیحت از دم فیه
 مشغول قطع و فصل امور و توفیر شد از ای اهل انورس نماید که من نیز از این صلیت است
 غیر نیتیم از زدی و رفعت و رسم و از زده دولت جمهوری را با علم و جانم را در تحصیل
 جمهوری وقت نموده ام موضع گوید علام نامه و نصف است با پس از آن که صبح نویدمان
 مردم شترانند بعد از آن هر که در آن دیوانی خوانده ناپاک بود جمع شد و مجلس
 حکمی صادر کردند که فصل اول از این بود که بابت در خانه بود و معزول و جمع که ای این
 نوشت شده و وقت از این کاران خجاست بجهت من امر و در مجلس شرافات ذاکون از این

بها کرد

بر بکشت به این از کار گذری جمهوری را خارج بیست نشست و بنویسد که رسم از این مرقوم یافته
 در جای آنجا بر قرار شد از نو فصل دوم حکم مذکور نوشت که در روز حکم دیوانه از امر و در این بحال
 شرف این منتخب کردم که از این نامه بعد از آن است و در این نوشت و بی وجود کاس که از این به نام
 و رفتار که بابت از روز این است نوشت بنده بکس کولس یعنی در و بکار که در این جمهوری مشغول باشند
 این حکم و بنده فرستاد که به مردم معلوم شود و بر حکام که در آن است نوشت شد همه وقت از وقت
 قدر داده بودند موضع گوید که در حیات از نصف است که در آن با این بوی مشغول کار بود که آن روز
 و آن است مطلقا غلظت کرده بود از وقت با این با و از فریق خود مجلس نصیحت کوئل که زاده از این نفر
 بجهت خود و با بجهت مردم خلق مجلس نصیحت کوئل نامه داده بودند و وقت و با این کون مملکت قسم یاد
 نمود که بغیر اصلاح مملکت و شرف و عیلت با شرف از این فوج و منزه از این پروان
 بمن فرمود که کار تمام شد حال با این که در وقت از این کار که شده مشیر فقیه طایع صبح بخانه خود
 رسید با و طاق حرم خود رفت و از دست بنویس بود سلام با و کرد و هر که از این فوج است مشغول
 صحبت کردم با این که منی کولس اول شد بجهت من فرمود از این بعضی گفت که ای تفرقه که در این
 دیوان کردم بجهت این بود که در این مجلس عادت است بجهت این اندر شتم و حال که کولس اول شد و در
 دید که چگونه مجلس را می شود موضع گوید از حدی نمی تواند گفت که محل او و مملکت فخر آن
 اوقات نافع نبود چرا که و در خزانه مانده بود و در این مجلس بجهت شد مثل ناپاک کسی از این
 خوانده بودند و در از این لطافت خداوندی شمرند و مبارک و یکدیگر پیغمبر که از وزیر
 اول شد است و در آن وقت کولس اول با این بخور است روزی از این لایق با و از این لایق با و
 نصیحت از دولت و عیلت بجهت من بود هر چه بود از این فوج و در وقت و از این مملکت نیز بهر که از این

بها کرد

موافق جهت او باشد و طراح امر در آنده می نمود تا آنکه شکایت حواله اخرویش نام حاضر
میکرد و خوش خبری فرستاد باینکه همان او بود نام حاضر می شد بعد از صرف طعام با و ط
حرم خود با و ط حرم خود دعوان می شد و در آنجا در دیدن لوی آمدند قریب تیرت می نمود
حال وقت خوب بود که یکمضا متفرق می شد چون خود و خوش و من در او طاق نویسم می نمود
بودن نزد یک شد که بنیان قضایا بطلت است من باینکه اصدی در اندر می نشاندند است نام در
هر خانه تفریق من است لکن از خبر خزانان سسکه بود آن اندیشه میکنم کاری باید کرد که
در مملکت بیک از این در وجود نباشد و تیرات در دفع آزمای نمود که این شوکم بود آن
از شهر پروان کند **فصل چهاردهم در ذکر وقایع سلطه جدید چون ناپلین را از دقایق حکمرانی**
و قوف کامل حاصل نویسد است که در بدوین تالیف قلوب عظمی امر در است از آنکه ملاحظه
نمود که اگر این مملکت فرنس و باینکه مملکت بخت واقع شد بهترین کارها چه جذب قلوب
ایا مملکت این است که گفتگوی مصطفی باین که در وجه عموم خلق طالب امنیت اند و از بخت
و جلال محترم میباشند باین چون ناپلین کونسل اول شد مجموع فرستادن با دولت
فرنس در بخت بودند و وجه نقد در خزانه نمود و است این عقیده داشت که باینکه بخت
اول باید در وجه فرم آورد و شکری جمع نمود و امر سلطه خود در خارج محکم کرد پس از آن
امر در دخیل و منظم شد و اندر دور و در بعد از آنکه کونسل اول شد بر بنیاد دولت فرنس
که در پای تخت دول حاضر میقیم بودند و بر کونسلها با لیدی که در اطراف نامور است بودند
اعلام نامها بخارشت و از نصب خود در آنجا ساخت و کونسل در آنکه من بعد بطن خیار
و این بچه طریقی شد و در آنجا حاضر میگردید که پناه قدیم هوراه خود میم داد و این

قانون جدید مملکت در می و در می قانونی که در رای محلی قدیم نیا نهاده بودند که جهت طالب
خوش و بخت بودند و بیست و نه دولت فرنس با مجموع دول حاضر می نمود و بوزیر دول حاضر
تعلیم کرد و بعضی تالیف و دستاورد قول خود بوزیر دول حاضر و تالیف نوشت و در طرف
کونسل اول بودند و دیگر مرقوم و درشت و مضامین آنها و وضع نوشت بود که بعد از آنکه در طرف
مبارد شد بر عموم اهل فرنس تا فرستی ناپلین و خود دولت تالیف اشکار کردید و بوزیر دول حاضر
نیز در مرقوم که باینی دولت من تالیف مصطفی نماید منصف گوید که روزی ناپلین در مقام محبت من
فرمود که دو دشمن قوی دارم یک تالیف و دیگری من هرگاه بیک از این دو صلح کنم دیگری
رو در مقام من لکن بسیار طالب دوستی انگلستان دولت است این عقیده داشتند که توند
بخت کند اما در تالیف است که در در بخت فرنس از آنکه خلاصه در بخت بسیار گفتگو نمود و در
ثمری نشد و در حالات فرستادن آن نوع سلطه فرنس و قبول کرده کونسل اول بودن
ناپلین را از مضامین بعد از بختی که مصطفی را قبول نمود بیست بخت ناپلین بود که ناپلین
تالیف و من و من در او حاصل اوقات گفتگوی مصطفی کونسل اول و فرصتی حاصل شد که
مملکت و شکری و منظم شد چنانچه در آن اوقات در دخیل و من در دولت و شخص کرد و بیک
لازم بودند و در حکام و باینکه از هر نصف آیین نمود و در آن سبب را وقت نمود و در آن
در این اسبق کرد و در بخت و من و در بخت از هر بخت موجود شد که بعد از انقضای آن
خاطر جمع شد و در آنکه بیهوده برین امور ترزل با رکان آن خود هر سید منور گوید که محبت
ناپلین این بود که برای سلطان اطمینان در امور مملکت لازم است هر سلطان که خواهد
فصل در او وضع او را نماید اول مملکت خود را من کند و در طریقی شود که هر کون دشمن از بخت

بهر جهت تجارت انا و فلس بهر جهت بهم خواهد رساند و نقد است که کار استن مهر
 است و در بابی لازم در دین از خراب شدن کینه قوت دریا کم شد و بر شایان است که
 قوی در این باب نماید و در حال آن دست اندازم است که با دولت روم گفتگوی مصالح نمود
 قطع و فصل کنم چنانکه ثبت قرض های با بلیون و صورت رسب ضروری در روزنامه کشور و کار
 که مختصر شود در کار جاریه بشود ششم آنکه این روزنامه آورده اند که افزونگی روم بند
 و در شش رسیده و گمانند رفته و منتظر کشته های کپتان پاشا باشد که این بدست هر از قدرت
 بهنم آنکه صدر اعظم روم بکریب از شام بطرف مصر حرکت کرده جزایر پاشا نیز حرکت
 نمود و در روزنامه اشهر قضا بر در شش صان لکری رفته منتظر بود و صدر اعظم پیشه ششم آنکه
 صدر اعظم غنیمت در شش های فلس گرفته با رومی خود برده مجموع لشکر و جلال خود را
 با و نموده و در آن شهر کرده و با و گفته هر چه دیده بر فغان خود بگو معلوم است یا فطر جمیع
 لشکر خود را یا برای ترسان نموده آنکه با بلیون بمن نوشته است که قلعه عرش و رسدند
 کلید مصر عرش قلمه مختصری است که در ده کوی باکی بجهاد روز در است رندان از دوقه باکی
 منکسل است زیاده در دولت و بیایه قلمه حفظ در آن بقیه آن گذشت شش صفر ملکوت در صورت
 هر وقت نورسته بهند ماه تردد در آن در آن لواتر قطع کنند قلمه و بلیون هنگام رفتن با و نموده و
 از دوقه با شین داده بعد از انقضاء بلیون را با چار شست بگردن خاگردن بکوب و قضا ششم
 دشمن رندان در دوقه هر شش که از دوقه و اعلایان را نام در کوهستان
 و خراب و ملکوت قلمه بلیون در بالای کوه یک سوزان تر و نموده و در این اوقات
 بعد از صدر اعظم با شین که از این پیشه یازده هم آنکه قلعه رسدند قلمه شش

که در ادامه

که در دوام و ثبات شد بهر جهت که در اطراف از آنجا کرده باشند و بهای بزرگ ما
 که در آنجا که از شش به یوم و خلقت بنمونه بلیون وقت تو بهار که گشت به همراه برده ال
 رسدند و در حال رفتن زیاده در روز و دوام نمی کند و در ده هم آنکه با بلیون و قلمه با و نموده و
 رومی با و بزرگ است در کرب و خویشا شد و با و به و چون که با و نموده و از آن در شش روم
 در دوقه در آن دولت عظیم از دست او بر جان رفته و نصب دین و نصب بر او کار کرد و قلمه شش
 نیز نقص کرد و خود قلمه در خراب و با و نموده و از شش که از شش طر مشرب و چگونگی است بر میدارد
 تا و باره ملکوت مختصر است در آنکه چنانچه شش که بزرگ است با و نموده و از آن در شش صدر اعظم روم
 تعویق نیندخت و روم آنکه با بلیون در پیشه تمام بر رفته گذشت و بلیون آمد خرمین دین است
 که هر قدر تو روم غنیمت های کار آن خود بگو بعل آورد و تو رومی من آن است که شام تو دکت ششم
 و هر چه کم فرماید بلیون در شش کم چهار رده هم آنکه از آن به چهار مطلب که در شش بعد از غنیم
 نوشت به ام قبول خود و بوالکالت لک خود و صاحب راضی در پیشه میانه خدی بدو خود کرده
 و لاکن تر ششم از روم قبول صاحب کند دولت انگلیس کند در موزع گوید و شش این بکایت
 نامه بد با بلیون رسید ملاحظه نمود و بمن در اخیال کردم که کلمه تمام خود را که در خلیفه و در
 جمهوریت با و نموده و از آن قبل از بر بخور که اوضاع این مرد را بدید و بدست می افتد و بلا شست با بلیون
 و تمام نموده بودند با و وجود این کوبش اول مطلقا متخیر شد بمن فرمود و صاحب منصب و افراد
 در اجندا تحت اخصر اخبار ال کلمه بنویس که ای صاحب منصب و افراد و اخبار و بگویم خیال کلمه
 بکلمه مطمن خاطر بنده که کوشان جمهوریت را در این فراموشی کرده اند و خدات شمار از نظر دارند و
 جمیع اهل فلس و بهر فرستادن معلوم شد که بضرر بنمیر و در شش شام مشرب شد و شش لک

باز و گاه بعضی دیگر او کینه می نمود و مکرر بمن می گفت که حال من صیقل است یعنی دردم
 بعد از آنکه من بمن بسیار پر خور و اکل خواهم شد و بی فکر و تدبیر و حال از وضع خلقت
 خود فریب کرده ام که در پهل با کمال تغییر و تحول منم بر من عارض خواهد گردید و بسیار اظهار
 حال در این باب می نمود و در آخر اعتقاد او حقیقت بهر من تمام بسیار سیرت و در حقیقت در تمام
 دنیا خلاصه کاغذی از اخبار برای او خواندم مخصوص اخبار که بسیار بد بود و در تمام
 بد فحاشات بسیار گرم می غلطید و آب را می خورد گرم میکرد که بخار آب تمام را تا رکت میکرد و در آن
 عداوت گفته اند باین صریح است و این محض کرب است چه من باز در حال خدمت بودم و
 علامات آن مرض را که شنا ط نمودم من از جنس بسیار صحیح بود و بعضی نسبت به خوابی با و
 داده اند این هم محض کرب است چه باین خود شیشه ها می خورد و در آن را در می زد و بسیار
 هم خوب سیرت بمن حکم فرموده بود که هر روز یک ساعت بعد از طلوع آفتاب او را بیدار کنم
 اول کسی که در داخل خوابگاه او بیدار دیدم بودم که اتفاق می افتاد که بزین بیدار
 میکردم در این پهل باین پهلومی غلطید و می نمود و بیدار بیدار بودم من اگر امر فرموده می نمودم
 نازده روز بکند در شبانه روز هفت ساعت خواب میکرد و اغلب اوقات بعد از ظهر هم به الجده در حیات
 می نمود و من فرمودم که بیدار نخواهید تا کار لازم نباشد با و طاق خوابگاه من میا و هر وقت
 خبر خوش دردی تعیل کن که مرا بیدار کنی و هر گاه خبر بد دردی دقیقه صحت بد و صحت از خواب
 بیدار می شد حاضر تر میشد و روی او را می ترسید و موی سرش را بوقت نون منظم می نمود
 و در آن مقام من باید کاغذ اخبار و لایات را معروض دارم کاغذ اخبار فرس را می نمود
 زود زود بکند اگر مطالب آن جهت هر سندی من نوشته اند کاغذ اخبار را که می نوشتم

اعلام دار که در آنجا مستقر شوم و بهر مطلب عظیم میرسد قدم قدم روی خود را بطرف من میگردانید
 میکردم که در آن چگونه روی او را نمی برد که بد اختیار روی خود و هر دو طرف میکرد و از آنجا
 آنکه از دست و روی سر روی فایده میکشید لباس می پوشید و خود را در می نمود با و طاق خلوت و
 که بجا نمی رفت و احکامی که بکشد نشسته نوشت و بهر مطلب مرد را تحریک می نمود
 بوی می نمود و باره مرد می نمود و در خط می کشید و می نمود و بهر مطلب لب لبان از آن زود بیدار
 که دوباره بمن عرض نمایند و نوشتات زده در قهقهات مردم که بکشد تبصیح می رسید و بهر مطلب
 منیر گذار شده بودم بدقت ملاحظه می نمود و جواب بعضی را خود می نمودم و بعضی بمن فرمایش میکرد
 و می نمود و بهر مطلب مردم را در زانو انداخته و محبت من و شاکار چندین
 نفر و باین می سران کار می نمود و در آن وقت که کار مردم از هر گاه از هر دو متوق می نمود
 دو کاری نبود که در دو کار متبوی افتاد و در دو کار متبوی افتاد و در دو کار متبوی افتاد
 نمی توان بر آمد و محبت قبل از آنکه که در آن می نمود و در آن وقت که در آن می نمود
 حاضر است و در آن مجلس محبت و محبت و بهر مطلب و بهر مطلب و بهر مطلب و بهر مطلب
 اغلب او فرود می آمد و می نمود که بهر مطلب و بهر مطلب و بهر مطلب و بهر مطلب
 می نوشت و در آن کار از او بسیار دوست میداشت در وقت شام و نصف روز قیام از آن بر
 صرف می نمود بعد از شام و بهر مطلب و بهر مطلب و بهر مطلب و بهر مطلب و بهر مطلب
 غلطید و بهر مطلب و بهر مطلب و بهر مطلب و بهر مطلب و بهر مطلب و بهر مطلب
 شب بیدار بود که بختان قهوه با چای می خورد و بمن نیز یک فنجان مرحمت می نمود و دیگر حضرت
 را در آن که بکند و بهر مطلب و بهر مطلب و بهر مطلب و بهر مطلب و بهر مطلب و بهر مطلب

بزرگ در روش و عین و در حق تعالی نام و نمک و در حکایت و عین و در طبع بود و خلاف
 چون در حق تعالی و در حق تعالی نام و نمک و در حکایت و عین و در طبع بود و خلاف
 بقدر حق تعالی و در حق تعالی نام و نمک و در حکایت و عین و در طبع بود و خلاف
 شد تا به این حدین آثار و معانی و در حق تعالی نام و نمک و در حکایت و عین و در طبع بود و خلاف
 بدست آمد تا به این حدین آثار و معانی و در حق تعالی نام و نمک و در حکایت و عین و در طبع بود و خلاف
 زیاده از حد در تمام و در حق تعالی نام و نمک و در حکایت و عین و در طبع بود و خلاف
 بالای کسم تعالی و در حق تعالی نام و نمک و در حکایت و عین و در طبع بود و خلاف
 و افتاده بود از تصور و الواح و غیره که به کار و عمل و در حق تعالی نام و نمک و در حکایت و عین و در طبع بود و خلاف
 بودند مجموع و در حق تعالی نام و نمک و در حکایت و عین و در طبع بود و خلاف
 در حق تعالی نام و نمک و در حکایت و عین و در طبع بود و خلاف
 که خورشید هر چه از آثار و معانی و در حق تعالی نام و نمک و در حکایت و عین و در طبع بود و خلاف
 آنها در کسم تعالی نام و نمک و در حکایت و عین و در طبع بود و خلاف
 او خورشید از این همه شکل و نمک و در حق تعالی نام و نمک و در حکایت و عین و در طبع بود و خلاف
 قدیم نقش نمود و در حق تعالی نام و نمک و در حکایت و عین و در طبع بود و خلاف
 که نشاند هر کس به هر جا که میسر بود و در حق تعالی نام و نمک و در حکایت و عین و در طبع بود و خلاف
 را تعالی و در حق تعالی نام و نمک و در حکایت و عین و در طبع بود و خلاف
 مطابق آن که هر چه است از آثار و معانی و در حق تعالی نام و نمک و در حکایت و عین و در طبع بود و خلاف
 نمود که به این حدین آثار و معانی و در حق تعالی نام و نمک و در حکایت و عین و در طبع بود و خلاف

مطلق خود را در آثار قدیم بهم نمک و در حق تعالی نام و نمک و در حکایت و عین و در طبع بود و خلاف
 شکل حرف و نمک و در حق تعالی نام و نمک و در حکایت و عین و در طبع بود و خلاف
 و علامات از او میشد با این که نمک و در حق تعالی نام و نمک و در حکایت و عین و در طبع بود و خلاف
 در حق تعالی نام و نمک و در حکایت و عین و در طبع بود و خلاف
 می شود لکن کسم نمک و در حق تعالی نام و نمک و در حکایت و عین و در طبع بود و خلاف
 نمی گرفت و نمک و در حق تعالی نام و نمک و در حکایت و عین و در طبع بود و خلاف
 عظمی نمک و در حق تعالی نام و نمک و در حکایت و عین و در طبع بود و خلاف
 و نمک و در حق تعالی نام و نمک و در حکایت و عین و در طبع بود و خلاف
 خود را ملاحظه نمک و در حق تعالی نام و نمک و در حکایت و عین و در طبع بود و خلاف
 باید فکر آید و در حق تعالی نام و نمک و در حکایت و عین و در طبع بود و خلاف
 و نمک و در حق تعالی نام و نمک و در حکایت و عین و در طبع بود و خلاف
 کت انقدر خود و نمک و در حق تعالی نام و نمک و در حکایت و عین و در طبع بود و خلاف
 تولد و نمک و در حق تعالی نام و نمک و در حکایت و عین و در طبع بود و خلاف
 که قریب مملکت و نمک و در حق تعالی نام و نمک و در حکایت و عین و در طبع بود و خلاف
 و نمک و در حق تعالی نام و نمک و در حکایت و عین و در طبع بود و خلاف
 چندان نزد خود و نمک و در حق تعالی نام و نمک و در حکایت و عین و در طبع بود و خلاف
 گفت و نمک و در حق تعالی نام و نمک و در حکایت و عین و در طبع بود و خلاف
 که هر کس که نمک و در حق تعالی نام و نمک و در حکایت و عین و در طبع بود و خلاف

موضع گوید این احوال را بجهت رسیدن به کمال لازم نیست که خود به
 صورت خود و کما برت و بسیار می کشد که فرصت بدین منتهی شود و فرصت
 می نیست دقیقه لازم نیست و بسیار است که بپایان با وجود یک و در شاد و در شغله
 خوف نیکو بود که در این سر و پا نمی شد و در عین پیشانی در فکر و خیال بود و میسر بود بهر چه بودیم
 چون نام سید بود به همراه من است و دیدم که قورق مانند ملاقات در بنظر می آید و می گوید
 در آن اوقات جبهه تا شانه شاهر پس خزان تریب در ده بود که در این مقام تا شانه و باز بفرمان
 و قهقهه هر سال سینه خطری در آن جمع می شد و باقی از آن دفعه جاف که خارج می شد و باقی
 با نام گروه مختلفه میزدند و در این انعام جبهه خرب قلوب مردم بود از آنکه به سران و در باب سوتی
 و طایب مقبره و اکابر و بزرگان دین بعدی و زمان فاشه هر یک سینه خطری از آن صحنه انعام
 میزد و بانو فرس مجبور با پایلو و نیز که بیشتر از همه کس در آن تریب و بنیان داشت که در مصر
 به معنوی پایلو بود و در آن سرفروص منصب نظام هم با این خود نموده بود و اوقات میگردید
 در مصر حکم داد که جشن بوم تبر که جلوس جمعی بود و هر یک سینه خطری که جشن با کوه بر می داشتند
 که اسلحه مصر از طوطی کشند و اسلحه فرتل گاه شد و در کار با پایلو و در آن که شنیده بود زان
 خوش نظر در مصر بایست حکم داد که شش نفر از شور و شاد و در آن سینه خطری که جشن با کوه بر می داشتند
 بعد از ملاحظه رفتار آن در آن سینه خطری که جشن با کوه بر می داشتند و در آن سینه خطری که جشن با کوه بر می داشتند
 مرض خود چند روز بعد از آن بانو فرس در نظر پایلو جبهه که در کس حركات و در آن سینه خطری که جشن با کوه بر می داشتند
 در مصر عدل و نظیر در آن سینه خطری که جشن با کوه بر می داشتند و در آن سینه خطری که جشن با کوه بر می داشتند
 که در آن سینه خطری که جشن با کوه بر می داشتند و در آن سینه خطری که جشن با کوه بر می داشتند

شبه شام در حکم میلد که بنزل بانو فرس میزدند و وقت خوردن شام بانی سرفست و من همراه او
 بودم بعد از آنکه شام و قهوه صرف می شد من بهر بنزل میگردم و او در آن می ماند تا طلوع
 آفتاب بانو فرس شغل عشق بازی بود چون سرفروص در سرفروص بودند این مقدمه که
 شده تا پایلو خورست او در مصر نباشد و خود بهر غمت شغل خوش گذرانید بلکه خورست
 او لادی که خضایل پایلو در او نباشد از او میل آید و سرفروص و طایب است و در ظاهر
 اتفاق نمود و او در امور سخت که بنظر من بود و در آن سینه خطری که جشن با کوه بر می داشتند
 من بهر سبب رعایه او کرد و دوستی بسیار با او داده با کسند و فرستاد که در آن سینه خطری که جشن با کوه بر می داشتند
 نشسته بودند و سرفروص یکسند و فرستاد که در آن سینه خطری که جشن با کوه بر می داشتند
 برخورد کرد و در آن سینه خطری که جشن با کوه بر می داشتند و در آن سینه خطری که جشن با کوه بر می داشتند
 فورس کسیت اوضاع خود را فی القیصل بیان نمود و سبب اصداء سرفروص خود را حکایت
 کرد او قمرل نبند از شدت عذوبت خورست که عیش پایلو را ناقص کند سرفروص و
 دلجو کرده و او را بلا خیر مصر فرستاد پایلو در آن قوی بهر یک اگر او دست و از دین زن
 همان نفرت دست بهر مجلس تشریف میزد و در این قیصر زنان حتی از فغان نیز که
 نمی توانستند در آن مجلس دعوت کنند زن نازک اندام سینه خطری که جشن با کوه بر می داشتند و در آن سینه خطری که جشن با کوه بر می داشتند
 داده می پسندید بهر سبب پس سید لبس الوان تخیص رنگت بهر سبب سید رنگت کلام داشت
 لاکن از او تبر اصدی غیبت داشت که در آن سینه خطری که جشن با کوه بر می داشتند و در آن سینه خطری که جشن با کوه بر می داشتند
 دوت میزد و در این سینه خطری که جشن با کوه بر می داشتند و در آن سینه خطری که جشن با کوه بر می داشتند
 که در آن سینه خطری که جشن با کوه بر می داشتند و در آن سینه خطری که جشن با کوه بر می داشتند

نوس نشود و این تغییر کرد که چراش من در این حالت نشوی چون صلی ناطق با نام میرسد
 بتصور خود جرح کرده که باج سلطنت بر سر کشید و گاه سلاطین و مأموران سیر در هر مکان
 نابینا و غیر از میدان تخت زیاده از حد و حال نمی دیدیم که آنکه در باغات میان که در اول
 قرار گرفت اکثر اوقات در غیبت یا که میرفت در و در صحنه نزدیکی میماند و کارهای که فراموش کرد
 بود واری میکرد و روزی با یک از خزانان مقبره تفریح مشغول بود و صحبت میدادند که در آنوقت
 نمود که هر یک از آنها که آورده آن خوانان از آن سوال میفرمودند که گفت من شمارش همراهی صاحب
 وقوف میارم که تا محاربت را با تمام نرسد کسی بود که در محاربت نبوده و در قیامت نبوده و تا که
 از چون گفته تمام شد آن محاربت و سرزنش خودی نمود و در این بود که چون تیرت او
 تمام شود سلاطین و مأموران افتادند و نابینا و فرمودند که این مطلب را بگویند و زیاده از دو سال
 نتیجه گفته تا بطول نخواستند که این مطلب را بگویند و اهل فرار خویش را میگویند و در این مجلس گفت
 که بعد از این وقت و در آن مجلس است و بر رنج میفرمود میسر شد که این غایب و باره و باره
 و بر بری میبوسند و در این گفته خدمت با زمان در وقتان بسیار جمع است و بجزم خود
 جویند و غنیمت میگویند که زنت و بیای میگویند و در وقت و طرز و فرقی میگویند و خود را و بهترین
 این را و این نظام میارند چنانکه در تمام سلطنت بهترین زنت و بزرگترین نظام را میارند و در این
 در نهایت از یکدیگر متوقف نبود و در این ستیغند و در این مجلس میگویند و بعضی عقاید
 مذکور است که در این مجلس میگویند و در این مجلس است که این نیز در این مجلس است و در این باب
 در این مجلس است که در این مجلس میگویند و در این مجلس است که این نیز در این مجلس است و در این باب
 هر یک که حال این و در این مجلس میگویند و در این مجلس است که این نیز در این مجلس است و در این باب

زود متفرق می شد و در این مجلس میگویند و در این مجلس است که این نیز در این مجلس است و در این باب
 بر وجهی که در این مجلس میگویند و در این مجلس است که این نیز در این مجلس است و در این باب
 نگاه داشتن بعضی از این کار و طبع من است که این نیز در این مجلس است و در این باب
 سکه بود و در این مجلس میگویند و در این مجلس است که این نیز در این مجلس است و در این باب
 باقی شود و در این مجلس میگویند و در این مجلس است که این نیز در این مجلس است و در این باب
 گفتند که در این مجلس میگویند و در این مجلس است که این نیز در این مجلس است و در این باب
 و در این مجلس میگویند و در این مجلس است که این نیز در این مجلس است و در این باب
 خود چنان میگویند که در این مجلس میگویند و در این مجلس است که این نیز در این مجلس است و در این باب
 مرکز محبت شد و در این مجلس میگویند و در این مجلس است که این نیز در این مجلس است و در این باب
 هفتده هم در این مجلس میگویند و در این مجلس است که این نیز در این مجلس است و در این باب
 یک از صاحب خدای که بر او در آن مجلس میگویند و در این مجلس است که این نیز در این مجلس است و در این باب
 در او در این مجلس میگویند و در این مجلس است که این نیز در این مجلس است و در این باب
 را میفرمود و در این مجلس میگویند و در این مجلس است که این نیز در این مجلس است و در این باب
 مندی شد و در این مجلس میگویند و در این مجلس است که این نیز در این مجلس است و در این باب
 بخاطر او راه می یافت و در این مجلس میگویند و در این مجلس است که این نیز در این مجلس است و در این باب
 در وقت که در این مجلس میگویند و در این مجلس است که این نیز در این مجلس است و در این باب
 در وقت طرف است و در این مجلس میگویند و در این مجلس است که این نیز در این مجلس است و در این باب
 هنگام نوختن ناطق اگر در حرکت بود در آن مجلس میگویند و در این مجلس است که این نیز در این مجلس است و در این باب

از دانش خالق است و خالق همیشه بعد از این هم با همیشه باشد شی از نسبت بی محابا بالای گشت
 با جمعی در باب دین و مذکر گفتگوی نمودن با یکدیگر بر آن کرده فرمودای مردم شهر چو دین و مذهب
 میگویند خود میدهند و لکن بنابر این است رکان آسمان را که موجود کرده و که آفریده است و دین
 و مذهب مطلقا روحی نیست مجموع این در نظر او یک بود با حقا و باقی روح این بود که با هم
 شخصیتها و اوقات دارند و افواه جاری باشد و این است رسم او باشد و از رفتار او این
 بود که اگر نسبت با حکم خالق در حق کسی مینمود و معلوم می شد که ظلم با او شده و از آن قبل نمیکرد و او سزا
 ناس میگرد که آن خط از نظر ما محو شود و از آن در مقام تلافی بر می آمدن بپایان بخواد و بپایان و گنبد
 چون در مردم در وقت و فصل بسیار است در بنال و محض به خود خود را نمی نمود و از روزی که کون
 اول شده تا روزی که نیست قدرت قصدش این بود که از ادب و اوصاف عفت از او راضی باشند
 تا دوره است ظلم و بر جمعی میگرد در مقام ضرورت که مقتضی شد به اختیار بر حق میگرد
 معمول می شد **فصل شانزدهم در ذکر قوانین باین و منوع داشتن عیادت یکم جنوری** منوع گوید
 منظمین این است که قوانین و احکام باین سو تفصیل نویسیم چرا که آن قواعد و احکام
 در درک ب و اگون خود تفصیل داده است و لکن در آن اوقات بعضی احکام از اوصاف
 می شد که لازم است در این مقام ذکر کنیم چنانچه در قانون که در ادبیات و بهر سبب در فرمای
 و نیز در از کانون خود و کانون آنرا بیستند که باین دلیل پادشاه فرستاد و در امور جمهوری
 مشغول بود و آنجا حجت بود و از این جهت بود و در اصل اعیان و دیگر که نمود و مردم بهر غیب کردند که آن
 روز و شش بار روزهای چنین منظم کنند باین چون همواره در نظر داشت که مجموع اختراعات
 جمهوری روز فرس بر بلند و قواعد سلطنت بود و باینکه آمدند اولین تدبیر است و این شد که آن عید

موقوف دارد چون بخیر آن رس آن روز در وقت بودند نمی توانست مطلب خود را شایع
 کند تا وقتیکه فرصت فیه او و در وقت هم منصب او که است در در و کار خود که هم نوشتند هر سه
 و خط گذشتند که بعد از این روز اول ۱۲ شهریور لای و که بنای دولت جمهوری و اصلاح اصحاب
 حرمان است در اصل اعیان در سفر دارند و بجهت احترام و آزادی جمهوری و پیش بر سازند و قید را دی
 این جهت است که مردم با آزادی و بجهت بر مال خود اوقاتیکه در عمارت لقرنق بود کای از این بیان
 خود با در همراه برداشته بدین بعضی گفته و برخی نه که متعلق است بود و ترغیب میرد و منوع
 گوید چون من محض خاص بود و با در احکام و نوشته است بدون کم و زیاد نوشته در یک به شت و شبا
 بنظر باین رسم تا در این بیشتر وقت من در شت بود و لکن قریب از هر جا حرکت میکرد و هر چه
 کرده بود و هر چه بجهت می نمود روزی یک ساعت قیام داشت وقت بعد از هر وقت فرمود که در فغان
 مردمان غریبی بود و مجموع بنای دوستی و با وضوح بر پادشاه اندازد که باندک زمان بهر منظم
 خودم نیست از جلد است و فغان است که مطلقا نظم ندارد و بدین است و ملاحظات خوب بدست
 مانعی دهند و بهر نفس منظم حکام سابق باین و طبعی تحقیق احوال از آنجا کردم در آن
 نشینم بعد از آن به باین که با کدام بود و در خاص میبود در در کجی محسوس میکرد و رفتم و بجهت بویست خند
 بسیار و خوش شدم چه او مرده بوده و منی است باین نوع آن چگونه رفتار نماید هر چه در
 بوی گفتند قبل میکرد و مکان بهر نفس بود که او مرگ گشتی بجهت انگیختن و بدین طریق در پیش
 فرد گشت ملاحظه نمودم که از نظر طبی کارکنان و عدم اهتمام حکام و دستاق باین با بنظر حق
 فرار کرد و که چنانچه خوان اول بنظر من پوشیده منظم بدین رفعت تفرات و آنرا که گفته
 که عوض تا قراول میباشم و فرات و آنرا که کار خود رفعت را در عمت و در هر روز بزرگ و

جمهوری را جز با دور سر خدمت نخواهد داشت تا آنکه اوضاعی فراهم آید که او خود مستعفا گردد
و به محض برای رسته خلق توسطی از او کرده بدیوان خانه نوشت که به صاحب دیوان خانه
و کونسلان دو کتای عیون لازم است که در محوض خدمات او و برای آنکه به محض
رستعفا نموده است رجوع و از اجانب جمهوریت و دول او داده شود که در گوشه نشینی افتد
جهت او حاصل شود و چون دید که در کاغذ اخبار بسیار زیاده روی می شود هر کس با همه خانه
خوارست بوضع بنیان آنرا در تنبیه کند و بجهت آزادی نیز خدمت بایست نزد املا از جانب
کونسل اول حکمی صادر شد که اصل منظور باین مضمون است و تفاوت بود بین آنکه کونسلان
دولت جمهوریت می پسند که بعضی از کاغذ اخبار را پس بایست دشمن می رسد و دشمن آنرا در
بعضی موارد بایست بفرست کار آنهایی شود که املا در می شود که وزیر امور بخیر بایست قدغن کند
که نمایان رقالات فرنگ با دولت جمهوریت در سخت و عدالت بغير از چند با همه خانه در با همه خانه
دیگر مطلقا با همه کنند و این حکم از جهت این بود که احکام مجموع با همه خانه با همه خانه
که احکام میفید که در این روزها از من صادر می شود مانند موم است و فرود بر کبکی دلم نخواهد
آید از این تغییر قبول نمود و در حله کار آنکه باینکه ما درام توقف خود در حله لغزینی بنادگشت
یک این بود که بشیر و تقی است نوشت آید و در حله که بگذران میاید و برای آن بود که
امکان آنکه فرج خدمت از جهت بی نظمت وجود خود فراهم آورد و چنانچه بیکار و کسان فرج
خاصه که در سیم اولین بود بشیر و تقی فرستاد و باین حسب عیون خدمت کونسل اول نوشت
سورخ کوید باینکه بمن فرمود که در جواب او را بنویسم که بمقتضای عیون بر سر نشین مردم که باشد
و در مضمون آن آگاه شدم شمار لازم نیست خدمات خود را باین طریقی اوردید همه در خاطر

منبت و تودر سیدترین و کیندی فرج خاصه میلم از این جمله بود که از صفیه شیر که تقسیم کردم
یک از اینها فرستادم و بوزیر محکم کردم و حضرت نامه تودر فرستاد البته تودر با از این
کونه مهربانی او که عذر می نمود و از او شک یافتند که ناپلوس سیکف و کسل فرج این مرتبه فروختی
و عذر نامه تودر و در همقطر بخود خواند بچند امیدوار شدند و یقین کردند که تودر با از او بدی و
همه ری ماطالب هیچ منبت و حال که ناپلوس از جزایات خلاف نظام منکذت منصف تودر
که نزد تودر و در خلاف نظام در یکجا بدف کلوله سازد و از آنوقت که از یکو در فروتنی می نمود
ملاحظه نمود که عمارت لقرزق بسیار کوچک است باین خلاف و که بارت تولید که عمارت پادشاهی
بود و در این آنکه مردم منظر بزرگ و بسیار است پشای میروند و شاید بسلطنت است و در وقتش
اما که در محل شریف قاضی قیصر اول بود و در این طاقهای ایوان عمارت مذکور نقش و کل
مذکور و ناپلوس از این طایفه آورده بود و خورست باینهمه تیر مردم معلوم کند که از سلطان
مستقل و باین شد استخوان از او در که محل قاضی بزرگترین قاصه بود و بعبت مذکور و تعذبات
او در ایوان قاضی نقش نمود بهترین دلائل سکوت مردم این بود که فرمود منظور از این
بود که در آن اوقات در اوطاق خواگاه پادشاه فرستاد تیر بعضی آورده و بعضی منظور خود را
بعد از آن بطریق شایسته عمل آورد و مقرر داشت که در تاریخ نوشتجات او بدینان و وزیران
با و رسم عمارت سلطان را بفرستاد و بنویسد که از در الحالت یا از در الحکومه صادر شده
تا مردم بداند که ناپلوس از بردن و دیدن رسم سلطان و جناب می و در و معمار پشای
عمار پادشاهی و طایفه پشایه پانصد هزار فرسنگ با و در و یک لفظ مشترک حکم فرمود که عمار
تولید و مال کن و این لفظ دو معنی داشت یک آنکه عمارت را بعد و در یک کن یا آنکه هر کس در یک

پروان کن و وضعی فرم آورد که دیوانی بنا میگردد و قبول کرده حکم دیوانی صادر نمود که او
 طاقهای عمارت در بنو تعمیر کنند و در تصویبات و شکایات و الواج که تقدیر مقدر در آن بنده
 و نوعی آرایش دهند که لایق شمع کونسل اول باشد و نوعی نمود که مردم تصور کنند که این محل محض
 که این عمارت و خط نفوس می باشد بلکه هر یک از آن صورت الواج را با همی در فرمود که در آن بنده
 تا به تحقیق در مردم فعال و شود چنانچه در میان یونانیان بحال فروتنی امر فرمود که صورت و بهتر
 و دست در در آن بنده که من می خواهم کلام دمان تر و قوت را که کند و در قوت
 دولت جمهوری یونانیان بنظر آورم و سوره این را بدینجهاد خاطر خود را هم و صورت بنال
 که از آنجا شهر کریم بویب آنکه دشمنان قوی مردم را با طرا و مردم در برابر گذارید و صورت
 شهر روم و که شاید بلا بعد می باشد پیش اعلی دل از آنکه سر بر کشیده بود با صورت
 سنتی بودنی زود که نوزاد و قیصر اول که هر یک از اینان نامدار بود و در عمارت نصب کنند
 که با طرا و مردم که آن سده فخر حکومتی به تدبیر و کار دینی خود شهر روم و محل صدور احکام قای
 شهر نامی نمودند و تصور بر وقت و قیصر اول که قاتل و مقتول بودند برین سبب در بهای یکدیگر
 گذاشتند که هر کس از جهاده جمود پروان گذارد و اهلش چنین خواهد شد و این را که
 از قدیمی روم بودند که باین صورت از آنجا حکم کرد و در عمارت تو لیکه داشتند
 و در خون چند صورت مخفی کرده اند از آنکه قنات و لوقش که از سر لایان بود بعد که
 در راه آردی و این ولایت خود را بهیچ کسی کرد عاقبت تقصیر خود را نمی ماند و صورت
 نوزاد و کاندیری و نقش نمودند بهیچ که نوزاد سر را بهیچ کسی فرستاد و چند
 حجت نمایان کرد و دشمن فرستاد و صورت و کاندیری را بسبب آنکه از خیر خواهان

بادشاه فرستاد و با جمعی از پادشاهان و حاکمان و قبا که کشت نشدش این بود که مردم بداند
 از آن کسی نیست که چنان او را که گذارند و در جبهه یاد آوردن امام حضرت لشکر بری و دیگری فرست
 صورت و قو طرا و این بود که او را مل معظم کشیدند و فرستاد و در آنجا و تصور میال بر او در جبهه که او
 سردار انگلیس و بعد سردار این بود که او را مل لشکر بر در شده با لوبش چهارده هم فرست حجت
 که او سلطنت نامه او را به آنها رسانند برای این فرمود در عمارت بنده که گذارند که مردم مصیبتی
 گذشته و شکایتی که نویسد و بی طرا و در صورت بر شل نفس نقش نمودند که مردم بداند در عهد
 سلطنت لوبش بنده هم فرست نامه از سردار رسید نبوده و صورت فرود یکت و مشتقان مو
 بنی ب بنده که فرود یکت پادشاه پروان و بسیار جوانها و حجت که سلطنت سو بر او لا و بنی ب
 سخت و مشتقان بسبب شاد و کار در ملک سلطنت تازه در بنی ب بنده با لاف و کونسل
 اول حکم کرد که صورت سده نوزاد و عماران دور در آن ایوان بنده رسم هر یکت بالای صورت
 آنرا نوشتند و آن سده نوزاد و عماران و من و مصر محکوم او بوده و چنانکه نمایان کرده کشته شد بودند
 محض از محبت چنانکه خاص شکل این را در اصل سرداران و بزرگان و حکما و مردمان مشهور و معروف
 قدیم و جدید بنده و نمایان که منظره هر چه بود به طریق دشنامی حجت و اصدی اردن میگرد
 قبل از این مذکور شد که باین در اوایل بدولت انگلیس و من و پروان لوبش با دو گوشتند
 نمودند که کشید و جواب صریح از این محل کشت کونسل اول معتمد شد که جنگ کند بنی ب
 اعلام نامدار بطول کشید بعد از کشت و در آن روز به خیر صحت و از دم حجت آگاه حجت
 بعد از آن تعجب دیوان و سینه سو کشید و در پنج تقیم کرد اول دیوان امور در صدم دیوان خبر
 مال دیوان سیم دیوان امور و چهارم دیوان امور و حجت پنجم دیوان عدالت بعد از آن خبر

پیشتر بخیر و در فرقه حرم و ادب خود را بچندان گذشت که در دیوان خاص و در مجلس
 تمام یافته از طرف کار گذران کند و امتیاز و شرفی نسبت به دولت انگلیس انکار کرد
 و در این طرز روس حکم داد و در اثرش که ایلی می فرمود دولت انگلیس بود برای تحت او بیرون
 کردند و هیچ کشیدی انگلیس که در بند روس بود گرفتند و دست پرورش را حکم نمود که در
 ولایت خاورشند و به فرات فرستادند نوشت که هرگاه بروشنی دولت انگلیس اقدام
 نکنند خود به تنهایی روس بدون افتادگی با هر یک از آنها جدا جدا بخت خواهم
 کرد و از طرف کونسل اول تغییراتی در خیالات قبل که در باب مقهور ساختن انگلیس نموده
 بود فاده بر این صدر برآمد که است یازمست خطه تعیین نماید که ولایت هند شرقی را که در
 انگلیس بود بخیطه تصرف آورد و موضع گوید بقران این خیال خود را با جمعی و سکه بویا درین
 فکر بود که بوسیله از ویل کونسل اول و از میان برادران هند بخندین دفعه در عرض سوه
 عمارت ملین از درل و حرکت شد که از این فخرستان او را بهر صلاح دانند ازین برادر
 قوت بخت او بر همه بالا بود بجهت کار که فیه از درنگله و هند اوطاق خلوت کونسل اول
 تا که در بیاری از شهر فرستاده تغییر نماید و قیسه تغییر نام شد اوطاق و فرستادند قبل از آنکه
 کونسل اول داخل اوطاق شود و از فرقه هند به خطه ای که همه بجز اوطاق و یکایک است داخل
 اوطاق شد و بعد از آنکه در دریا صد و قوه تحریر کونسل اول بکند و قطعی القیه مثل انقیادان
 او که در شش اول بخت داشت که کونسل خود کند دست به است چونکه خطه میرفت معانیق
 رتبه داده رسب ضرر بود کونسل اول نموده اند و قطعی را برده اند و ازین بود و در می نمود معلوم
 که رسم داخل آن نموده اند و مجازا در آن روز کونسل اول در خیال بود که زودتر از عمارت

وین

تقریب بمارت تو لیس نقل مکان نماید لاکون بخیر است کاری کند که مردم از این خیال که
 چرا بمارت شاهی میروند باز دارند و چند پسر برای جذب قلوب مردم نموده بود از آنجمله یکی این
 بود که ده روز قبل از آنکه بمارت شاهی رود پیش بر پا نمود و در آن روز قرار داد که بخت او دو
 بیق بود که در دعوی البوکر داشت که روی بدست آورده بود با ستم بمجد سرج که یک
 از عباس فندقی شجر پارس است و در کتب است که حفظ نمایند که در میان غنایم قدرات
 سلطان سلف که در شش روز از اتفاقات در آن روز خبر مرکب بخارال و شوقان از
 بخندید رسید و در غنایم و از حسن اتفاق دولت رسبب تغریز او را علاوه بر سکه جشن
 پذیر نمود و حکم داد که جمیع اهل نظم و رسم و سبب را باز بسته و شل سبب از پند قهای
 نظم او بخوبی و بر آلات موسیقی هر فرج رنگ میکشند و فرقه کند چون بخارال پذیرد از سبب
 دنیا را سبب و آزادی بنانده و بر خلاف سلطنت و پادشاهی اوضاع فراهم آورده
 بود مردم بخان تصور کنند که با این همیشه در دستور جمهور است باطله از فرقه جشن پند قهای
 روی و با سبب تغریز بخارال و شوقان پیش از فرقه نظم سواره و پیاده و پاهان سکه
 که در لباس و کلاه در دستند با نیندای موسیقی و خود نیز با توابع بزرگان سوار شد بمجد سرج رفتند
 و از هر جا که میگذشتند گروه گروه مردوزن تماشا داشتند و او را در پاهان مانده با د
 با سبب بخندید شد و در بعد نموده و در روز بخارال تحویل داده خطه تغریز و تنبیت نژاد
 شد و در خطه تغریز کونسل اول و حمایت او در دولت جمهوریه مفهوم گردید و در
 هر فرقه از خطه بخارال و از سبب و از فرین و کونسل ننده با دیکوش او و از رنگ سبب سرج
 کو به مجازا از رنگی حرکت کردیم فرموده چه او از تخمین من درین مردم سبب سرجی بود

قدر بر سلطنت نزدیک تر می شوم و در صلوات اتفاق ددان ایام این بود که ناپلین هم میفرمود
خود را که کالاین نام بود براد نام که در آن اوقات از دولت او بود و عقد را که توان در اول
حال ترقی بسیار داشت و ناپلین او را دوست می داشت و وفات او در نظر من جلوه کرده بود
هر وقت بیت نفوس طاعت با او بخت میفرستاد و چنان می داشت که هر روز فرستاده است
لیکن در یکی که ناپلین از او ظاهر شده بود این جهت او را در نظر اتفاق انداخته و تفصیل این
احوال اینگونه بود که ناپلین مستخرج الطایف با سواران و در منصب سربازی در وقتیه در اهل
الطایف شدند بخارال در سر که از خیال ناپلین بود و بهت و خجسته از فریب ناپلین در شهر نشسته بودند
بخارال سواران با چهار نفر دیگر که او را داشت که هر وقت بیغم می شوند با حمله از شهر سواران
آید با او بخت کند از اتفاق در یک حمله مرادند و در حکم داد که بخت فرج در مقابل او
بود چون فرج ندید و اندک کم کار بود و از خوف شد در جای حکم غفلت و در روز بعد
ساعتی زحمت کرد و در خوف او در اول کالاین با او کم اتفاق کرد و چون قبل از
آن نفعی که در الطایف اتفاق افتاد و اول نیکو که ناپلین از دشمن گرفته بود همراه و می پارس
فرستاده در آن روز با حرم ناپلین خصوصیت بهر نیت و در آن پیش در مقام در خانه
جوف برادر ناپلین همیشه میفرمود او را در الطایف از طرفین نظر داشت در آن اوقات
فرز ناپلین از خانه می شد و در وقت آن مجبور بود طلب میکرد بعد از آنکه ناپلین از او کم اتفاق
شد و در خیال ناپلین که در این اوقات ناپلین ناپلین از الطایف میفرست
چون حرم او خاطر مراد و نیت از وزیر بخت میفرمود که او را در این فرج میفرست
منصب سرباز داده در خدمت ناپلین میفرست و در این سوره مصر ناپلین با خوف میفرست

نادره و در این سوره مصر ناپلین با خوف میفرست
او را که هر وقت که مجموع جبهه و بد و قوی را از صفی احوال خود و درخت ناپلین تعصبات گرفته
او را فراموش نموده با او بر اتفاق آمد چون از صحرای حوت کرد و او را فراموش آورد روزی که
اصحاب او را که از روز بخیرت میفرستاد و فرج با او سپرد و در آن روز وفات ناپلین
از او ظاهر می شد نادره و در ناپلین از فرج فاصله و نیت را که با او سپرد و در آن روز وفات ناپلین
و نادره و در ناپلین از فرج فاصله و نیت را که با او سپرد و در آن روز وفات ناپلین
کاری کند که کونسل اول از او در روز و در نیت را که با او سپرد و در آن روز وفات ناپلین
کند چون از قدیم با او دوستی داشت و نیت را که با او سپرد و در آن روز وفات ناپلین
وصلت او را همیشه ناپلین بین او را در نیت را که با او سپرد و در آن روز وفات ناپلین
رفت و با نیت را که با او سپرد و در آن روز وفات ناپلین
بکن مراد از او در نیت را که با او سپرد و در آن روز وفات ناپلین
فرمود که قوی در این بی شکیم و حرم او را که در نیت را که با او سپرد و در آن روز وفات ناپلین
کالاین است و که با نیت را که با او سپرد و در آن روز وفات ناپلین
مخوف کونسل او را که نیت را که با او سپرد و در آن روز وفات ناپلین
با او را نیت را که با او سپرد و در آن روز وفات ناپلین
رضای شما همیشه بعد از آنکه با او را که نیت را که با او سپرد و در آن روز وفات ناپلین
رفته باز و نیت را که با او سپرد و در آن روز وفات ناپلین
پادشاه باقی این خیال را که نیت را که با او سپرد و در آن روز وفات ناپلین

بهم رنم و بسبب بانیان در بزرگداشت شوم مردودی است تجربه کار و من خود شوق ترقی او
 شده ام و کسی نخوانم هر چه باشم با من خواهد بود و من خود گوید در آن اوقات کوشش اول وجه
 نقد نداشت بقدر روزگار و ان حق عروسی بهیچ وجه خود را در کردن نپذیرفتم قیمتی که مال جزین
 بود را در گرفت و بهیچ وجه خود غایت کرد و بهیچین کردن نپذیرفتم و دست می داشت از آن غل
 نه البته نکرد بهر نیست و در عوض آن را دست کند شنید و بود که مترقان بر سر جواهر فروش جواهرات
 مرغوب مال کون را با امتیاز می فروخته است و در آن جواهرات نپذیرفتم و ملاحظه نمود
 دیدم که در آن بندی باز نمانده یعنی آنکه که بیت هزار تومان قیمت دارد و جواهرات آنقدر
 وجه نداشت مطبوع بود و بخت از لعل و زهر بخت بعد از آنکه تا به قرار در فرمود
 که موی نهفته های معاکر ایلای در بایت دود و بر ضرورت باریاب مقاطع کار سازی
 شود بعد از جمیع در باب مقاطع نهفته ها و در بعضی موارد خواست طلبشان را تمام و کمال
 حاصل می داشت و در آن بینجیت برادران و بزرگ بخت می نمودند و می ایستاد این خواه
 با تمام تاجری که جواهر فروخته بود و بعضی را در دست و جواهرات او در همه جواهرات خوراک
 نمود و بهیچین بعد از آنکه کردن نپذیرفتم و شوق می شد که چگونه او را بیاورد و جواهرات کوشش اول
 او دو حال آنکه او مجموع جواهرات حرم خود را ملاحظه فرموده از این جهت بهیچ وجه او را در
 صندوق جواهر خود نگاه داشته جرات نکرد بیرون آورد و از آنجا که خود پستی بر می نمود
 رو فایق آمد و من خود که فرمود که فردا بخت نماند و بخت خواهد بود و من خود
 جواهرات در دست حاضر شوم تا بلیت شخص ملاحظه سوال می نماید که جواهرات او را کی گرفته
 من عرض می کنم که از قدیم در شوم از شوق دارم که بصدق قول من بشنید از اتفاقات

بر آن کس

بر آن ساق که جویین تقریر کرده بود اتفاق افتاد و کسی که کوشش اول جواهرات او را ملاحظه
 نمود و فرمود این جواهرات اندکی است که نیت خود نموده و بدان واسطه مطبوع و مقبول
 شده جواهرات که ای جان عزیز من حال متر است این جواهرات نپذیرفتم و نماند و خود
 ای جان جواهرات که کار گذاران همه خود از راه ملت داده اند و چنین می دانم که بودن نپذیرفتم
 بشد کوشش اول فرمود تا این جواهرات را در این بود و عرض کردم خیال در خاطر دارم که دیو
 باشم چون جویین از روی صدق بود و جواهرات را جویین بپشتان داده بود
 و کار گذاران همه خود هم کردن بندی کران بهیچ وجه داده بودند کوشش اول از جویین
 و قول او فطر جمع گشته غرضی نمود و بعد از آنکه کوشش اول تمای خیار را بر او
 بعل آورد و بهیچ وجه خود را نپذیرفتم اما هرگاه مردی در آنجا نماند و جویین بپشتان
 نپذیرفتم و کار بپشتان رسید و بر او بپشتان توضیح اینمقال آنکه پس که کوشش اول
 این بطور فروش کرد بپشتان پس بر او بپشتان فرمود و شوق که مرد نام افتد و بپشتان
 اقتدار گرفت قانون نامیده نوشته علاوه بر قانون سابق اینجاست و بپشتان قانون
 نپذیرفتم که هرگاه این حکم ایلاطری خواهم و در حال انبساط شود باید دور کرد
 سرور از آن جدا زدن آن اوقات که ایلاطری می شود شریف فرشته و از آنجا که
 رجعت و سلاطین را جمع کرده بودند و نماند که خود را از ایلاطری فرستاد بپشتان
 و حکومت جزیره ایشان شوق شد و بعد از چندی نقص خود نموده بیرون آمد و بپشتان باید داد
 بیرون رفت چون خوراک و بپشتان رجعت بپشتان باید بپذیرفتم و بپشتان بپشتان
 گرفته حکم خود را در از او خود است نپذیرفتم سرور و بپشتان بپشتان بپشتان

کونسل اول عبارت از هی روزه و بیان تعیین نمود که از قدرت هر چه در جمیع نموده باشد کند و
شب برای او فرستاد و در نظر من خدم دولت می باشد عمل کند و هر یک از آنها
دیگر کار میکرد و هر یک از آنها می باشد در خدمت کرد و هر یک از آنها در این عمل در این
خاطر جمع لازم است و نمود که تشخیص این و قول این است و در چندین مواد امر
بر اوست به نمودن حق یک که در میان این انظار و حیوانات بود که با یون باو بسبب اعتماد
درشت روزی از این امر او را چنانچه حکم کونسل اول بخیر من آورد و در وقتیکه ملاحظه کرد
دیدم که نوشته اند منسوب به این که در حاضریان است و شب در میان همانا نه با جمعی
در مقام صحبت بود و در جهت او چنان تفاد است که با یون اراده یا دینی در این صبح
نمودن است نزد من آمد باو گفتم این نامه خوانده گفت با کفتم این رساند که من
داده از محض افرات من شب گذشت خدمت با یون بودم و تا سه ساعت از نصف
شب گذشته فراموش من می فرمود و حرف مرا قبول نکرد و گفت من اعتقاد می باشد
خود درم چون در لازم بود مجموع نوشته است را که بدست من می رسید نظر کونسل اول
را من از خواب که بلند شدم و شربت را با و طاق ضروت برده بالای تخت می خوابید
کونسل اول همه را ملاحظه فرموده چون بفرمود من رسید فرمود این را بخانه من را خواند
حرف کردم با یون گفت که این فقره در روزی است از من قبول نکرد کونسل اول تشخیص شد
حکم به حاضری و حیات و در بعد از حضور در مقام سوخته فرمود من کفتم این است و صبح در وقت
مردم در این زمان کذب و دروغ حیات هر چه خورست عند کوبید قبول نمود فرمود و
باین سو را خارج کن بعد از آن فرمود که قسطنطین بجهت آنکه از وضع مردم آگاهی

بهر چند نفر از آن سبقت خود را منتظر کرد و این منتظر می نمود و از این سبقت شد که مطلق
بر شوه خلاف نمیکند و از این سبقت سلاطین نام ندارند و منقوله از حاضریان بسیار این باشند
همه را بیکدیگر نمود که هر چه در خارج بود معلوم شود و در این اعلام در سورج کوبید و در آن وقت
کونسل اول در باب نهادن امر و جرایم حکم خود زیاده از حد وقت درشت از او طاق ضروت
هر چه از زبان و قلم او جاری میگشت در خدمت بان عری که گفته یا نوشت به یون فتنه نافذ بود
و چون در مملکت فرانس فرقه مختلف بودند که قوی و گشت و در بودند که خواهان سلسله یون و یک
کسانی که لویت به خدمت هم را که تبه بودند با یون میخورت تپیری کنند که این در وقت بر طرف شوند
تپیر دفع مفیدین اول این بود که در نظر کونسل برای دولت چه تپیر تعیین ساخت و خود کونسل اول
قرار داد بعد از آن با خیال افتاد که روزم شغل مذکور بکاربرد و کاهای بی در مقام صحبت از کلام
و در مقام صحبت که کونسل اول بودند پیش این است که مملکت سلطنت روزم را هم از این چنانکه
بر و در ای فراموش آورد که مردم با وجود اینکه نفرت از پادشاه و حاکم پادشاه داشتند و نموده بودند
کردند که حاکم نفرت و وقت از کونسل اول را ندارد با بدیعا است تولید و در وقتیکه از مردم
مطلبی خاطر گذشت روزی معین کرد که با وضع حشیش نقل و مکان عبارت مذکور کند و در خارج
کوبید و در آن روز صبح روزم کونسل اول را بیدار کنم دیدم سخت در خواب که چون من فرموده بود
که چنین روزی که از محل خوف است که التماس از من کرده بود که او را زود بیدار کنم بر گشتم سخت دیگر
که در اطاق شدم بیدار شدم و فرمود که از آنرا از دشمنان عبارت شای خواهد شد من را از
تأذیر تر نجات دهم با بدی خود را از نظر تأملی مردم تا می دیکه با نظام از در حاکم با جمعی با یون
به آنکه روید و لوازم نفی و در این با و طاق حاکم و یون با و دیوانی نهادند و چون من بکار رسم

قوت ندید و ساری جهیز و تسطیب کرده که یکدیگر خرابان سلطان شیب به مال خواهند نمود
 فردا مجموع ما بشین و در آنوقت کونسل اول آید و هر یک جدا جدا صورت کارهای خود را از نظر او گذارند
 و آن دو کونسل دیگر هم حاضر شوند تا باینکه به تمام امور دولت در روزی بنویسد و از هر یک از این حرف بدست
 دو روز دیگر مجموع خواجگان فرزند و نو شجاعت خود را که چه نظم دولت قلمی در دست بود و در حضور کونسل
 اول نهادند و او هم به هر روز در دست روزی در آنجا در روزی که کونسل اول حاضر
 شد بقانون سابق همچو در اسلام با نو جوانان بودند بطریق قوانین سلطنت اندک است
 در آن عمارت ظاهر است و خبرهای که تعلق سلطان در دست با و تعلق گرفت از خبر خبری که باینکه
 در آن روز با پیش از این طبع و بخشش و حضور در آن مقصود که بخیر است با و مخصوص شوخ چون بخندین
 جرم مردمان متصرف حقوق سلاطین و نکست است بهیچیکه که متصرف و چون از دیواری نهاد
 حکم است و از آن سلطان متقی است که از تقصیر او بگذرد و هر کس از کار گذاردن که حکم است
 او را در میگرد و در آن خلاص او فرج باینکه روی میاید و مخیر است او را که گذارد و فدوی خود
 سازد در این باب از هر کس توسط یکدیگر از او در می می شود و بدینوسیله بخیر است بر جمع و ملی مردم باشد
 مگر این خبر بود که چون دیدی یکدیگر از کار گذاردن دولت مایوس گشته و در سطره امر او بشود که
 من او را در رضی و قبول نخواهم کرد و هرگاه آن شخص در حق من بگوید که کند خبر بدو است متوجه
 گویند چون باینکه بخیر است سخت بزرگ و از آن عظیم که از او صادر می شود بایسم خود شجاعت
 دهد از صمیم شجاعت پس باینکه بای تخت پوشیده و جلوه در آورده اکثر کوچه های آن سواد بگوید
 و چنین که در عرض نهاد که هر یک از این عرض در دست رده جاده و سواره و سوار و سوار
 از دست فرستاده هر خانه که مانع در دست است کوچه های شاد و خندان می کرد و خوب بنویسد و میانی

ملک در خانه

یکدیگر در خانه را خفتند و در صبر با یکدیگر رود و نه بود و بهر آن در برای یافتن مل با موصلت عمارت
 عالی و مدرسه های نظام و تعمیر خانه های قدیم را تعمیر کرده برنگه و زینت آنها افزود و در برای
 ارتزاق اهل ماریس هر چه ضروری بود و در دست و چنان عمارت عالی متصل بکلیسای بخت
 که اینچنان دول خارج منزل گشتند و در باز خانه ها و توپخانه های وسیع بنا نهاد و تعلیم های
 فرستاد و تا ترتیب داده و اوطاق و تالارهای بسیار میگو و جلوت خانه های با زینت
 جویه شام و نهار صبح و شب با نظام فراهم آورده که باینکه ترتیب و هر قسم که ب نظام
 و تواریخ و نقشه جبهه مطالع و به سر کرده کان و افراد نظام جمع نمود و هر نوع کسب تعلیم
 و تعلیم فراهم آورد و اقامت تدبیر برای برای جهت مردم و وسعت در بزرگ است و جبهه اهل
 مملکت بکار برده و مخرج گوید نه تنها در فرستادن میگو نه بنا نهاد و در ولایت بلقیم و داند و پیوست
 و در نظام پس باینکه جایگاه ها و ایل رودخانه طور آن که گشت به باینکه نامه خوب و در عرض ایل
 بسیار جنگی ساختند و شاه را عظمی در پایش مسدود و بنا کرد که در عرض سواره هر جا بطلان
 بود که در جنگ با تمام قطع و چند جیل بر سورخ نمودند و چندین رودخانه و ایل
 و چندین دره و سوار کردند تا اینکه سواره مذکور رفت و سطره باینکه این بود که کارهای
 عالم طبع است و از قبل سواره و جنگل و سوار مخرج مملکت مشی آدم و در مختصت نگذاشت که
 مانع از متصرف و غم او باشد چنانچه روزی از دره جوت بیل جسم صرفت از قضا و جوت
 کوچک که از آب رودخانه میسوزن مانع قید معلق شد از این زندگ سعط و گشت
 شد و فردا حکم بوزیر امور و اضلاع نوشت که ایل بسیار جنگی باید در بالای رود میسوزن خاک کشید که
 جوت کوچک و جوت بزرگ بسبب این بود که متصل شود و باینکه حرکت اردو در ایل سبط

تمام شود و در همان زمان بل منسوب تمام سپید در پهن فرس و لند را لب یار کوی مانند خیابان
 باغ بنام که لب آن مجموع بلند و پستیهای خطرات جنگل رمان مجرب و باطل گردید همچنین در
 جبل شست را که در هر فصل بدترین محار بود بطوری سخت که در فصل اربعه مانند راهی باغ چون
 که تفرجگاه خواتین و فرستادن راست و بلند کرده و همچنین از قله کوه سپید که از بل الپ است
 و قله ای کوهی که در سه سوره مذکور اتفاق افتاده معبری سخت که آن قله است شد و لب
 ساختن سوره مذکور بحال الپ در رکند زانلیو سهل و آن شد موزع کوی چون لویش
 چهاردهم که پادشاه فرست بود طرف بحال بر نیزه که در پهن فرس و لند واقع است سخت
 بعد از تمام آن فرستگاه کوهی بر نیزه دوم شد و پلین چون سوره ای بحال الپ
 سخت محقق بود که زیاده از پادشاه مذکور این بحال را این یکند که کوهی الپ که معظم کوهی
 فرستادن است کوی موجود بود موزع کوی در آن اوقات که کونسل اول رستقال ام
 و منصب خود در هر مرتبه اعتبار من نیز در نزد پادشاهین مرتبه بود که دستور العمل امور در هر
 باین مضمون مرقوم است اول آنکه هر کونه مکاتبات که از خارج و داخل بهم کونسل
 اول مرقوم شود باید بهت بوری رسید و اول بعد از مصلحت و روزی از قله نظر کونسل اول
 رند اگر اقیام مقتضی شود روزی سه دفعه زیاده مکاتبات روزی بود و پس از ملاحظه بهت
 اوطاق خلوت یکند از دو همچنین بر بوری مازون است که مطالب و نوبتات در ملاحظه
 کند هر کدام بهر عده نیت خود از قول کونسل اول جواب بنویسد و بقیه آن بر نش
 و آن که وقت یکدیگر و قیاس از غروب پدید می شود و یکدیگر نیت قبل از تمام خوردن و یکدیگر نیت
 به نصف باشد بهت از قیاس از غروب و اشکال ملا و در قیاس مترجهین با او باشد و دو نفر

مترجم زبان

مترجم زبان است و در هر مترجم زبان است و در هر مترجم زبان است و در هر مترجم زبان است
 کاغذ اخبار الطایف و سایر حالات و مترجمین خود ملاحظه کند هر کدام قبل است حکم ترجمه نماید
 و نظر کونسل اول بر نش و هر کدام قبل است مترجمین چهار دفترگاه دارد و دفتر اول هر چه نیت
 و منصب در دولت است بنویسد و در دویم اسمی که نیت باین خدمت و منصب منصوب میشود بنویسد
 و دریم اسمی که نیت در خارج مملکت مامور بنیت نماید و در چهارم مجموع محصلین و توفیق لاری و
 سایرین بزرگ از پیش متوفیان و وزیر دولت که در خصل جمع آوری و جوایز مملکت می شود بنویسد
 و در دویسمی که نیت کونسل اول در هر ولایت و هر ملک و در قیاس و دیورانی معینه بنویسد
 یکند بنیت کند و در این یک خط نوشتن شد و مخفی نگه دارد و هر چه نیت از هر قسم و هر
 جهت است باید به پادشاه بنویسد و در یک خط نوشتن کند و چنان مخفی دارد که احدی اطلاع نمیرسد
 موزع کوی به مصلحت سر از وزیر اعتبار و انست خود کند و بهت بود و در مشغول بود و مضطرب
 بود که پادشاهی برادر دولتی او به بر بزرگ از برای من فرصت نبود که بیایم روم هرگاه بودی
 یکند بنویسد و در هر مرتبه فتم باید وقت غذا خوردن بروم و در خدمت ازب که نشسته که قوت
 فرمایش او بود و اوطاق خلوت حاضر شستم از آنوقت که بخارال بعد کونسل اول شد و بهت
 رسید هر که نیت خوب و تسمی بر قرار می نداشت لکن هر چه خرج میکردم از دولت مخفی بود
 که مطلقا بهت از من مخفی است کاهی از نیت و برت که در خدمت او بود و بی طریقی نمیرسید
 از ندرین میلد که از خزانه بکسر و خرج کن یکدیگر اتفاق که برت سید از نیت از بابت
 لغات مردم من جمعت فرمود و در مجموع مدرسه ما و تعلیم خانها وضع تعلیم و تربیت و بهت
 دستور العمل میلد و خود بزرگ از این معرفت و بهت مدرسه که کوی میلد روزی بهت برت

برادرش را در همراه او بود و بعد یک ساعت در آنجا توقف کرد و بعد از آنکه مرخصی گرفت و درین فرموده و سرافراز
 جوانان در سر خود واری کردیم و بعد از آن مشغله که درم در خاطر می شد که خوب از عهده برآیم
 مجموع اوطاقی نشین و خدمت خوب و مالک بدو آنجا را دیدیم هر چه ضرورت بود حکم کردیم تا همه آنجا
 درست کنند و بدو در آنجا بمانند و در آنجا که حکم اب می کشید که سوال و جواب با ایشان کردیم و بگویند که انعام
 و تقاضای حق آنها بفرستیم از قدر خوش معلوم در دست نفع از تعلیم مستمری دادیم و سرافراز ایشان را
 نزد فرزند اول خارج فرستادیم که در دفتر او مشغول شده ترتیب حال نمایند و منوع کردیم که کونسل اول بدو
 نبرد و فرزند دیگر از ایشان در سر خود فرموده بود که می کن در درون و تحصیل خود ترتیب کن که بعد از شش ماه
 منحصی در این نظام می توانیم داد و بعد از شش ماه جوان بدو شرحی نوشت و نزد کونسل اول فرستاد
 که چون شما وعده فرمودید من می کنم و ترتیب حال نمایم هر منحصی در میان نظام می بینیم بعد حال همان پایه
 با قدرم در وصف بدو فرموده اند که در ماه و شش ماه گذشت جواب بر سر او غفلت شده بود
 دوباره شرحی نوشت که چون شما وعده فرموده بودید که بعد از شش ماه مروری نظام منضبط رسید
 حال یکبار از وعده گذشت من بعد خود و فرمایش شما وفا کرده شما بعد خود وفا ننمودید پس است
 جواب عطفی بر این ندادید و فرستادیم این عطفی دویم نمایم که من از این رفقه ام چرا که در حکم این
 نوع دولت که بر سر من خیر آن در نوع گویند و خلف وعده نماید زنده ماندن من منک حطی است
 منوع که بر این از آنکه آن جوان عطفی بر فرستاد و طلب خود را بر کرده بطون جوابا که خود فرستاد
 و خود تقاضای این می کند بعد از آن معلوم شد که حکم منضبط آن جوان را بپایان در درون وعده
 داده و او را فرموده شد که لایق در دفتر وزیر بخت ارضای آن غیر یافته در همان روز
 که آن جوان خود تقاضای خیر حکم منضبط آن جوان بپایان بر سر منوع فرستاد و از این معنی نمایند

بسیار تر شود و من فرموده نمودم و قرار کان دولت اصلاح پذیرند باز که شما لازم است
 از آن روز که با بلیک کونسل اول شد برای اوضاع معاشرت اهل مملکت چندین گونه طرح
 ریخت چندان وقت نگذشت که از حسن انعام او و اوج تازه در ابدان موجودیت هر کس از اهل
 فرنس در شخص علم و کسب هنر سعی میکرد که از رفعت خود بهتر شود و باب ترتیب و تعلیم و تعلیم مردم
 را بشوق آورده بود چرا که از اول کار انعام اهل مملکت وضع حکومت او را بداند که هر کس
 بود در علم نظام بهر ترتیبی که می خواست و در هر گاه ترتیب نیافت ابد در برای او ترتیب خود
 بعد از آن روز با هر اتفاق می افتاد و معین و تقوی مطلب بپایان بود و بی آنکه کیفیت آن بداند که
 در آن اوقات اختراع کردید و حقیقت عجب اختلاص اکثری از من شد بعد که مردم در بخت تلف
 شده بعد از این و ضعف از ملاکت نبی تپند آن حکیم که علاج خود بر سر در ولایت
 فرنس متداول نمود بپایان بسا التفات در حق او بی که در منوع گوید با وجود این همه مشغله
 که در نظم مملکت در نظم و جمع آوری لشکر و تحفه مختلف نمی نمود و خبری در باب لشکر و
 سپاهی که خیرت بطایع مأمور در دو و با قورح قراولان که در شهر بود و بخوبی بحسب این و مشق بشکوه
 و جوره در آورده که جوانان شجر و نوری از آنجا و در آنجا و بزرگ و کوچک سیل نام نموده که نظم کم کنند
 چند فرج تازه از جوانان ترتیب گرفته چندین نفر از جوانان اولاد و اخفا و بزرگان را در نظر
 مای نظام که هر یک علی بنیوز و همه ایشان را با افواج را و طلب نام نهاد و مقرر شد که این
 افواج بویکجه لشکر که در میان جمع کرده بودند قیادت بند قرار دهد که چون ایشان با طایع
 میروند اینان در حای آنها بمانند و اگر بزرگان و بزرگ زاده کان که در شوق داشتند بدست
 مستقیم کل مشر بر سر و دست اهل طایع ماکول و تعلیم آنها و فرمایش در دفتر فرمود که هر که در کار

نزدیک است بنقشه کند و با آن محکم کند بدین بدو و ماد خود روند و هر که خانه را شمع ریشد در هر یکی
 یا در شش ماه یا در یک سال بخانه خود روند در آن اوان جمیع ملوکات کینج و در استکان بپزند و بدولت
 او بفرستند که اگر ایشان را در شش ماه و یک سال یا بختان در آورده در اصل نظام منتهی و هر یک است
 در نظام پادشاه و سوار و هندی توپخانه منجانبی و بکارگاه میگرد که خدمت کند و بجز آن هیچ یک
 فاضل شوند و افواج و اطلب و مشق و تعلیم مشغول شوند و بپایان رسانند از راه است زرد قرار داد و بسیار
 با شکوه گردانند و در کوی چون هنوز رعایت بپایان و عظم کارهای او در اول ملوکات در نقش
 گرفته بود از اینگونه افعال او در استنادهای منتهی و از او نظام در اطلب و کتری لقب نموده بود
 و کتری مرغ در در اینها بنده بپایان رسد از شوی کناره محبت از اینگونه حرفهاست متغیر
 بود و در نظام کیش منتهی و لاکر آشکارا کرد و بمن منفرود فرج و شادی من تعلیم حکم کرد
 است که با آن سال بخانه آن پادشاه میماند هر چه مردم بگویند و بخواهند شود و کوی هر کار
 که بخواهند بپایان با تمام میرسد هر یک را بخواهند و منظور می باشد که آن کار با مقصود
 او حاصل شود و احدی نمی داند که منظور او چیست چون مقصود او بخواهد می میرد مردم میدانند
 که او چه در نظر گرفته چنانچه روی بمن فرمودند که چون جرات من وفا میکند که جمیع را بخواهد
 در غل قبل پادشاه باقی متفق بپایان و ملوکات میرسد بپایان بکند و از این بر مردم بخوانم
 امری روی دیگر هم این متفق شوند که من در این چه در نظر دارم خود را بدلت خانه بزرگ
 خوانم رفت و با این که یک از معتمدین که بپایان رسد نظام را بکشد و خوانم کرد و تربیت نام
 که امیر بخت است و در غل پادشاه باقی متفق بپایان رسد نظام را بکشد و خوانم کرد و تربیت نام
 نام را که بپایان رسد از پادشاه باقی متفق بپایان رسد نظام را بکشد و خوانم کرد و تربیت نام

خود را

خود را میفرمود و بپایان رسد که بخوانم پادشاه و طالبان از روی فرمود که بخوانم خود را میفرمود و بپایان رسد
 این طرز گفتار کرد که در غل و در کوی هر چه مردم بگویند و بخواهند شود و کوی هر کار
 در بپایان رسد این طرز گفتار کرد که در غل و در کوی هر چه مردم بگویند و بخواهند شود و کوی هر کار
 از برای این شخص منتهی و از او نظام در اطلب و کتری لقب نموده بود
 احکام هر یک را در نظام پادشاه و سوار و هندی توپخانه منجانبی و بکارگاه میگرد که خدمت کند و بجز آن هیچ یک
 و بپایان رسد این طرز گفتار کرد که در غل و در کوی هر چه مردم بگویند و بخواهند شود و کوی هر کار
 از این طرز گفتار کرد که در غل و در کوی هر چه مردم بگویند و بخواهند شود و کوی هر کار
 اوقات که بپایان رسد تمام در نظام پادشاه و سوار و هندی توپخانه منجانبی و بکارگاه میگرد که خدمت کند و بجز آن هیچ یک
 متغیر شد و بپایان رسد تمام در نظام پادشاه و سوار و هندی توپخانه منجانبی و بکارگاه میگرد که خدمت کند و بجز آن هیچ یک
 از این طرز گفتار کرد که در غل و در کوی هر چه مردم بگویند و بخواهند شود و کوی هر کار
 عرض و قدر مرخص کنم که بپایان رسد تمام در نظام پادشاه و سوار و هندی توپخانه منجانبی و بکارگاه میگرد که خدمت کند و بجز آن هیچ یک
 چون از اوضاع و احوال من آگاه میباشند و در جرح سلطنت من خبر دارند که از اهل ملوکات
 خود را آگاهی دهند و قبل از آنکه در اصل الطیای نوم مردم از سلطنت و جود فروری من متغیر خواهند
 گشت هم خائف و هم امید واری گردند در دست من فرمود که حکم بخواهد رساند از این
 فرستادم بعد از آنکه آنها رفتند و اونی پسر او کاغذی بر سرید بخوان از تعریف و توصیف بپایان رسد
فصل دهم در کدورت است لویث و او حاجت کردن بود و این معنی هر چه رسید که هر کار فرمود
 که بدون ملاحظه بکند و اعتقاد بر آن نمود هر چه بپایان رسد از روی دمه عده و بزرگ خوانم
 و بخط خود بمبدل لفظ حقش خوانم که دیدش بدست فقره حکایت مرده و فاین لویث بخوانم

منه که او

منصور زین و خنجر و در دهانه پنهان کرد و در آن مکان تیره و تاریک و در توقف نمود و یکدیگر خبر نداشتند
 برآمد اول خبر رسید که گفته اند بعد از آن معلوم شد که هنوز ساخو قتل است که نموده از این معنی
 متغیر شده نکایت از کمر کرده آن نمود که من از ماندن و انجاست شدم و شاکل بر سر و دوش و زین
 گرفت و باین خوب بایم در عت حکم حرکت نکند نمود و شکریا قدیصل بر سر و دوش گرفته روزه
 شد چنانچه ای نمیرسد که از چنان راست که درین با خطی از آن نوه قدم بر سر و دوش
 توپ عراده بجهت خنجر خواهد کشید چنانکه در آن و گنگد در آن پیش از آنکه فرستاده خنجر
 قوی شود که در افروغ نمیدین مضیخا را در دست چند نفر از خدمتین مامور بود که بقدر بقدر
 موانع در دفع کنند و لکن در فکر و وسع کردن در نه نباشند و از فرموده که تو بهای از عراده جلد
 گزیده و قوی تر از عراده بیرون آورده همیشه بار و در یک گردند و قوی از چنان قوی بر آید
 میان آنها در دهانه پنهان کرد و در آنجا دادند و باطن کشیدند به خطی در دهانه پنهان و در قوی
 خانه بالای آن کوه بندرین و در عرض دهانه از یک طرف خوف غلظت و از یک طرف خوف افغان
 بر سر و برف که از قیاس حال در بالای بر او نگران بود و حال اینکه حال با یقین دیگر خواهد
 افتاد و همیشه علق خواهد کرد و در پیش باین خوف با نیت بر آورده او و غیره که می طره
 بنظر می آید و در دهانه پنهان نمودند و قیاس بقوه و غنای کار و از برای جمل بر سر رسید
 متعلقان و در کلان آن یکی کوش اول نان و نم و شراب برای مترین رکاب متیار و که
 باقی میرسد باقی اگر ام گرفته هر یک نفر و یکدیگر از آن و قدیمی نیز در یک فغان شراب آید
 در آن میزند و دست دیگر میرسد بهین طریق با طام تمام میگرد و مانع شد از قوه کوه
 درین برف فرو آمد برف و کافیه روانه گشت کوش اول با مترین رکاب با قوا

در این خط

و در می که همیشه در تجمی است با نمکان رسید و در دهانه شاد کن بانه کنی در درید و از این معنی
 این و احوال مترین از نمکان را سوال کرد و عرض کردند چون مدت است در اینجا بیش از یک ماه
 هوا را در دست لیم و در آنرا انحصار وقت حاصل و محصول خود را در دست اند که اتفاق می افتد
 که خط کشند و ساکنین دهانه پنهان میباشند و نگاه دارند و عادت داده اند که هر روز
 در دره و اطراف کوه بالای تخ و برف سله روند و تفحص کنند که کس از مترین در آنجا
 باشد و در کفر برف و در او کلات شد بصورتی مانند قدی در در تر از خصوصه دو کوه محرومیت
 که بنام تخ است و در درستان و تالان همیشه بیکدیگر است اگر از درستان چنانچه به بیان نقل
 کرد که با یکدیگر است و پای خود چتری از آن پس دارند و در آنکه نصیحت را گوش دهند و جرات کرده
 سوارند بالای او بروند و اوضاع کنی را ملاحظه نمایند و قیاس بقوه راه میرسد و در پای
 این روی تخ می لغزد و می افتد و قوت می نمایند با یکدیگر بهمان مختصر ناری برای کوش اول
 حاضر نموده بعد از آنکه غذا صرف نمود و روزه شد چون بر فراز کوه رسیدیم در بالای بر سر تخ
 نشسته بعد بر زور و دست زرع راه خود را از آنجا به نیت قیاس در دامن کوه مذکور شهر
 و قوه بر زور و دست بسبب آنکه از آنجا قیاس قله که مشرف بر راه بود و باین جهت از نموده
 از راه مخرف شد از فراز کوه البرم که ششم چون بر آن توپها از فراز کوه مذکور مکن
 شد و در چنین دارند که در پهلوانان شهر بر زور که اطراف آن دیوار بند است برده
 به نیت برای دشمنی بهر بهتر از زور داشتند مجموع جریح و عراده توپ و دست و پای رسوا
 عطف بجهت آنکه مستحقان قلع از کشتن توپها خبر در نشود و آن دره بسیار مکان پر حاصل
 و در شفت می باشد و در آن دره که از کوه مذکور است قله و شکر بر زور واقع است و هر که از فراز

در روز شنبه از خبر فوج آمد که چهل کشته تراحت نمود لکن صبح بسیار زود صدای توپ بلند
 و خبر رسید که عساکر از رودخانه عبور کرده در صحرای مانقوصه کرایه نموده و با سرداران فرانس
 شروع بجنگ نموده اند چون ناپلئون این خبر را شنید بسیار متعجب شد فرمود که سر کرده مذکور
 بسیار جوان بوده توانست همه رودخانه را ملاحظه نماید بعد از آن فرمود که من که بقدرت
 صغیر نیز روم و در آنجا بقدر چهار فرسخ راه رفت بمیلان جنگ دست منظر حکم میدادیم
 خود را شده بجنگ شتافت من آن روز را در آن غروب آفتاب ندیدم چون ملاحظه
 کردم دیوم که کشته شد فرانس نمود در شد زخمی و فراری است که از آنجا فرار نموده
 ناپلئون خود با چند فوج از افواج فرانسه بجنگی مقابل دشمن رسیده متوجه جنگ بود و بجای
 وی حکمی نوشت که حرکت کرده خود را بصحرای جنگ رساند صبح روز چهارم چون
 حرکت کرده از آنجا که من بوم گذشت متعجب کردم که این افواج چگونه آمدند و ناپلئون
 خود بمرد و کسری متفرق شوند غایبی بود که در چون بجای وی صحرای جنگ رسید ناپلئون
 از او پرسید که اوضاع جنگ چگونه می باشد جواب داد که بالمره از دست رفته لکن تا غروب
 آفتاب از قدر فرصت داریم که جنگ نموده فوج حاصل ناپیم مورخ گوید ناپلئون خود بعد از جنگ مذکور
 میگفت بجای آنکه نمیرسید که این افواج ضعیف بجای وی و چند هزاره توپ سنگین بجای
 کار من فوج حاصل شود تا در وقت بعد از ظهر از دست دشمن بفرار نمود و بجای آن وی
 با کس رسید و با غروب آفتاب جنگ را بالمره متعجب کرد و ساعت دیگر فوج چهار
 بطرف کس فرانس متوجه است بعد از غروب آفتاب که ناپلئون بمنبرل حرکت کرد
 من فرمود که حیف شد بجای آن که کشته شد از این فوج متعجب نشیم که از دست

اوغلیان پیشم وضع کشته شد و از دیدم لکن یک روز ناپلئون او را برانداخت و فرمود که
 و بجای ناپلئون فراموش او با فوج در حین گرمی جنگ از دست غافل شدم تا که من گفتی بجای
 وی فوجان مکان فرستاده است چون با رسیدم او در کشته دیدم و از دست شروع معلوم نشد
 که آیا در گرمی جنگ که او پیش رو بود و کل افواج او بر او آمده و یا که ناپلئون وی را برانداخت که
 حکم ناپلئون فوج خود و در کل دشمن است او خورده مورخ گوید بعد از شام خوردن که خلوت
 شد عرض کردم که شما باطل خوشحال هستید که چنین فتح عظیم روی نموده فرمود باین معنی بیان
 وقتی از این فتح رضی بودم که بجای آن کشته شد باشد خداوند در دم جنگ صبح زود بود
 که ناپلئون در آن بین از جانب بجای آن کشته شد و ناپلئون در آنجا کشته شد که ناپلئون
 آمد و شروط صلح موقوفی صلح نیامد و در جواب او فرمود که من عساکر را که لایان در شهر
 کشته و در خصوص ناپلئون میدهم و این را اسکندرم که با کس و در آنجا حرب همراه برداشته
 از آنجا برود لکن بشرطیکه مجبور الطایر را نکند و شهر را و قلعه های آنجا تصرف نکند فرانس
 دهند ناپلئون مذکور از آن خواست که حرکت کرده فراموش او بجای آن کشته شد برانداخت
 غور است و مقبول آمد و در روز شنبه غروب آفتاب با حرکت کرد و از قول بجای آن کشته شد
 چنین جواب مقابل گفتی ناپلئون باین نموده ناپلئون با و از دشمن است این فرمود که ای صاحب من
 به حصول مقصود من نیست که شما بگویم که سر از خود اعلام کنید و در جواب متعجب نازید
 که این قصد من مطلقا تغییر نپذیرد تا با بگویم که از مقام و کس که گفت اوضاع شما مطمئن و از در روز
 که از فوج خود شروع با من فوج علم و شوق بجنگ کرده ام خود در شنیده است و در آنجا مرا از آن
 باب که تجربه برانداخت اولاً شما را در شهر استید و محصور و کس شما را در شهر و در فوج است

در طرف نما از طرف بر بزرگ آذوقه و دو البقد کفوف کشند از بر و جویج در آنکه از قیاس با ویزه
 و آن که منیت به برین افواج نما در میان کشته کان و زعفران است در اینصورت قیاس با لایزالین
 تکلیفات در باب مصطفی باشد تا هم و مقام چنین معنی است که هر چه بشما تکلیف تمام قبول نمایند با وجود این
 معنی مطا لایزالین که در ملائمه منوره ام و آن بر اینصورت است که از سوی سفید در در شام حرمت منظر میگرد
 موزن کو بعد از آن شاهزاده اذن محبت داد و من قیاس که او را شایسته میکردم فرمود که این قبولی صحت که
 کون اولی از در اندیشه کل است که خیال است همه قبول کنند علی الخصوص قیاس و جوده که بعد از یک
 کوه در وقت که مالک شد بهر حال منوع کو اینصورت قیاس است که خبر گرفتن و پس دادن قوه
 جواهر هر دو در یک صحت با هم از طرف رسید محلا طریقه جنت مانع و چندین وضع مورخین
 از لایزالین اوقاف که تاکنون در جزیره سنت علیه قیاس بود بهر طریقی خیال قیاس حکایت کرده که خیال
 وی که از صحرای محبت کرد در زنده تر لایزالین قیاس که بدو شسته بود و شتم که خود بود و معجز من باشد
 در شمعانی بودم و در شد و آن شب تا آخر من من بود و احوال بصورتی که روزی در او در او است
 کردم فراموشی حکم سر لایزالین افواج خیال است که که چند روز پیش مرده بود و در دم معجز خیال است
 در شمعانی بودم و مقام روحی بود که اقدار زیاد از حد لازم درشت هرگاه که مقدم پس و پیش منید
 بالمره تمام می شد بعلت اینکه سینه عمل سوخته بود هر قدر در فکر این می شد که چه باید کرد در مقام او
 ضعیف تر می شد چرا که از عجب خیال است که در آن مرده بودم عجب باعث می شد که در در باب طریقی
 او من خود حکم سر لایزالین کرده بودم که هر قدر که میگردید در در دل بوم هر روز در طریقی
 اوقاف و شمعانی شتم و بطنی حرکت خود و حال آنکه در مقام که افاده بود بهر طریقی در پیش درشت
 که لازم بود که تا در زمانه و افضال کند لولا چون کش از زیاد از کش من بود و بطنی در نفس بودند

بدر

میدیت که از خبر با و رسید که آنکه که بر نرد بر از شد مجموع شریک بود و در آنکه که در نفس
 راه و شکافه و شمعانی که گرفته روی بخت را طریقی منو که که طریقی من را کلا مالک شد
 باشد تا اینکه و قیاس که از عجب است که او را گرفته ام باید در عجب است که خود را در وقت نه بود
 بگذرد و خود را بهر من و در آن که نیکو در وقت از در و من بشمار طریقی خود را بکنی رسانده
 است خود را بهر من و در آن که نیکو در وقت از در و من بشمار طریقی خود را بکنی رسانده
 که توقف در حرکت منو قیاس و در وقت بنده خود قرار داده منظر شود که کش از انکلیس که در
 جمع شد با در او رسد و بعد از رسید از این بخت اقام نماید در اینصورت خط بار روی او رونید
 در طرف در لایزالین افواج است و لایزالین دشت و در در این در دست او بود و بهر طریقی که
 انکلیس با و میرسد و در وقت که تو بهای بزرگ خود را در روی در عجب من فرستد و در آنجا
 هر وقت که خواب منو شود مالک شود بهر طریقی خیال است که در اصل بود و بود حکم اقام که خود
 عجب کشید بر نرد و در آنکه که در عجب رو و در وقت که در عجب با و تیلو که
 بهر طریقی که در عجب با و در وقت که در عجب با و در وقت که در عجب با و در وقت که در عجب با و
 در آنجا من نیکو که عجب در من و در وقت که در عجب با و در وقت که در عجب با و در وقت که در عجب با و
 بعقب تو تمام من و در وقت که در عجب با و در وقت که در عجب با و در وقت که در عجب با و در وقت که در عجب با و
 ظاهر شد مضطرب شد خیال کردم که بر سر قیاس و در وقت که در عجب با و در وقت که در عجب با و در وقت که در عجب با و
 ساکت ز قیاس است که او را در پیش برادر دو بعد بر من قیاس که در عجب با و در وقت که در عجب با و در وقت که در عجب با و
 بر او تر و قیاس که در عجب با و در وقت که در عجب با و در وقت که در عجب با و در وقت که در عجب با و در وقت که در عجب با و
 نایب بود که تا نایب و لایزالین شد که در عجب با و در وقت که در عجب با و در وقت که در عجب با و در وقت که در عجب با و

بناست که ممکنه عظیم گرفتار خودم گشت چه آنوقت و مدارک ندارم که ثابت است آورده دوسریه
 با دشمن بجای کنیم مجموع تعصبات بودری دولت است مانا قوه در ششم خدمت ریکا اوریم
 بخارا از اینگونه دلائل ارا ازل مجلس است متفق شدیم گفتند که چاره نیست مگر بجای نیاوریم
 شب و روز ۱۲ ماهه چون بجهت نظم منقول شد ناپلین میگوید در حقیقت مجموع احتمالات فتح بها که
 نم بود چرا که آنها را در ارضی که فرس بجای بود و بهر قدم و کافاده با وجود اسکندر بجای بماند
 و قوه خاوه بسیار از آنها است بهر باره مقابل ما بود الاصل بود ۱۲ ماهه و در مقابل اشغال و
 در دستگیر کنند است که بخیر خود بود و در دست به تقسیم کرده از آن پس که در بالای رودخانه
 قبل از وقت ساخته بودند طویخ فر گذرانده و در قوه باقی بودند و می کردند فرس مرز داشت که کردند
 صدای توپ بدست رسید و رفت کردم که می کردند شروع بخود و پیش نموده اند الحال حکم دادم که
 بخارا ای می رخن خاوه در توقف و با افواج خود را در ترمیلان بجای رشت بعد از آنکه احکام
 ضروری بهر کس و بهر جا فرستادم خود بودند و در دست ظاهر مانده میدان بجای که این جویند و باقی
 بود رسیدم و شک و دشمن تا آنوقت قریه باقی بود از دست شک فرس کردند بودند و افواج بخارا
 و کتا بعد از آنکه زیاد تاب نیاورده شک باقیه و صحرای دیگر در طرف چپ و در طرف راست مواز افواج
 شک فرس بود و بهر جا که رسید بروخت سایرین می افزودند و با یو سانه فریادی کردند که کار تمام
 شد افواج بخارا لالان شک اندک عقب رفت قریه باقی بود شک فرس بعد از گرفتن قریه مذکور
 صفوف خود و بطرف آن حرکت داده و صف حرب خود و مقابل شک فرس بجای
 کشید که در شکست و بخارا لالان شک منقول بجای کردید و در خطارب از پشت چون
 ناپلین این حالت را می بیند خود را بهر قصد فرستاد شک در برابر او که قواول فاصله بودند

دست تا که بقدر زهر را قدم فاصله از صفوف بخارا لالان شک است که دشمن می در خطارب
 ناپلین در دو چند فوج از افواج مذکور و از فرموده که از صفوف رشت شک رفته در ترمیلان
 شک دشمن توقف کنند و خود با نصف فوج از افواج بنهار و در ترمیلان بخارا لالان شک رفت
 میان عرض بجای می کردند ناپلین را دید که با من جمع خود و در دست فرستاد و گفت که کلاه را
 از پوست خربود بار دم منقول فرمائش احکام و رساندن اسلحه و رت از وجود او که دست به بودند
 که بهر دست رت روح تازه بجای این بار آمد از دست امیدوار گشتند بهر جا که خبر فراری رسید
 بر گشت و ترمیلان که خود و صحرای بجای رسانند بخارا لالان شک اگر چه شکست غیره با لکن چنان با تمام بجای
 و گریزی نبود که مدت رت بجای بقدر که فرس رفت حال آنکه با جرمه و بجای شکست داده توپ
 دشمن علی احوال بطرف افواج او انداخته می شد در این اثنا افواجی که بطرف چپ دشمن بود
 شوی بهر جا رسید و بجای حرکت مختلف برج میادی با دشمن می گرفتند و رت بجای
 بخارا لالان می رسید که اول مکانی حیثه او پیش راس جویند و حقیق فرس که در آنجا بقیم خود را
 بهر جا که شک از طرف شک فرس بخارا لالان شک تصور کرد که بجای تمام شد و شک
 فرس و بهر حیثه نناده از شک رت رت شد تمام بجای و تعاقب کردن شک
 فرس و بعد بخارا لالان شک و آنکه در نمود و خود مجرب کرده در همان شک است بهر دست رفت
 که فرس بعد از آن منقول شود بخارا لالان شک با من خیال که شک فرس از راهی که در ترمیلان می
 آیند بخارا لالان شک منقول شد و ترمیلان خود را در عقب راس جویند و بهر جا که ناپلین
 در ابتدا بجای این قریه می نموده راه گریز و حوض کرد و حکم داده بود که در بجای گریز ناپلین
 راه و ترمیلان را در نظر گیرند بطوریکه قطع شد راه مذکور تا فرس از حرکت شک فرس می کردند

بخارا آن از آنکه تصور بدون نیز که اگر شک را میجو کردن بود بگوشت و در فروع بخارا لاث و مقام
جنت هر تفرقه از طرف چپ انحراف و زنده بطرف راه مذکور میل میکرد و دشمن حرکت او را نمی
فهمید و بخارا را بر سر که در آخرت دشمن بوقبل از رسیدن بخارا لاث براه مذکور رسید بخارا
و آن تصور کرد که چنین حرکات مختلف از راه و خطرات است در این مقام تبیب بخارا لاث که بگوشت کوشش
چون بود که جنت بود از نو شروع کند و مجموع سواران لشکر در پیش روی من بولینو در این فروع بخارا
وی در عقب یک بخارا لاث از هر طرف کلوز و نارنگت بر سر بولینو مبارزه و طرف چپ
آن بخارا لاث آن شش هزار نفر تعیین کرده و از جانب کوشش اول حکم فرستاد که بخارا لاثی افواج
خود و بدست این جوق لشکر دشمن بوزارش برادر بخارا لاث مذکور در دستار است که عظیم
کوشش اول بوی بی آورد و دست نفر از سواران لشکر و بدست شش افواج که بخارا لاثی جوق
لشکر دشمن بودند چون به مقام رسید و حکم بخارا لاثی که شروع بجنگ نمایند فاعمال کلوز
بر سینه اش آمد و فرزند جان تسلیم نمود از این جهت مطلق حرکت افواج او را تا آخر نداشت
در جنت بخارا لاث و تبیب او افواج را جری نموده که باید بخود می سر زد و شش افواج نامند و آن
جوق بوق لشکر دشمن بر نند و از یک طرف بخارا لاث کلوز من است و تصور دیگری لاکام و مطبخ چپ
جوق لشکر دشمن بوشکافت و کمتر از نیم ساعت آن شش هزار نفر بوشکافت و در تفرقه لشکر بخارا
و آنک و مجموع سواران که همراه او بودند بر سر و محسوس کردند بخارا لاث این احوال و شش
کرد و فرزند خود را در آن شکست و بدو کات من خط هر و نگار کرد و کوشش اول حکم فرستاد
که هر یک بر سینه بگویند که فراری است که نتواند خود را بستاند و در ندهد هر از سواران من از
ترس انگیخته بدست فرزند پیش از آنکه به من رسید و سواران سبب بتضد و به فرج از افواج

من که نمودن

من که شغل جنت بودند و شش از آنکه سواران بخارا لاث را دوباره هجوم آورده قریب
ناظر بود و دست دشمن گرفت و در طرف چپ است شکست فرزند بقیع مبتدل کرد و بدین احوال
بک کوشش روی داد که از هر جا صدهای الفوار الفوار بلند گردید چون این فرارها به پهلای رودخانه
رسیدند هنگامه عظیمی برپا شد تا خروب هر قدر تودنه کشیدند بعد از آن هر قدر در این طرف
رودخانه ماندند بر سر شدند و از یک طرف لشکر فرزند را رودخانه برید و کوشش متعطل شد که صبح شود
و از روی کند و بخارا لاث عقب از آنها و کوشش را به عقب کشید تا آنکه که تودنه فرار کرده شود
بک کوشش را نند و از عقب فرزند از این را یک پهلای صعب السات است الب نیز نند و بک و فرزند میزدند
مجموع مقام این بخارا لاث لشکر همان لاث بدون حرکت مانده که بخارا لاثی و در نده
رود بر سینه و در سینه در دام داد و سعی کرد که به طریق شش گفتگوی صلیب را این دور دشت
خود و از این شدن جفت نماید و بعد از صبح رودخانه چون میدق مصداق فرستاد و تهنیتی شرو
مصداق کرد که در آن روز قطع فصل نموده قوی و کوه که تازه کوشش بخارا لاثی را که در دست
من بخارا لاثی که بخارا لاثی فرزند فرزند کوشش اول نیز از این را از آن در ده که بدون
اینکه از این را از جنت کند حرکت کرده عقب کوه منور و روزی کوه سبب بهین جنت البطل را
دوباره بخارا لاثی و قندی آن را کلا بدست آوردیم و بخارا لاثی را ندیم که در جنت

شش و کانی می می بدیدند و غنایم را شش میتم
شش و کانی می می بدیدند و غنایم را شش میتم
شش و کانی می می بدیدند و غنایم را شش میتم

جلد دوم وقایع احوال بدین بنایست که مثل است بر چند فصل اول بدین متکرر است که بدین فرزند
بسم الله الرحمن الرحیم

چون با اختلاف و اختلاف که در کارها امانت و امانت و زمانی قبل برآید و زمان اندک تغییرات
کار و کیفیت کند چنانچه میگوید در سوره هم ماه چون کونسل اول از شیرملان که میای تحت مکتب
الطیال است بفرم بکن حرکت کرده در روز چهاردهم خست ما نفوق کرده در پانزدهم مکتب
الطیال را از آن زمان در وقت برب بود کار متصرف کردید و در پنج انفع میگردید که باین معنی که
من و فرزند وی را دو بیک متراکه نام که باین بخارال بر سر بخارال مثل نوشت و بسیار
شد جمیع شجرهای معظم و قلیه ای حکم لغیر از شجره تنور بدولت فرس منتقل کردید بعد از تمام متراکه
و بعضی طرفین کونسل اول نام که بکنان خود که در شجره پارس بود نوشت که اینک باین شجره فروری
روز پنجشنبه و لغیر بخارال مثل پیغامی بدین کاروان شک یا فرستاد و در آن صورت که بخارال
برای متراکه نزد ما فرستد بجز حصول آن بخارال بکنان کند در سرداران من است نزد ما در آن
راحت و در آن روز تا شب شروط متراکه منعقد و در شب متراکه معاز طرفین و تخط کند و شد
از جانب بخارال بر سر و از جانب برب است بخارال مثل و تخط کند و در مهر نمودند بدین
امید و درم که هر فرس از شدت و فتح که خود رضی و خوشنود شدند و در خانه بیدار
نمود که باین بنایست که تخط خود نوشت و پس از تمام متراکه بخارال بکنان در آن روز
که روزانه نزد و در آنجا باز شیرملان که بای تحت الطیال است مرحوب فرمود این کونسل جمیع
اهل شجره و فرجی استقبال کرده که شکر کردی بای آوردند و بخارال سید که متراکه نزد
بود در آن ملاقات و التفات زیاد و در آن امین و دل در آن چنانکه در خط خود خوانده زیاده از

از حد رسد نموده بود که چنانچه در آن کتب و کتب و تصرف شد و بخارال بدین بجهت خط انداخت
بیشتر شد و قلیه تصرف داد و کتبت در تخط و حرکت که حق قدمت بخارال آورد و چون
در آن اوقات دیوان و دفتر دولت من اصلاح و صلح و صلح دولت انگلیس فرجی نمودند
و لطایف را بدین تازه تصرف شد بود احتمال میرفت که بدین وقت شی در آن روی دهم و در
نوشته بود که باین نوع متراکه اسفی شود یا تحریکات دولت انگلیس بکنت اقدام خواهند
کرد و با ملاحظه این دو فقره سردار و سپه سالار مقدری لازم بود که توقف بکنان امور و در آن
اوقات بخارال سید که بدین خدمت بود در اصل و درین بجهت داری که انتقال شد
و در آن روز آن با مصطفی نمودند و بخارال سید که بدین خدمت بود در اصل و درین بجهت داری که انتقال شد
عکس کار امور انصافی که در کارا بود و در آن فرمود مستر برین که برب و کتب در کار کونسل
اول بود که قبل از آنکه بدین از میان حرکت کند برسد از اولین برادرش رسید و نوشته بود که
جمیع اهل فرس خاصه شجره پارس را انتظار فرزند و متوقعند که در این اوقاب زمان بیکه تمام و اصل
شهر شود و اما ما شمر برانند که باین نامی باین ایام و علامات فتح و ظفر است بنا کنند و رستند
دارم که تمسک بکنان بدین قبول رسد بدین که بدین ستم اعلام در شسته بود که بیک و چهار شت
قبل از در دو کونسل اول و در آن ایام تا مدت که بقبال کند و چون بدین را بسبب فتح ما نفوق
اقتدار و اصل آمد چند روزی در آنکه بدین نظر داشت در شجره توقف کرد و نطقی که لازم بود و او
قبل از حرکت بمن فرمود که باین فریضی که بطفه ببال حسن بقصص خوبی و لوازه شهره
بود و بدین را بحال میل باو حاصل بود و چنان میل داشت که در آن فرود فتح کرده بیکه لطایف
خبر نموده و دیگر کوشش چنان بدین را تصرف نموده است و بجهت نقدی بکنان متراکه خود را دیده

بپایان آمد بعد از آن در نهایت خورشیدی و در تمام محلی مردم از شهر میا برون آمد راه نود و یک
 در پیش گرفته نسبت به نرسیدن و نرسیدن در تمام محلی مردم از شهر میا برون آمد راه نود و یک
 کالک شده به پیش از آنکه در پیش از آنکه در پیش از آنکه در پیش از آنکه در پیش از آنکه در پیش از آنکه
 یکی آورده از نرسیدن و نرسیدن در تمام محلی مردم از شهر میا برون آمد راه نود و یک
 شد و این شهری است که پس از آنکه در پیش از آنکه در پیش از آنکه در پیش از آنکه در پیش از آنکه
 فرزند شد و این شهری است که پس از آنکه در پیش از آنکه در پیش از آنکه در پیش از آنکه در پیش از آنکه
 در پیش از آنکه در پیش از آنکه در پیش از آنکه در پیش از آنکه در پیش از آنکه در پیش از آنکه
 نمودند و در روزان در طرف همان خانه جمع آمد و بجای در آنجا روضه و این بنا را
 نمودند و او را بنام شهرت آمد و خود مردم نمود و در آنجا روضه و این بنا را
 ربعی است که وقتی از اوقات خوشترین نرسیدن که آن شهر خوب چهار است اطراف آن را
 ملاحظه کرده همه به خوب دید و خواستهای آنجا یاد از تمام البیاضی فرستید و بجهت
 اینکه از خواستهای ایام انوش را از صفی خاطر مردم را از آنکه نرسیدن به نرسیدن و بجهت
 عمارت آنجا ساخت و طرح عمارت علیه در آنجا رفتند و ساخت طرح همه
 بدست خود نرسیدن از آن بنا که عمارت عظیمی بجهت دولت بود و شری بان دو کونسل که
 در پارس متوقف و عمارت همه کار و در مابین جاکر و خدمتکاران بودند و نرسیدن که آنجا
 شهری این روزها و در شهر است و مردم و در نظر دارم که چند روزی در این جا توقف
 و طرح بنای میلان میگویند و بجهت ساخت طرح آنجا بود بدست خود کارم و میگویند قبل از این
 در نهایت سنگ و در وقت بعد از آنکه در پیش از آنکه در پیش از آنکه در پیش از آنکه در پیش از آنکه

عمارت نرسیدن و در تمام محلی مردم از شهر میا برون آمد راه نود و یک
 شهره کل فرستادن بود و الا که دوستان شهر میا برون آمد راه نود و یک
 امور شهر نرسیدن و در تمام محلی مردم از شهر میا برون آمد راه نود و یک
 رسید که کل شهر که آنجا نرسیدن و در تمام محلی مردم از شهر میا برون آمد راه نود و یک
 دل ای شهر که هر یک بجا از نرسیدن و در تمام محلی مردم از شهر میا برون آمد راه نود و یک
 زمین نرسیدن و در تمام محلی مردم از شهر میا برون آمد راه نود و یک
 دلارای از نرسیدن و در تمام محلی مردم از شهر میا برون آمد راه نود و یک
 کالک و نرسیدن و در تمام محلی مردم از شهر میا برون آمد راه نود و یک
 غذای تمام را از آنجا صرف کرده و در وقت نرسیدن که کالک در دست شد از آنجا
 و کالک که در وقت نرسیدن که کالک در دست شد از آنجا
 که کونسل اول در جانب چپ من در کالک نرسیدن و در تمام محلی مردم از شهر میا برون آمد راه نود و یک
 کونسل اول بروی من افتاد و در آنجا نرسیدن و در تمام محلی مردم از شهر میا برون آمد راه نود و یک
 راه انداخته و در تمام محلی مردم از شهر میا برون آمد راه نود و یک
 بصحت و کالک نرسیدن و در تمام محلی مردم از شهر میا برون آمد راه نود و یک
 در این سفر بجای من است و در اتفاق افتاد احتمال میرود که من نیز از آنجا نرسیدن و در تمام محلی مردم از شهر میا برون آمد راه نود و یک
 بنیت نرسیدن و در تمام محلی مردم از شهر میا برون آمد راه نود و یک
 این گفتن میگویند و در تمام محلی مردم از شهر میا برون آمد راه نود و یک
 دلال است و مملکت بزرگ که با نرسیدن و در تمام محلی مردم از شهر میا برون آمد راه نود و یک

تقریباً که هرگاه فردا میرم بعد از آنکه پیش از این می آمدم من در تواریخ جای نخواهد داشت
 زیرا که هر وقت بقدر نیاحت در تواریخ می بنویسم چندین عصر طرالی مرا از نظر میگرداند که هرگاه در
 ملاحظه می کنم در جنب آن گذارش ایام سکونت و مدت سکونت بقدریک تا نیر خواهد شد و قیست که
 در ضلع التواریخ ملاحظه میکنم هر چه طول بکشد و قیصر و آن پایه مملکت است به این و تمامی که در
 رشت تیمور بخیر و با آن خرد به یکدفعه روزگار کرده اند در یک صفحه نوشت اند و در حقیقت
 برای این امر خونی عقیدت آنکه عالم و خوب کرد و مخرج گوید در آن روز که خیرال کمال می خست
 ما لغزیده شد خیرال کمال نیز در محفل گشت بود و چنان اتفاق افتاد که مملکت فرس در کمر
 از وجود و سر را بقتل رقی ماند اگر چه در آن یک ایلایا بدست دو فرس آمد و مقتول شدن یک
 مصر از دست دو فرس بدست هرگاه خیرال کمال می پای جلا در میدان نمی نهاد و خود میبست
 نمیداد مملکت ایلایا بدست نمی آمد و هرگاه خیرال کمال گشت نمی شد مصر از دست میرفت
 اگر چه خیرال کمال بنیکه نایب خیرال کمال بود اگر چه در معنی که این تفسیر است این را بجای او برقرار
 شد و هر چه خیرال کمال بود که در وید و نایب بود حکم و دستور العمل او در فرستاد که در
 خط مستطوط و لکات بن فرستاده اند و روز قوت مادر مصر کم می نمود و دشمن قوی میگردد
 زیرا که مستطوط و لکاتی خیرال کمال و در حجب او و قیوب اهل مملکت تقویت دولت را بود
 فیروز و نایب و خیرال کمال این یکت را پایه آن یکت را نام مصر از دست فرستاد کسی که
 در خارج و بعضی شایسته تربیت کرده قوت داده ایم بعد از زوال او استقامت زیاد و در دست
 لازم است که میری و فرار آن پایه را بگذران محل در پای تخت شان است حال آنکه من خود در
 آن بودم از قتل خیرال کمال مطلقاً عاجز می شدم که یکا بجای او برقرار و خود مورد است و می

نیم چه بود که در آنجا دورم و چهاره خیرین ندادم که باز نایب او در قوت دهم وضع قتل خیرال کمال
 بنظر قیست که بقدریک که در کتبنا میگویم در مصر در عمارت الفی بکست نام ما و اگر گفته بود قتی که بکین
 پارس عمارت کرد خیرال کمال در همان عمارت منزل گرفته و در آن عمارت را می بود که از
 پیش روی ایوان عمارت میگذشت و باب انباری میر رسید و قدمی چند از آن میگذشت و
 بیایع عمارت منتهی شد آب انبار را بدور مدینه خرب و آب بود زمانی که نایب او در آن توقف بود
 غالب آن عده گرویش میکرد و در کمر با و عرض میکردم که آب انبار را بدور فاند و در محل مدعی واقع
 است و در شلر شیلون در آن مخفی و وجودش را آسبی بر نهند و خوب فرمود که نوزاد و در جبهه و در
 بدان سخن فرموده بود که قتل خیرال کمال در همان مکان مخفی شد و ضربت بخورد و مقتول ساخت پس از آنکه
 قاتل بدست آمد معلوم شد که یک نام خنی که جوانی بدست و در آن بود و صدر اعظم دولت روم در
 آن مقام که در شام بود و در آنجا که نایب او را بقتل رسانید چون مصر رسید نایب او را در آنجا
 بودی و او بقتل خیرال کمال اتفاق کرد و لاجرم بدست بدل خود را بصورت یک اندوختن میان خست
 و بخورد و بقیل نهان نموده در آن آب انبار را گمین کرد و اتفاق در آن روز که در میان این خیرال
 کمال بر سر خود برشته در آن عده طراحی میکرد که عمارت را بکند که جوان غفیر از آنجا که پرون آمد
 پیش روی خیرال کمال را زنی در لب زمین نهاده و نهاده و نایب او را در چون شروع بشودن عمارت که سما
 او و شغل در کار خواهرم کرد آن کار فرست کرده کار خود برداشت و بدو در سخن کار او در خست
 معنی که گفته بود که در دست است رسید او نیز زخم برداشت و نتوانست با وی در او بر دقت
 گرفت از فرما و در فرار او آن رسید و خیرال کمال در حال فرار دیدند و بقتل قاتل بودند و باغ
 کجاست آوردند و او در فرار کلاه خستند و مخرج گوید و قیست که این خبر نایب او را رسید و بقتل گشت

و اگر از خود که هر چه من در آن یک هفته بودم از روی خرم و دور اندیشی بود و هرگاه خود را میسر می‌شد
 باین برگزینی می‌شد و باقی ذکر شد که باین بخارال کلبر و از صمیم دوست نداشت و داشت
 که جمع بود و حاصل او را در اندام دولت جمهوری می‌رساند و چنانچه در ایام می‌صره حکومت آنجا اگر می
 کرد بخارال کلبر می‌گفت که این مرد به نادر و خور را ندانم که قیمت است او به نادر و خور می‌گفت
 نیست طاقت ملک و ترس ملک نخواهد شد حال برای اینکه کار خود و دست کندیش که می‌گفت
 ما را چیزی و خرج زیاد برای دولت فراهم آورده که در مابعد دولت ضرر میرسد که نام خود می‌بند
 کند هرگاه منظور او خیرخواهی دولت بود که می‌گفت می‌باید دولت جمهوری حاصل بایست کند
 و اگر این بخارال کلبر می‌گفت و هنوز دولت تمام یافته و داخل ملک معلوم نشد که توان بخار
 جمع است که بخارال کلبر می‌گفت و در این میانم خود مدد دولت را می‌خرج زاید می‌دهد و اندوخته
 و نظر در این است که دولت می‌خواهد و از جمع بحث می‌بخارال کلبر می‌گفت و از آنجا
 می‌اند و می‌بند است که در دست دریا کرده و در این وقت است و اگر چه ایام طبع او بود
 که کسی دیگر به دست او برود و در این باب همیشه از او پرسید خاطر بود و این منی بود و دست
 کرده بود که بخارال کلبر می‌گفت و در این باب که از او در دخیان دولت و ترس و در دست
 بر هر وقت در دو دهنده است و می‌باید و در این میانم توپ دشمن می‌دهد و در نظام عدل ندارد و اند
 به چهره بروی او می‌آورد و در روز و در این میانم توپ دشمن می‌دهد و در نظام عدل ندارد و اند
 و در آن روز که بخارال کلبر می‌گفت و در این میانم توپ دشمن می‌دهد و در نظام عدل ندارد و اند
 پس برای آنکه در این میانم توپ دشمن می‌دهد و در این میانم توپ دشمن می‌دهد و در این میانم توپ دشمن می‌دهد
 چهار دار و در این میانم توپ دشمن می‌دهد و در این میانم توپ دشمن می‌دهد و در این میانم توپ دشمن می‌دهد

در دست گرفته نسبت اوطاق خلوت با که من آمد چون رفیق من بود و عرض کرده بودم که زن من وضع
 حمل کرده و من در اوطاق دیگر می‌خوابم با خجسته از اوطاق سابق من گذشت که با اوطاق جدید
 آمده و از آن است که با اوطاق دیگر از آن است که من روی نهاد و در آن وقت نوشیده
 بیدار شد و پرسید که گفت بخارال کلبر می‌گفت و در این میانم توپ دشمن می‌دهد و در این میانم توپ دشمن می‌دهد
 که در کونسل اول بود که در این میانم توپ دشمن می‌دهد و در این میانم توپ دشمن می‌دهد و در این میانم توپ دشمن می‌دهد
 پرسید که اوطاق بودین کدام است او بخارال کلبر می‌گفت و در این میانم توپ دشمن می‌دهد و در این میانم توپ دشمن می‌دهد
 نسبت اوطاق من نهاد و منی در دست خفت پوشیده که در شهر شوم باین از غایت اضطراب بد اوطاق
 رسید و بخارال کلبر می‌گفت و در این میانم توپ دشمن می‌دهد و در این میانم توپ دشمن می‌دهد و در این میانم توپ دشمن می‌دهد
 گرفته با اوطاق دیگر رفیق من کاغذ را با تمام خواند و خط کردم که از برای او بنان مقصود می‌شد که صر
 از دست او رفیق من بطریق جامع در دست خفت که بخارال کلبر می‌گفت و در این میانم توپ دشمن می‌دهد و در این میانم توپ دشمن می‌دهد
 باین می‌نویسد که تمام قبل از این معلوم شد که نسخه است که گشتی ایتالیا است که بخارال کلبر می‌گفت و در این میانم توپ دشمن می‌دهد
 واقع شد و در این میانم توپ دشمن می‌دهد و در این میانم توپ دشمن می‌دهد و در این میانم توپ دشمن می‌دهد
 روی داد و نسبت در آن میانم توپ دشمن می‌دهد و در این میانم توپ دشمن می‌دهد و در این میانم توپ دشمن می‌دهد
 و در آن میانم توپ دشمن می‌دهد و در این میانم توپ دشمن می‌دهد و در این میانم توپ دشمن می‌دهد
 بخارال کلبر می‌گفت و در این میانم توپ دشمن می‌دهد و در این میانم توپ دشمن می‌دهد و در این میانم توپ دشمن می‌دهد
 خواجه و پرسید که شخصی از جرمین بنام شیخ ۱۲ هجری مطابق از خراسان است که می‌گوید
 نوشته بود که اوقتی که در محرم شاهران شاهر خیره کار کرده است که برون آورده و در دست
 بر سر برین آمده و از آن است که در خرمین در دست و توبه آخر است خود را عادل است و بخار

اشاره و در هر مورد که بعد از این فرموده باین چه خبر است من چون از غرض خود آدم دیدم
 مترقی تمام اشرار را به یونان مسلح و مکمل که سیدید چند نفر بودند همه به دست آورده است
 تا باین را از کیفیت مطلع کردم و نهایت خوشنود شده بخوار است و بنیرل مرصحت کرد و در دکر تمام
 اشرار بعد از این است خیانت لیری خود رسانیده حواله کرد که از ارباب کار بصیقا تمام افشای
 این را در دکر کرده بود و باین خود را فرار فرمود و باین فرار حلف دکنندگان بود که باین
 پادشاه باقی بر خوار است و او را دفع و بنای جمعی بر نهاده بود و یک که نشانی از پادشاه
 پادشاه باقی بود این است که یک شب پادشاه را در میان خلعت آدم را پادشاه بفرستاد و باین شوق نمود
 که در آن مجلس حاضر گردد و موضع کویدین فرمود که در میان شب تمام شاد میروم و شاد میباشید
 چون خیارال لایت و خیارال بر سر و سر لایتان با اتفاق در کاسه من خورانه بود آن کاسه
 دیگر بی نیست من از فرمایش او خوشنود شده بکاسه خود نوشتم و پادشاه درین خود را در غرض دیگر
 جای گرفته پس از این باقی تا باین و همگان آمده و پنج عادت او بود در پیش غرض ششم
 لایتان که من افتاد از خدمت او بر خوار است نزد من آمد و یکت کتف در فلان معبره باطل
 آتش زدند و در دکت بود که کونسل اول با من بیگانه شد و چون بکرم که با چنین حادثه عظیم
 مطلقا خود را بیاخته و بدارم تمام شسته متوجه تا بهت متر لایتان گفت باین است
 که پس از این حادثه که جمیع شیشه کاسه او از دستم بار و طشت ده دقیقه بعد در گوش
 کاه آن کوچه با بر رسیدیم کاسه که می کاسه بود کاه دست می عرض کرد که حکم حیات لطیف
 عمارت باز کردم تا پادشاه را ویم تا باین با آرام تمام فرمود تا پادشاه را ویم تا باین با آرام
 در آن شب بختی بخت خود را تغییر داده و حال آرام نشسته و متوجه باری است چون از قصر

از کرم

روشنیدم تمام حضور من در عمارت لازم خواهد بود بزوارتم و بارت رفتم بعد از آن کونسل اول
 تشریف آورده چون خبر در قصر شست و شست در عمارت تمام بزرگان و صحن منصب در تالار
 بزرگ دیو که نه جمع و منتظر حکم کونسل اول شد و تهر بودند که با رسد یکبارم سید خواهد داد
 و متوجه بود که هر که کرفتی است اگر چه و هر که کشتی است بکشد تا باین و او را تالار شد و حضور بر
 دریا فته این را از یاد دور دیدن کند و با بصوت تمام فرمود که کونسل این را رسد پادشاه قدیم
 و خیر زمان او اندک که همیشه در قصر من هستند و درین محل اشراف و علمای و قضات و سایر
 طبقات مردم هیچک شریک نباشند و من خود میدهم که در قطع ماده این چه میاید که لازم
 نیست که بن اهل اقدام نمایند و مراد در برابر مطلب آورند و در شیت خود بکشد
 حال ای محض مجلس تمام آیند و کاه پید که به مجموع استخوانه اعمال اولاد و اطفال و اقوام
 و عمارت و خیر زمان پادشاه باقی است و بخت تیرسم که حیات تمام مملکت فرانس را نشنیده
 آنجا بودند هر که کونسل اول و باین تغییر دیده بودم این سخن را بگویند که هر که جمع حاضر
 مجلسین کردند که شک و ترس و تمام خواهد سوخت متروش هر چه می گرد که این نیست در پادشاه
 بویان که پادشاه با بقدر ترفع سازد و مفید بگوید که از این فقرات حاضر مجلس شخص شد روز
 دیگر تمامی بزرگان و علمای شهر برای شکر گذاری رفع چنین بلای عظیم که روی داده بود در عمارت
 جمع آمدند و بیکدیگر گفتند و موضوع کردند که تالار الطاف خداوندی در حال حافظ است
 ازین در میان طایفه خطیر تر رسانید کونسل اول و در جواب فرمود که این طایفه بوم در کار مقصود
 قتل من بخصومت و توبه است این را موافق قانون مملکت بوجه میکنم هر حکم که از
 دیو که عناصر همان بوجای میکنم زیرا که بخت قتل خدین هزار نفری بودند این را رسد بزرگان

دفعه فرایم آورد و ضرر بود و من سرید و لکت چندین خانه خراب شد و چندین نفر کشته گردیدند
 که هر یک بکانه بودند و بدین باب این را تنبیه و سرافراز نمود که در دولت حضرت است و کان
 شود بعد از این گفتگو حضرت مجلس مخصوص شد کونسل اول چند بار با وزیر و کونسلان دیگر در این باب
 در مشورت نشست بالاخره یکصد سی و پنج نفر نام نویس نموده هر چه در دست خط کرده در ولایت
 اخراج نمودند و چنانچه که منفرست و حکم کرده هر چه در آنجا بقول رسانند و نیز اینان که منفرست
 بودند در میان خصایصی هستند بعد از آن فرمود که در قریه خمره با و طوالتش از دست
 نفوذ دیگران است بهمان قدر از آنان سکه مذکور را بخرید و بخریده بخرید کل آن سکه را
 و در دست نفوذ بزاران و حاکمان ولایت بخرید و در آنجا آن سکه را بخرید و بخرید
 گوید و قوت این فرمودند و دست بخرید و در دست این بدین کاران خلاص می شود و بهانه است
 بی افاد حال مقام دست باید فوت کنیم و شکت و ترس را بوزنم تا آنکه مطمئن شد
 بآرامش و حال و تقسیم و تقسیم صدر این اعمال چند روز دیگر می شد و موافق قانون
 مملکت قضاوت این ثابت گردید برای خود را در راه تقصیر میبرد **فصل دوم در بیان**
رأیه نوری باین قیصر اول و کلام و بیان سرخ گوید که در نوشته شد است که باین بجهت
 اینکه بلندترین پایه دولت و برترین جاه سلطنت بوجهی است که وفای مردم و بجهت غیر
 عظیم عادت و بدین قاعده جدید و استخراج میکرد و چندین حدیث بکار میبرد و بدین
 مورد است در آن آمده بود که این آنکه بیک کار حکم انداخته شد و در دست دولت داری
 منظم گردید مدخل و مخرج و نظام معین آمد و محض صورت و کدوزه نشد هر چه بخرید و بخرید
 و هر قانون تازه که احداث آید در کمال کمال و در کمال کمال و در کمال کمال و در کمال کمال

اصحاح جبروت ننهادند و به نقل حکایت را به مختصری است که با همه زنده و شرف و نوری منتشر
 ساخته و این را به معلوم است که با شاره کونسل اول نشر یافته بود که چند روزی مردم را مشغول کند
 و ملاحظه نماید که مردم چه چیز و در موضع کونسلان در دست خط نمودم و در ماه ذی القعدة
 مطابق قریه خمره که منفرست و در دست خط نمود که منفرست قتل کونسل اول و بجهت کونسل
 مختصری بمن رسید و آن را به بوزاری باین قیصر اول و کرامت و باین نام نهاده بودند و
 این را به او اهل مختصر نزد کونسل اول فرستاده چون او در منزل بود من از بابیت نهایت
 خواندم دیدم خلاصه مطالع آن وراثت سلطنت موروث است و ضایعی است که از اول نبای
 جمعی در حال کسب و کار و در کان و کونسلان و مقامات نبود چون بهیچ وجه از این راه کاه نمودم
 بهنقد و یقین که در دیوان وزیر امور در خدمت مملکت پروان آمده و در خدمت مملکت منتشر شد
 بعد از خواندن بروی تخت حضرت ناپلئون نهادم چند دقیقه دیگر کونسل اول در اصل او طاق
 شد و راه بوطریق که کویا خبر ندارند و ملاحظه کرد بعد از آن بمن فرمود این را به را نخواهند
 کردم به فرمود از این جهت طریقت میرسد که قیتم از قیتم میانم که تا شریک در عصب این مملکت نخواهد کرد
 و مردم را از اهل قیصر و شایسته خواهد نمود و در صری خواهند یافت که تا شریک در عصب این مملکت کونسل اول
 بعد از آنکه این الفاظ بطریق که روزی میاید که مطلقه نخواهند و میگویند زمین انداخته من
 مجلس خود را بپای مردم فردای آن روز از حکام ولایت قریب بیست و پانزده نفر از آن راه کونسل
 اول رسید و در صری نوشته بودند که در کونسل کسب میاید و بیست و پانزده نفر از آن راه کونسل
 خواهد کرد و در آخر این آن خواهد بود که بخرید و بخرید قتل تا شریک در عصب این مملکت را بپای
 و در از این راه خبر ندارند و با شریک این عصبیت فرامید بعد از ملاحظه آن نتایج تغییر می

بهر باینده فرمود و نیز ترست فرستاد و هر گز نماند به بنیم این عمل از که صادر شد و او که وزیر بود
 شمرست چه هر یک این امر و قوتی می کشیدند در دست آدمی لطیف و دور اند که در و او را
 نمودم چشم ناپاک که تر فرستاد و فرمود این چه ساله است و این شجر چه میگوید عرض
 کرد که کار در یافت کرده اند که حاصل این ساله آن است که با سلطنت در فرستاد بگذرند
 فرمود چه این کار را منع نکردی عرض کرد این ساله از دیوان وزیر امور و فعله صادر
 شده و حامی آن لوسین برادرش است از درختی که کرم ناپاک و عذر تغییر کرده فرمود
 این جواب پسند ما نیست شما وزیر را شکر شکر کنید و در روزم خدمت شما این است که هر
 چنین کاری صادر شد و چنین سینه خواه برادر و خواه پدر و خواه بایر و خواه و زمان من باشد
 گوید بعد از این گفت و ناپاک بابر شکوه تمام در دست و اوطاق دیگر شد من و تر فرستاد
 اوطاق ما نیم و بختی است که روز در زنجیر برایم فرستاد که بقیه روز فرستاد که کم از این خنده
 او که در دست پر خاشاک و کون اول گرد و منتفت شدم که ناپاک خود خبر دوخته است و بجز این
 این ملک و ملاحظه است که برادر ما را بدین مضامین در اختراع کرده است چون از تر فرستاد
 حراجه این مطلب را نشنیده بودم و خود را کسب کرد که بوم از کتی بیرون آمدند و لوسین
 رفتم و او را ملاقات کردم که این چه ساله است بیا مردم از این خسته جواب نداده در حجت مری
 از خود و قیاس بر و آن آورده من خود دیدم خود همان ساله است که ناپاک بخت خود نوشته
 و صبح و قیاس کرده است و چون لوسین شنید که ناپاک او را خصب کرده خوش فرموده است
 که او را بکشد در دست با و طاق کون اول فرستاد و گفت شما مرد زرد مردم مجرم کرده اید و
 خود را بکشد از این فقره گشت و ناپاک فرمود و همه تقصیر از تو بود چرا بایست چنین کرد
 کنی

کنی که بر مردم معلوم شود و رسم تو گفته شود چرا که تر فرستاد و در ده نشود معلوم است که او
 از تو از دود و ترست اصل فرستاد و اطهار از کار خود استعفا کرده و ناپاک بختی است که در دست
 رساله از زبان ما افتد لوسین را معزول و عطا اطهار اخراج بلد و در باطن بدولت سپانول
 فرستاد و دستور العمل داد که کاری کند که پادشاه سپانول بخصیص شهر یار یو تقال اقامت
 و طریق ناید که دولت نپذیرد و نپذیرد از دود و دولت اکلست برادر و ناپاک در آن اوقات
 تسلط و دود و دولت اکلست در دود و لوسین را بکشد و بدو که بر یو تقال و بختی است که در دست
 اکلست نظیر می آورد و چنین است که هرگاه کسی هجوم بر آن بر دود و آن است که بر سر
 برده و بر طالع بود که راه تجارت اکلست از یو تقال برده و ناپاک سپانول بدولت و
 شغل کرد پس از آن که لوسین حب الامر ناپاک بدو که بای تحت سپانول است و او را
 با و دود و دولت گفت کرده پادشاه را بختی است که بر یو تقال و بختی است که در دست
 سپانول یو تقال فرستاد و نپذیرد در آن سرحد و ناپاک فرستاد و از کتی گذر
 داخل شجر و خبر شد پادشاه یو تقال چاره را در شجر و ناپاک در دهان قلعه امر
 مصلحت گذرید و چندین قلعه و شجر عظم را از دود و لوسین یو تقال موضوع کرده باقی خود بدولت
 سپانول و کتی است و در دولت اکلست باقیه قطع نظر کرد و او را بختی است که در دست
 چهارم یو تقال اکلست با وجود این با ناپاک و ناپاک بختی است که در دست
 از کتی حرکت ناپاک و الامر پادشاه یو تقال بکشد و بختی است که در دست
 گذر و مقام این احوال جو بخت برادر ناپاک ازین و ناپاک بختی است که در دست
 ناپاک معروض و کتی است و ناپاک بختی است که در دست بختی است که در دست

[illegible]

موم که در این دوشه روز از غصه اندم از من قطع شد و جوین حرم او در مقام تحب بر سر کسکه بزمین
چه تقصیر کرده است فرموده در این کارها ضللت نیست بعد از آن روین کرد و فرمود که نکات
از تو دردم جواب باید از سر را بیاورم بیا آری عرض کردم که ای دیگر سخن نگفته ام بولان میگویم
برادر شاهین شاد است با و پاره سخن بیان نمودم و در این گذشته خود او بخت روشن کرد و بخت شاد است
او من بعضی چیزها بگفتم و گفته اند گفته اند که بخت نیست و حال آنکه بخت است از سخن یکدیگر بخت است
نبوده بلکه خبر خراجی شاه بیاورم فرمود معلوم است که بخت نیست و از آنکه محرم در سر من میگوید
بسیار بعید است که برادر خود را در این امر بزرگ و فتنه خیز حرف میزند و از خود تم چند روزی شاد است
بماند تا درت از عیب و ثنای سلطان شوم عرض کردم که حال که روز است در فرزند مانده ام و در
درست است برای رضای شاهین قدر کفایت میکند خلاصه زیاده از این در این باب سخن
گفتن جایز نیست باز در از طریق این تمام نوبت و خود نگاه کن هر که درم لازم است
همین بنا دو صحت از نیمه شب گذشته نیز بن خود معاف اگر ده صحت خود بد نمودم و صبح
زود بجات معفو خدمت بیاورم و رفته او در بیدار گردم و آن روز بکری التفات درباره
من بنزد اول شد که شایسته التفات آن سه روز بعد آمد با بزرگوار و یک که کوفل اول در پای تخت ایستاد
بجو بکری که بیرون نمانده در نظر داشت که اینان که شوکریر المنصور و با تمام بولایت
فرانس خشم کند زیرا که در حدائق لوی پادشاه فرانس که از سکه بولان بود و چون چهارده است
سلطنت کرده او را لوی چهارم هم میگویند که اکثر توابع و بولایات آن را بر سر خطبه کرده
و درخت کبریا خود آورده اند و علامات اهل فرانس در آن صفحه بیاور و کوفل اول از طبقه
فرانس در از لوی چهارم هم و بغایت پند روزی بن فرمود هرگاه لوی چهارم

و حقه در زمین و تعریف افعال دولت و نظیر کار عمری بی نمودند کوش اول نیز نصبت تمام
 شرح مختصری بجا کرد که این بیداری دشمن بود که است فرزند و بعضی املای پای تخت برسم
 پیش این نظر در کان دولت میکند و نه بقیه بران مرتب بقیم و تربیت اعدا و افراد
 سبب نظام و دلیل عقل و قدرت سبب اگر در سربازان و بعضی بجا میاید و همه سربازان
 بخارال مود در هر حد و درین بخارال سبب در قله جان و به خارال بر سر در کاب که در هر حد
 درای و می خط قله ظهور و قوت است که درین بعد از آن روی با فوج که در سام است و
 بودند کرده فرمود و قیاس که بر سر وید بهمان و بکنان خود کویم که روز عید صیور نزدیک
 است و در نظر داریم که آن روز جشن تهنیت در صورت قدیم با نیم ویت است و جمعی بر سکو نشاند
 دور و نزدیک کنیم توقع دولت و اصل مملکت از این است که یا دشمن را طاعی کرده از سرحد
 زود انیم و رضای ایل طو بر سر در روز مذکور بپارسی برسانید و اینکه با چند صدق از دشمن
 بگیرد و برای عکس فتح مملکت خود فرستد که روز عید مذکور برسد و شکر و جشن و شکر
 موزع گوید در آن اثنا که از تهنیت با هم بلند می شایع فرادلان فخر گویند که در کباب
 او در اطیاب بودند بکشت این و شکر و پادشاه و پادشاه و پادشاه که در جنگ با نفوذ
 در استند و بعضی اوصاف سلام که در کشتند و چهره از این که در آفتاب تابستان ایل
 سوخته و لبس خورشید که از دور توپ و تفکات پاره و شکسته بود از صحت و صدمه سفر خیر
 که به پای در آن نظر طمعه خورده و صحت است و اندک کوش اول از جانب انسانی دولت جمعی
 از این ضوئندی از قدرت نمایان آنرا کرده زیاده از حد التفات نموده باز رفت
 تمام منصرف کرده که در سربازان و بعضی از خود قرار گیرند و در آن روز که ماه جولای و روز

منه
 کار
 در

جشن بود کوش اول مرتبه جشن از روز شغال است که باید از دور زیر یک که دولت است
 بعد از این شدت عظیم با نفوذ و خواهی دولت انگلیس در هر حد و بعضی املای پای تخت برسم
 از رضای آن کوش اول نماینده در شانی جشن مذکور با خوار و خوف است که در سبب نقص
 مدله در دفتر و این که دولت است که میسر و درین بقیه میاید که اگر چه دانسته بود که دولت
 انگلیس و مقدور است که در است که امور و صورت پذیر و دولت است با دو فرس است
 نو و و احوال خوب و آفتاب که به کام تفریق اهل جمع بود چپاری و در دولت و ثبات سرود
 در است و نو شده بودند که دولت است که برانند که شکر اتم و قدر و تقی و تقی و تقی
 دولت فرزند چون یک از هر دو مدله از فقر کوش اول و ایل طو بر سر وید بهمان و بکنان خود کویم
 که بران کابی دولت انگلیس ایل طو بر سر وید بهمان و بکنان خود کویم که روز عید صیور نزدیک
 این خبر و جشن مذکور بخیر و خوبی گذشت **فصل سوم در ثروت کوش اول و ثروت نماز انگلیس**
و نقص منافع با فرس و سایر گذشت آن است که که در با نفوذ واقع شد بعد از صحت با این
 غفله بر هم خورده نقص شد و با تمام سرحد در آن محضی که در و شد که شرط و کار با این که
 حدود و ملاحظه می شد دولت انگلیس از این مقدمه خبر شد و با تمام چنین مدله و بعضی املای پای تخت برسم
 بقدر و در و نقد و جنس دولت است که بهر که بجهت جریح حجت دارند که مدله و بعضی املای پای تخت برسم
 بجهت اقدام کنند و اگر فرض مدله اتفاق افتد اصلاح و برای دولت انگلیس واقع و خود
 بنفای دولت و فرس مدله نماینده معلوم است پس از آنکه دولت است که بهر که بجهت جریح حجت دارند که مدله و بعضی املای پای تخت برسم
 موجود در و اطمینان حاصل که در دستخوار دولت انگلیس در دست بکاری میگرد و بعضی املای پای تخت برسم
 بجهت میگرد و در نماینده در پای تخت است امور و صورت پذیر و دولت است با دو فرس است

در

مطابق سه جری مترقون نوبتات خود را در باب نخست گشتی بجای نظر پاپا رنر اول
خواندن لغایت بعد از آن که توان گشتی نخست که بزودی در روی دریا سیر کند و فرمودگی
که دکنو نه عمل و مدتی انجام شود بعد از مدتی است یا حسب خیالات فارس هرگز سخن چنین شخصی
با من نگوید مگر کوی من هر چه عرض کردم باید این عمل را بجزیره نمود و سفید فک را در لایم
معلوم شد که این عمل از عمل قدما رست و لایم درین عهد متروک و در بعضی خیالات یکا خوشه
رست بعد از آن بحجاب پاپا معلوم شد که این عمل از قدیم بصر و بیا بجهت اسرار تجارت
نافع است خود را نوش کرده فرمود چراست من بعضی اوقات بدون تامل از سر طلب هر
کدزم و در بدو شنید آن فکر غم من حکم فرمود که هر اوقات در باب علوم صنایع و سایر
امور من اظهار شود و بعد از آن کثرت شغل بر بطون آن متغیر شد و چون ناصوب دهم
الیه آن مطلب را تا آنجا که گفت که وقت نکند که آن را چهاره کم موقعی که آن رست که در
۲۳ ماه برج عیدیه پاپا است که جری امپراطور پاپا که امپراطور روس و پدر آنست رست
در حارت شگفت شد و در روز پنج ماه مذکورش روز بعد از قتل وی چهار رست بخت انگلیس از بونا
پای پاپا ولایت ذری کند و بودین کند که یوه بند در روس بفرستند و پیش ازین خبر
موتش کونسل اول رسید زاده از ده آزرده خاطر و بر پاپا شد و رست که حکام عظیم بر پا
خواهند شد و چنین رفت کرد که این شغل حرکت اول فاجعه شد و باین موجب فرمود وی
بانی طور تو شتم که در فلان شب امپراطور پاپا را از اهل خانه و نقل رانده از در فلان رند
بجاریت از فلان بونا گذشتند و معلوم است که قتل امپراطور پاپا و جری چهار رست انگلیس
قبل از وقت طلوع با یکدیگر داشتند و در لایم چون به کونسل انگلیس قبل از قتل پاپا خبر از آن

نذر شد و پیش ازین روز چهار رست از بونا غارتی مذکور کند و در آن اوقات در بطور روس پاپا
امپراطور پاپا و کونسل اول روز بروز زاده می شد بعد از این خبر پاپا فرمود که من تینو قسم قوت
و مطهر است امپراطور پاپا صدقه بکند در هندوستان بدولت انگلیس زخم و هندوستان و سمرقند
کنم چه بود لکن تدریس درون شمر مانده و حال لازم است که چاره دیگر در این باب گنم و باید در این
صددراهم که ولایت پولند بکلیات از مملکت است از اطاعت است و روس در آورده
بطریق پاپا قوا را جل کانه فروردیم چون بعد از قتل امپراطور پاپا امپراطور الکساندر یکمی او
بر تخت سلطنت قرار یافت کونسل اول بلا خطه روسی اول جلال روسی بکند زاده صید و در قوا
بود و تحت بود رست است و سر از شد بجهت غریب و تهنیت بدر امپراطور جدید دولت روس
فرستاد **فصل چهارم در بیان دولتی من و فرانس انگلیس و سایر که در رست آن ایام**
جناب کونسل اول بعد از آنکه در لایم ملاحظه را بدفع الوقت میکند رند و از این انگلیس
تکلیف می شود که در مجلس حاضر شود چندی نیز در تراتوی و فرانس که در لندن بود فرستاد
پس از ورود چا پار که مطالب معلوم تر شود و در ۲۳ ماه رست و رقیه بار و در قتل فرانس
دولت انگلیس منضمین نوشت که لار دمنور ایچی دولت عثمان پاپا را طهار کرده است
که در ایامی دولت انگلیس آن رست که جناب شمار در مجلس دولتی من و فرانس اجابت
دهد که در جناب دولت ترکیه انجام امور چه باشد که چه جناب کونسل اول چندان
مضامین رست و تمنای ایچی و قبول میکرد و لیکت بلا خطه ای که هرگاه دولت انگلیس
در مجلس لیب من شرکت کند و در رنج می پذیرد و پاپا بخوار می شود و باین مد
بنابرین تمنای ایچی مذکور قبول نینماید و علاوه بر آن چون تا گریه نماند و باین وجه است که

نمودند و نه حال نکند است به جانب کونسل اول صاحب دولت جمعی می نمودند که زیاده
 از این ضرورت که کند و بخت بود در موقوف کند که اگر دولت اکلیس نیز در بخت که کند
 تا اینکه معتمد معتمد چون هنوز نتایج دولت اکلیس ازین و پاریس بود و نیز رسید
 بعد از معتمد و قوا علی فرانس تجب نمود در محنت از این می بود و خود می نمود که اصل نامه را بنام
 که در این باب از آن شد لغو است که مقصود در وقت بود این اصل نامه بود فرستاد و در این
 مقام نتایج دولت اکلیس رسید و نیز می بود در جواب این که نوشت که حال
 در این نام که در آن گذارند و کلیت این روزها برادرین از جانب دولت مامور است
 که این مکان که بجهت معتمدین شد و روزی شود و این سخنان بود که اصل نامه را بنام
 برسد که این را در بند در و خاک فرانس بجای می نمود و هم مانع نشود و نیز می بود در وقت
 نمود که مقصود او طفره است و در این جواب و سوال جز در وقت منظوری نیست به آن علیه
 در روز پنج ماه است که در هم سبیل بود و نوشت که قبل از نیم ماه سبیل که چهاردهم سبیل است
 میاید سوال را جواب هر چه بود و لا اورد و هم تا که در نقص و بخری میاید خواهد شد و در وقت
 ایتالیا و مالت نتایج است و نیز دولت اکلیس در روز چهاردهم ماه میاید و نیز میاید
 شرح نوشت که میاید نیم منظوری تا در آن بخری صیت و میاید خود و میاید نیم منظوری
 تا جواب مطابق سوال داده شد این دولت فرانس تکلیف جانب کونسل اول بود نوشت نیز
 او فرستاد و تکلیف می بود برین تفصیل **اول** آنکه سبیل میاید و بخری دولت اکلیس
 و فرانس بدون مخالفت و در محنت در دریا هر جا که خواهند رفت و بهر سمت که اراده کنند
 کسی تفحص نکند که چه در دریا و یکایم است میروید **دوم** آنکه چهارم است بخری اکلیس میاید که نیز

نولان و سایر مبدعات روزی صرف و تسبیح که ده اند و است از می صرفه بردارند و به بند دولت خود
 خود روزی **نهم** که جمیع قوای متعلق بر این قسطنطنیه و سایر و بند است به بعضی نشود و چهاردهم است
 که نه فقط حاکم است در حدت ایتالیا و پاریس بود و خود در آن بود هر چه از این اوقات بود و در آن وقت
 و در آن هر چه از این بخری بود و در آن سوال روزی بود و جمیع که میاید و بخری دولت فرانس میاید
 دولت که هم در این بخری میاید و نیز میاید و قوه حاکم است در این بخری میاید و نیز میاید و نیز میاید
 به هم میاید و نیز میاید و نیز میاید و نیز میاید و نیز میاید و نیز میاید و نیز میاید و نیز میاید
 مصالح دولت اکلیس است و کلیت محض از برای این که تمام شود و دفع دولت است که دولت
 و بخری دولت اکلیس است و عمل آن میاید و نیز میاید و نیز میاید و نیز میاید و نیز میاید و نیز میاید
 سراسر این که جانب کونسل اول نوشت تا این بخری میاید و نیز میاید و نیز میاید و نیز میاید و نیز میاید
 در نظر است و خود که معتمد بود اول آنکه جانب کونسل را از این است که بخری دولت اکلیس
 و در وقت بود از فقره معتمد است و خود در آن نیست و نیز میاید و نیز میاید و نیز میاید و نیز میاید
 بر این روز قسطنطنیه و سایر و بخری میاید و نیز میاید و نیز میاید و نیز میاید و نیز میاید و نیز میاید
 روزی بود و بخری میاید و نیز میاید و نیز میاید و نیز میاید و نیز میاید و نیز میاید و نیز میاید
 نیست و این قدر بخری است که جمیع که در آن بخری میاید و نیز میاید و نیز میاید و نیز میاید
 بر آن روز میاید و در آن که بخری میاید و نیز میاید و نیز میاید و نیز میاید و نیز میاید و نیز میاید
 چیزی در آن و بخری میاید و نیز میاید و نیز میاید و نیز میاید و نیز میاید و نیز میاید و نیز میاید
 و در آن روز میاید و در آن که بخری میاید و نیز میاید و نیز میاید و نیز میاید و نیز میاید و نیز میاید
 میاید و نیز میاید و نیز میاید و نیز میاید و نیز میاید و نیز میاید و نیز میاید و نیز میاید

و در ملک که وقت شنبه در آمده مذکور طبقاً استنباطی فرستاده و در جواب نوشت که جناب
 کونسل اول دولت جمهوریت در وقت جواب این است که در فرستاده شد که با این بود
 باطلی انکلیس با ذون می کنیم که در اصل مجلس صلح شود و در حق شرکت دولت انکلیس با این
 در مجلس می نویسم شروط بکنه تا انکلیس صلح نامه نوشت نشد و گفتگوی مفصل در این است
 بخت از بر و بجز موقوف بکنه از این است و هر که کرد و در انطرف جهات است انکلیس
 در در این بخت اقدام نماید و چون دولت انکلیس با بنفقره در حق نشوند شرکت در صلح کناره
 کنند و بکنند که با این است که در این شرکت این است که در این شرکت در این شرکت در این شرکت
 انکلیس خود بنفقره پیش نهد و صلح جدا گانه کند و صلح نخواهد در این و خواه در این
 و هر که با انکلیس صلح داند با هم صلح و در این است که در این شرکت در این شرکت در این شرکت
 و هر که در این شرکت در این شرکت در این شرکت در این شرکت در این شرکت در این شرکت
 ظاهریم بر آنچه است که ضرر است که بتری و نفعی که با این شرکت در این شرکت در این شرکت
 با بر و صلح تمام نموده با صلح در دولت فرستاده خواهد شد چرا که دولت فرستاده در این شرکت
 بدست آید و در صلح خود را تعلیم دهد و در صلح بخت و از وقت موجود کند و در صلح در صلح نماید
 چنانکه در این کار اقدام کنند که در این است که در این شرکت در این شرکت در این شرکت
 در صلح در صلح و قوی شود و در انطرف بگویند که هر چه محل انواع صلح است و السلام صلح
 کند و در صلح در وقت به هر که در صلح در صلح در صلح در صلح در صلح در صلح در صلح
 ماکت است که در صلح در صلح در صلح در صلح در صلح در صلح در صلح در صلح در صلح
 کار از آن است که در صلح در صلح در صلح در صلح در صلح در صلح در صلح در صلح در صلح

نقد

تا غالب است و دولت است مغلوب در صلح در صلح در صلح در صلح در صلح در صلح در صلح در صلح
 نسبت با آنکه صلح در صلح در صلح در صلح در صلح در صلح در صلح در صلح در صلح در صلح
 انزولین تا صلح در صلح در صلح در صلح در صلح در صلح در صلح در صلح در صلح در صلح
 از وقت به هر که در صلح در صلح در صلح در صلح در صلح در صلح در صلح در صلح در صلح
 نیست چرا که صلح در صلح در صلح در صلح در صلح در صلح در صلح در صلح در صلح در صلح
 صل و نقل شود بلکه در صلح در صلح در صلح در صلح در صلح در صلح در صلح در صلح در صلح
 کنند و صلح در صلح در صلح در صلح در صلح در صلح در صلح در صلح در صلح در صلح
 بخت در در این است که در صلح در صلح در صلح در صلح در صلح در صلح در صلح در صلح در صلح
 در کالیف است که در صلح در صلح در صلح در صلح در صلح در صلح در صلح در صلح در صلح
 بکنند در صلح در صلح در صلح در صلح در صلح در صلح در صلح در صلح در صلح در صلح
 انکلیس است که در صلح در صلح در صلح در صلح در صلح در صلح در صلح در صلح در صلح
 است و هر که در صلح در صلح در صلح در صلح در صلح در صلح در صلح در صلح در صلح
 معنی است که در صلح در صلح در صلح در صلح در صلح در صلح در صلح در صلح در صلح
 است و در صلح در صلح در صلح در صلح در صلح در صلح در صلح در صلح در صلح در صلح
 تا صلح در صلح در صلح در صلح در صلح در صلح در صلح در صلح در صلح در صلح در صلح
 از وقت برای این است که در صلح در صلح در صلح در صلح در صلح در صلح در صلح در صلح در صلح
 در صلح در صلح در صلح در صلح در صلح در صلح در صلح در صلح در صلح در صلح در صلح
 صلح در صلح در صلح در صلح در صلح در صلح در صلح در صلح در صلح در صلح در صلح
 صلح در صلح در صلح در صلح در صلح در صلح در صلح در صلح در صلح در صلح در صلح

میزان

که شش فروز چهار تنی از بندر تولان بر بندر کسند بر روزی از روز باریک انداخته بودند
 که چه در بندر و بندر است سر و در رفتن و باز گشتن بکنیز و صاحب بنی دولت انگلیس
 با مینق صاحب در میان بهار است بدو شد موافق که نفع دولت جمیع بهمان شش فروز چهار تنی
 بود زیرا که همان شش فروز چهار تنی شش داشت که سه هزار و شصت نفر صاحب دولت و فقه کفایت
 اوقاف و در سطح جنگ است که اگر متوقفه مصر باشد بالجه در این گفتگو بود که وزیر دولت انگلیس باطنی
 فرنس داشت و در میان آن که نایب انوارده بود و با مینق که باطنی خبر در داخل انوارده بود و هرگاه
 تکلیف کنیز شد بمقام ملوک در انوارده گفتگو نایب انوارده با شاه و وزیر دول صاحب دولت
 انگلیس باطنی فرنس تکلیف نمود که بکار شرطی که این است که دولت فرنس مصر و از آنکه
 در دعوی قلعه شش خود قرار داده اند که کرده بدولت روم دکنند و این تکلیف نایب انوارده
 باطنی فرنس مطیع محض و خوب نداد و نایب انوارده هم اصرار در آن است که در وجه از چند
 گفتگو و پیشه بالاخره این دوش وکیل در هر چند از خود و صحت تحقیق الراجح شد که در باب خبر در آن
 شش فروز چهار تنی فرنس مصر که در آن باب پیشه از حد گذشت قضیت باطنی فرنس نایب
 انوارده نوشت که با جمیع عواید و موقوفه خبر در آن شش فروز کشتی بمصر است هرگاه
 این عهد قبول نشود و مصلحت قرار بخورد که نایب انوارده هم در جواب نوشت که حال امر
 مصلحت موقوفه باین عهد است باین امر که صورت پذیریت و نایب جنگ است در حالت طرفین
 بدو و نوشت که جنگ بر قدرت و جنگ در گرفت و این چندین بار و بگویند و غلبه انداخته
 بی و مجبور کرده بودند و قتی خود را از سر گرفته و مصلحت نموده از طرفین امضا در شدند
 لیکن هر طرف بدولت نایب سید درین حال که اگر چه مصلحت ابدی قید گردید و ولیک زیاده

چهار سال

چهار سال امتداد یافت **فصل پنجم در بیان فتح کروز و فرس شدن انگلیس و فرس**
بمصلحت در ابتدای ماه دسامبر که ششم قوت بود هنگام طلوع آفتاب سپاه انگلیس که بعد از شصت
 هزار نفر پیش روی بندرهای کسین تقسیم نموده و نایب سردار کروز فرس که بیت و
 خبر از فرس پیش روی او بود حمله برد و ستون و درازای بل و از طریق تعین کرد و در بند
 او حصب بر او دیکر و بخار رخ که در سرداران فرنس بود او را با این شد و نزدیک بود که فرس
 و دیگر گرد و از جانب نایب سردار فرنس طایف چارست که فرار شدند و از نایب جنگ و کروز نهاد
 که از سرداران فرنس صورت احوال را ملاحظه کرده و فوج خود را بر سر آورده و او شصت نفر
 هنگام است باین که نایب سردار فرنس فرصت قیام در بندر طایف که در شهرهای بزرگ است و نایب
 بزرگ کرده و خود را در آن شب و شب عظیم در کروز فرنس قوت یافت و سپاه لا اراده
 انبساط مضطرب و درین احوال شد زیرا که در آن شب عساکرین از طرف جمعیت با فوج
 شصت هزاره فرنس هجوم برده و در اول جنگ این نوع حرکات است که این سخت پسندید
 نظری آمد و چنان استیلا می شد که از حرکات بعد از این بهر خواست و ولیک سپاه لا اراده
 ندانست که آن حرکات را چگونه انجام بدهد که از قیام آن بهره حاصل کند بعد از آن عمل ملاحظه
 سپاه کشتی لازم بود که بیکه در سرداران فرنس که بیت و خبر را با او و جمعی در حمله کردند و بی
 و در راه با لکه از روز و قوت که از شکست غفلت کرده گفتگو بدولت سید و فرس و در حوا
 تو که که از سردار فرنس گرفته بود و در روز و باینکه در طایف بگذرد و در آن شب کروز فرنس
 زنده و در آن وقت که جمعی کشتی را در میان متفرق سازد و کند و در زیر شش و از بندر
 روزی که شش کشتی را از بندر چنان و در صورتی که این شصت کند که با لکه تمام شد و در وقت رخت

قوه و زنده بودند
 که در شهر را که در شهر
 و با جمیع کشتی که در شهر
 است و از کروز و از کروز
 شصت فوجی با نایب داد و
 سپاه لا اراده و فوج
 شش سردار فرنس و
 با چارست

بجم بر سر این بر دند افواج قدیم فرست که از مجموع دند و جنگ آگاه بود و در حجت سبک مضبوطی
 بدین دشمن کرده بامیت و کشتنهای تمام داخل این شد بعد از آنکه دند و خورد و سیر و کشت
 داده بران نمود و خبر این جنگ از حقیقت پیش رو و دشمن و بعقب و در این بسیار و از این
 بر این جنگ نیز منتشر شده قلبها دشمن شکسته و بر هم خورد و توهم انوک کبری زیاد از
 عساکر فرست بر این آمده و توهم داخل جنگ شد و چون سوره حرکت سبک توپ بود این
 طرب توپ کس و کلا برید و دیگر زینها دند و سوار و پیاده و زخمه ها را کشته شد و دست و پا
 توپ و صید کرده و بار و سرب و کسب جنگ در دکانها و افواج من از این قاصده
 کتی غافل بود که توپ در هر جا که داخل نمیکند می شود بین بر قبل از وقت از اوضاع قرب و بعد
 دشمن متحضر شدند که با رسیدن دشمن تو دند از شکسته رون آید و وصف آید و صریح گوید این
 جنگ متحضر و من اقبال آن روز کرد و معلوم شد که فتح بالکدام طرف است و دند افواج کوشش
 هر قدر داخل شکست بود و در نهایت شوش و بر این احوال شدند و در صدمات ایام تابان
 کلا در فرست تابان رسید و با او در دند و پیاده از دست مضطرب گردید از این که دست به طلب
 از اینان باز نایستام بودند و آنچه جنگ کشان و بود که دشمنی تمام خورد و باز از این دشمنی
 از شکست بخارال نیز و در دند بخارال صفت طعن کشت از دند و کین سینه لاری صورت
 اوضاع شوش به کرده و جنگ و کزینها و بخارال حاق نیز تقابل سینه لاری و خورد و افواج از طرف
 خلاص و فیه خود بود و در شکست و از مجموع عساکر سستون سیمینه که در دند شکست بخارال بود
 بود و بخارال کن بخارال افواج خود طعن و شد و بود که ل خود دند و بخارال منور و داخل از دند
 قلب و سرب و کشت خورد و در دند و حمله بر افواج بخارال قریز و بدین جنگ زیاد از دست
 و کلا برید و دیگر زینها دند و سوار و پیاده و زخمه ها را کشته شد و دست و پا

تلفی شریعت این نسخ دشت و هر قون جدیدی که خوار خراج نمود و تو این جمهور را
غالب باطل و مغلط کرد و مورد کید در دلبیت قرار و خط که کار قوامی نیافته بود از پیشه نمود که از
معاینه دولت به مطلب برده باشند و در عطف از قرار سوار العمل او هنگام جهاد را بقدر او
تاخیر انداخته قبل از آنکه هیچ از باب غرض منعقد شود و معطل کند مقصود و بگوشت زدن
و عام بنمود پس از آنکه در حضور بهم میریزد وقت جهاد و قدرت و تحمل و دایره
کتاب و محف و توبه و مورد کید در اکثر روزهای یکت که یوم الجمعة است و وقت
جهاد است دم چنان تصور نموده که باطل نیز مزه جهاد و طاعت است و حال آنکه
در آن هنگام نظم امور است خود استغال در آن اگر چه زمان عبادت زده و حقیقتاً در
نمود با فرصت را در وقت نمی نمود و محرمانه در آن کلیه قرار داد که حل و نقل آن ممکن بود
بقدر یکت پنهان در زمین در تهاجم و در جمیع هنگام و عطف در آن معبد می کنند
و بعد برسد که با برانام هفت چوین حقیقه و عطف دی به بعد و در یکت فتنه
و کثیر از آن مطیع او در کلیه مذکور است و نوی طروف مضایحه نمی نمودند و مورد کید
در آن اوقات کونسل اول حال التفات درباره من حاصل فرمود که چون اوقات شب
روز و خود صرف قدرت یکنی بر من لازم است که بر ترتیب انظار و عطف از فرمودم در روز
۲۰ جولای ۱۲۰۰ صدوی مطابق هم رسد که بحری مضب و در وقت نماز دولت فرستاد
بمن خاتمه فرمود و حرم او در ده انتفا یکت میوه که مضب مذکور من بود و حقیقت
من فرستاد کونسل اول و آن پس بابت پسند افاده برای خود یکت ترتیب داد
مذکور بود پس من بنحسب **فصل پنجم در تخریب مصر و یکت در آن اوقات**

که کونسل اول بر قلعین پادشاه و در بناطین و استغال در آن اوقات و ولایت مصر
دقیقه فارغ نبود و بسبب تخریب آن اوزده مملکت است و او در مملکت شرقی است تمام در
و در عطف که از آنجا لازم بود فرود کند و نمود در یک زیر رسالت خود و این ال کلبریز است که شما
می دانید که با بدشتن مصر حقیقت دولت فرستاده چه قدر تهاجم است بطوریکه من یافته ام فرستاده
در تهاجم و در مملکت دولت روم که در این اوقات از فتنه انار شست پلیدت و یکت
از کار خواهد افتاد و هر چه از آنجا می آید که خواهد شد به چنین احوال تخریب مصر است
عظیم هر که چندین زمانی می کشد که در آنجا راید در دولت اکلیس با در تحت تصرف
یک از دولت فرستاده است و خواهد بود که در آن اوقات خبر رسیده بود که جهاد است
اکلیس که در آنجا مصر رسیده با تهاجم سپاه دولت روم با قیل و کمان فرستاده اند
کونسل اول یک از سرداران جهاد است و در آن اوقات که آمد و در سبب حرب مصر در
مذکور در ریدر و در آن و بندر است معطل شد موقع کار گذشت و مکرر من فرمود که این ابله چرا
تاخیر کرد و در وقت معماران که خبر رسیده که مصر تخریب شد پس از آن بلاغ آن خبر فرمود
در آن وقت که بخار ال کلبریز رسیده است و در بناطین او در یکی منسوب کردم و دیدم که
آن خفیف العقل همیشه در کار غریب است و مغرب زمین است و طلق در کار غریب است و ولایتی
که در آن متوقف است نیست و از آنکه مصر از دست خواهد بود و در دست از نصب او
پیشتر هم چه بود که حال وقت منقضی و سرش ته کار از دست می برد و در آنجا که به نجات
کیست و صورت و در سپهر که در آن علوم مملکت در آنجا تخریب شد و دلیل سبب عدم تخریب
بخار از دست رفت و نتیجه آن غمت و شرمه آن است که من تخریب مملکت کردید و غایت این تخریب

که بخوبی که میقتد فرانس از پادشاه آورد و چندین سردار کاروان دولت از دست یافت و چهار دست
بچه و خبره مالط از جنگ رفت و دولت انگلیس مالک روی در شد منوع کو یک کیفیت مخفی
قبل از این که اول معلوم بود چون در آن اوقات امور صلح در میان بود و دانست که کار
دولت انگلیس اگر بود این معنی موجب تر قتال او کرد و تکلیفات زیاد بدین آورد و اندر
مضامین نوین است اینجا را تغییر داده شد دولت انگلیس مطیع شود و دیگر و بعد
نامه را در خط نهاده بودند بر سر خنجر گشت سرانو که اخی فرانس و بر سر صلح بود کوش اول نوشت
که فیکه وزیر دول خارجه بر سر صلح داد اطمینان خود که اگر گذشتن امر صلح بیافیت خود نمودم
اگر قبل از این بمصلح از خنجر مصر اگر می شد امر صلح بطریق کمال گذشت بر کنی گذشت
با طور در صلح ماه اقسام عیسوی که او خنجر است این است امیری است در میان عمل که
نشد که انگلیس از سر فرانس گشت یافت سر در دولت فرانس بود و صلح نموده مصر و خنجر و
تصرف خنجر انگلیس در واقع او خنجر سال سه و اوایل سال سه که او خنجر است امیری است
از این قرار است که خبر هست و منقو که از جمعه جزایند خنجر است و یکصد و بیست و فرانس طول
دولت تاهی فرانس عرض داشت یکصد و بیست سال است تصرف سپه نول بعد عرض نازده
سال دو که در جمعیت خنجره و ولایت هزار ساله نازده که ایالات این بیافیت سپه و بغدادی با رج بزر
و منقو هستند و در آن جزیره عربیه و مدینه و مکه اتفاق می افتاد و اکثری نقل می شد از احوال امر
دولت سپه نول با گشت به جزیره مذکور و با صلح تقیم کرد و بعد از نوزده سال ۱۱۹۰ عیسوی
مطابق ۱۲۰۰ هجری دولت سپه نول بالمره دست از آنجا باز داشت به خصوص فرانس و دولت فرانس
و اگر در جنگ خیال بخواند که بگویند این جزیره بعد از صلح بر سر فرانس و دولت فرانس باقی شد

[illegible]

مدراسی فن

این فرزند آورد و به مجرد وقوع آن اوقات ایستاده ۱۰۲۰ هجری ابتداء به پادشاه نود و بیست و یک
دولت انگلیس جناب کونسل اول را می شد که مدت ۱۲ ماه نگذشت و متوجه آن نشود و البته
مناکره نمود و این منکره و شایسته نام نهاد و گفت که ما در علامت این منکره که میسر نمود زیرا که
این فقره واضح بود که دولت انگلیس از خبره الطبع برتبه بدست و کونسل اول نیز از آن چشم پوشید
پوشید و باجمه انقض شد که از آن جدا شد و کونسل اول نیز به معنی قبل از وقت در دست نهاده بود
منکره که آن منکره آن بود که چون دولت انگلیس مطلقاً بسلطه وزیر که در دست میگردید و اگر چه در دست که او
با خود فرین و انکار کرد و اندک آنکه کرد و در وقت می نمود و این سلطان روی زمین واضح و بیست
از نوک خود واقف نمود و در آن اوقات که بر مصلحت و صلح بود و باقی افزود روزی در قریح کاه
عشرت بمن فرمود ای پیرین کسم تو نیز در صف روزگار خواهی ماند عوض کردم چرا فرمودی و گفته
محرر خاص این گفت من باقی محضر خاص است که در دست و من شصت هرگز از پای نماند و در این خبر نگذشت از
این جریب خوش آمد و بخندید که در این خبر آمد و در این خبر آمد و در این خبر آمده و محله شد
و دستم که بخوبی نام خود را خواهد نام احدی در صف روزگار ماند و در آن اوقات تا بدین اعلی و مجلس
بازمان و در این مجلس طرح نمود از درجه شاهی زن بخارال مورد و در دست کرد و در اغلب از
خانوان عظیم کسان در مجلس حضور داشتند چون قزاق مملکت آن است که خانوان خانه
میر مجلس است و بکتاب صدر فرقه نشیند و هر که در این نشان او را دفع از دیگران است و در مقابل او ای
کیر و روز و طعم خود در آن و دست بخوابین مجلس گردان از خلاف ادب است جناب ناپلیون
بسیره طعم مقابل آن بخارال مورد که آورد و گفت که در اغلب از خانوان حضور داشتند
نست و در این خود در این گفت بجز آنکه فرقه شام بدست شد چون زنان عالم و عمو و دختر

مخصوص از تحقیق هر کس پس وزیر را به غیر خویش نماند و در راه طراقت از تربستن زنان یکان یکان
 تحقیق نمود و چون که به حکام تحقیق چون نوبت بزنان می رسید فرمودین بخوار تر بستن او و اقامت
 او با نوبت مهال و همدندان است بهین مطایفه گفت نموده از او در گذشت و یکت بزنان دیگر
 از سخنان طراقت از غیر و نکته های لطافت از کثیر لواط را بر پنج و هلال می نمود و چون در عهد
 رابطه مستر از آن خبر کردی بزرگ و دومی ریاست دولت غالب رسا از قبیل عامل و مبلوس حتی خانه خود
 نیز تربست گردید و این نکست نتقصای با و در است درین اوقات نیز ناپاکان به قضای نجیب
 نشاء نیز به پیوسته نمود و در مردمان و باوه برای شهر از روی کستنه را یکدیگر می گفتند که ناپاکان
 مستر از آن خبر کرد که وزیر احد اس شهر کوئل اول نوشت که مردم چنین می گویند بعد از خواندن
 آن بمن فرمودی تو درین اهل این شهر غایت ضعیف الفطن تحقیق القول و باوه گویند و با قدرت
 مراد مستر از آن خبر کرد که وزیر احد اس نوشت که اهل زنان مراد و مقام خودت مانند و در
 که بزرگم چه قدر تفاوت است و چون هلا خوانان با و شاه باقی دولت خود وزیر را خراج می کرد
 بخوار از آن که ناپاکان قبا مال گوید که آثار دولت جهت وزیر از سلطنت مخصوص او کرد و ضمن
 وزیر احد اس شهر نوشت که نام از خراج خدای خود و بر و در دفتر خراج کند که بولایت خود آمد
 جمع شود و وزیر ندیده و اول اسط سال می طابق سال الله هجری یعنی از خراج میوز دفتر
 خراج و دادن با کشت فرس سید و مقدار درین حال بجا کوئل اول عرض نمودند که
 وزیر احد اس از خراج نوشت سیکه در و چنان بدین و دانمود که درین غایت و خود
 کرده ام از آن که ناپاکان بجهت جذب قلوب مردم قاصه خراج ملک بخوارت بغیر از او چای
 مینویسند و از فرموده که بکشتن او نام کسی میوز دفتر خراج ندهد آن کشتن اصل آن

بنیوی و غیره و قضاوت بضرع مر از پای خواهد در آورد و در باب احوال صرف غذا
 فرموده میسر است که در مرتب تن من که از چهل در گذر بر خور و خواب و بجهت نظر و تنومند
 شویم فرموده که طبع کسب بجهت علاج من ثابت است که در درخت کرده و تنقص می بخورد هم
 عرض کردم لوسین برادر شما سرکار و سرست کوه صادق ترین اقلای در ملک است بجهت
 این مقام تعیین نموده است طبیب بدو در درخت کرده و با وجود فرموده و خدا نکر است که بدین
 ایدل طور طبیب بدو حکیم باشی و روان اعطای نمودی با الجود و دلموی بدو در شت توان مزاج او
 کردید و انقباض و اوقات و احکام و فوائد بیکدیگر بنویسید و بعد از این سید و بنی بعضی احکام
 داشت فرموده و بجهت فرستم از بیم آنکه سید را پس از آنکه در بایستاده درج شد بدست مردم افتد
 و من رف در کرد و احکام را نگاه دارم روز از من بخواهند که مطالبی چند در این است
 بوم چو از این بابت اخبار بنظر من میسر میسر میسر میسر میسر که من در فرستادن بایستاده
 فتح کردم و احکام بوبیت اودم خواند و باره نمود گفت خوب کردی که ندای با الجود
 از من بخواهند که در قضاوت بخواهند که اول بخارال اندر افری که از این راههای تو بخار
 بسفارت دولت انگلیس فرستاد و بخارال بدو در درختی چیده توقف و معاضد کرد و این که
 نایبش در کشید از لوطی هر شد موزع گوید چون ناپلئون در اول با بعضی اهل ملک
 کونسل او را بنام خود تاسوس و دهال برقرار نمود و بعد از این اوقات که نزدیک بود موفقی بود
 منققی کرد و تو هم آنکه سید اهل ملک بعد از انقضای مدت برف بگری متفق شوند
 پیش از وقت باین خیال افتاد که در حال دیگر نیز بعضی اهل ملک کونسل اول باشد این
 بب چنین مجلس از این دولت جمهوری و دوسای ملک منققد کرد و گفت و شنود موقوف

نویسنده

در سخت بضرع میسر است در این انقضای مجلس چند نفر از اهل عیاد و در وقت و در وقت
 پس از آنکه از این خیال برگشته باین حضرت افتاد که بعضی اهل الحیات از این خدا
 در این باب مجلس باین عظم و جلالات لاف و دو لاف میباشند که از این ممتد که سخن در
 مجمع اهل بود که در درختی عاقبت بخت ناپلئون باین صحنه در وقت قاضی مطلب خود میسر
 بر یکجانب چنانچه در آن مجلس شری است که هرگز اصدق پس کارش پیش است لاجرم از این
 دولت جمهوری از جانب مجمع اهل ملک است بعضی در دستند و در زمانه اهل کونسل اول فرست
 نمودند و احکام از دیوانه ها نوشتند و در کتب بجهت نوشتند و چند روز بعد از احکام بدو
 در قاضی دولتی و ملکی نمود که در کتب و تبدیل در آن تصویر خوب کونسل اول است
 خاطر کرد و در است که مجلس بر سلطنت نزدیک است مانع منقصد و مقتضی موجود است از این
 دولت جمهوری بعد از آنکه ملاحظه نمودند که ریت مادر المهر او در حال امداد در قاضی اهل نمودند
 که این مقام سلطنت و تعیین و تعیین از روزم انقیاد است و نمیکند و در دیوانه ها طرح کرد
 بنای گفتند نهادند که از او را ولیعهدی گلیت از امر او را کلام است که این منصب حاصل اند
 بعد از گفت و شنود باین تعیین آنرا برای ازین و از این پیش این بخت ناپلئون موقوف
 در است که هر که از خود صلاح دارند تعیین فرماید ناپلئون که حقیقت خود بخوان آن حکامه بخواه
 بود که از فرزند و برادران او که شایسته این کار نیست از این گذشت که کارهای بزرگ در نظر
 دارد و باید توجه و وضع سلطنت شود و پس از آنکه بجهت سلطنت ممکن گردید تعیین و تعیین باین روزم پاد
 شاهی بر در از تعیین آن موقوف مقتضی وقت نمود و در جواب از این دولت فرمود
 که حال قرار اینگونه امور است و است از این مقام خود تعیین خواهد شد **فصل نهم در وضع**

از سر بکاران متوقف نموده نسبت داده نوشت که حکم بر تری او همین روز با صلا و با و خواهد رسید مورخ
 کوید هر چه بر مرتب جلالت کونسل اول می افروزد و عدوت او در باره مغضوبین و از نظر افتخار کطلان
 او زیاد می شد از بعد روزی در باره خدایال بر خور است که بی اختیار کوه کین فرمود امر در صمیم شده ام
 که در دیوانه نه بر ندرات متوقف نگذارم و بنیادش را بازم چون مرا با و دوستی حاصل گوید از آن
 پایه بغیر ناپاک مستطرب بشدم همیشه از عدوت بر خور است که بدین گونه نه رود من سبقت کرده
 خود را بکمی رسانم از اتفاق بر ندرات در دیوانه نه حصه یافته بود و خود را با و رساند کفتم اندر
 در گذار شش خط است و با داری بگریز بر ندرات است که میفهم ایستادن نیست فوراً
 از کونسل در گذشت و در دست کونسل اول وارد شد و در آن مجمع بنده بعد از انقضای مجلس
 فرمود ای پورین امر وزیر ندرت در اینجی خصم ندرت عرض کردم معلوم است که طالع او عدوت
 کرد و مقام نهج است که هر چه در خشم ناپاک است بر ندرت می افروزد و در دین در باره
 او زیاد می شد و اگر کلمات او را بکنید در ندم و در روز اموار او در وقت بیکر در ندم در بهار
 سال شصت و سی مطابقت آن سه مجری در عمارت است کلو کونسل اول منزل نمود و در
 آنی اغلب تمام مملکت سوختن طاعون در آن مملکت فرستاد و مرد مات پادشاهی
 سوزید و دیوان اندک اندک خط بر سخت و مردم با دلب مانوس و نفع و حشمت کرد
 و تغییر اوضاع خود از پیش منبر و نه و گوید شامان و در دیوان مملکت طلوع نمایان و شیر و شیرین
 خفت فرمود و قرار سلام و ستان هر یک در مقام خود نهاد و مورخ گوید در آن اوقات
 روزی بن فرمود که بی نوع از آن ضعیف النفس و بیکی و نه پادشاه و نه در بخت و عطا مملکت
 در خور نبود و نه چنانچه من بر اوقات و بخت روزی بر این ایامی دولت جمهوره تقدیم هر نوع تکلیف

باز

بیش از نایم چهل می شوند من عرض نمودم که این حکم طاعت است چه بسبب از او و از آن بدست و حال
 خطرت که بستم و در غایت مکرده اند از جمله مشرف قسلی وزیر دولت انگلیس که بعد از مدتی بنفرین آمد و بار
 او را از داده ام فرمودید و در ماده او هر چه بودی می تقدیم متوقف قسلی الحق مرد بزرگوار است و در عمارت تمام
 تحقیقات او دارم و در این بعد بر آنم که بر امری از او است و در این که ما بین انگلیس و فرانسوی
 وید با و قطع فصل کنیم کاش او خود حاضر در مجلس امور و در نتیجه و در این آن یکینغ الفی خاص
 میان آن دو فصل اند و مکرر در اوقات جنگ چه در به کام کونسل و چه ایام امپراطوری و در خصمه
 قصه جان بپایان نموده و وزیر مذکور در خصمه کسی نرزد او فرستاد او را کاه کرد و هر اوقات معاین
 بنده و قسلی او با دولت انگلیس است بنده و در این اجابت میفرستد قبول می افتاد اگر چه خصم
 بنده این که هر اوقات معاین قسلی او میفرستد با دولت انگلیس معاین بود و بنده چنانچه روزی در
 اثنای صحبت بکسوف قسلی گفت و در دیوانه انگلیس گفت خرمه با و طی که معاین بنده قسلی من در
 سر راه من آتش زدن خبر در دستند وزیر مذکور بفرمود که بن سخن بر سخت و گفت شاهر که زدن میگویند که ساز
 بود روزی انگلیس میگوید که هر اوقات از داده و بنده رفقا را کاه شدند بغیر نموده مانعت کرده اند
 و بیشتر برب رومی کونسل اول و متوقف قسلی این بود که در آن اوقات که وزیر مذکور در شهر با این
 ناپاک قسلی کرده بود که هر چه خواهد بود و کسی مانع نشود حتی اگر بنده کاه داده که من مانعت نمائید
 روزی وزیر مذکور با دن خود بمشافت و نه پادشاهی عمارت شاهی رفقه بود و بنده با دن اهلوت مخصوص بود
 که اندر آن گونه ندرت وزیر مذکور با دن خود از اتفاق بد جلوت نیکو کردید و بد و ن ندرت
 وارد شد چون در جلوت مذکور قصه ویر و تاشل نادران متقدیم و معاصرین از سر راه و در
 و در او را پنهان ندرت تر شد و در اطراف عمارت برقرار کرده بودند از جمله تصویر متوقف قسلی

برگشت بر مری حکمت نموده با تصدیق و بر زبان عهد و پیمان بپوشانند و از اتفاق در اول و
 چشم زدن متصرفان این تصویر افتاد و در روی کفنی و ششگانه شود و خود گفت این تصویر را راست بگو
 وزیر مذکور در یک پلین نظیر تریب به تصویر این تصویر خوش و خوش و در ملک بزرگان و دولت بپایان
 خود نموده است بخت از چنان در قبضش بر رخ شد که در الملیات خوش و خوش و در بزرگوار است حلیه
 بلام کفایت که اگر متصرفان حال زنده بود و بپایان داشتیم که در الملیات با دولت تکلیف و اتفاق
 می افتاد و موزع کوید کونسل اول تا شش خان قوی بجهت خود در عمارت شاهی بنام نموده بود که بزرگان و
 در بزرگان و بر عملیات آن کلا از چنان و تریب او بود و من نیز یک از عملیات تا شش خان
 وزیر بودم و در حق زدن فاندان او و من هر یک بشخص مخصوص بودیم و هر نوع باری که دلخواه او بود
 پیش از وقت اعمال آن را عدولت و می آمخت در وقت باری هر یک بپایان می نمودند
 به حال تا شش خان متغول اسکیتیم و الملیات و سر و با شش خان و بپایان کونسل اول خود نیز یک
 از اجزای تا شش خان می شد و چون من کار دیوانی در دست داشتم گاهی می نمودم طفره در کم کار
 دیوان می نمودم و بقیه قبول می نمود با حصار عکله یا حاج مراد میر و غیره و که هیچ زود بخیر و کار شایسته
 گذشت به یاری هم ده باین همیشه عمل که درست تو خود می داشت و طو من مخترب بهین خاصه
 حرکات تا که زنده مرز بطله کرد و بپایان از صفت و صفت بپایان از صفت و صفت بپایان از صفت و صفت
 وزیر و بپایان مرز بپایان بود که هر که را دوست داشتی بلام الحیات تغییر نمیدی و به قدر
 قبیل از هر گستر گشتی و در صدد آن بپایان بود که به هیچ نقیص تصویر او را بپایان و بقیه توانست
 نقیص است و در حکام چندان مجال نمیداد که دست او را به هر چه در چهره و سیاهی او تا
 نماید و در روی قاعده بعضی او را تا بقیه نقیص و فصل دهم تغییر و تبدیل و در آن بپایان از باب

نمود

منصب را در یک کدوش موزع کوید چون سلاطین و بختان خود میس فی طر خود در غل و در میان
 نه مرتبه قتل و غارت می نمود و موقوف به مخالفت از قوانین دولت و اتفاق زمانی دولت و مملکت
 است بخلاف سلاطین سایر مملکت که خود هر که را خود میس غل و بپایان تا به بپایان که کونسل اول بود
 بدست او و در وجه اول مملکت او در کونسل و در الملیات کرده اند و در غل و نصب هر چه کند صلاح اهل
 مملکت است هر که خود میس غل و بپایان نصب می نمود و بعد از روی قاعده غل و نصب می نمود از جمله
 متر فادین که به از روی و بپایان بر قانون مملکتی بپایان نمود و از امور و اتفاقات زیاده که
 نتیجه مقصود خود نیست با و میزدول می نمود و وزیر مذکور در اداری آن اتفاقات در مملکت و حواله
 جات و صبح و خرج دیوانه قانون جدیدی قرار داد و حوس علی سواد داشت که بلامی نظیر نفع دولت
 او شد و سر و کاری بود که وزیر امور و بپایان بپایان می نمود و بپایان خود با وجود که در
 نصب او زاده فخر گشت مدتی مدتی غل و بپایان غل و بپایان اقامه پس در میان غل
 و نصب می نمود و بپایان از مال کنندگان کا خود و وصف و تملک و بپایان نمود و بپایان حاکم و بپایان
 مخالفت چنانچه اگر وقتی از اوقات خواهد قانونی از قوانین قدیم منسوخ کند و بپایان قانون
 مذکور و بپایان تا اصلاح کنندگان بپایان اوقات نمود و بپایان خود عهد جدیدی از تفرع
 کند مخالفت نمایند متصرفان وزیر احلاس شجر و قسید بپایان می نمود در که رای جمهور و بپایان
 برادر وزیر مذکور حمایت آنها می نمود در این اوقات که بپایان تغییرات کلا در نظر داشت
 از اینکه که با وزیر مذکور چنانچه در مقام حمایت می نمود در این هنگام مخالفت کند با خود قرار
 داد که او را غل و نصب دیگر با و دید با که کند از آن و بپایان از آن اوقات در غل
 او گفت شود و نمود و نظر محبت و اقتدار وزیر مذکور بقیه و بپایان که در دفتر دیوان

دیرم در اوطاق خوشه نشسته چشمش که بر اوردست سبک پیدم فرمود و خورشید بآب کرم روم برادر
 ناپلین انقد کس نخ و پادشاه است که من کوید نه میول بسط لب اولاد است حال که از نواد
 لادخی شوخی کن که از دیکری بهر تدمورخ کوید روزی با ناپلین در اوطاق خلوت بودم حرم
 او غفله در افس شد و با حرکاتی خوش نزد ناپلین رفقه بر زانوی او نشست و دست خود و بگردان او
 انداخته با نیت میل باو گفت بنا بر است شما را بندگان من ایند برید و سلطنت قبول نفرمایید این
 کوئید شما را بفرستد سلطنت زیرا که حال از بهر لاطین فرست با به افزون و باید برترید و با لاطین
 ناپلین می خواهد فرمود و سخن برادران خود و مشورت این بجهت صلاح کار خود شما را بجای می خطر را بنه
 می کنند ناپلین بستم فرموده گفت جوینان کرد و بدیدندی العزیز من این اخبار را بیده زان
 کوید است جری می آید و زبانت مراد کار خود بار بار با لاطین میگوئی گفت و شورش و زان کونل
 اول بود و در دست و روز در بزم امیر دولتی بود و بر اوج علوم و صنایع مملکت میگردید و در آن اوقات
 شهر را پس از چندین مختلف و بدایع خیریه محل اذعام و بر وضعی صرام کردید و در اوایل قیام سالانه
 عسری مطابق سه جری در شهر کانی ساختند که از اقصیه و استو و صنایع و بدایع و نفایس و طرائف
 بلخی بر نه کرم مردم تا کنند و هم خرد و فروخت نمایند که اواره با طراف مملکت افتد که فرس
 یوم فرم بر رونق می آید و از اید و خود نیز تماشا می کنی رفت و زیاده از حد خورستند شد که در عهد
 او علوم و صنایع باین پایه رسید و از این معنی متعجب بود که عموم ایالات فرستاد
 که بعد از این نفرین آمدند و ندان تماشا خانه را بر اید و صنایع اهل فرس تحسین کنند و الحقیقه
 در آن اوقات پاریس فرس و شکوه زده قیام بود و جمع ولایات اهل فرس را آورده کار عسری و سپاه و روز
 و نفاق و کجایم بود و پاریس روم در آن زمان که ناپلین مراد و نزد او را صد شش محفل دین در اوقاف

نماند

نماند و اغلب از قزاقهای محقر فرستاد و مقام اطاعت او بود و محمود ملوک و با او صلح حاصل
 و همه فرس و کونسل اول و باین معنی که خود همیشه از نواد در دست اند زیرا که در آن اوقات
 بر همه واضح شد که ناپلین بدون شک و شبهه طالع سلطنت بالاسطوال است و بدین سبب بود
 که خفایت و کفایت تمام و مخصوص غنی و هرگاه در نظر داشت که سلطنت از او بنا گذرد و دولت
 جمه و بر سر قرار کند با است در اول حال کفایت امور را بدید و اولی دولت جمه و بر سر
 و گذارد و خود فرستاد از این شمار دانه از یکدیگر میزد و در سبب پیشرفت مخصوص خود که در این
 معلوم حکم خود را در آن اوقات طریقی ناپلین بود که ناپلین باینی سلطنت گذارد و اول
 مملکت اشراف با لاطین و در دست و بر این پایه را بر اید و نماند و کونل که فرستاد سلطنت سلطان
 فرمود و نماند که در این کدشت احتمال میرفت که قزاقهای فرستاد با نماند او
 اقدام کنند و در آن مرتب ناپلین کسی بود که قبل از وقت از همه دقایق آگاه و خطر
 مقام خود و یافته بود و بدانت مودع و جلوتر باید بر تفعیل است لاجرم بقضای وقت
 گاه در طی هر حال امیران کشید میرفت و گاه در غایت تهور و تنه سلطنت بالاسطوال
 در مملکت بخیرت بر قرار کند بلکه سلطنت سپاه و خراج میگردید و نماند از سرداران و
 صاحب منصبان سپاه و نزد ملوک به سفاقت میفرستاد و خود است که بدو اوقات اینچنان
 بار و کفایت سلطنت بر عصب بر قیوب افکند و بخان دانند که خاندان گذرد که ناپلین
 تخت سلطنت ایشان بود و هرگاه به سبب تصرف شود و اغلب از این منصب با نظام را در اید
 امور سلطنت میگردید و بجهت این سخن بر قرار غنی و مودع کوید و در آن اوقات کونسل کوید
 باین کونسل اول و من اتفاق افتاد که هر فرس با نواع مختلف باین کرده از حال لازم است

که تحقیق بود بر وجه بیان نایم چون مدت نهایه بود که من بجا کونسل اول عرض کرده بودم
 که این تحریرت و شایسته که من محول است قوی و مضیف و منیر مژدگی کرده است هرگاه زیاده بزی
 مد اوست کنم هر یک ملک است بچندی مرادش لازم است که نزدیک باز بجا بفرستد الاید کونسل
 اول رضای منی شد و حکیم منی دولت من گفته بود که این کار تو بود و در این خواهد بود و در وقت
 هر چه در دستهای من بود با لفظ کردم و منیر فله تا که از اتفاق در روز ۲۷ ماه قمری شایسته بودی
 مطابق او از هر ترس شایسته هر یک است در پی منی که کرد که بوزیر دول خارج
 نوشتم و در خط گذارتم و فرمود این رقه و روز و در است باور نماند و در آن نوشت اعلام شد
 بود که وزیر مذکور صحیح بود و بجا است آید و در ملاقات کند و من در محبت نوشت و بفرست
 خلوت دادم که بوزیر مذکور برسد و در تمام ظاهر بزرگوارش اول آمد و در او تحقیق که چو در آن
 تا خبر قوی عرض کرد و رقه و صحیح من را نماند تا باین لفظ کرده در نهایت خضعت و در آن
 بوجهی جز رزده فراموش خلوت و غور است و مراد و صفا کرد و در شدت غیظ و در تمام رنک
 زدن دست او به بناری خورده که منون از آنجا بی گشت و من در آن احوال در اصل او
 شدم فرمود و در این رقه و بوزیر دول خارج رسانید عرض کردم در دست رقه و بفرست
 خلوت دادم بر او لازم بود که زود برسد و فرمود سبب تا خبر و معلوم کن من رنک و تحقیق
 بود و شدم و در جهت کرده عرض کردم که بجز من نیست و وزیر دول خارج در این رنک
 خود بود و در آنجا همان میرفته فراموش رقه و در او نمانده است چون تو در این بجز من در عرض
 سخط در آمد و چنان متوجه بود که فرق آن متصور می آید که ای خود بخور است و در او طاق در آمده
 فراموش طلب و تحقیق که در فراموش نیز از خلوت او متوانست بوی بگوید و در نیز متوانست

عقلان

خط اند و آن تغییر و باو طاق نهاد و هنوز خون از دست او جاری بود و من در قهای او
 می فرستم چون در اصل او طاق شد چنان در سوختن است که اگر قوی بیشتر بودم سر بر جدم
 می رسید پس در روز دهم باو طاق بسخن در است گفت ای ایله صق بر استنای بکدر بشتم
 چون باین بیان حکم باو طاق من از او طاق نمود و تحت از حال طبیعی بیرون قوه و پس در او طاق
 بیرون آید باین غنی بود که من گفته بودم من نیز کر کردم و در سوختن زده باو طاق خود خفته و در میان
 حالت تغییر و متغی نماند و منیر نوشت که بنابر حال مزاج من علیل و قوی در شدت تحریر
 در عرض تحسین است زیاده از این انجام خدمت نماند و قوه من در تمام شدیم که از این خدمت مرا
 معاف در دیدن از تمام رقه و در او طاق خود نگاه کرده دیدم در ب آورده اند و باین بفرست
 سوار شود و در آن نیز متوانست باو سوار شود و بعد از آنکه سوار شد و فرست من قوه و رقه و مر کرده
 بودم در خلوت و بلائی تحت تحریر او گذارتم و در جهت بعد از این مر و جهت کرده اتفاق بود
 باو طاق رفت و رقه و بر شد و فرمود این قوه بوزیر است مهر در سر آن برگرفت
 و در آن وقت بفرست بوزیر است باید که نماند ای او را قبول کنم در محبت به و راق
 فرمود که جواب رقه و در جانب خود حکم من بفرست و او نوشت که در دست غرض من بفرست
 بجا کونسل اول است نماند ای او را قبول من امر کرد و نماند بوسیم که از قان سوار است که
 به محول بود و در العمل او را بوی شرح و رسید و القاب هر یک در اصل ملک است و عرض کنید
 که تمام تحریر و خطی اصل نشود من خود را ملاقات میکنم و در جهت بنیر است نمانده و در آن
 و اتفاق باو طاق کونسل اول قیم چون در اصل او طاق شدیم شروع نمودن محل نوشت
 نموده سر رقه و تحریر کرد و باو اتفاق کردم تا باین فرمود باین خوب من خود می دانم

مخفی بود و در ذکر آن عمارت توقف نمود که محض بی ادب آورد و در آن روز بعد از آنکه
تبرید خود دیدم باو طلق صورت کونسل اول رفقه که منضم شوم قریب رحمت با نهایت در رفت باین
صفت است هر وقت خودم منضم شوم از نو مخفی طرح نمود و گفت از رفیق شما غایب و از سرده ارم
و عذر نهاری از من غایب است روز دیگر پس از صرف نهار با من خوب آفتاب مرا در گرم التفات
در است آنوقت باو طلق خود رفقه هنگام غروب چون در منزل جدید می نمودم خودم خودم
غریب گفتم بازم در منزل نمود و چون وارد او طلق شدم خنده کنان از جای خود برخاست
نزد من آمد و کوشش مرا گرفت و فرمود باین بار در سرخشی به نظر مرا از جای خود نماند و فرمود
پس است منقول کاغذ پیش لاجرم مراد قدرت تکلم نماند و رحمت باقی گرفت و آمدم بعد از تحقیق
اعلام کردند که شام حضرت بنوالت که بر شام را و عرض کردم من شرب می نمودم فرمود
مخفی است شرط کن که در رحمت هست نزد من حاضر باشی و منم که مطلقا که در رحمت در آن
ندارد و مجاز چون ناپاک بود و در صلاح سلطنت تعجب و در منوبت بعضی اهل مملکت مرتبه تازه
حاصل نماید از آن و کرد که در مجلس کونسلان خاص دولت سیدان باب طرح کنند و چون جمیع
سائل دولتی در مجلس کونسلان خاص دولت طرح می شد و هر سؤالی که بعد از این باشد و تحقیقات
اگر همه را به این متفق بود که در بر دیوانخانه گفتگو شود پس از آن اوقات بکار و کلاهی رعایت
در التفات که جمیع اهل شریف و متقدق دولت بیرون می نمودند و کلاهی رعایت نیز بعضی وقت
مسئله طرح گفت و نمودند و یکدیگر در مجلس کلاهی رعایت می نمودند و همیشه با یکدیگر
این مجلس بعد از آنکه خاتمه شد و در اوقات آنکه می نشستند و در میان می نشستند
از دست محکم ترین است و آنکه در آنم که بکنیزت سوزانم و شمشیر کشم و تا تو دم از این

بکنم من عرض کردم سبب این کار محض الوجوه است مقصود اینها محض شوخی نمی شود بلکه مقصود حال
در محض تعقل و تفصیل یافته و یک عادله بوده از آن فقرت و منضم طلب مجد لازم است مجاز در دیوان
کونسلان است و بر دیوانی نه گفتگو شود و این مسئله طرح کردید که اهل مملکت در لازم است
در اداری زحمت خراب کونسل اول میسر است که کیداری اقدام کنند و اور را رعایت این سکر
باید و در آنکه در این سبب از آنکه این مسئله طرح نمودند و قبول افتاد و مسئله دیگر بیان آوردند
که آیا آن علامت چه شد و از آنکه گفت شوخی است و باینجا که ذکر شد قرار دادند که نه اول دیگر کونسل اول
باشد پس از آن کونسلان دولت مرتب و عرض و ناپاک از آنکه گفت و در زنده افتاد و در لاجرم
باین مسئله چند طرح و عقد شد و بالاخره آن کونسل اول مادم الحیات نمودند از بعضی فقره
آخر اور را از این مجلس و بعد از آن در مقام آن برآمد که از خارج و در داخل کسی امضا نکرده
نماند و باینجا که رحمت که چندی در آن مجلس نماند بعد از و در بیخ و پس از صرف غله
فرمود برین مجلس در بیخ که در آنکه در آن مجلس با یکدیگر ملاخطه کردم دیدم چنان
در کلاهی غوطه ور شده که بهیچ وجه از من خبر نداشت کویا التفات باین عالم نداشت و خودم خودم
از آن احوال مخفی گفتم عرض کردم که در این مجلس کونسلان دولت بنوالت مغرب
فرمود دید مقصود خود و حاصل کردید باز اصلا شعور نداشت بالاخره رو بکن کرد و فرمود در کلاه
من با پشه باقی و من که مدتی سلطنت است و ولایت کثیر المنفعی و هم خیر آن بود و ابد
با و پس از او و اولاد او پس از او که در آنکه در آن مجلس سلطنت کند یا نه چون هرگز
کمان نداشت که خیال او بر این مقام کند عرض نمودم که در اعتقاد آن است که باید که هر وقت
از این ادعا باز در و و تفصیل الله و در میان آن اختیار دولت و من در کف گفت که

رستم بود و هنوز نسیم دلام المرقط و فصل شد و آخر تابستان آئیده قریب بقربان
 که مجدداً بجای بقی خود اقدام میکردم میدانستم که باین کسی بود که توند از عهد قدس
 برآمد در دست ندرشته شد اصرار من بر دست خدای خدمت میقد خود را افتاد و میدانستم که از این پس
 باین خدمت خواهد افتاد که کسی بود که شایسته این کار باشد بدست آورد و چندی از خدمت
 گذشت روزی در خلوت بمن فرمود و فرمود من شما را شغل داده از خدمت دیوای خود برخواهد
 آورد و شما را با نوازه از عهد منی نوازید برآمد تیرسم عاقبت وجود شما را زنی رسید برادر من
 بجای آنجا هم باره از این خدمت بدست آورده است اگر قبول کنید و درم که هر دو حکم نماید
 و دانستم منظور و صحت محض که در آن مرتبت مرافق امتداد داشته باشد مقرر فرمود و او
 بحضور آمد در خدمت من و گفت که شایسته این خدمت بود حاضر نموده و در آن شب خود و حجره
 کردم و در غایت او گوشیدم و فریدم که باین آواز نوازا و نوازا و نوازا و نوازا و نوازا و نوازا
 می گفت هر کاری که در ده من بخدمت قدمی نهد در لای خدمت نهد و ازین که از این
 صبی که بدست او اشتغال داشتم توقع رستگاری و چنان هنگام نداشت چرا که کسرت رستم
 بود و نعمت نداشت و سوختن درم و سوختن درم و سوختن درم و سوختن درم و سوختن درم
 من و هر دو بیغم موجب تنفر طبع غیر اراده کننده در دل گرفت تا آنکه عاقبت او را به نوبت
 آمد و موجب تفرق باین وقت بعد از شرفین شد و موافق باین غرض بود که من
 برین وجهی کرافت زوال دیوان لغوی نموده معزول شد و حال آنکه من باین دیوان
 نداشت در خدمت لازم است که باین خود عرض کنم اولاً باید دانست که مرا و من را
 از آنجا که خواستار او بودم در خلوت خاص او بودم و دانستم که همان روزی که

کنم

نظر بر آن

خصوصیت من گرفته هر چه باین لغات درباره من بدولت بدست برخواست و معنی منی افزوده
 بنیچه روزی با قدری دولت در مجلس دیوان تعرض میکرد و فرمود که هرگاه یکدیگر مانند بزرگ
 من افتاد از دست منی شوم از این نوع لغات مرا رسد و معنی را بدست منم و افراد شایسته
 من کردید و منم از آن اوقات تا جرح عظیم الشان معتبری از دست مکتب فرستاده شد و سرای باریست
 از دست داده با فاسد شجرت یافت و منم بر علل و علل و علل و علل و علل و علل و علل و علل
 و آنچه در من می بود خود گرفته بود و خواست که منم و بزرگ و بزرگ و بزرگ و بزرگ و بزرگ و بزرگ
 من نیز به شخص بزرگال بر سر که با شراکت معالای خود و خدمت خودی تا جرح بدو داده بودم بخاک
 قانون مکتب است معالای که در خدمت منم و بزرگ و بزرگ و بزرگ و بزرگ و بزرگ و بزرگ و بزرگ
 از رویه اهل مکتب است و در میان او و شریک سرایه اهل مکتب است که در سرایه اهل
 مکتب که در کرافت تفصیل این است که در هر جمعی از دیوانا اهل مکتب است و خودخواهی است
 قرض میداد و در قرابت دیوان برال نهادن و باین نمیشد و این بود دولت که در مکتب
 خواه تبرق دیوان تا منم و اولاد بر باید رسیدن و بزرگ و بزرگ و بزرگ و بزرگ و بزرگ و بزرگ
 و بزرگ و بزرگ و بزرگ و بزرگ و بزرگ و بزرگ و بزرگ و بزرگ و بزرگ و بزرگ و بزرگ و بزرگ
 نمایند و در این برات منم و بزرگ و بزرگ و بزرگ و بزرگ و بزرگ و بزرگ و بزرگ و بزرگ
 مکتب خرید و بزرگ و بزرگ و بزرگ و بزرگ و بزرگ و بزرگ و بزرگ و بزرگ و بزرگ و بزرگ
 برت درم در دولت از اطراف بخار و رفت و برگشت نمود از این واقعه بهم رسان مکتب
 افرو و معنای منم و بزرگ و بزرگ و بزرگ و بزرگ و بزرگ و بزرگ و بزرگ و بزرگ و بزرگ
 و در خدمت بزرگ و بزرگ و بزرگ و بزرگ و بزرگ و بزرگ و بزرگ و بزرگ و بزرگ و بزرگ

[illegible]

کدو

که دولت انگلیس مختص بر فردی گند و باینکه از دردی زمین قبل از وقت از خیر در سر ایشان
آگاه بود و مخرج گوید از زمان آشوب و انقلاب فرانس تا این اوقات که مشهوری
و مشهوری است هرگز تا بهر مملکت فرانس بهرقت اقلیم چنین چهره بهرقت ندارد که بگوید از
اطراف عالم خاصه از انگلیس ناشی فرانس جمع آمده و مخالفش منعقد و باینکه از
نوش بلند بخرج نماند میسرید و ازین بد پیرایه چهره ایشان مملکت که در آن زمان قبل
ظهور است باینکه ازین فیه بود و در اهل انگلیس تره و شیر که است و چون دولت انگلیس
تا از زمان از پیشه است در اینجا خود مترا اوضاع و اهل مملکت فرانس را در وجه بنویسند که
اعظم و با طبقات اهل آن مملکت در ایام مشهور است فیه بفرانس آمدند خلاف ازین
و بنی خود است که کردند و گوید و رونق آید و اهل آنجا آرام و متفق و یک دل
بجذین مرتبه خوشتر از خود بودند و فتنه و شک و قوی و وجه فتنه و سایر مزیت را از خود
تر از سابق می بود که در دین مطلقا آن مختص در آن مملکت می نیست بولند از آنکه اهل انگلیس
از خروج فرانس موجب کردند و بداند این که صلاح خود و نقص می دید و خود را با اهل
مملکت معلوم کند که نقص از دولت فرانس از اطلاع اهل مملکت خود و همه که در آنجا
نقص می می دانند و دور را چاکر کنند که هر چه در وجه نامه معدوم شده معمول دارا اجرا
تدبیر دیگر و بار در اینجاست اخبار شکایتی از باینکه در وجه کرد و روزی که مصطفی خانه
در آن دولت منعقد بولند این جمعی فرستاد که دولت فرانس درین دست چهار دست
بجای خود کرده و در آن کشوری زیاده از حد دیده است و از آنکه تدرک دولت
نبرد معلوم است که خواهد غلبه و درش به مملکت انگلیس از آنکه بزرگوار می باشد

و بهیچ باب فعل نمی گشت و بجز در شواخی نام تمام مدارکات میجویند بر این در غایت رحاکم
با طرف محاکمات و سرکار که هر چه کم و کسر است بر سر است از فراری و غایب و متوجه از عید و
بودکات جوانان توانا و قدر گرفته در اصل افواج نمایند و بخوار ای افواج مهندین و توبه
که حکم فرستاد که هر چه در صلب مضبک تیغ دارند از جوانان مکره نظام سخت استیصال کنند
و بجا آن برقرار دارند و بهر توبه و وفور خانه و جیفه نه اعلام کرد که توبه و سر است و دولت
و سر حریف از فراری که اقل سال مهر شد و در بند است و سر حریف و وفور و موقی که هر که
مجمع آیند بقدر کشف و حیث شوهر چه از قرار کسور العمل تا بر است حاضر و آماده سازند و از نایب
و ولایات تخویزی زیاده و بینه بی رخ شک باز یافت نموده و از سر بخوابه و کسب مهندین بقدر
کشف و نظام و توبه که گرفت و در ظرف زمانه قیل و نقیل در اندر کش که کسی ننمود که
بجا رسید که هیچ حکایت از دولت انجلیس در سر و بیل طغره از حکایت نماند لاجرم که از اقل
از پادشاه عزیمت ولایات بود و بیستم و نادر فرمود زیرا که سواصل فرمود و ناطقی حاصل نموده و دولت
انجلیس عزیمت اولاد است بر روی ولایات مذکور بودند و در عرض راه که از شهر که این می گذشت معتمدین
که استقبال نمود و از او و بعد خوراک که در راه او غذا صرف فرمایند باین تنی او را قبول فرمود
و از اتفاق یکم از رفقای مدرسه ناپلین که قبل از این ملا خطه گرفت از او ناپلین منبجی کثیر المنفقه
و مختصر داده از فرط طمع بدخل آن خب اکتفا نموده بیغی خیل از محل و کبریت آورده و باین
پس از اطلاع او در نظر التفت افکند و او باین معتمد مذکور آمده در کتب مایه داشت نه کام
عزیمت ناپلین باین معتمد چون کالسا که او بدعاریت رسید جوانان مذکور بآنکه پیش از وقت معتمد
او وضع از حضور ناپلین نمود که خانه وید دور کالسا که او کثورت حرم ناپلین را گرفت و از

کالیکه پروان آرد و اگر چنانچه عمل از احوال قانون علیکد و کینوع رعایت آداب و احترام خاص
 مولا و پادشاهان و قهر و ستم و ناپاک و بعد از جرایم او بدست نکرده بود از اهل شخصیت او
 بغایت متعجب شد و تصور نمود که او در اجاری آن آداب معلم آنوقت در آن تفرخ ششم بقدر
 و کین چرخ چین داد و خانه در آن زمان نشسته و حرم خود و بصرف غذا و شادمانی بود
 و تعلیم جایزه و متوجه بپای داشت و اگر چه سید مجتهد او داده بود و کون جلوس یافت و از طرف
 ششم و قهر ناپاک بغایت ترم نمود و چندی کشید که از آن دهمه از این عالم در گذشت
 و حقیقت آنست که هر چه بر مرتب افتاد و وقت هم ناپاک می افزود و در میان و در میان
 وقوع احترام زیاد تر داشت و هر یک در میان قدیم بود که در ایام صبی در یک است این بق
 حزان بودند این سبقت اظهار رنج و صطاب و در جمع مضب بدل ال و عفو مال منقو
 و در میان او از خود خور ستم داشت و متوقع نبود که در سبقت حرمت او قولاً و فعلاً
 امری از این صدور یابد غالب از در میان تابو که رسم قدیم نور دست نداشتند
 و در روی مجلس ایام سلف میدیدند و در ماکلت بعد از منصوب نمیشد و در ملاقات اتفاق
 افتد بالجه ناپاک در آن سحر می بخیزد که دریافت توجیه باطل شاه مملکت فرزند نموده و دولت
 انگلیس پادشاه از دزدی بلوکات ولایت پرتغ فرستاد و در آن اوقات دولت
 فرانس و اسپانیول و پرتغال معاهد نموده بودند که بجا که یکدیگر اقدام نمایند و اگر دشمنی هر یک
 موافق افتد نه اعانت کنند و نه اعانت رسانند **فصل نهم در مرتب است تمام ناپاک**
در امور قبول آن در گذشت که در آن ظاهر نقص معصیه خب کونسل اول و اکثر از مردم بخت
 بعد از توفیق بود و باندک اتفاق چنان امور متوجه بخت و منتظم بخت که صلح حل هر قدر

بجای مصطفی خاندان بزرگ است که در وسط آن که محل کرسی نشین اول بختی نماند و امیر طبرستان
 آن فرزند یافت بجز از آنکه حضرت روحیه خدای دولت می نمود و شایق نمودند فرمودی حضرت مرا حفظ
 با نایب است و از کس معلوم ممالک روی زمین و طبع اگر کس در کوشش بخار و در است و چون بود که حضرت
 در این انگلیس بر ولایت فرست و حرکت نماند وی بدولت سپیدول چون بنیاد که هر بختی خط
 حصول نماید باید این معنی بر کس حق شود که در نظر نیست که از خود و طبع خویش بر ممالک و قلمرو
 فرست کند معقول آن است که این مملکت بفرست لطف و لایحه حریت کند و مرای آن نیست
 که بقول است برتری جویم و مملکت گیرم و از آنکه نماند که در هر طرف و جبهه است
 از آن است باز نماند و در آن اوقات که فیصله اعظم بنور الطیالین محاورت نموده بودند
 در افتاد که باید با امیر طبرستان خواهد شد و بنشیند میان پای تخت الطیالین و حضرت از آنایا قریب
 که در ضمیمه آنجا کند و در آن مملکت به تدبیری که غایت جمود بر نیامد و بعد بکوشید و بعد با طری
 منجر خست شصتاری شش که در پنج و قتی از اوقات میفرمود که من نهی و در است لویث
 چهاردهم هم شصت علی بن عباسی نشین کرال بنیم که در نزد آن تاج کسین از تاجک شهر را طایلی گرفت
 و بنشیند و امیر طبرستان آن بود که چنانچه تاج سلطنت فرست خود خدش و در دهم شهر را طایلی
 نیز حضور نمود کند و حسب بر مملکت و ممالک لوای دولتی کرد **فصل در بیان مملکت و زمین**
وزارت حیرتی مورخ گوید روزی امیر جمعی بنیان بر ریخام فرستاد که امیر طبرستان روزی با شایان
 مخصوص خواهد بود و چون در آن اوقات بر رختی محول نمود چندان بدید با امیر طبرستان و شد
 میگردم هنگام عصر روز دوازدهم صبحی صدد فرست که در عمارت میان بنشیند و امیر طبرستان حضور یافت
 هنگام صبح و چون جلوس وی در آمد حال التفات مبذول شد و تحت نردن آمد و در کوف

و بدو رفت فرمود و فرمودی عزیز من بیدین اسب میانی که تو در بخت بنیم و حقیقت است
 و صفی شمار حق است و قدرت قدرت ما در از خط خود هر قدرت اکنون با داری قدرت شمار
 بخوبی خاص اختصار در هم و خود بنشیند و در غایت الطیالین کنیم و مملکت تاج و تخت آن مملکت شوم و
 ولایات جمود بر در که در قریب آن است از شهر دشت اگر که استان بر اصرار می الی بر تبارین
 در ضمیمه آن مملکت کنیم غایت عموم حکام بلاد آن مملکت در یکایک میفرمود و متفق کنیم از آن پس
 در تحت خست با دینای مقتدر در آورم و در هم سوای تخت وی کنیم ما در یکایک با پی روم
 از حقیقت و سبب میگویم که خبر به هم احکام و قدری میل اقدار کند این است و وقوع خواهد
 پیوست و این خیال حال لغایت فام است و بهنگام بنشیند و چون فراموشی و بنشیند بخر
 کت بر روی طایفه که در رایت روزی در کوه فرست با وی راه میفرماید و بگوید گفت ای بوردن
 روزی از یک لایحه مملکت فرست بخار رسم بود اکنون این خیال خام است و بهنگام
 بنشیند آید با جمود فرمودی بوردن من هرگز در امور زمانه حال استعبر نمانم و ملام اندر نیست و قبول
 کنیم اکنون اوضاع الطیالین را بنشیند و بگوید از قوه بغل آورم باید بر در آن مملکت بماند
 فرست غایم و نگاه کنی را قرا را مقبره کنم و از این مهم را بلیت عام لازم بود و سال
 دیگر کسی چه در از در در کار که با آن پذیرد و که زنده باشد چنانچه فرمود اکنون شهر بطلب او در است ولایت
 حیرتی اختصار در هم و در آن که در دشت غائی که در ب مملکت من خطری
 چند در نظر دارم و در آن بود و شما صورت پذیرد و در آن با طایفه عظیم با کلیس زخم دارد
 با تیره از یک قطع علانی کنیم فرمود ممالک فرست با یکایک شود و در آن یکین حسب اقرار کرد
 در هم دی و ولایات بیکدیگر گفت نمند و در ممالک از فرست بجهت این مهم مملکتی نماند است

خوب بود و در وقت ناپلین زودست وی جای گرفتیم و پس که تخریب خانه و بی امانی
 کردم و در روز ناپلین خفته درم موضع کوی چون ایملر طور در میان سلاطین و مملکت آمد
 اقتدار وی زیاده و ولایت روس من رخت م وی و مصلحت خود داشت در مقام
 ضعف قوت وی برآمد و با یکدیگر میهند و دولت من منصوصت خود و دولت فرس
 آشکار کرد و آغاز جنگ نهاد و سایر قزاقان نیز زبان بسکوه کردند و فغان داشتند
 و بیغما فرستادند که قزاقان جمهور ایطالی را موقوف درشتن و قور و مصلحت بکای آن کردند
 نه نزد هر یک گفتند خوب نیافتند و قزاقان داشتند که در ایام مصلحت وی ندادند خود
 متاخر کرده و اکثر این وقت چاره نداشتند این را با طاعت خود می کنند و دولت پرورش و وزیر
 خاطر بر این گشته و با سبب توقف است فرس در خانه و در وی مصلحت ایطالی را نخواستند
 موضع کوی چون ناپلین از ایطالی بفرست سعادت کرد و فرمود که در سبب در عهد بزرگان
 بزرگ و وزیر و بجهت علامت فتح مالتوین بکنند و در جوان بخارال نمی بود و در میان و فرس
 و متوجه بنامند بخارال و در ماه جوان و در دهم مارکشت و روزی چند در یکی توقف
 فرموده و بر روزی معینند بر تالان شد و در فرمود که بجهت در و در یک انگلیس تهدید کنند
 و در بجهت بزرگان که در نید این نوبت دیگر تعیین داشتند که ایملر طور است انگلیس و در
 بهرام انگلیس بر پدر و از آن پس لغت الغده بجا کرد و در موقوف و در نظر داشتند
 بکاک کستار و در نظر داشتند که موضع کوی بپای آنکه در بجهت جمهور اخلاص بلاد
 چند در بجهت تدارک کرده در ۲ ماه سه عیسوی مطابق و در خورشید از بجهت صبر
 نمودم و در ۱۴ ماه جوان مطابق ۱۴ جوزده ماهی ایملر طور بران است و در ۱۲ ماه جوان

مستورین هر طایفه باقی فرس از صبر و عنایت فرس نمود و من بلام خدمت مقرر و خود پر ختم
 و در آن اوقات ایران دولت سپید و پرورش و روس و کستاریه و نکند و در وقت
 و در مکت و کونین و بقیال و کونین رنج در صبر و اقامت داشتند با ایملر در آن اوقات
 چای از پای تخت من با کلیس میرفت در یوه میان جنگ و چای و سایرین جناب ایملر
 کشت و در سلاطین گرفتند و حکم بدخشان بستند و در حاشیای در هم گشتند و در کشتند از
 اتفاق پره از زردی می کنند و در از در وقت کشت و تیارش کرد و نکاش بلاد و کستاریه
 مصلحت چنان دید که در آن پیش که ناپلین در آن صفی قوام کرد و قدرت وی فرای
 با و مصلحت آغاز کند و مانع کستاریه وی شود و دولت انگلیس بدام طالب بکشد و در وقت
 بود و وقت معتمد نه دانی دولت کستاریه و در مکت بکشت نمود و ایملر طور ناپلین که در
 ترک کشتی انگلیس به بجهت از این معنی خوشدست تیرک عنایت مقرر نموده و لای
 جنگ در برافروخت موضع کوی که من تازه بانی دولت من در مقام ایملر اصلاح
 برآمده بودم و گفت بپند دمی کردم که صد و وقت جنگ از ایملر طور ناپلین ظهور یافت
 و نظر ایملر که از اخبار صبح و جنگ در یک تیر و در ولایت بکشد و در ولایت میزند آن
 اوقات بی مملکت نماند بانی مراد و نه دم که از دولت دول روس و انگلیس و در
 و کستاریه انگلیس با هم و حقوق کنم که کدام یک از دول با یکدیگر میهند و در میان مصلحت در کار
 هر یک یم و در آن پس خبر بپرس فرستم اگر چه استعلام تنقیرات از خبریات امور
 و از وی کلیت مهم بدست آید و در آن اوقات مذکور شد که کفر فرس مامور
 از آن سرحد که ریز و با وطن خود روند در صبر و تنی چند از این بدست آوردم و بپرس

فرستادم و این معنی موجب نظام دیکت قریحا کردید و چون جناب امپراطور
امر فرمود که اگر اتفاق تازه افتد بفرض او را نام چندی پس در دوشن مجبور اعلام نامه
که در شهر لرین چاپ کرده بودند در آن افترا که چند امپراطور ستند کرده منتشر نمودند و هر یک
رسید و نیز محقق گشت که جنرال مورد رلا امپراطور روس بجا گیری دولت خود خوانده و هزار
رویه خارج راه بوی داده و سر لاندیدر پذیرفته بجا کت روس رفته و در قیچی چند رخت
وختی روی در آورده و لیکت عمر وی و فائز و در دیکت و زکارش بر آمد مجلا از این
کوته رخار مدام امپراطور که ای سید دم و در اوایل سال سیصدوی ستمانی است
بهیجی نکردند و اما این دولین اکلید روس گفت و شنود مدله در میان است و یک
از این می مکت بر در تفصیل امور مدله اعلام سید من هم بدین موجب شرط آن بود
بحضرت امپراطور فرستادم **اول** آنکه مقصود کلا از حد است آن است که در دست مملکت فرستادن
چندی منبع معمول دارند که هر یک از قرائات از حد و خود بجا و بکنند و بر شکر و شکر خود
نیفراید **رویم** که امپراطور روس سی شش هزار سکه یا بکلید ایلد و بد که اکلید از خود سپاره
تعیین کند و بهر سرحد که خود در آن موقوف است در **رویم** آنکه تا زمانیکه شهر یار سر و سر و در
مملکت و سلطت خود برقرار نمایند و یکای ولایت از دست رفته او یک ولایات شامله
رو از ناپلین نشاند و بوی ننید و بجهت اندوختن اکلید روس با دولت فرانس مدله
نماید و دست از جنگ باز دارند **چهارم** آنکه حمیه لاطه بود دولت اکلید دولت روس
تفویض کند **پنجم** آنکه دولین اکلید روس بیکدیگر متفق شوند که هر از برای اوین بقانون
باقی برقرار ماند **ششم** آنکه اگر دولت روس با دولت بیزانیا بجا که کند اکلید من را از نشو

و بر این امر که مدتی بود که در این مملکت با این دولین اکلید روس ایام می پذیرفت دولت فرانس
در خطر عظیم بود ایچی روس مملکت شاه فرانتان را بجهت فرانس حرکت نمیداد و در آنجا که
ایستخنی موجب اضمحلال امر کار بود و اقدام بجا گفت بیکدیگر در جنرال بر قدرت سپاه لاطه که فرانس
و موجب جنود در فیت نمود که در آن بخت و عدل اتفاق افتد و تیره روز بخت نمود و در آنجا که
در از حالت متفرق و بقیه می مجتمع ساخت که بیهوش غنیمت اطراف تو دارند و نمودند که
مرد که از جنرال دوارق از شهر لرین پس آورده و بجهت که معلوم نیست پیش از دو ماه در
این جا توقف کنم و حال شریفه است که در این شهر اقامت دارم و خبری از فرانس این
روزها رسید است که امپراطور بجهت جنگ هنوز در پاریس حرکت ننموده است که فرانس فرود
از پاریس در دروین جمع آمده و در کار گذاران است و در دست ریه بر لحظه فائق ملاحظه میورد
و عاقبت مار بجهت ناچار گشت و در پاریس بند است خبر خبر رسید که امپراطور بجهت جنگ
که کار از این دست برادر می حرکت اختیار را از فرمود که بجا که بجهت دنیا بجا بخت
ماوند و نام اگر چه از ولایت جسد گشت نام و کار گذاران را که لازم آمد در ب و در آخر این
معمول است اندوخته از کار که پادشاه سویدن همیشه بجهت امپراطور متفق است و در کار
از مملکت سوید و پروس و اکلیدس فراهم آورده و با عین امپراطور اتفاق و بجهت می
اقدام کند تا در این اوقات صلاح دولت سوید تمام که مصلحت دولاب و در و در
و در از حال که در دم و بجا که در پاریس نوم و اکنون یکی بجا در امپراطور ستم با پادشاه سویدن
سو فرام آورده و نالایک بودی حال گشت خبر اینکه حسن محرقا من بوی صحره کرد و پادشاه
پروس چندان در مقام مخالفت فرانس بر نیاید و با او دوست ننمود لاجرم پادشاه سویدن منفرد

در باب دولتی و فرس و من بر خواند و آنچه می گفتی که از دولت فرس و قیام نایه بود مخفی نمود و بیک
 معانی که از دولت من روی داده افش نمود و قبل از آنکه مجلس بپایان رسد ایمل طور فرمود
 که من اینک از پاریس گشت کم و خود را بجای فرس رسانم و دوست من خود را از جنگ و بطلان
 دولت من توهم و در حرارت دولت و ملت فرس باقی الهامیه کو ششم و در چه دولتی
 رو من من با خواهی دولت انکلیس عهده گردید من بخلاف این در حفظ خود و مصالح
 سعی و اهتمام تمام ایمل طور این حرکت از پاریس گشت بشهر تریز بق که از بلاد فرس است
 درآمد و بپرس نیز مقرر نمود و در کتاب فرس را معلوم افتاد که سنجیر مملکت من
 روند از غلبه پس سپاه بهر طرف و در کاه ایمل طور خود و بر پیش من خود در جنگ سخت و خراجی
 که بپایان در آن سفر نمود که کسی بر او کاری کشید و کو خضم ببالای گرفت جیش بپایان
 و سپاه پیران خود و بر تریز در کاه که وعده را کرده از یکدیگر بولان بواسطه بدین
 تاخت و چون می کرد فرس خود و در کاه که اسود و بعد از تاخت را به سختی من نمود و در
 بخال منب و حصول مطلب تحصیل نام قبل تمام هر تنی بود و در سردار در مانع و آتش
 بدل و افاقه گفت جان خود و در کتاب چنین ایمل طور گفت که من چون ایمل طور آن
 احوال از پیش من گذرد فرس و اینک خود و در سفر دینیه پای سخت من منظر و حضور می بینم
 تیارال رب که ایمل طور از روی سرور و شکر و بختی که در احوال این احوال عادت
 بیان می نمودم گشت که اکنون تریز جنگ بشهر الم از حرارت و سبک عا که تصور نمود
 با ایمل خدایانک سپاه را احکام و حکمران که خود و عا الغله محصور و حضور فرس
 دیدم جل جلال نیست و چه جز اعتدال نبود لاجرم سپاه خود و در سفر مذکور که کرده

سپاه حضور

مترصد و در موبک معود کرد و چون فتح شهر مذکور شد دست در جهان شهرت یافت که قبل از
 وقت ایمل طور خدایانک را در تریز ت فرقه با وی هم عهد کردید که هر وقت موبک ایمل طور
 شهر الم معود کند وی بپایان میفرستد و ایمل طور ایمل طور ایمل طور ایمل طور ایمل طور ایمل طور
 است که ایمل طور فرس پس از فتح شهر مذکور از ایمل طور من تمت نمود که خدایانک را در مقام
 اثبات بغیر دنیا و در دنیا که وی و خدایان ایمل طور در دست از قه قه گزینی در دست
 مقرر کرد و چون هنگام جنگ نزدیک شد ایمل طور سرداری می کرد و در فرس که سردار خود
 گرفت و قبل از آنکه با یارهای خود رسد بپایان شک در دست و خصلت است و در هنگام یکدیگر
 عا که روی رسد و در یک جوهر جمع کردید و قوت غیرت و صفت یک فرس و بولان
 آورد که بپایان جنگشان بدستیار کنند اعلام نامه در پاسبان فترت و در آن
 نوشت که ای ولایت جزا و قهار من این نوبت تسلیم است که قوالات فرس و بولان
 کرده جنگ و سبقت کرده اند و شک من بقصر عهده کرده از و در آن در گذشت اند باید
 از دم گزینی تا آنکه دوستی که در مملکت من بماند لاجب است از در دست و دل دشمنان
 آورده و در بر و در خرم و که بپایان کرده بولایت و در پاسبان بپایان آورده از در خرم و در
 در دیدن نوبت هنگام غلبه خضم بخلاف سابق باید در عهده و در دست غیر از بی صلاوت
 و در جهان گیر من در این سفر ایمل طور بپایان تمام کتاب بپایان جنگ همگان و در دست
 چنان در اندیکه شمار امین و نصیری نیست عهده این فرس شمار باید و در کار تمام ضرورت
 بمجلس شارت و ملت و این حرف که در حربه که در بدفع خضم که بهت بلند اکنون انداز
 و در در پیش است باید تحمل صحت و طی فرست کنیم و عا قبی که در مقابل است مرتفع بایم و بصدق

وی برآیم بایمانند در مقام تقویم از بدست آید و هر روزی در گذر نیمایم از غره تا سطح هر روزی
 در آنجی درج کنیم با الجوه روز بدست و چهارم شمس سال است بعدی مطابق اول میزان است و این
 از شهر پارس برآمد و در دویم ماه فخر مطابق دهم میزان در هر حد و یکجانب بخت اولم
 کردند و در چهارم و پانزدهم میزان عا که مندر فرس از رود و جنوب گذشت در فصل ملک
 نرسد و عا که در من و عا که بتافت در شانزدهم میزان مرسل است سر در فرس در وقت
 چنان با عا که رخ آغاز مجادله نهاد و معادل و هزار تن از این را بر کرد امیر فرس بر و اقبال
 چند و یک سکه نمود و در دویم بخت من از پیش بس پانصد فرس پیش شد عا که رخ از پیش
 و جنود فرس از عقب اینان غنیمت میکردند و آنان هر بیت می نمودند و در دهم میزان
 شهر قرز بقی دهم بخت بود و عا که در دهقان این حال مرسل است ششمین چنان بود و صرف
 گشت و معادل شش هزار در عا که رخ که فرس گشت و مرسل نیز شش هزار تن چنان و
 بلوکات آن را استخراج نمود و در بدست و تقویم میزان شهر الم و هجوم عا که رخ که حرکت
 آنی مامور بودند و عا که امیر طوطی در آمد و در آن روز فرس از رود قرار دستور العمل امیر طوطی
 بخارال سید و با ش هزاره چهل سیه لاری دولت است بایر در اطالیای مجادله عا که رخ
 افتاد و در آن غرضت امیر طوطی در شش هزار فرس توقف کرد که ملاحظه است و عا که رخ
 کند و در آن پس چنان عا که تقویم بر آن لشکر یافت که بر داری بیاری که گشت امیر سیر
 فرومند که گشت از رود و جنوب گذشت و عا که رخ که فرس از رود و جنوب گشت
 عا که رخ که عا که از فرس است بر د امیر طوطی که بر نهاده از رود و جنوب
 تم العود نمود و این غنیمت بود و عا که شمس در بر داران عا که گشت و عا که رخ که عا که

بنو چاک

بنو چاک است که هر یک خود و کجس بن شهر الم در گشتند و در قوه بخیر و بری هزار سخط و خلو
 مستوف بود و بخیر آن شهر غنیمت صاحب بنو چون امیر طوطی این جا رسید و عا که رخ که
 قلعه کین از رود و جنوب بخارال عا که رخ که در رود و جنوب که در آن قوه و در بخارال ماک سلا
 و حکمران که با اعلام کند که بخیر و جنوب شهر لوتی عا که رخ که فرس ناید و الله با مالد و در ششم سخط
 اندام قوه و قتل و زینب قلعه کین شود و اگر از بخیر و زیاد به ملت تم کند عا که رخ که و عا که
 ناید بخارال عا که که عا که شمس با عا که رخ که در الم فرمود از اتفاق در آن شب هوا انقلاب یافت
 یافت و در بدست باری که گرفت و سیلان طوفان از کاه آمد و عا که رخ که در آن گشت
 هر روزی بجای شد و هر قدری محطی مدور از دست و آدم و راه که درم از پیش و اولان
 فرس اهدی در راه و طوطی عا که رخ که امیر طوطی عا که رخ که عا که رخ که عا که رخ که عا که رخ که
 آن نیز تا سینه کل گشت و عا که رخ که عا که رخ که عا که رخ که عا که رخ که عا که رخ که
 پاسبان قوه و اعلام کرد و در این ساعتی سر لوتی که در زبان فرس آگاه بود از قوه آمد و ششم
 مبت و بعد بر دهم در این طلعت شب و عا که رخ که عا که رخ که عا که رخ که عا که رخ که
 عا که رخ که عا که رخ که عا که رخ که عا که رخ که عا که رخ که عا که رخ که عا که رخ که
 غایم تحقیقات چند روزی که درم از عا که رخ که عا که رخ که عا که رخ که عا که رخ که
 گفت اینک رسیدیم و در این دلد فرس که درم که عا که رخ که عا که رخ که عا که رخ که
 بخارال عا که ششم که عا که رخ که عا که رخ که عا که رخ که عا که رخ که عا که رخ که
 احوال عا که عا که رخ که عا که رخ که عا که رخ که عا که رخ که عا که رخ که عا که رخ که
 کرد عا که عا که رخ که عا که رخ که عا که رخ که عا که رخ که عا که رخ که عا که رخ که

چون بودم چشم از ادب پوشیده بخت گفتم بهیچاقی که در مقام قبی و صیحه کوی وی نیز
 بخیرت گفتم بهر و طریقه هم زود دست کار شوم ایستاد و روس بهیچ و تم در آید سپاس
 از دراصل و روس از خارج متفق شوند انگاه از دوست آتش افروخته گردد و در میان خون عمر
 فرسیان سوخته آید بخت ناچار شود و بدست می گریست و روس گرفتار آید خیارال سقور کوی
 بوی گفتم از سخنان جان دریت میشود که احتمال وضع مملکت من بهیچ و تم در آید
 و پس از اعلام شنیدن نتوانید بر سر بندرت شجر اقبال سست شوند در شجر که و پیش
 قراول شکر وی از رواصل و دکان در گذشت اکنون اثری از شکر وی و کاکشت
 خیارال کت غیر نموده گفتم بر علم حال است که شکر وی و کاکشت بشهر و چهر رسید و بخت
 نیت و جان دردم که بر ماند کوی دکان خور سال را نه و بمن نیرنگ و قون خواند انگاه
 لغتی قاتل کرده گفتم اگر نایست روز و روس بهیچ و تم نرسد شجر سست گفتم و پس از آن نزد
 دولت خود و شکر و نموده نمودم که بوی و تم بعضی اعلام از بیم قلع و معرکه بدست دشمن را دای خیارال
 سقور کوی عرض کردم ای خیارال شما یقین در آید که شکر وی و کاکشت شجر و چهر و سست
 متحرک است در در صورت بهتر آن است که زیاده از چهر و دولت خود سست گفتم و بعضی و کاکشت
 شود و بیم از سخن ایملر طور که در نمایند و باریه خیارال کت گفتم بجز دولت که است کند
 و عاقبت در نزد دولت خود متضر شوم گفتم اگر در شکر و کاکشت شجر و دولت کند
 در صورتیکه بکشد از شکر و کاکشت بیدق و عتاب بکوی خود و در مقابل دیوار قلع و معرکه کرد و در شکر
 بر دزدت و خیارال بر صورت فتح شجر و چهر و کاکشت نمود و از قلع و معرکه در روس بدست رسید
 سست و از این را معطل نمود و بعد متعفی شود بهتر آن است که همان بجز در گفتنی گفت مرا از قلع و معرکه

را
 راوی

شکر و روس و وصول آمد و دیدی نیت و در بیم شجر و در نیت لازم است گفتم جان پندار که بجز
 دیگر باید در نیت که ایملر طور که در نمایند و باریه خیارال کت گفتم بجز دولت که است کند
 ان و بعضی و عتاب بکوی خود و در مقابل دیوار قلع و معرکه کرد و در شکر
 گشت رفته رفته روز و بطالت و نیت که باریه خیارال کت گفتم بجز دولت که است کند
 شجر اجازت نیت مامورم که پس از خلاف تنی ایملر طور از شجر و در نیت که باریه خیارال کت
 بوی محول است القام که که کاخ و اقدام کند خیارال سقور کوی خیارال کت از روی قلع و معرکه
 و در نیت خود که نیت تنی مراب ایملر طور عرض کن اگر مقبول نیست انگاه بهیچ و تم اقدام
 محکم از قلع و معرکه بباردم و کیفیت گفتم و شکر و کاکشت بجز دولت که است کند
 که اگر باریه خیارال کت در نیت که باریه خیارال کت در نیت که باریه خیارال کت
 در اعلام کن که نیت روز و دولت مجری است که سوار العمل سست قلع و معرکه کرد و سست
 بمن داد که از نیت و معرکه از نیت که باریه خیارال کت در نیت که باریه خیارال کت
 مکت در دم سروران من و بعضی و عتاب بکوی خود و در مقابل دیوار قلع و معرکه کرد و در شکر
 تنی مراب ایملر طور که در نمایند و باریه خیارال کت گفتم بجز دولت که است کند
 عوایض است امید و دردم که ان نیز مقبول افتد باطلد مکت زده و بدو و بدو است نیت
 نمودم چون پیش قراولان فرسیدم چشم وی سست و بجز دولت که است کند
 چشم مکت زده و بجز دولت که است کند و معلوم افتد که قلع و معرکه کرد و در شکر
 بقرب شجر و در نیت که باریه خیارال کت در نیت که باریه خیارال کت
 بقرب شجر انگاه نیت و جان دردم که از نیت که باریه خیارال کت در نیت که باریه خیارال کت

قهاری این عظیم را از بدو خوشنویس فرستادیم باید که هر روز زبان بستاند و فروری
 ده کند که در نظر داشته باشیم که در قیاس از قوتها ما را که در دستهای ما را بوی خوشنویس
 سهولت در دل این قوتها باید در بدو بزرگوار باشد و فرستادیم که فرستادیم و قوتش است ای
 صلاحت حق شمس من پاس حقوق شما موجب این فرستادیم که در قیاس از قوتها و جهت ما هم
 شکست نیست و در قیاس از قوتها شکست نیست اما از قیاس من با شکست چشم علم حاصل است
 که برین قوتها اکتفا ننموده و در قیاس از قوتها شکست نیست اما از قیاس من با شکست چشم علم حاصل است
 آورده مانند عکاس و در قیاس از قوتها شکست نیست اما از قیاس من با شکست چشم علم حاصل است
 فرستادیم و در این قوتها و قوتها شکست نیست اما از قیاس من با شکست چشم علم حاصل است
 عالم معلوم و برین قوتها شکست نیست اما از قیاس من با شکست چشم علم حاصل است
 روی بزرگوار باشد که شکست نیست اما از قیاس من با شکست چشم علم حاصل است
 در قیاس از قوتها شکست نیست اما از قیاس من با شکست چشم علم حاصل است
 در قیاس از قوتها شکست نیست اما از قیاس من با شکست چشم علم حاصل است
 غنی است و در قیاس از قوتها شکست نیست اما از قیاس من با شکست چشم علم حاصل است
 که نام صلاحت فرستادیم که شکست نیست اما از قیاس من با شکست چشم علم حاصل است
 این اعلام نامه عرق صیت عکس فرستادیم که شکست نیست اما از قیاس من با شکست چشم علم حاصل است
 رسید مانند حیوانات و شکست نیست اما از قیاس من با شکست چشم علم حاصل است
 آدم خورد و در قیاس از قوتها شکست نیست اما از قیاس من با شکست چشم علم حاصل است
 فوجین و در قیاس از قوتها شکست نیست اما از قیاس من با شکست چشم علم حاصل است

شمس سبزه که فرستادیم که شکست نیست اما از قیاس من با شکست چشم علم حاصل است
 نموده و در قیاس از قوتها شکست نیست اما از قیاس من با شکست چشم علم حاصل است
 نامی زنده که در قیاس از قوتها شکست نیست اما از قیاس من با شکست چشم علم حاصل است
 چون در قیاس از قوتها شکست نیست اما از قیاس من با شکست چشم علم حاصل است
 آنکه در قیاس از قوتها شکست نیست اما از قیاس من با شکست چشم علم حاصل است
 هرگز در قیاس از قوتها شکست نیست اما از قیاس من با شکست چشم علم حاصل است
 شهر دینی که در قیاس از قوتها شکست نیست اما از قیاس من با شکست چشم علم حاصل است
 و چنان پای تخت عظیم که در قیاس از قوتها شکست نیست اما از قیاس من با شکست چشم علم حاصل است
 من و در قیاس از قوتها شکست نیست اما از قیاس من با شکست چشم علم حاصل است
 رود و در قیاس از قوتها شکست نیست اما از قیاس من با شکست چشم علم حاصل است
 من و در قیاس از قوتها شکست نیست اما از قیاس من با شکست چشم علم حاصل است
 بخفته ای که در قیاس از قوتها شکست نیست اما از قیاس من با شکست چشم علم حاصل است
 ناکاه و در قیاس از قوتها شکست نیست اما از قیاس من با شکست چشم علم حاصل است
 چنان مفهوم شد که در قیاس از قوتها شکست نیست اما از قیاس من با شکست چشم علم حاصل است
 این و در قیاس از قوتها شکست نیست اما از قیاس من با شکست چشم علم حاصل است
 غرق و در قیاس از قوتها شکست نیست اما از قیاس من با شکست چشم علم حاصل است
 بل و در قیاس از قوتها شکست نیست اما از قیاس من با شکست چشم علم حاصل است
 کردند و در قیاس از قوتها شکست نیست اما از قیاس من با شکست چشم علم حاصل است

کفیم چون باده مضربان من در طوطی توقف کنیم و این را کیفیت شوق و معطل داریم زیرا که صاحب
 منصبی که در این بود روی خود را بر یک نشاند و با افواج خود سواران باین بغل زد و
 و بنزد آمدند بالجهل تحت من و مرثی نمودند و چند تن از صاحب منصبان بغل زدیم سردار
 و صاحب منصبان من سوگرم سخن کردند و گفتیم از قرار که باقیه اسم نهایی صاحب است امید
 داریم که قبل از آنکه اقدام بحکایت شود و خودمان را که از این منافع که در آید می صحبت بهمانه
 بست یک رود در آن است که در غم میماند بضرورت روی باین باب رهنورد و از
 سمت باین تقاضا کرد و صحبت امتداد یافت صاحب منصب فرس میوه و کسب و العمل الحال
 افواج با قدم زد و در مرغ بغل زد و نمایان رسانید افواج من که در دست با بر سر
 شکیست بود چون سر را در و صاحب منصب با خود درین فرس با ملاحظه نمودند و گفتند
 که در فرس من و مرثی نمودند افواج خود سوگردشت به باین باب رسید و در آنسو
 از این میان گرفتیم و جمیع کسب از اندام من سوگرم و در سوگرم کردیم
 مرثی لاس کوید و حتی که بر بار و صاحب منصب از فرس باین گفتیم حال آگاهم و دست و کوفت
 فرس بیدار در دانه نماند و در آنکه از چهره آن پرید و دیگر قادر با یادداشت
 نمودند و من و کوی که باینکه مرثی لاس خود باین کیفیت من و شرح من و از غایت
 میخیزد و کیفیت باینکه سردار کم خجرت من از بر سر حکایت من آگاه است چنان که
 وی سوگرم را که گفتی ایستاده قالب تهی نموده است و من و مرثی لاس مرثی
 مرثی در آن غرضات نمایان نمود و در غایت هم من و از اندام حرت کرد که عا که
 فرس و در اصل باین تخت من میگرشت و هم غرضت سخن باین تخت بعد از آن منقوش

بجویم

بود و من باین سخن عا که روس سوگرم شد و باینکه بر سر است و ابو که جمیع ملک زنده چهل سخن نمود
 و در سخن اعانت کنند و این که افواج مرثی لاس و مرثی مرثی باین سخن در سخن کرد و
 ایملر طوطی فرمود که تا می عا که فرس از بر سر عا که فرس و مرثی در آید در اطراف
 نیز در آن مجتمع شوند و در سخن مرثی و در آن سوگرم نمود و در آنکه باینکه ملک زاده
 چهل را در می دانه باینکه بولایت منقری رود که روس سوگرم است و رس نمود و عا که
 فرس باینکه روس اقدام کند مرثی لاس و مرثی مرثی را پیش قراول عا که من و مرثی نمود
 و در آن اوقات ایملر طوطی باینکه در نظر ریحان نماید که وی طلب مرثی است
 و نیز در اول فرس فرس که احضار وی در آن مقام بر صلح و صلح بود و عا که فرس نمود
 و در آن اوقات ایملر طوطی در روس فرستاد و در راه خرم باین ایملر طوطی
 بخت که بخت کمالیست و بخت باینکه نهاد که بختی بختی و در آن اوقات در فرس
 ماه و میراث ایملر طوطی بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت
 و از و در وی بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت
 طوطی بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت
 و در آن اوقات ایملر طوطی بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت
 بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت
 ایملر طوطی در روس و در آن اوقات بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت
 بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت
 بولایت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت

این روزی به خبر خود نگاه خود را که طایفه صبح آن گشت از نبطی ایشان باین زمین آمدند
 و طایفه در آن روز که روی شهر نهند بجز این بود که از روزی که فراموش است و جمع آوردی
 کند و بخت من رود و ما خود احوال خصم کند مرش فرزند جدیدی بفتح کده لشکر خود را
 آورد و بعضی دشمن تاخت و خود ابعاضی رسانید که اوضاع نکست و در حال این بود
 و انحصار ما خطه نو و امیر طبرستان و اکاهی و در فصل **آنکه در آن روز که از نبطی این زمین آمدند**
من نزد امیر طبرستان و اوقات **امیر طبرستان** که در آن روز که از نبطی این زمین آمدند
 از جانب امیر طبرستان به خبر طایفه آمدند و خبر امیر طبرستان و در آن وقت که من در آن
 که من ای امیر طبرستان این است که حضرت اوقات دوستی کند و امیر طبرستان قبول نمود و در چنین
 شد که در آن فرستاد که خبر از قرب است و بگوید که اوقات در آن روز که از نبطی این زمین آمدند
 روز چهارم دی سیم طایفه از اوقس که از دولت است و یکت جری حضرت امیر طبرستان
 بکمان معتمد و در میان اتفاق افتاد که امیر طبرستان بگوید که از نبطی این زمین آمدند
 گو که امیر طبرستان هر یک است و امیر طبرستان از آن است و بگوید که از نبطی این زمین آمدند
 و این است که بقیان که در امیر طبرستان بعضی اوقات از نبطی این زمین آمدند
 کرد و بگوید که در آن روز که از نبطی این زمین آمدند و بگوید که از نبطی این زمین آمدند
 در آن روز که از نبطی این زمین آمدند و بگوید که از نبطی این زمین آمدند
 چنانچه چنان که از نبطی این زمین آمدند و بگوید که از نبطی این زمین آمدند
 و طایفه در آن روز که از نبطی این زمین آمدند و بگوید که از نبطی این زمین آمدند
 در این روز که از نبطی این زمین آمدند و بگوید که از نبطی این زمین آمدند

ملا و در کتاب وی بودیم و در آن فرستاد که از نبطی این زمین آمدند
 مان بود که در آن روز که از نبطی این زمین آمدند و بگوید که از نبطی این زمین آمدند
 و بگوید که از نبطی این زمین آمدند و بگوید که از نبطی این زمین آمدند
 رفقه دست یکدیگر کرد و رفقه دست یکدیگر کرد و رفقه دست یکدیگر کرد
 در سالان در کتاب امیر طبرستان و چون نزدیک آتش رسید یکبار از نبطی این زمین آمدند
 و مرش رسید و امیر طبرستان ماند و یکبار از نبطی این زمین آمدند و بگوید که از نبطی این زمین آمدند
 و در آن وقت که از نبطی این زمین آمدند و بگوید که از نبطی این زمین آمدند
 نشنید و گفتن و در آن وقت که از نبطی این زمین آمدند و بگوید که از نبطی این زمین آمدند
 آغوش گرفتند و در آن وقت که از نبطی این زمین آمدند و بگوید که از نبطی این زمین آمدند
 می نمودند و در آن وقت که از نبطی این زمین آمدند و بگوید که از نبطی این زمین آمدند
 مرطوب باشد و در آن وقت که از نبطی این زمین آمدند و بگوید که از نبطی این زمین آمدند
 من با شما عهدی کنم که دیگر بخت اقامت ندارم و عهد خود کنم با شما چون امیر طبرستان بگوید که از نبطی این زمین آمدند
 در آن روز که از نبطی این زمین آمدند و بگوید که از نبطی این زمین آمدند
 که در آن وقت که از نبطی این زمین آمدند و بگوید که از نبطی این زمین آمدند
 من و شما که در آن وقت که از نبطی این زمین آمدند و بگوید که از نبطی این زمین آمدند
 که اگر باران روم که در آن وقت که از نبطی این زمین آمدند و بگوید که از نبطی این زمین آمدند
 فرزند خود را در آن وقت که از نبطی این زمین آمدند و بگوید که از نبطی این زمین آمدند
 من و شما که در آن وقت که از نبطی این زمین آمدند و بگوید که از نبطی این زمین آمدند

در ۲۰ بهمن سال ۱۰۴۰ هجری قمری سلطان محمد بن ناصر بن طغرل بن قلیشای خان
 و هم ماه قمری سال ۱۰۴۰ هجری قمری در ۲۰ بهمن سال ۱۰۴۰ هجری قمری در ۲۰ بهمن سال ۱۰۴۰ هجری قمری
 کوه در ۱۳ ماه قمری که ۲۰ بهمن سال ۱۰۴۰ هجری قمری در ۲۰ بهمن سال ۱۰۴۰ هجری قمری
 واقع گردید و فتح نماینده ای عا که فرانس حاصل آمد و درین خبر روزی یک حکمت در ۲۰ بهمن سال
 در جمیع مذکور خشنود و لاکن بر عکس شجرت دادند و در روز بعد از آن احکام و فتح نماینده ای
 رسید و لاکن من نمیدانم عیش کنم یا غم کنم در آن اوقات امیر بزرگ که یک روز از راه
 کان برسد و در دگر دید که در جنگ نایب و زخم در روز بعد از آن زخم و قات
 ۲۰ سال است **فصل حکمت پادشاه و پادشاه** بخارال پیکو که قبل از حرکت از راه
 سول و شوش روانه شد که یک روز در دغان می نشست کلاه حرف بلبل و خوب تیری که در پی
 که از راه لاری روزی نهم و پهلوی دشمن بود که بریم و دشمن سوخت که غم در غفلت و غلط
 خود بر کردیم و مجموع خبر پرت امیر بزرگ که باطل و باطل نیم شرح این مجل است که امیر بزرگ
 تیزی کرده بود که در دغان بهین به قبال با باید و شک جلد کانه بر جانشین شک فرانس
 تعجب کند که این و با را است و فرشته شده الوقت لبک است و بعد از وقت از
 آنکه از نیم عا که جوق جوق بخواند است جا فرام آوریم حمله بر ما آورد و ما را غفلت و غلب
 سازد چون بهین امیر در محضر پادشاه سابق در فرانس بود و در محضر پادشاه از آن وقت از روز سیه
 کرد و سران فرانس از پرت پرت خشنود و آگاهی دست و شک یا است که چه قدر است
 و در هر یک برای هر جوق شک یقین کرده بودیم تخمین در این باب شک است که پرت
 ما را غفلت است و با خط جمع بود که همان طور که غفلت کرده پس روی را خنجر خنجر

و چه پادشاه غافل از پرت شک امیر پادشاه بود که امیر پادشاه را که کشته
 که چه قدر کرده است برای اینکه بهین خطی او را وقت دهد و او را درت خاطر جمع سازد
 که از آن سوه که کلاه کرده شک فرانس بودند و خوردند همان سخت از زمین و در دغان
 علوم پادشاه و چند فرج و یک که بهین کار آنها شد تعین کرد که اطراف سوه و تار و دغان بهین
 لاخط کنند و در وضع عرض سوه از کوه و جنگل و مرتع و مرتع سهل ملک و صوب المعین و دغان
 و باق و دوست آنها کلاه در هر یک هر یک یک فرسخ شد و شش نفر امیر بزرگ از آن
 فخر خود داشت تعین نمود که از پرت او امیر پادشاه کاه شد و در همان مکان که در نظر
 گرفته و ما را در روز کارش پروان خرابه و در دغان از آنکه مجموع خبر پرت امیر پادشاه
 این بود که او بدام آورد و نکند و از جنگل تو در چمن پروان کرد چنانچه در همان وقت
 که شک امیر پادشاه طرف شهر کورق و میخوب بود و ولایت حکمت است و در کشته جان بود
 یکدیگر که گذر در شک امیر بزرگ در دغان ممکن نمی شد و در اوضاع ما و دستخداست
 بهم رساند و الوقت که امیر بزرگ بهین بخیر و در جنگ است و مشغول رفتن و حجت و امیر
 طویر که از شهر شد که یک روز ولایت نشست رسید و در میان چمن فرسخ بر پهلوی
 و بر عقب آن مکان بود که امیر بزرگ قصد کرده بود که شک فرانس از آنکه سر پروان خواهد
 آورد و در روز هم ماه جون جوق سیم سپاه منصوره امیر فرمود که در دغان لشکر نادر بزرگ
 سپاه امیر بزرگ با نهایت قاضی کردم و قرار گیرند و از آنکه در روز سوه بهین حکمت مانده
 بود امیر بزرگ خبر از هیچ جا داشت و سمت چپ او پادشاه خرابه که بضرر شمشیر
 شک فرانس حکمت کرد و از پرت خواهد شد و اتصال او بر دغانه الپ شکل بود و غنی تر است

بدون نمی طره برودند مذکور آمد پسند فی الحقیقه بطریق خیال آنک در کمال غفلت اطراف
خود و از هر طرف بریزد یافت و از میر مذکور پیش مرتبه غفلت خیال مذکور میگردید و کیفیت چو
این مرتبه غافل شد پسند خود را نمی گرفت و آمد و بجز از آنکه حضرت امیر بطور در کمال پیش
قراول و بچشم روزه کرد که کمال را رویان برستند و در و در کفرش با مکان خبر رسانند و
آنکه پیش قراولان مذکور آمد و در مذکور رسید صوای وسیع را نمی از کفرش باقیه
خبر با میر مذکور رسانید و در این کیفیت نیز اکاهی و بصیرت برای او حاصل گشت و در دست
که بچه بلا مقبله است چنان است که کس امیر بطور منور بدانی نرسید معارف این احوال
گشت مثل غلبه بکوش و رسید و برین خبر و حجت اثر او در نازل انداخت و از اعتدای
که بساتی خود در دست فرو افتاد همان محبت از کفری بر حجت کرده خود حکم داد که خیال میر
خیال را جبهه نوزده و دو با حجت را بود و جمعی باور نداشت و کفریست نید و حکم افزوده که در منزل
رایز کرده و محبت نوزده و دو و لکن بعضی از اجزای شش برده و کلمه کرده و برخی محبت
کار برده و بمقام محبت نرسید و از میر مذکور و کفریست حرکات و سکوت و قرارش کفریست امیر
که تازه و جدید بود و ملاحظه که خود و کفریست محبت که نداشت چه طرح و تدبیر و وقایع آن بلای
ناکجهان بکار برده و در آن همه قطع منزل و طی مراحل حضرت امیر بطور مضطرب است
مطلق توانست در پناه ناید که نظایر این چه چیز است تا آنکه عیال کفریست قلع و مرقع
گرفتند و از آن از میر مذکور از نظایر محبت امیر بطور اکا گشت بغیر دفع آن افتاد و کفر
پشت نید و تا کید کرد که در حجت کشید و خیال را جبهه نوزده و دو و کید کفریست
که در قاع کفریست و در از کفریست که ناپدید می غفلت کند با وجود این احوال از راههای کفریست

[illegible]

مرئ بر ذرات الطاهره شست و سبیل مرئ در دست می توانست بنوعی از من اجل ایملوری
 مرئ در دست و اعتبار او بود نظر از فزون از حد سخت و الحی مرئ مذکور طبع سخت بود چنان
 خوب سخت که بخارال بر چه که از بخار الهی رسید که بر دوش بود و از دزد و دزدان و دزدان
 ابو کجیح بنوعی متولد است که در فعل مکرر است از این و تحت فرس و پادشاه پروش با الفوج خاصه
 قراول کا پنهان بود به جمع می کرد همه بای مردانه بر دزد و لاکن ثبات قدم شک فرس و
 نکردند در آن هنگام که آتش کلله توب و تفکات مانند برق بر زمین صغوف شک فرس
 میرخت از اطمینان قبیح از حد و آتشی فرس مثل اینکه با هم قطران خود را می پاشد
 مشغول بر نوعی بود و در مقام نوعی ایملوری هم نهاده بود و دلالت مذکور چون ثبات
 قدم و دلالت که فتنه را ملاحظه نمود و بر فتنی خود تظلم کرده پیش افتاد و فریاد برآورد که
 ای بخاران و بهادران و از اول سپه همراه ایملوری بخور و آن شود بهین طریق جمعی یوازگان
 خود حرکت داد و خود را به خطمی از سر بی افت زدند و دزدان پیش برداشتند
 بعد از آن از آن دلالت این عمل کلات بظهور رسید بر عوفه که باو سخت شد چون
 نابینا بعد از آنکه هر تندی که ترغی برای او داشت و منصب بر سید کف من طاعت بیستم
 بلکه برای حفظ ناموس سلطنت این تکلیف را قبول میکنم آن دلالت هم بعد از اعطای
 منصب بمن کف من برای منصب این خدمت بود و مردم بلکه برای حفظ ناموس سلطنت بانجام
 این خدمت قیام نمودم خدایا بی سیکوید که در این سخت که در اول شهر او رسید اتفاق افتاد
 سخت فتنه رخسار بر دوش روی دلد و باله نام روی بهر نیت نهادند و در عصر همان روز
 حضرت ایملوری بن و خوارال بر دوش او فرمود که تعاقب کسیر نیت خیمه دشمن روانه

در بعضی افروخته فلان که از شک پروش بودند رسیدیم و در اصل آنها شد و در شهر دیگر رسیدیم و آنجا را
 مستغرق شدیم و شک بنوعی در پیش روی شجرها و مکان داده چند فوج سواره بر سر شجره افرو
 روزه بنوعی خود را و مکان که فتنه بزرگ نمیدادند که بنوعی قبل از جانب پادشاه پروش
 ایملوری و در پاریس بود در آن دیدن ما آمد و شدت خوف داشت او را فطرحی داده و جمع بود
 و حرم و منسوب و متعلق امیر مذکور در آن بودند خدمت حرم او رسید و ما را بسیار احترام کرد و مطلق
 خوف داشت مرئ در آن در آن منزل گرفت و در آنجا روانه شد و بهر نیت فتنه و بهر طریقی
 رسید که در آن بنوعی تفصیل عرض کردم بعد از شنیدن بسیار شغوف شد و از ما نماند متعلق
 و منسوب امیر مذکور در آن قلعه فتنه حرم او و منظر مقدم او بودند زیاد بهر نیت فتنه و بهر طریقی
 تا نصف شب مشغول احوال پرسی بودند تا آنجا که عراض منصف از عرق دویم می کرد فرس
 که در زیر هم مرئ دلالت بود رسید و بهر طریقی که از آنجا است و تفصیل خواهم فرمود مرئ دلالت
 بکف عظیمی کرده و در مقام بدی گرفتار آمد و بهر نیت پادشاه پروش و امیر بزرگ هر دو
 سخت و اقدام کرده بودند و شک پروش زیاد است مده که کرده و بسیار از آن مقتول
 گفت و امیر مذکور از هم همگه برداشت و شک پروش تمیز و ویران شد به احتمال قضا
 کشته اند خلاصه در آن دو سخت بر شک پروش با تمام شکست و واقع شد طالب مصالحه
 و منکر که در دزد برای اینکه باقی می کرد پروش را به سلامت بگذرانند قبل از آنکه درین فتنه مشغول
 که تا که واقع فتنه و سفر از طرفین آمد و شد نمودند مرئ سالت سوه که از شک پروش بر سر
 کرده بود عیون از شک پروش که در زیر هم خوارال کلکرت بود و فرستاد که از آنجا بگریزند
 مرئ سالت بسیار از آنها پیغام فرستاد که تعیین حاصل است که امر آن که باین زودی منعقد شد

که نمونده بودید من بخت را طر انداخت بر دستم و شهرت دروغ قریب خورده ام
 این دفعه باین حرفها را خواندم که درشت که قدم بردارید با بر منوع که حکم حرب بوقت تمام نمائید
 و مانند دستاق بخت منتظر باشید اگر حکم از امیر طر رسید شمار را روزی خوانم که قبول رسد
 روزی شود پس لا بد بود اول خورشید اندک درختی نماید و شک نخورد از آن در طریقت
 و بعد دوقه خود دید لایستیکم کردید و با بر جویهای شکریو نامهم قدر کردند که چند کردند
 فرار در صحت خود فروزد و قیامت الامر را بر و استیضه باد شاه پروتا از وقوع خیانت حادث
 بر شک شد فوراً با بر طر نوشت و تکلیف معلوم کرد و امیر طر در جواب فرمود که اینگونه معلوم
 هرگاه قبل از بخت و شکت چنین نمائید شد بود جواب میدادم لکن الان هر چه بخت
 افتاد مکتب فرزند و نفع ائله آن کسور است قبول خوانم کرد و زیاده بگوشت خود هم داد و
 خیال در افاق سو خود هم نزد شما فرستاد حال کار حسب از آن دارم که بد آن کار را
 ساخته شود بعد از آن رو بخیال در افاق فرموده که حال روزی شود و در هر جا بر خمداران
 شکری ای احوال اینها ملاحظه کن و از طرف من یک بیک کنی و باز دید کرده از
 زبان من است و بهر حال دیر است و مجموع خبر را اله و حسب حضرت و افراشت که ابو بکر جمعی او
 بگو که این دفعه ختمی کرده که ابداً با حق خدمت نماید و در دهم من خواهد بود و باین فرمائش
 زبانه گفته نموده در این باب و خط نوشت چون تمام اجناد آن احکام سو دندند و باری
 که بهر رنید بعد از آن امیر طر میخواست خود در شهر دیگر قرار داد و بحکم امیر بزدلیک منتهی
 محبت با و در همان این احوال می که شکت خورده بر و شکر اختیار را طر از خوشی نموده با
 می که شکت بند شهر برق زعفران بر کنی در شهر خاک کشیده شود و بر من شد است که ابو بکر جمعی

کرد

خود را بدوخته بر او خدمت و چون در بخت او رسید بر کن شده بود و جز است خدمت نمائید کند
 بنابر این چون کمال شهرت بدید رسید با نیزه پیش میبرد و شکست شک بر دشمن واقع شد و
 گذارش بود با بر طر نوشت و چنین اتفاق افتاد که کایت نام در شل را در است و فتنه در شل
 بر نودت با شکت زنه فاکر رسید و روز دهم امیر طر را ملاحظه میدان بخت فتنه و شهنواز
 کشید و از آن صراحت نظر آمد و بعضی از صلاحت فرزند در میان کشیده بود و فتنه که امیر طر نزد یک
 آنها میرفت در این بر کلام نشان فوج سی و تم سو ملاحظه نمود فرمود که این فوج را به
 تمام شد چرا که اکثر آنها در الطایر و صحرای شده بودند **فصل ششم در ذکر بخت و در شهر خیال**
سیدی بخارال بدید میگوید فتنه که بر نیر رسیدیم خبر دادیم که شک در دشمن و وجوه معلوم
 بعد از شهر دیر بر و ن آمده اند و بزرگترین جوتهما در دیر حکم خود باد شاه و امیر بزدلیک بود و
 روی که در شهر مأمور برق میرو و در سو نموده بودند و وجوه دوایم شک که در در حکم ما نژاده
 چنانچه بود و به شهر سو پیش کشیده و قی در بخت به در آن شک را به بندهای شهر نشاندند
 صفوف شک در دشمن پیدا کردید و دیدند که در پیش روی آنها مشغول گرفتن جا و مکان میشد
 هنوز آفتاب بجل غروب نرسیده بود که خبر با بر طر رسید و خود تنها بجان ندید آمده
 تا او منزل کل طر بخیر دشمن رفته مکان آنها و مکان شک نخورد ملاحظه نمود از ریب
 فرور آمد با بهر بزدلیک پیش رفت دشمن از این معنی خبر در شکت خدیر بخت برای
 او انداختند و با بیک بعد از سختی از جایهای ندید و رجعت کرده متب و وجوه مع انچه
 حکم داد که رجعت حاضر شوند و سوزنهای شکریو هر جا که مصیحت دید و بولعین کرد و خوشی از
 آنها نمود که شک بر شک با ابو بکر جمعی خود بکانهای ندید و روند و آنها و الق و لعین کرد که آفتاب

توفیق

عزوب نموده و تا رویه در محوطه حرکت نکند بعد از آن که بر روی قوس و قال مدام
روان شده و اگر در حالت شوق و شهن وضع حرکت بود و بعد از آنکه با جمیع برادر
تا در یکجا تمام نمود و در مکان معین در جهت خود را که قبل از آنکه برادران را می
که برادران را می بیند که به دست یافت که آنچه را که خط کشیده اند را با جمیع توپها و عوارض را از یک کدشته
از میان بعد از آن که بطریق در احوال نماید و میگوید که هر یک که توپها و عوارض را
آذوقه سواران است که با جمعی مثل لاش در تار و تار و در یک کدشته که در راه فرض کرده
در داخل کرده اند که با یک میل توپها و عوارض را از هر دو طرف یکدیگر که پیش رفتن و برگشتن
برای آنها ممکن نیست و صد عوارض در دست هر یک که میماند و همین توپها در پیش حرکت بود که
بعد از توپها و عوارض را می بیند سواران است که یکدیگر و عوارض را میماند و نورانی بر او است و
این اوضاع و احوال است که تا آنکه در تار و تار و در یک کدشته که در راه فرض کرده
میزد و عدم حضور او نیز در مکان تعجب او را فرود و بعضی از یک وقت در دست و دست
آنکه گفت تا به شغل کار است و وضعت صاحب منصبان توپها و عوارض را که گرفت و
بگذاردن توپها و عوارض را مشغول شد حکم را در فائز و روشن کردند و جمیع توپها و عوارض را
حاضر نموده و یکسایه های سنگ تراشیده و کوه گانه را در میان آنها تقسیم کرده و تراشیده و بهلولی
مشغول شد و انفعیل هم را که خوب با توپها و فائز و سواران خود گرفته مکان آنها و روشن
کرد و بعد از آنکه یکدیگر را به راهها و کدشته و در یک کدشته که توپها و عوارض را اول سواران
گذشت بعد از آنکه فائز جمع کرد و یکدستی آنها خواهند گذشت و حرکت کرد و یکدیگر مردم
دید که با یکدیگر فائز و در دست گرفته و روشنی برای آنها انداخته است از سرش که در وقت بزرگ

بزرگتر است و نیزند که از تعریف آن تا جرم مطلق حرکت نمی فهمند و خواهان نصف است و از
اول تا آخر کنند و بعد از آنکه دستور العمل که لازم بود با آنها داده و بمنزل حرکت کرد و قبل از
از سر به است احکام چند صادر و در ترحات کرد و این مقدمه در شب ۱۲ ماه افریور که او از خزان
بود و مانند حرکت از طرف اندک به تیره و تار بود و بعضی عیث قوت نجات بود و چنان نزدیک
یکدیگر میزدند و بعد از آنکه سواران میزدند و متصل شدند و در هر گاه آن شب به تیره که گذشت
و از قوس توپها را دشمن میزدند و هر یک که توپها و عوارض را میزدند و یک کدشته او را می بیند
بنمود و لاش را قبل از این آمد و نمود که همان تیره که به تیره که در حرکت بود و دست از دست
گذشت و بر روشنی مبدل شد و یکدیگر را با یکدیگر و جمیع توپها و عوارض را که حرکت میزدند و لاش
همو بعد از تیره بود که به تیره که میزدند و از آن حرکت که جانب بین دشمن بود که شخص کرده بودیم
از آنجا که میزدند و به تیره که میزدند و یکدیگر را با یکدیگر و جمیع توپها و عوارض را که حرکت میزدند و لاش
یکدیگر را با یکدیگر و جمیع توپها و عوارض را که حرکت میزدند و لاش از قوس توپها و عوارض را که حرکت میزدند و لاش
یکدیگر را با یکدیگر و جمیع توپها و عوارض را که حرکت میزدند و لاش از قوس توپها و عوارض را که حرکت میزدند و لاش
قرار دادیم که بر روشنی چنان است و نمود که حرکت میزدند و لاش از قوس توپها و عوارض را که حرکت میزدند و لاش
و در برابر آنها حرکت نموده و عیث توپها و عوارض را که حرکت میزدند و لاش از قوس توپها و عوارض را که حرکت میزدند و لاش
بعزم آنها تغییر مکان کرده و در قوس توپها و عوارض را که حرکت میزدند و لاش از قوس توپها و عوارض را که حرکت میزدند و لاش
به تیره که میزدند و لاش از قوس توپها و عوارض را که حرکت میزدند و لاش از قوس توپها و عوارض را که حرکت میزدند و لاش
و بخیر فوج را که از افرای مخفی پاره با یکدیگر و سواران میزدند و لاش از قوس توپها و عوارض را که حرکت میزدند و لاش
مطلقا به حال آلات حرب پرداخته بودند و از یکدیگر و روشن شد و در این وقت حکم میماند

از بوه غیرت کشته شد را با بری و شیر از دست دادن ترجیح داده و تنها با آن سید
 نفیضت کرد و زخم زاید بر دست دیده که زاید به تاب در در عارض اند که در دست و شمشیر
 شود و یا در سر کرد و شمشیر خود بر شکم خود زد و جان بجان آفرین داد و از این حرکت پرش برید
 ملک بر پیش عارض شد معارف این احوال بر پیش بزم کرم کرده شهر را از گرفت و در هر طر
 ناپلین خود را در شهر زد و گشت و پیکار با خود بنای توقف در آن گذشت از اموال و غیره
 در عرض سه هفته چهار بار با خود نفیضت کرد و از نوشت و در مقدم کرد دید که پادشاه طبرق
 مجموع توکل و قوف و غیره و شمشیر و شمشیر که در شهر مقدور بود قیادت همه بوسیست حال
 روان کرده است و هر چه از قوف و سایر با بخت کشته بر پیش است کلا در شهر تو میرق گذشت
 اند و معلوم کردند که اصل مجمع و مکان کشته بر پیش که پادشاه با سپاه لار و عظم باشد
 در آن می شود در شهر قرار داده اند حضرت امیر طر بعد از آگاهی یقین کرد که این اوضاع
 که حال بجهت کشته بر پیش روی داده بمانت دولت اف و در نظام المله خواهد فرستاد
 بنابرین ناپلین کشته بری با او و در پیش و در پیش و در پیش و در پیش و در پیش و در پیش
 که شهر تو میرق روانه شوند و خود را تعجل اندی زنند و خود با در پیش و در پیش و در پیش و در پیش
 کرده بهر آنکه بهر آنکه چون این اخبار بگوش پادشاه بر پیش و در پیش و در پیش و در پیش
 اوضاع کشته بری خود و تغییر داده و کشته بر تو میرق فرستاده بمانت و در پیش و در پیش
 سو با بجهت نزد کشته بر پیش و در پیش و در پیش و در پیش و در پیش و در پیش و در پیش
 و شازاده بنابر آنست هزار کشته بر پیش و در پیش و در پیش و در پیش و در پیش و در پیش
 گذشت امیر طر قبل از رسیدن کشته بر پیش و در پیش و در پیش و در پیش و در پیش و در پیش

در آن

کشته بر تو میرق که در آن از قوف و سایر با بخت کشته بر پیش و در پیش و در پیش و در پیش
 خود پیش و در پیش و در پیش و در پیش و در پیش و در پیش و در پیش و در پیش و در پیش
 در ۱۳ ماه افور که عبارت از ۱۲ هزار نفر است که بهر احوال شهر تو میرق روانه شد قبل از آنکه
 امیر طر از شهر در حرکت نماید و عرض افاد که پیش لانت از کشته بر تو میرق روانه شد و در آن
 لوف زرا منظم کرد و در پیش و در پیش و در پیش و در پیش و در پیش و در پیش و در پیش
 خورست است امیر طر بعد از آگاهی در طلوع صبح همان روز احکام بر پیش و در پیش و در پیش
 که است او بهر جمعی شازاده بنابر آنکه نزد کشته بر پیش و در پیش و در پیش و در پیش و در پیش
 وصول حکم بطرف خضم روان شد و در پیش و در پیش و در پیش و در پیش و در پیش و در پیش
 راه چهره شهر تو میرق بود و در کشته بر تو میرق در کشته بر تو میرق که بود و در کشته بر
 بقیدیت و غیره از آنرا و از آنرا و از آنرا و از آنرا و از آنرا و از آنرا و از آنرا و از آنرا
 طرف آمد و در پیش و در پیش و در پیش و در پیش و در پیش و در پیش و در پیش و در پیش
 در است و شمشیر لانت و در پیش و در پیش و در پیش و در پیش و در پیش و در پیش و در پیش
 و از اول شب تا طلوع صبح حرکت کرده و حال آنکه هیچکدام یکدیگر یونین و غیره و غیره و غیره
 چیزی ظاهر نبود و طلوع صبح معلوم شد جنگ عظیمی فیمابین آنها داده عاقبت لار بر کشته بر
 دشمن شده شهر تو میرق و در پیش و در پیش و در پیش و در پیش و در پیش و در پیش و در پیش
 مجبور و در خضم و منظم و شهر تو میرق و در پیش و در پیش و در پیش و در پیش و در پیش
 و جبال هول زن را گرفت و در پیش و در پیش و در پیش و در پیش و در پیش و در پیش و در پیش
 در هر حالت مجبور و لکن چون بگوکات و نوری بر پیش و در پیش و در پیش و در پیش و در پیش

با او یکی است و چون فتره در گنابیش روی سگر روس و کبر و در مثل حالت و
 بخارال نسبه و در مثل اجزای همان مکان که قبل از وقت گرفته توقف نموده مضبوط نگه داری
 گشت و در مثل داد و در مثل لاف و در مثل بهر قدر ممکن خود را در روز و فتره تا روز بعد
 گشتند از اتفاقا قاتل بر مثل این سر در روس با چهل هزار گشت در رخصت کوکبت توقف
 داشت و در رخصت کوکبت در عرض سوره روز فتره تا روز و فتره است که بعد از آن روز گشت
 و یک روز از ده گان روس که شایسته فیس نام داشت به بیت هزار و یکصد و در گنابیش
 حاکم گشت نمود و در مثل اجزای حرکت شایسته مذکور آگاهی بهر بند در هر یک از سگر روس
 گرفته و حقیقت اجزای آن شد که در هر جای بنی با و رسد با و حقیقت گشت شایسته مذکور
 که اوضاع خضم و ملاحظه کرد و معلوم نمود که در مقابل خضم طاعت نمی تواند داشت و از آنجا
 بست نشین و فتره است که هرگاه تورا در پیش روی سگر روس است و در مثل داد و در
 بگر در مثل حالت بهر بند در حرکت شایسته مذکور آگاهی که گشت و الفدا و هم با یک رخصت کوکبت
 و یک روز عقب در روان شد و در عرض سوره با و رسد و خضم رسید حاکم آغاز کرد
 و چنان حرکت برداشت که در گنابیش بود و روز فتره تا روز بعد هم بگر در رخصت کوکبت
 بهر رخصت کوکبت در رخصت کوکبت در رخصت کوکبت در رخصت کوکبت در رخصت کوکبت
 و منتظر بود که آنها برسند و آمدن آنها طول کشید و از آنجا که ممکن نشد بلکه صلاح
 ندانست که آن چهار رخصت کوکبت در رخصت کوکبت در رخصت کوکبت در رخصت کوکبت
 نموده منتظر آن چهار رخصت کوکبت در رخصت کوکبت در رخصت کوکبت در رخصت کوکبت
 فتره در رخصت کوکبت در رخصت کوکبت در رخصت کوکبت در رخصت کوکبت در رخصت کوکبت

متجاوز از سگر روس گشت شد و فتره فتره فتره فتره فتره فتره فتره فتره فتره فتره فتره
 با یکدیگر مثل متعلق زن صورت حال پوست که در دید که هرگاه یکدیگر رخصت کوکبت در رخصت کوکبت
 و منتظر خواهد بود نصف شب و عجله توپ و بیاری از بار و بنه و فتره تا روز و فتره تا روز و فتره
 و سگر روس با و رسد و در رخصت کوکبت در رخصت کوکبت در رخصت کوکبت در رخصت کوکبت
 روس در رخصت کوکبت در رخصت کوکبت در رخصت کوکبت در رخصت کوکبت در رخصت کوکبت
 سر با و رسد و در رخصت کوکبت در رخصت کوکبت در رخصت کوکبت در رخصت کوکبت
 پر تاب و در رخصت کوکبت در رخصت کوکبت در رخصت کوکبت در رخصت کوکبت
 در هر یک از سگر روس که شایسته فیس نام داشت به بیت هزار و یکصد و در گنابیش
 طور روس که در رخصت کوکبت در رخصت کوکبت در رخصت کوکبت در رخصت کوکبت
 از هر یک از سگر روس که شایسته فیس نام داشت به بیت هزار و یکصد و در گنابیش
 با یکدیگر در رخصت کوکبت در رخصت کوکبت در رخصت کوکبت در رخصت کوکبت
 مجبور شد که در رخصت کوکبت در رخصت کوکبت در رخصت کوکبت در رخصت کوکبت
 فرستد و در رخصت کوکبت در رخصت کوکبت در رخصت کوکبت در رخصت کوکبت
 آنجا که بودند و در رخصت کوکبت در رخصت کوکبت در رخصت کوکبت در رخصت کوکبت
 که از رخصت کوکبت در رخصت کوکبت در رخصت کوکبت در رخصت کوکبت
 بگر در رخصت کوکبت در رخصت کوکبت در رخصت کوکبت در رخصت کوکبت
 بر سگر روس که شایسته فیس نام داشت به بیت هزار و یکصد و در گنابیش
 ترافند و در رخصت کوکبت در رخصت کوکبت در رخصت کوکبت در رخصت کوکبت

شهر و درین بخارال دوراق از نزد پادشاه پروش معاودت و مکرر ایل طبری بیعت و در
 عرض ملک کانکه او افتاده و سخنان سابق بی او گشت به یوینوخ کویدر کاغذ که از مکرر معهود
 بمن میرسد منی بر شکایت صوبت عرض به و کثرت یاران و برف و شدت جل و سرا و
 از برای جنود عرض به بصورت متکاثره بود و در آن روز با ستر زن و زیر دول خارج
 و چون که از آن فرموده که شاید صحت در میان آید و نه شسته بود که در عرض به کالکه او بکل
 فروخته و از روی صحت معطل برای برای او رود و ده بود و یک از ستر زن از فرس تحقیق نموده
 بود که این شخص فر کیت در جوارب او گفته بودند که وزیر دول خارجیت در مقام تعجب
 سر و حرکت نموده گفت چرا چنین اوضاع و مدارک با خود برداشته به چنین ولایت
 که برای مانند دوزخ است آمده خلاصه ایل طبر در ابتدا را چه چیزی که ششم جدی باشد
 تشریف فرمای شهر و در آن که در الملک لیه بود که دید و قبل از دور و بعضی رسید بود که جنود
 معهود از دست ستر و برف و صوبت کار باین لب سخت گردید ایل طبر در مقام
 تسلیم باین فرمود که اکنون که بمقابل خصم رسید و بنکام مردی و غیرت و مردان است
 افواج من کی دست از مردی و نام برداشته به بنای و شکست تن در دهند پس خطاب
 بجنرال سپاه فرمود که باین روز از جوارب غفلت بیدار و در سخت جنگاوش اعلام
 نامه به پیغمبر فرمان داد که افواج جنود معهود از جانب ما اعلام بیا که از آن زمان
 که انهدت نشان در صحرای کوه بلند به یک رویه صف محاربه کرد است و لوی
 جلال فرار شدند و بنای سخت میمون بر خصم غلبه گشت به آنرا در هنوزم فتنه و صبحی
 و سر و کفایت نموده در من و رسیده حوب باین بکلیه ملک آوردید اکنون بکدام راست

در روز پنجشنبه بخارال دوراق از نزد پادشاه پروش معاودت و مکرر ایل طبری بیعت و در
 عرض ملک کانکه او افتاده و سخنان سابق بی او گشت به یوینوخ کویدر کاغذ که از مکرر معهود
 بمن میرسد منی بر شکایت صوبت عرض به و کثرت یاران و برف و شدت جل و سرا و
 از برای جنود عرض به بصورت متکاثره بود و در آن روز با ستر زن و زیر دول خارج
 و چون که از آن فرموده که شاید صحت در میان آید و نه شسته بود که در عرض به کالکه او بکل
 فروخته و از روی صحت معطل برای برای او رود و ده بود و یک از ستر زن از فرس تحقیق نموده
 بود که این شخص فر کیت در جوارب او گفته بودند که وزیر دول خارجیت در مقام تعجب
 سر و حرکت نموده گفت چرا چنین اوضاع و مدارک با خود برداشته به چنین ولایت
 که برای مانند دوزخ است آمده خلاصه ایل طبر در ابتدا را چه چیزی که ششم جدی باشد
 تشریف فرمای شهر و در آن که در الملک لیه بود که دید و قبل از دور و بعضی رسید بود که جنود
 معهود از دست ستر و برف و صوبت کار باین لب سخت گردید ایل طبر در مقام
 تسلیم باین فرمود که اکنون که بمقابل خصم رسید و بنکام مردی و غیرت و مردان است
 افواج من کی دست از مردی و نام برداشته به بنای و شکست تن در دهند پس خطاب
 بجنرال سپاه فرمود که باین روز از جوارب غفلت بیدار و در سخت جنگاوش اعلام
 نامه به پیغمبر فرمان داد که افواج جنود معهود از جانب ما اعلام بیا که از آن زمان
 که انهدت نشان در صحرای کوه بلند به یک رویه صف محاربه کرد است و لوی
 جلال فرار شدند و بنای سخت میمون بر خصم غلبه گشت به آنرا در هنوزم فتنه و صبحی
 و سر و کفایت نموده در من و رسیده حوب باین بکلیه ملک آوردید اکنون بکدام راست

با یکدیگر می‌رفتند و جلالت و شرف و بزرگواری از موده ایم خدای رب میگوید که ای پسر طوطی
 در نزد خود و من می‌نمودم بعد از آنکه فرمود که بخوان و من تمام می‌خواندم بود اهل قبل
 ای پسر طوطی الفی طوطی است که در نزد من بودم از ضایعین او شوق شد فرمود و شوق من
 انچه نمودند و فقرت من فرموده در خاطر افراد که تا شوق نمودن این سو بر شوق زور د
 چنانکه آنکه از افراد خود محقق مانده بودند حسرت می‌خوردند که چرا محقق مانده اند می‌نمودند که بخور
 بار و طبع سازند و آنکه ما را هم کتاب بودند و حسرت خوشتر را فرمود و شوق زور د
 در این آن بعد از آنکه مستحق بودیم و پیش برانند خدای رب میگوید که قبل از این پادشاه پیش و در ولایت
 در سلسله روسی از درگاه سرون کرده و از دور حضرت ای پسر طوطی بر و از شوق زور د
 جان بود و چنان میل داشت که این شخص موجب شوق این خواهر بود و اوست که فرس بود
 حدیث و حرمت راه اندر ده دال که مملکت می‌بود مطبوع داشتند و از شوق در مقام
 مزاج با یکدیگر می‌گفتند که ای پسر طوطی که در این چند حرف است که هر وقت مطالبه آن در
 از این بیایم می‌گویند و وجود دارد می‌گویم آب می‌گویند می‌رویم می‌آوریم روزی ای پسر طوطی از و
 شهر رفت که از ولایت ای پسر طوطی می‌فرمود و کجای عظیم از خود فرست گذشت که بایستی
 و در سلسله خواره از دقت سبزه بود و چون گوشت طوطی ای پسر طوطی می‌فرمود که از افراد فوج
 از روی مطایبه بر پان بر فریاد بر آورده که یعنی خانی و دستگیر کن ای پسر طوطی بهمان زبان
 فرمود خدای رب آن حال است از وضع آن سوال و طرز آن عجب مجموع فوج مذکور در خنده شد
 و از آن پس که مطلبی عرض نمودن می‌در که از لشکر این فرس تمام از فرس می‌فرستاد و له
 و از این بازی تا توضیح آورد و اینم و تغییر دهند برده در برابر او می‌نهند و بر کفن اند که تهاون

در نزد شاهی مذکور و از بلند ذاک که برده و بر کبرید و زور و در سلسله عجب و در این مملکت
 با نیت شاهی بر دایم **فصل ششم در بیان از خراج مملکت و در بیان و سایر که در شوق** می‌فرمود
 در فصل قبل ذکر یافت که حضرت ای پسر طوطی در ابتدا می‌فرمود می‌فرمودی مطابق حدیث
 عجمی و از ولایت و از سا کردید و سابق بر آن در ایام توقف شهر باین مصاحبه و اهل
 سقان فرمود ولایت مذکور مملکت جدیدی برقرار داده و ولایت ملاحظه رود این سو
 بر آن ضم نموده پادشاهی در کجای تفرمود و در سلسله و در سلسله و در سلسله و در سلسله
 مشهور بودند از ضمن بهمان قرار بر آن در اندک پادشاه سقان بیت هر روز از محل و سلسله
 ای پسر طوطی فرستاد که در نظر شاهزاده کان ولایت جرمین که بعد از قدیم متعارف بود
 بغایت غریب و مستبعد می‌نمود که کجای بر این سلسله و کجای رعیت خود شمار دچایر بر
 از این آنکه حضرت که تا با اتفاق برزگان سقان بنا بطل حایت حضرت ای پسر طوطی
 آوردند و حضرت ای پسر طوطی بسبب زمام حکمرانی آن مملکت سلسله سقان نداده
 بود از اینکه و از مذکور یک سکن و در تیره بر تاهی برزگان و شاهزاده کان جرمین بر
 بود و رعایت جانب او در لازم می‌شدند و در لغت این امر نمود و موضع گوید از آنوقت
 که پادشاه و در دور سا کردید تا آنوقت که بنای اقدام بجای بر روی فرمود همه اوقات
 ای پسر طوطی بودند که در مملکت این پادشاهی برقرار فرماید و مملکت مذکور را به سلسله
 قدیم و از دایمی تقی خود قرار دهم ای پادشاه وقت سو تقاضی آن نمید کرد چه در شهر مذکور
 مشغول عیش و ملاطفت صفوف نظام بود که جلالت جود فرس سلسله اهل ولایت بنماید
 و لکن با دیدن حقیق پان در از آن نهایت عالم سلسله می‌فرمود و می‌فرمود و می‌فرمود و می‌فرمود

و در آن وقت که کوشش از یکین ربع سکون می خیزد و در شهر و در سانه تنه اوقات سحر و
 نظم لشکر و تسخیر مرز و کوشش می خیزد و کجای معین را مورد یوزد فرس می گویند سعادت
 کلب طح و در یکی جمع امور و فرس و صورت ایام میل و دو جو هات دیوانه هر ولایت
 داخل میگردد و در دستگاه هر سبب در کات و یکایج خود میجوید و در وقت در اوقات
 معینه در دولتی یافت و ماورم توقف در شهر و در سانه تنه اوقات و در این غیر از وزیر
 حکمت و وزیر دول خارج هر هفته از پارس میرسد و وزیر حکمت و غیره از پارس پارس
 فرموده بود و وزیر دول خارج بود و یک چنان فرموده بود در آن اوقات ایام طوری است
 چهل هزار که جمع آوری نموده در ولایت و در حقیقت وقت بود که آیات فتح از
 شکر در آیات هر یک ظاهر گردد و طح نماید که اراده آمد و در ششم حضرت امیر طوری
 در او فرموده چندی از در آن حضرت که در حکام با طراف وجودت فرستاد که در اوایل
 ماه فروری که دهم دولت در مقام شروع بمقتبله و مقابله جنود روسیه نماید و در آن
 هم در حکام طلوع صبح خود روست میگردان و با حقن گرفتند و در آن شب که در فوریت و
 سرافقت غیر نمونه که زعفران بود که روس بزم شهنشاه تا آنوقت طی مراد بود
 چنانچه در کردین افواج فراوان ایام طوری مستحضر است بمقابلت کوشش روس
 در دسته انقدرا این عوکر کم نموده اند که افواج حکم کلا مطیع است به تصدیق صوف
 بدل بدو افتد و در آن روز که در پارس روی داد که کسی ندیده و نشنیده بود افواج مرسل شد
 در سیر خود فرس بود هرگاه مرسل بود با چهار فوج چایه و دو فوج سواره و توپهای اویز
 جمعی خود در حکام کیر و در میرسد در آن معرکه پیشه نمود و روس یکبار منتهزم و اگر کند

باز

میگوید و از قضا این ناموافق در موضع مناسب نرسید و رسید و عدم اطلاع بر حکم نابین بود
 و نابین بود و قرار بر آن بود که در مجاری امور و صور و کینه بروقی منظور و در وی نمودی غالب حرم
 بر دیگری و در او آوری و در یکی نیز نرسد و در امور و انواع علامت فرمود که چنین بود اما لغ
 از چند بریدن آمد و الا بخارال است پالت قبل از ورود و در مجر نموده بود و بخارال نیز بود
 نیز از کار تقبل رسید بود خلاصه جنگ بدو سخت ترین محاربت بود و طرفین مردانه اقدام
 ثابت است و از نو و در بالا خود فرس غالب آمد که در وقت روز و در نهایت نهاد و
 هنگام ظلمت شب بر سر کان تیرق رفتند از نو و در نهایت قتل کشتن فرس در آن شب
 با نو سانه در میدان کار باندند و مرسل شد همان شب بوقی رسید که در عرض بود
 لشکر منتهزم دوس بود در حال فرار دیده بود بعد از این جنگ که شهور بود
 طرفین در آن کس خود با هم قبول و چندی در طرفین مطلق حرکتی واقع نگردید و در نهایت
 ایام طوری حکم تکلیف صلح میفرمود و در آن قبول نموده و ایام طوری بیدار آن
 بود که موکب خود از آن مقام حرکت داده به تهاق کس روست به روان کرد
 و در حال این حال ایامی او که در سلاسل بود دولت روس را در مخالفت دولت روس بر
 انصاف و دولت روس از آن طرف بنای محاربت روس نهاد و همچنین شکست
 ظاهر کار روس و در ایام طوری روس اصلاح حدود و غیره مملکت خود تحلیف نموده که بخیر اند
 به خط سرحل خود مملکت خود ماوراء و در حقیقت نیز مقوی کار نابین کرد و بعد
 آن بخارال فارغان و در سیرت دولت ایران ماوراء فرموده و در این محاربت مانند
 سیرت عارضی و اتفاق نموده که نابین را در امتدادی طلوع خیر لاقبال انور و در این

که خیال بود که تسلطی در ممالک شرقی بهر بند بولایت شرقی مانند ایران که متعلق بدولت انگلیس است
 زحمتی کاری بقبلت دولت مذکورند و خطره در روانه کردن بخارال در آن بود
 که با سکو تمام او را روانه نموده شد و چهار فوج سرباز دوده هزار بقصد لغت و بجا آورده توپ
 مصوب اولی در بار بادشاه ایران ناید و احکام با تمام آن مقرر و کستهای آن در دست
 که شایسته ایران هستند از آن فریاد آورده حمله و حرم بولایت سمت شرقی روی
 کردند و بر حدود ممالک مذکور حکم بجای آوردند و تحت فرمانند و کار اقل قوه و جنود خود را نزد
 در آن اوقات کثرت مشغول و وقوع حوادث فتنه مانع از آنجا می مطلوب قتل
 مقصود در آن اوقات بخارال مذکور را با معدودی از مهندسين و سرکرده کان روانه
 در بارش نشانی ایران نمود و بخارال مذکور که دار و مدار ایران بشاید بسیاری از سرکرده کان
 انگلیس در آنجا دید و بقیه سبب نبود که درجه پنجم با ایران آمد و منظور از توقف آن در
 آن دولت جهت جلا نمودن کوی در آن اوقات احکام متواتر و دیب سربازان تمام درگاه
 و ملبوس و غیره تبیین تمام و اتفاقا در روی صف فرجام در صبرق بمن میر رسیدند از آنکه سربازان
 در داکات مذکور در صبرق و لو یک ویرمین صورت امکان نمی یافت و با وجود حکم بایدون
 که مقرر فرموده بود از متو انگلیس ممالک محرومه و در اندک صلاح با تاجری ابواب محاطه باز
 و جمع بایستی بوزار امور و حرم و غیره موقوفات از انگلیس آورد و موقوفات امپراطور
 کلا بقیه مناسب تمام و جنود و فرس و از صدمات سردی هوای زمستان ممالک روس شخص
 ساختم و در آن اوقات متعلقه من زیاد بود و بهی با تمام مدیریت سپاهی پردازم و مقید
 دول افتاد بود که برانی افعال امور دولت بدست غیر و سیاست عجیب در آمد و بدین ترتیب

و برای گرفتن آنرا برای فرام آورد که خبر رسید که بخارال دوم با سبب اولیای دولت
 انگلیس بر داری خود بودین امور و قریب در بندر طرابلس خواهند آمد و در این طور
 بهیچ وجه از این بخارال خطره کرده و سربازان در حدود ممالک روس با خبر خود کشتن می داشت
 و سرداران او در ممالک پرورش منول تخریب و غلبه بر خصم مذکور بودند و چون کوی که چون
 منظور خطرات امپراطور آن بود که از حالات کشتن و مملکت کبری و مهارت زمستان
 کوشش جمیع کین اروپا برسد از شدت حرمی من نوشت و بودند و حکم شد بود که مصلحت او را در
 اطراف متشرع و من حسب الفرم و در آن زمان فتنه کشتن و با طرف مملکت
 فرستاد و در آن اوقات بخارال پ در کلاب امپراطور بولایت رشکیت مامور
 و این ولایت از مملکات پادشاهت و محتوی بر چهار رت خوش طرح و منا خراب
 که کلا هفت مرتبه است و بدین ملاقات دوستی که در آن ایام در مملکت لر در شهر
 بدست فیه بن امپراطور انگلیس و امپراطور ناپلین و پادشاه پروش اتفاق افتاد لازم است
 شاه را به خود امپراطور انگلیس که بخارال سوزش نشسته است بر شش بیان می آورد که در آن
 پس که قوت نجات بدین و صولت آن خوب افتاد خوب دشمنان گردید و سرداران خود
 ظهور نمودن بر طرف روی توجه نمودند از آن نصرت بر دزدی حواله نمود که است
 دشمنان قوی و امپراطور روس و پادشاه پروش از در استقامت در اندک طالع صبح آمدند
 و بنای ملاقات دوستانه در میان نهادند و ناپلین از آنجا که در سر کار و عمل سربازی نگل
 و درین کلامی و مائات مشهور معروف اتفاق بود از فرموده تا در وسط روغن در روی
 آب ایوان و قله سقف بنهاند و در آنجا بنیت که از این فرستادند و در

مقابل یکدیگر ترتیب دارند که هر یک یک صوت است که در وقت مذکور و نوعی آرایش در ترتیب
کرده اند که چنانچه در میان زوادی در پاریس صوت امکان نمی خیزد و فرموده در بالای سقف
آن حرات دو کلمه سه مرتبه دارند که در یک رایت حقیقت است فرنی و کوی که لای فک
فرمای روس پس بدین حرات از چوب در وسط حقیقی رود و بدین نوع که آن در وسط یک
پایان و دیگری به بیست و هفت شکست که تمام ملاقات آن در پاریس در آن است
و دیگری در آن است بزور قوت نشسته اجبارت نمیدر میرسد و ملاقات آن در پاریس
از طرفین بلب رود و نه کمتر و در یک وقت در زورق نشسته در پاریس در آن است از زورق
نکون و در میان زبردست بعد از یک پرتو و قراول فاصله مرقب گذرانند و او بودند
بعد از آن در پاریس در آن است و در اجبارت رسید و در کنارین نشسته و در دور آن
تا بعد از چوب و چون در پاریس در آن است در میان زبردست نمیدانند که از هر طرفی میشت نمود
و چون در آن است و به نهایت شوق و شغف است یکدیگر را گرفته در حرات وارد گشتند
و زمانه تمامی خلوت نمودند و پس از آن کمال است بر خورست بطریق مروت مصحح نموند
هر یک یک بوی که به صورت نمودند و در دیگر در پاریس در آن است فرمود که شکر تندرست که از
ولایات معتبر و پادشاه است و نموده در پاریس در آن است و به قوت قراول خود شرف
و فاضل گزین گشت و در زور و در پاریس در آن است و در پاریس در آن است و در پاریس در آن است
نشان بکشد و نظم مختصه در رود و نمودند و قراول در پاریس در آن است از آب
رودخانه تا منزل در پاریس در آن است و از آن تا محل نزول در پاریس در آن است در وسط و
و کوههای شکر و صف است و صف و سلام کردند و در پاریس در آن است و در پاریس در آن است

همان

همان چنانکه در خواب رود و نه رفته و چون در پاریس در آن است در زورق و بی شکست نهاد
درست است یکدیگر را در ده کلمه و پ سلام نمودند و شغف و پاریس در آن است برای بزم مروت
درست و چون در اوایل کل را در او است در پاریس در آن است و پاریس در آن است که علامت طول فقر و خود
رضعت و بخت و در پاریس در آن است فرستادند و در پاریس در آن است هم خوابگاهی گشتند و
علامت است از جهت بود در خبر و پاریس در آن است و در پاریس در آن است فرمود و خوابگاه
در زورق و در پاریس در آن است و در پاریس در آن است و در پاریس در آن است و در پاریس در آن است
مقبول و آمد و از آن ملاقات و مراد است و در پاریس در آن است و در پاریس در آن است
چنین در داتی ندید و از پاریس در آن است و در پاریس در آن است و در پاریس در آن است و در پاریس در آن است
حقوق و فرقه فرقه از فقر و شکر و طاعت نموده به شای آن شکوه و شکر
می آید و منوع گوید و در زورق و در پاریس در آن است و در پاریس در آن است و در پاریس در آن است
و کثرت اول که در پاریس در آن است و ملاقات و اتفاق افتاد و هنوز محبت نشسته بود که پادشاه
پرویش و در کثرت بنیان این مقام آنکه در آن وقت که آن در پاریس در آن است و در پاریس در آن است
است و قرار یافت و پادشاه با حرم خود مانند در پاریس در آن است و در پاریس در آن است و در پاریس در آن است
و حق شن اوضاع خود در آنکه در پاریس در آن است و در پاریس در آن است و در پاریس در آن است
حرات نمیدانند که در آن وقت که در پاریس در آن است و در پاریس در آن است و در پاریس در آن است
نمیدانند که در پاریس در آن است و ملاقات در پاریس در آن است و در پاریس در آن است و در پاریس در آن است
و این چند صلاح دفع خصومت فرمود و از کلمه و چون جلال و مال معین نیست و در قیام
و نصرت و عتق از یکدیگر و قیام و عتق از یکدیگر و قیام و عتق از یکدیگر و قیام و عتق از یکدیگر

وزیر دولت انگلیس مستر لالند ایچی روس شرفتم را بطور نمود که انسانی دولت انگلیس را بمعنی محول
 خاطر افتاده و له شروط بر آن دست که کارکنان حضرت امپراطور الکسندر پنجم و درین
 که در خفی و آشکارا بر آن امپراطور بنایند منعقد است تا آنکه استخارج و برای کسختن انسانی
 دولت انگلیس انقدر در آن دولت بمعنی نیست و ضمیمه پذیرفت که در حدود و شروط معهوده ای
 که مقتضی اضطرار و ضرورت دولت انگلیس شد نیست و مگر که این اظهار نمود که امپراطور
 هم قبل از این به دولت گیتی در مقام این بود که در سطح معهوده فاین دولت انگلیس در نفس
 نبود اکنون اگر او نیز در این باب با امپراطور روس معاهدات و بالاتفاق مقصدی این امر
 شوند هر آنکه بطریق صواب و قرب خواهد بود و قوت بر قوه و ایچی دولت روس
 انقدر از انسانی دولت خود در شت و جاکل از چندین گونه مکالمات و محاربات که چنانچه
 امپراطور الکسندر و امپراطور بنایند واقع شد و بهشت در باب معاهد روی داد و بالاتفاق
 قواعد الفت و در درون نمود و در کار و طریق رسد کام یافته در تمام ماه جولای سال
 عربی مطابق ابتدای سرطان سال هجری معهوده نجات از طرفین نگارش پذیرفته
 هر یک بدست خط هجری در آن نوشتند و یکدیگر سپرده بودند و نهایت دوستی و مودت
 یکدیگر و در اوج نموده مفاقت کردند **فصل نهم در وقایع مهمه شهرت که در شهر التام**
اینم فیه موضح گوید پس از اتفاق و حقوق و تمام امور معهوده فاین دولت روس درین
 خبر در شهر التام که محل نگاه نظر بوده کان و انرا بوقت فیه موجب مزید حیرت و
 اضطراب این گردید که کلاً منتظر وصول اخبار تمامه امور معهوده بود چون سمیع
 این گشت که اقدام امر معهوده امپراطور الکسندر و امپراطور بنایند بر آن کستوار

فیه که اختیار مملکت پروش و فیه اقتدار بنایند بوده بدینچه ای او قضا نماید در باره پادشاه پرتو
 معهوده در زیاده بر حد بر این خاطر گشت که زیرا که در آن صورت در تمام امور و قرار کارشان
 کلاً به مشمول الطاف بنایند بود و بنیاد شد که اگر این را امور الفت ملوکانه
 نموده و ولایات متعلقه هر یک به او با و بخش خواهد نمود و بر خلاف آن محمول خواهد شد
 موضح گوید در این اوان قوتل دولت و ترک اخبار و حکایات که از جانب دولت مذکور
 بار و به یومین ابلان نمود یک از اخبار اولین بود که در روزیم ماه رقت سال هجری معهودی مطابق
 پنجم سرطان سال هجری دوازده چهارم بزرگ و دوازده چهارم که یک از چهارت
 دولت انگلیس سپرده که او را قهر در بوزنای دریای پشنت گشت تدبیر از استماع
 این خبر تحقیق اتفق بر این صورت امکان نیافت که این چهارت بود دولت انگلیس
 یکا برای چه نمودند و اندوخته در این باب چندان آمد و نیافت زیرا که ستر دیلات
 ایچی دولت فرانس که در ترک متوقف بود و در چهارم اسد نه مذکور و در جمیع شد
 کشتهای مذکور و در بوزنای بحر من عاقبت کرده بود و از تائید بخت گرفتار آید
 نکت فیه تحقیق و بهجت من فکر کرد و من در عت نوشت به حجت اطلاع امپراطور فرستادم
 بنین این محال آنکه دولت انگلیس بعد از تمام معهوده فاین امپراطور بنیت بزرگ
 لک و بیت و هفت فروز و چهارم سپرده که لار و گشت بدرباری پشنت فرستادند
 و نمود فروز گشتی یکدیگر و یکا صحر و اصل و بنادر ولایت و بند که در ولایت هاند گشت
 مامور بوده راه تردد و سوار شدند و ستر حکا بر البفارت نزد پادشاه و ترک
 مامور شدند و دو سو تکلیف باین کرده بودند که گشتیهای خود را به کلان تصرف دولت

که ترک جاده و قاصد بار و سواران خود کم کرد و در آن اوقات که کوه سخت ناپدید از بروج صعود اقبال
بجای می نمود و بابل روی نهادنای مدافعت در امور و مملکت سپید بول کند و در امر
محاربه دولین روس دوم شد و تمام فیت و تقاضای تخریب یافت که ناپلیون در زمان
کونسل اول به پادشاه پورتقال و لابلدیران داشت که با او دوست و موافق گشت و بیخفت
دولت انگلیس اقدام ثبات استوار در آن کنون که به ترتیب میل به این طور می رسید
بود و نیز بویست که پادشاه مذکور بوضع سابق با او یکدل و مجاور دولت انگلیس می داشت و از این
که پادشاه مذکور با دولت انگلیس عهد سوخت است به وجهی نتوانست از عهد خود بکشد
تا مدتی بطور ناپلیون که مملکت پورتقال مأمور و از غریب امور آنکه سرداری
خوب و جوانی است که در سن شان او بود و محول فرمود و او را با وجود نام و سن و روزنه که در
موجود چون جوانان مذکور بعد هم وقف در کارش معروف بود و اصل مملکت بعضی
رأی ناپلیون تعجب آمد و باعث ماموریت او این بود که چون جوانان بغایت بدخار
و خوش کرد و در اطراف کار او ناپلیون او را مامور بان است نمود که امانت و ولایت
پاریس از شهر او در مدلمان خنوده گرفته و بجای چون جنود مذکور و در پورتقال گردیدند
و از آنکه پادشاه از این مخبر است مخالفت عهد دولت انگلیس نماید و تمام مقاصد
شکست ناپلیون را در دست بنیچار در محنت کشتی نشسته روزی شکر بر داشت و در اصل
مملکت خود فرمود و چند نفرش بطریق مودت رفتار و از این راه نهایت احترام
در حق مملکت نمایند که عواقب امور و قضیه مالک المملکت قدیم باشد و مکافات
آنان که بدون جهت بر مملکت من انداخته و در آن راه و در آن که شکست خورده و بخت

مملکت پورتقال از سبب این دولت انگلیس خیز و خیز اند که متعلق به دولت دانست
بویک خط تصرف در امور و مملکت آن احوال از آنکه ناپلیون در باب قوانین دولت
می نوشت صورت تمام فیت و تقاضای تخریب نمود و با طراف مملکت فرستاد
که محوم امانت مملکت در باری امور و مملکت و مملکت و مملکت و مملکت و مملکت و مملکت
زنا کردند **فصل دوم در بیان اوضاع سپید بول و سبب کشتن** و در آنکه در آن
صدی مطابق اوایل قرن شانزدهم می میجرای احوالات کلمه در امور و مملکت سپید بول
که از احوالات مملکت است و در آن احوال که شرح آن اختلاف موقوف
خدمت امپراطور و تقاضای مصلحت مملکت آن که ناپلیون از آن کالبد و متعرض
احوال این مملکت و لایس اند و تقاضای روزی چند عطف عنان غنیمت بدن
است نموده بنای مملکت و تصرف در آنجا نهاد و تفصیل این احوال آنکه فارسی نام
که از آن کان دولت چهل چهارم پادشاه سپید بول بود و روشی تمام در بروج آن سلطان
ساده لوح بهر بنید و مصلحت شده بود که زمان تمام مملکت را کالبد و قضیه اضافی خود
در آورده و در مملکت سلطنت ملوی کشتی چهل چهارم نموده بود و اسکونه الطاف
و عطف سلطان و ولایت خود را از آنکه در آن مملکت نمود و بد که بر زمین نوع اشفاق
از جانب پادشاهی در باطن بود و بطور شمول مزید عنایت حرم شهر یاری پیشه مجاز اختیار
برون و درون و فتح خزان لغو و جواهر مخزون با تمام در دست او بود و دست در حق
و تندر کشته و عده سبب تحریک و در تمام مملکت سپید بول آن بود و چند شاعرین
سلطنت و از آنکه در مملکت سپید بول فاطمین کشته و از او سر خیز و دست و شاه زاده و تندر

در رعایت با پادشاهان نوشتن اخبار مستغنی نموده و تدارک از او خواست مقدار این احوال
 مرثی نمودارت با افواج جمعی خود در ابتدای ماه پربل^{۱۸} شهری مطابق اوایل^{۱۹} محرم^{۲۰} جاری
 وارد شهر مکه و در آنجا تسلط مملکت سپیدول است که در آن شهر که از پیش از این مملکت
 سپیدول مفوض بن شد احمدی بومیال تصرف در آن نیست چون این مضمون مفوض ضمیر
 امیر بطور است نه با و مرقوم است که از دویحه سلطان سپیدول در گذر و لا خدمات تو
 از نظر خود زیادت و خیال دیگر در باره تو نظریست اگر چه خود مرثی مورت نموانست
 در مملکت این ابد است گیر و لا انقدر کرد که از دست چهل بچا بدرفت تفریح
 این خیال آنکه چون چهل عبارت قدیم میباشد در او است و حیات خود منوط با و می
 بنداشت شری بنایدین نوشت و متنی که خلاص فادرا نمود مفوض در است که من و عالم
 همین قدر در آن حضرت ممنون خواهم گشت که محظمان و متقی از خود در است زمین
 برای مقرر در آنکه در روز کار گذر نیم فدایا باشد مرثی مورت از مضمون نوشته
 مطلع در آن و تلقی پادشاه و حرم او خورشید گشت به محبت این را در باره فادرا و
 از جانب در دست در صدر حمایت ادرا اند پادشاه از پیش از این که در مملکت استغنی
 نماید احمدی خود را در مملکت هوای فادرا و فیصل خرم داشت تا حکم غول او بوی و دیگری
 از حضرت امیر بطور رسید اما لشکر نظر نفری که از فادرا داشتند از این خبر حلیه بر گرفته گشت
 کلا در مقام حمایت شانه زده بر آید مکه کار او شد در این زنا امیر بطور از پاریس حرکت
 فرمود و از شهر بیاید که از ولایت ساحل بحر فرس میباشد کردید مرثی مورت بشاره امیر بطور
 پادشاه و فرزند او را حرکت شد که محظمان بر کاب امیر بطوری شوند تا در حضور او امور را

صورت این مکتوب پادشاه با اتفاق فادرا که محبوب اصیل و مطلوب کلا او بپور و در گشت ناپیدین
 بنا بر مخطوب خود که خورشید سپیدول و ضمیمه ممالک محروسه خود ز در کسب خرم آورد
 که پادشاه از این در است مقرر سلطنت خود فادرا نموده برض و غنیت استغنی فادرا نوشت به خود
 و مجموع اولاد او که هر یک از این مکتوب کرده بنایدین دادند و متنی گشت که در فرس
 ولایتی باین مفوض خود فادرا گشتی نموده فادرا رفت روز کار گذر از نند اجدار وقوع
 این امر اتفاق شد در شهر مکه و روی داد که نسبت آن بوی بپدید داده بنایدین نیز
 او را در مملکت ضلع کرده برادر خود بوی بوی سلطنت آن مملکت نامزد فرموده و از
 زینت موزع گوید در آن اوقات ولیعهد مملکت بودین در شهر حمیر بوی بوی و قومی
 اینان دول خارج که در آنجا بودند از این رعایت و ولایت از اینگونه معاملات و قضا
 امیر بطور با دولت سپیدول نموده از بر رت حرص او در مملکت گیری رخصت حاصل
 نمودند و در آن اوقات از خدایات و صهارت بنایدین از ممالک متعلقه و ولایات
 مسخره خارج از محیط محاصره و هم بعد از این مکتوب به بوی که بدین تزاره میان و فادرا
 از حمیر و قوی و بوی بوی وصول در از این نوشته هزار علاج و عهده گشتی از ولایات خضر
 که از این بر بر شهرت سرانجام نماند و بر آورد کرده بود که یک کرد و علاج و عهده گشتی از
 ممالک فرس او در دو در تمام ریح^{۱۸} سلطنت بوی بوی حکم از جانب امیر بطور
 صادر شد که شانه زده پست کار و در که در حمیر بوی بوی بوی بوی بوی بوی بوی بوی بوی بوی بوی بوی
 است شود و بر لاری بپور فرس متوقف گشتی اشتغال و در دستانه زاده مذکور در
 نهم ماه برج حرکت و بپور روز ۱۴ وارد گشتی شود در آن اوقات ممنون ضمیر امیر بطور

شخص مستحق هر یک مقرر کرد و دستور العمل تهیه فرمود داد که موجود سازند و جمعی طایف و عده
کارخانه اولاً روانه و بعد مطرب و دیگر ولایات طرب از هر قسمی در پی سخت و ساری
مذکرات از ماکولات و مشروبات و موقوفات تعیش و تنجیه در خور سلاطین و بزرگان
و در ابتدای ماه فتویر که اوایل میزان است از پاریس نقل کو کیه حلال فرموده باین
ولایت از فرست حلف میمان عینیت نمود و در ولایت فرستاد که در دید و از برای
منزل منزل میرفت و در عوض سوره از هر ولایت و ملک و ملک و سلاطین و بزرگان
کان و در میان و بزرگان و نجیب استقبال می شد تا قند و در بین سوره الهی فرست که
بامور دولت روس بگویند بر کاب کشیه معروف داشت که امیراطور الکساندر
شهر دیر منظر و در حضرت امیراطوری بشهر از فرست بدید حضرت امیراطور
بخصر استماع تعجب روان کشیه تمام طلوع فجر در از فرست شد و از آن پیش
فرمان داده بود که علاوه بر افواج فراول عمارت که محل نزول موکب امیراطور الکساندر
بوجود فوج از افواج فاضله نیز از ولایت از فرست تا شهر دیر در هر یک از منازل
توقف نموده برای احترام در مجاری لوم و در سلام نظامی عمل آورند و امیراطور
و همراهان او کلا بر سر کوه کیه یوار کشیه ای برکت و گردان کردن برای
رکوب حضرت امیراطور الکساندر زیور و زینت آورد که به زین و یاق شخصی که
بر حسب امیراطوری در بطریق عبادت روسیه این مقام یافته بود بر آن ترتیب
داده همراه برداشت به بقدر دو فرست استقبال آن پادشاه بادگاه روان
گشتند چون کو کیه موکب امیراطور روس غایب گشت معلوم کرد که او با دوازده

فرزاد قوی هر یک در کاک نشسته و راه می پیماید امیراطور از همراهان مسبقه گرفته
از آنها شوق لب تاخته بقرب کاک کشیه یکبار بر دوازده و کاک کشیه نیز آمده برادر دار
مشتاقانه یکبار برود و بر کفند و موقوفات مودت و درخت در بختان معمول داشتند که
نظر و کین و موثر تعجب بگردید پس از تقدیم مراسم اخوت هر دو بر سر کوه کیه یوار کشیه
نزد دوازده و از فرست منقول صحبت و گفتار گردید و عوض سوره از راکان و در میان
و حال کو کیه کتان ولایات قرب و جوار بختان جمعی و از دهام بود که طرق عبور بر سر
بوجود قرب بشهر از اطراف برج و بار کیه در سلام الین را از برای ولایت دادند و افواج
فراولان که از دوازده جانب صفوف آوردست صلی و تعینت و نوای نای و شاپور
مکرمت انجست از سر بایند نشاندادگان و الاشان و از دوازده جانب هر روز و سامان که برای
تعینت آمدن منقل منزل امیراطور الکساندر منتظر آن دو امیراطور با فرست و فرستاده
همانکه هر دوازده بر سر کوه کیه با توابع و همراهان بر حسب متداول مملکت اروپا
تقدیم لازم احترام گوشت بدید و در آن شب دو امیراطور در یک منزل بعضی شام خورد
امیراعظم شاهزاده طین برادر امیراطور الکساندر در آن مجلس حضور داشت و از آن پس
قرار آن دو این بود که هر یک فراول چند منزل خود مقرر که هر یک بدیدن یکبار
میرفتند و در هر جا می نمودند تا از منزل فرود آمدن مقام بزرگمان از کاک کشیه استقبال
دوستانه نموده دست یکدیگر بویو گرفته محل خلوص میفرستند و مادام توقف در مقام
بمهر اوقات در آن حرف شام در منزل یکدیگر میفرمودند و یکبار بعضی ایام بختیه از بختی هم
خود هر یک با خواج در منزل خود حرف شام میزدند و جمعی کثیر از سلاطین و ملازده کان

از هر مملکت برای عرض صدق بشهر بنور آمد شرفیاب منبت اعیان طوکر در دین از انجمله
 سلاطین بلاد و قضا و قریه و طبرق و در قالیه دشمنان پرست و مکاران دکان اهلالت و
 کویری و دیگران بر بلاد و بنو پادشاه پرورش خود نمایند برادرش و علوم و کسب و نایب خود قرار
 داده فرستاد و اعیان طوکر سنا نیز بنامیده بود یکی خود بخارال دین سست و
 روانه نموده شریعی بنی بر روزم محبت نوشت بود و اکثری از صباای سلاطین و مکاران دکان
 من در کجای حاضر بودند و در ایام توقف آن دو اعیان طوکر پس استوار از طلوع صبح تا غام
 پیشین اوقات و صرف دید و بازدید و حال و نایب طرفین می رفتند و در ایام جمع
 مکاران دکان و اکابر و بخوان ضایقت خود استیغین و طربان و بازگران خوش
 رفتار و قاضی زمره گفتار که از بار پس اند بودند چون اعیان طوکر الک در بلاد و سامعه
 تقو بود بجهت کسب استماع البیت اعیان طوکر با بون سقر فرمود منزل سلطانان را در جنب انان
 جلوس سلاطین و مکاران دکان مرتب سازند که استماع اصوات طرب با بطل و دیگر
 گشت معلوم نمایند که اعیان طوکر الک در روز شریف است در میان یک از صاحب سلطان
 او نمودند که محبت و دواد و تبرک که با یکی از اعیان طوکر موهب فخر و تبرک است
 اعیان طوکر الک در روی بی بی اعیان طوکر ملک کرد و از بی بی او اعلام داشت که بنام
 مرد بزرگ شایند که با من خدای محبت و دواد و تبرک و ایدانان مجلس از وقوع این کماله
 او در بخین و ازین آن دو بزرگ برداشتند **فصل دوم در بیان گرفتن**
صالحات از ولایات من و کلازش منظر طرک موضع کوه چون ناپلین قیوم
 واقع و خیر ولایات منتهی است کلام کار خود از خود می کرد و ضرب تیغ سید محبت

جمع ملوک و سلاطین فرستاد را بسطع و نقاد خود و اندر احکام حکم ولایات تنخواه و مملکت خود
 صادر فرمود و بر این مامور چند فرمان در روز داده بر قوه طاقت حواله میفرمود مثلاً محکم که زیاده
 برداشت انگر کنایه بشن داشت مطالبه دوزخ را بر نیک و بدمان منظر او آن بود که عموم انان را بر
 از بی بی و رعیت و کیه کلا از سکه حرب بر خود گرفت و در خیر مملکت عالم متابعت و محبت
 او نمایند و آن سخت گیری از مطالبه بشن در ولایات من موجب این شد که طرق
 مراد و اکابر انولایات با اعدای دولت فرستاد و از احوال در امور ناپلین
 از غار بنام دند بدان سوره مطالبه بشن بر چندی از ولایات من موقوف فرمود و در آن
 اوقات سید یکم بود که منظر طرک که بر این کفایت و کیه است مشهور بود و در
 اینوقت مامور و در این وقت گرفت و از وفایت و دانشند و خوش می ورده بودند
 سوره رنوخ در قبال اعیان طوکر کرده در باطن برای منافع دولت خود سعی کا میده معمول
 می داشت و از نیکویش و ثروت در پیش انی دولت خراج می نمود و در میان نمود
 پیر با باشن القا میکرد که بد دولت خود نموسند تا آنان بخط و خطا معوق گشت و من
 منافع دولت است و حاصل کرد در این منظر طرک شخصی بود که در در سرقه قدیم ولایت
 کاتند که از ولایت مورادیه و در سر کوهی واقع است و در کجای تدریس علوم لغات
 می تحصیل کرده و فرزند خود را نیز تعلیم علوم مذکور نمود و بود و معظم ادب لغات
 آن است که خواهر در دولت باشند با شریک نه یقین نمایند که مندر و حیدر و در
 کار گذران دولت خراج می تقدیم می امورت نمایند که موجب خط و خطای آنرا
 منافع دولت آن سوار کیه الحمد لله پرات این شخص آشد که دولت است و سیر اظهار

بخش از دولت فرانس نمود چنان نماید که از این پس در مقام محفاظت مملکت خود نخواهد بود
 که تصرفاتی که باقی از دولت فرانس مملکت او روی میدهد هرگاه پس از آن از او داده نمایند
 همانست خواهند نمود و در آن اوان ایملر طور فرانس خود فرانس و تا از ممالک من
 پروان برده مامور مملکت سب پنول فرمود بود و ازین منویب نیز جرات ایملر طور من
 کشت حضرت تا بدین از حرکات و افعال ایملر طور من مطلع گشت تا آثار مخالفت
 از روی احوال او متنبط فرمود در حجت احکام که بدین منویب عا که صادر و جنوبا مامور
 مملکت سب پنول را امر بر اجبت فرمود تمامی مملکت من مامور فرمود و بنیال افتاد
 که منظور دولت روس بود در آن خصوص دریافت نماید و دولت روس را در آن
 اوقات محاربه بدوین روم و دودین در میان بود و دولت من قبل از دست
 از ایملر طور روس متنبط نموده بود که هرگاه با دولت فرانس آغاز جدال نماید دولت
 روس اگر اعانت نماید امانت نخواهد نمود و دولت روس چون از غنیمت محاربه
 دولت من با دولت فرانس کشف فریب متخوف خاطر گشت به بیخیال بود که انانیت
 با ایملر طور من نماید از دور پی ناپلین بسبب بود که از اندیشه این کار تغافل مرزیده
 که هرگاه با ایملر طور من بنای محاربه کند از ایملر طور روس تا به بعد آنکه در شهر تلنت
 کرده اند و از خود را کرده و چون دولت انگلیس از مخالفت دولت من با دولت
 فرانس رکنه حاصل نمود وقت فرصت شمرده گشت و بنویسست سب پنول روز
 نمود در ملت سب پنول را چون فرانس که در سب پنول بود از این فتنه متخبر گشت به باجی
 خود بقیه عا که انگلیس فتنه با ملکه فرانس ایملر طور من با وجود اصرار ارکان خود

مردود بود که با بنویس عا که بناید تا تا قبل غایت با در دست از جانب بنویس شوباللا خود در اصرار ارکان
 دولت انگلیس و ترغیب دولت روس و خود و جی که برای منویب محاربه از دولت انگلیس
 با و میرسد رضع تردید او شده قرار بر محاربه نهاد و دولت من با دولت فرانس نمود
 و در روز نهم ماه اپریل مطابق ۱۷ صحراندره چارل سب پنول را دولت من مامور فرمود و کات
 بود که متعلق تا بدین بود فرمود پس از وصول این حکم شمراده بدو شرحی سب پنول را
 فرانس که در ولایت بدو بود نوشت که نظر باینکه سر او در سبب من ایملر طور من ایملر
 طور فرانس لجه شمر مطلع و متخبر مازم که من سب پنول را ایملر طور من مامور ضبط و تحویل
 بود به پیشم و هر آنکه در مخالفت من بر آید بدست و دشمنان دولت من با او متنبط
 نموده محاربه او اقدام خواهم نمود چون شرح بدو سب پنول را فرانس سبید در حجت سب پنول
 را مصوب چاپار پیافین سب پنول در روز ۱۷ ماه اپریل مطابق ۱۹ صحراندره بدو در حجت
 سنت کلر و بوطار کان دولت معروض خدمت ناپلین افتاد و بنیال دولت از قبول
 خبر بدو در شهر پاریس نقل گشت که اجلال فرمود و عطف عنان غنیمت جانب مملکت
 من نمود و حتی وارد ولایت بود که گشت که هنوز از فرج فراول و خود را که در سب
 بود در حجت گشت بدو بدو بر دست در وقتیکه سب پنول را گنجی شمراده چارل تازه
 از حجت آن خود نموده بود که خود بدو در شهر تلنت در وقت محاربه و ترغیب عا که
 خود بر آمده اعلام نامه تحریص و توثیق قاتل عا که خود کاشت و چون هجوم انانیت
 طالب اطلاع بر حقیق احوال و محاربه افعال بنویس بودند هر یک با شری چند گشته
 که وقایع احوالات او را بدو بی عرض این برینند که دستور العمل سلطنت و مملکت

که از یاد و دست که در
 خود فرانس و حرکت و منویب
 فرانس اطلاع حاصل گشت
 از آمدن بنویس
 مستحق خود و بدو بنویس
 بعد از روز و شمراده در دست

کبری نماید و اعلام نامه بدو بعلت مختلفه و در متفاوته ترجمه نموده بجوم ممالک فرستاد
انتشار دادند و بگویند بفرمان پادشاه است و مضمون آن اعلام نامه موجب ترس و لرزه
مجموع امانات و مملکت است که هر یک بفرمان خود افتادند و بگویند انوش و انقلاب موجب
ظهور طاعت و شادان پادشاه بر تمامی اهل عالم است و منظور او مکتوف ضامن و یک
و در کرد و چون آن شاعر و سخن نام که در مملکت انوش مکتوف و برای تحصیل نمایان
بود طالب این بود که همیشه در عالم انوش و انقلاب حاصل آید و او خود در این مکتوف
باشد تا جورت پس او بر علیان و واضح آید بچنین پادشاه میفرست که نامه و انوش
ممالک روی ابد و او بر تب تدبیر و حل خود بود در رسم کشی و کشی و کشی
بر روی امانات و اعلام و ظاهر هر روز شاه این مقال آنکه بعضی حصول غیر عزیمت
خودش بر سر ولایت بوریه احکام صادر فرمود تا مجموع مرشد و تمامی خدایان جنود
فرز و صاحب که جمعی خود تماشاه کاه میدان کار و شایسته اند از رنج و حکمی بافتار را هر روز
پایت کار و صادر فرمود که جنود ولایت مقول جمعی خود بجمع بطور آید میوند و چون
شاهزاده بدو و انوش و کولون در کتب بنیاد او مکتوف و مثل ترس و
بود و آن ایام چندان مملکت نبود و بدین سوره این راضی بود و همانا بهشت آن
بود که از بد و طلوع نیز اقبال پادشاه بخت بسیار از او ظهور رسیده و این معنی
مکنون ضمیر حضرت امیر طوری بوده بود و او را بخت نامیاب مامور فرمود
موضوع کوید چنان نیست که وقایع کشی که در آن زمانه را چون کشی از اول
در حالات شکر لذت مفضل میان نایم مکتوف که در بعضی خدایان مقام انوش خود

نور الحق در این بفرمان و شادان پادشاه بر تمامی اهل عالم است و مضمون آن اعلام
بدانست که مملکت است و مضمون آن اعلام نامه موجب ترس و لرزه
پادشاه بر تمامی اهل عالم است و منظور او مکتوف ضامن و یک
شاهزاده بدو و انوش و کولون در کتب بنیاد او مکتوف و مثل ترس و
چند بکش که او بجمع خود و کشی از مکتوف کشی که مکتوف بود که امانات
چند که مکتوف بدولت و فرست و بنیاد مکتوف و مکتوف مکتوف در کتب بنیاد مکتوف
و مکتوف کرد و مکتوف خود و مکتوف مکتوف که مکتوف مکتوف امانات و مکتوف که مکتوف
باید که مکتوف کشی که پادشاه را در ممالک مکتوف و مکتوف مکتوف مکتوف
را در مکتوف مکتوف و مکتوف مکتوف مکتوف مکتوف مکتوف مکتوف مکتوف
به مکتوف و مکتوف مکتوف که مکتوف مکتوف مکتوف مکتوف مکتوف مکتوف
بانت و مکتوف مکتوف مکتوف مکتوف مکتوف مکتوف مکتوف مکتوف مکتوف
نمود و در مکتوف مکتوف مکتوف مکتوف مکتوف مکتوف مکتوف مکتوف مکتوف
است و مکتوف مکتوف مکتوف مکتوف مکتوف مکتوف مکتوف مکتوف مکتوف
تدبیر و مکتوف مکتوف مکتوف مکتوف مکتوف مکتوف مکتوف مکتوف مکتوف
پادشاه را در مکتوف مکتوف مکتوف مکتوف مکتوف مکتوف مکتوف مکتوف مکتوف
مکتوف مکتوف مکتوف مکتوف مکتوف مکتوف مکتوف مکتوف مکتوف مکتوف
مکتوف مکتوف مکتوف مکتوف مکتوف مکتوف مکتوف مکتوف مکتوف مکتوف
نور ولایت مکتوف که در ولایات بوریه و مکتوف و مکتوف مکتوف مکتوف

او بولایت مذکور و فتح گشت به نوجوی سهل مرتبه پای را بطور رسید بجا و جود آن صاحب میدان
 که کبریت و فیه بن ولایت دار و نورش طربان بر شلالت می ریزد زنده شدن کرده فایق آمده
 بلقیس پادشاه که سرافراز کردید از خروج بخت ناپلین هلاک بر آنکه خود او در هر جا منظر گشت
 آیات خورشید شفق در آیات هوای شکست در هر چه بی طریک کند زنده و زبان می آورد معنی
 از پاره خفا طوری خود بخاک در دنیا و همه بخود و خود گشت که یک ماه از این پس در استلطفه
 من و تو خیر خواهم کرد و بدون اختلاف بخان شد **فصل سیزدهم در گذشتن حکمت شجر**
سپهبدین بخارال میگویند چون هم که فرست بر ملک من در دشت و حکام بعد من صادر
 کردند که بجهل موکب معوض حق شوم و من روزه شد به کامی رسیدم که حضرت امیر بطور
 در جلاله شجر طربان بجای خیم اقدام داشت را به نیت داده با موکب در شجر لید نظر
 متوقف گشت و از آنجا حکم داد که خود فرست از هر طرف و از استلطفه روان شوند
 و خود چو در کالپ از آن طرف روان شد و در عرض ده رستخیز نماز بر روی نمود
 و چند روز از خود فرست معوض تنگ گشت و بر شل لانت زخم داشت و چند روز بعد کسب
 زبانه بوی که فرست روی داد و خیر قریه رستخیز بنه کاهی برای جوف فرست بجای ماند و در
 محاطات قریه مذکور نیت اهتمام معمول داشت و در آنجا نوشی را از آنکه سپاه
 خصم تصرف نموده لشکر فرست تا نمره منتهزم گشت و بیت هر از در آنجا محالف
 قریه مذکور پیش آورده امیر لایق از دست آمده انصورت بر گرفته و مردانه بمذاق دشمن
 شست و لایق بودی امل و میکش محالف رسید بر قوت ایشان افزون حضرت
 امیر بطور از این معنی متفکر گشته من را فرمود تا با دو خروج از قتلوان با مله امیر مذکور و

در آن را بکشت و کز آنرا قبل دشمن می داشت و داده خود محالف سو میانه قریه مذکور و تنگ تر از آن
 خاضع گشت نم و مکان از ناب گرفته بی خطت و خود را در استغال و ندیم در آنوقت مجموع
 افواج محالف هجوم متحیر قریه مذکور نموده بودند و در سر جزیره بخارال رسیدند و مکان
 خود را از دست نداده بود و بجزارت تمام در مقام مقام و دست قیام نموده بود و حسن
 با دو خروج و در دگر سپهبدین شد و در جنب بخارال موغان جنسیه صفوف پر درخته
 برای اطلاع حکم امیر بطور روانه نزد امیر مذکور گشت معفران از آنجا افواج خود محالف
 بقرب بخارال مذکور از جنگ در آمد بر آن شد که با شک بر یاقی معوض حکمت بر بخارال
 موغان و امیر لایق گشت و این را در معرکه کار نوار خوار و در نماندن از آن اوضاع
 ملاحظه نمودم که اگر آن شک باین بخوابد حق شود ما در محال مقام و دست محال شد
 بجا آمدن با امیر لایق از آنجا نمودم که علاج کار مختصر است تا آنکه بوصول معوض بد رقه خصم بجا
 مقابل مالک ایوب جمعی خود را برداشت نیزه پیش بر پیش دشمن تا نیم و این را
 منتهزم و شک بدیده رسانیم که برین سوه سوه احتلال در اوضاع خصم بازو نیم
 انصرت از احتلاف نیردان بر نزع امان ما در امتیاز آید اگر ترید بر بهداف مقصود
 رسید بهوجب نیرد اعتبار ما هر دو خواهد بود و هر گاه بر عکس نتیجه نباشد شامت از حرکت
 ما خواهد بود امیر مذکور دشمن را تسخیر شده خود را با پنج فوج جمعی خود موضع مذکور داخل
 صفوف دشمن شدیم و آنجا تاب سنان و طاق صده افواج جلالت گشت
 نیاورده ما قریه رستخیز معوض کسب تصرف آوردیم و مجدداً سبب لایق برین بگویم
 در داده است و از قریه مذکور و نمودند و خدمت او را از نری مرتب نکرد و پنج گیت تفرقه

مجموع هجوم آورده منهدم شد بخارال موان و خوارال قدرت مجروح شد سر کرده و حسب مضمین
چند خنول شد و امیرطور از دست همت خشم و سرون رفتن از قریه مذکور شوق گشته فرمان داد
تا از اطراف هجوم آورده دشمن را یکبار منهدم کنند و بعد در مقام التفات بمن فرمودند
که اگر در خلاف حکم من کردی و برای این خلاف چون فتح و نصرت از جانب من باشد
بود امیرطوری قریه مذکور بخوارال رسد سیکوید که مرثی لانت از آن مکان در ابتدای
ماریه بکام صبح حرکت کرده برای حمله دشمن پیشتر رفت و بعد از یکسان مذکور رجعت
کرد و تمام کاهلری را بنمود و چون توپهای دشمن نزدیک بانگهان بود و کلوله درنگ
مانند نهان ثابت بجا بود مرثی لانت از آب زیر آمد و حضرت امیرطور چون دید
مخبر دشمن زور و است احکام صادر فرمود که مجدداً سعی کفرین از رودخانه عبور و بان
ست روند و خود از هر که کار توپ سرون رفته دست العمل میداد که چند عراده توپ
در جزیره لایق گذارد و تیشاری کلوله طوق فرزند من سوسه نموده مگذارند که از
پل عبور نموده فرار نمایند و قرارین حال بعضی امیرطور رسید که پای مرثی لانت
از صدمه توپ مخالف از آن افتاده و تضرع گشت از دست این خبر غایت متذکر گشت
سیلاب برکت از چشم روان حجت در این اثنا عمارتی مرثی لانت را آوردند
حضرت امیرطور حکم فرمود تا او سوبقمی مناسب بردارد و دشمن فرمود کسی نزد او تردد
نماید و خود بر بالین او رفته او را شفا در بر گرفت مرثی لانت از دست جرحی که باورید
و و فرزند که از او رفته ضعف تمام طاری گشت در حالت نزاع با دشمنین عرض کرد
که ای صاحب جظوظت خداوند حفظ خط و جود شرفت باریک است چون این کار بنمود

نادر از خدمت و قدوت تمام با آرد امیرطور از نشین و خراش او اضطراب و انقلاب
نمود و بهنگام دورعت بخارال سنت خلیفه از میدان بی تربت آوردند که پای او نیز جرحیت
کلوله داشت و پس از چند روز از ملک حیات دست برداشت پس از انقضای قضایای
ماریه امیرطور در ولایت نادر رفت توقف فرمود و چون اجازه بخارال لانت را مکان
حمل نقل گذشت او را در دهانه گذشت و هر روز شتر را ببارت او میبرد در یک روز در
مرثی لانت معروض داشت که زودتر از ایام دیگر ایستاد قدم رنجبه فرامید امیرطور در
رجعت سوار و بر بالین او نشست بهنگامی که او را بت سیدی عارض شده
و پیشتر گشت چون بهوش آمد عرض کرد که در عالم خواب جمعی را دیدم که قصه این
من دارند چون پانصد شتم که دفع از آن کم شمار امضای شدم که امدادی نمایند
حکیم ناشی عرض کرد که توقف زیاده نداشت و موجب مال میشود امیرطور رجعت
فرمود بعد از رجعت مجدداً کسی از جانب مرثی لانت بطلب امیرطور آمد و
فورا روان حکیم ناشی عرض نمود که مرثی لانت روان از قیدین خلاص گشت
و انصاف آن قضیه شدت غرضی بجهت خود فرستاد **فصل چهارم در بیان قلعه**
در سنین در که بخوبی عقب پیر دل موزع گوید بخارال رب که منرم رکاب
حضرت امیرطور بخاکای از دور اندیشی و پیش بینی ناپلین نیکو رخت
که از ملاحظه و قیاس اعدا معاینه معلوم می گشت که ناپلین متقبل کار خود نمیدانست
بخارال رب می گوید که چند منزل فاصله که پای سخت نسیم امیرطور مردی
را خوانده از امانت دلیل سواد فرمود در این سواد در فوق ولایت در سنین

فکر کن

آنجا چه میفرمود که ریکت از برای سنگ فروش طرق و معابر صحرای که بر دوازده ساله
 میزد و بزرگترین آندها کان مال مکرک با گشتن آن متوقف شد و تمهید نموده بودند که هر شب
 سنگ بیاورده چاههای مذکور را بملک کرده و خاک گشتن در روز و عرض ریکت از چاه
 بیرون آورده بر خوراهان و نقل شهر و مکان موجود میرسانید و در زمان معتد که متعال
 باین امور میوزرید و آنکه زمان صل و نقل سنگ و ستادی کشید و کاریکه باید بجا می رسید
 نرسید مردم شهر شکایت آمد همه در این افتادند که آنرا بجهت متداول گشتن
 بسج مکرک باین و عشاران رسید پس روزی که توصیف بود ببادت ستمه عوارده باهو
 برسم ریکت کشید و بیکریه بشهر می آوردند و راه را باین برادران بدان گشتن و درین
 عوارده بولسبک را میبردند معلوم کردید که در این افتادش می باشد آمدند و یک از آن عوارده
 گرفته شکافند و بر حقیقت حال رخت و بجهتیکه آن کنه متاع بود اما هم ضبط و در مقام
 و ضبط باقی آن براند و یکراکه فیما بین ضمیر و آنکه محله محوری واقع بود و عموم
 سکته آن ملاط و عکله بنا در و در باین املاک بودند و طریق این آن بود که چون
 کسی بدان محله رفت میفت با درای خاصی او در بیکر تبه بجهت آورد و درین
 می نمود و در آن ایام اهل شهر دیدند که از آنکه مذکور خازنه بسیار می آوردند این معنی
 گشتن میخوفین مکرک مطلع شد و در مقام کمال برآمدند که موجب بکونه بک
 ناکان بجهت روزی که آنکه خازنه بگو گرفته گنودند معلوم آمد بجهت بجهت و قوه
 و نسل و شک و ترسید بملک و کال که بجهت بجهت بجهت بجهت بجهت بجهت بجهت بجهت
 هم در باین ملاحظه صوری و مردم و الحاق ولایات با پای مردم بمالکت فرستادند

مهر

حضرت امیر اطریق هم ملاحظه و باز دید و فراموش و قدام عطف عنان فرمودند در آن
 مقام قتل کار به عظیم بود که باین ذکر یافت قبل از تخریب در سلطنت حضرت امیر اطریق
 مقرر فرمودند که ولایات متعلقه بخرید و در مقام کالاضمیمه مالکت فرستادند و در هر چند صد و
 این حکم متعلقه عداوت امیر اطریق بود و خلیفه مذکور در وقت سلطنت خود مانع
 خیاره او در خلیفه درین ستمه فرمود و حال چهار که در فرستاد ولایات آنجا در و می
 او مقرر داشت مشروط بآنکه مدیونیت در سلطنت نموده و بوظایف امر شریف خود
 اقدام در زمان باین پس از تخریب مملکت من و توقف آنجا معروض افتاد که جنود انجلیس
 بر داری برادر از آنجا درین متوقف میبول و منظم و درم تخریب حالند متعلقه
 بدولت فرستادند و بخرید و بخرید که از خوار باشند در متصرف گشتن و بجهت
 آمدن از تخریب حجت قاطر امیر اطریق گشتن که در پیش انجلیس است تخریب ولایات
 حالند نیافت از خدمت خطرات آن خورده توانند آمد و بجا کار کردند و فرستادند
 و لاجرم آن شکست باین ستمه فیما بین من و فرستاد بدان شد و باین متوجه و آنکه
 جنود انجلیس مدتی و بجهت بجهت که فرستادند و در مقام ستمه نمودند و باین احوال
 صورت قصور مجبوری و باین مملکت من و در وقت جنود فرستادند مملکت
 کار باین رسید که از خود و منجهت در قتل باین دیدند آمدند و باین احوال آن مملکت در
 این کار و رسته او نمودند و در قتل باین دیدند ستمه و باین مقرر شد و باین
 در وقت جنرال سپیکو بدین درین و مرسل برید و باین امیر اطریق بجهت ناکاه
 میبازدادیم که ستمه امیر اطریق میشت بدین ستمه از ده کان متوجه آمدن از آن فرستادند

کتاب او را گفت امیر و ابله و عیال و عیال را بپوشان است بخوان گفت عرض است
 خود را به عرض دارم و قدم پیش نهاد بخوان بر سر پنج مذبح و ابله و عیال و عیال را بپوشان است بخوان گفت
 نزدیک آمد من بخوان دردم آورده ام گفت کوشه رو و ابله و عیال و عیال را بپوشان است بخوان گفت
 از راه را و در میان افتاده است ملاطفت نموده دیدم دست راست من بر بعضی نهاده از زیر دستش کوشه کشید
 نمایان در چهره اش آثار سرات ظاهر است در آنست که نظری در نظر دارد و در دست یک از صاحب
 منصب را گفت تا دور بقایه برده نگاه دارد چون امیر و ابله و عیال و عیال را بپوشان است بخوان گفت
 مردان خودند که بخوان کاروی بر که و تصویر بر با دو شرف نقد و بعل و درشت با تعلق بر شل
 و اوراق مجلس بخوان رقم اول از رسم او گفت رسیب کار در تحقیق کردیم در جواب
 گفت با صدی سواری بایست از نظر خود هم گفتند که صدان او در شرف قرار کرد صورت جواب
 معروف حضرت امیر و ابله و عیال و عیال را بپوشان است بخوان گفت در آنست که نظری در نظر دارد و در دست یک از صاحب
 حالات او برآمد اول از نام او استعلام فرمود عرض کرد در کسب نام است پس فرمود
 از زبان فرانس رستخار داری عرض نمودند که از بولش بر سر عیال و عیال را بپوشان است بخوان گفت
 تا بر بقی شغل و ابله و عیال و عیال را بپوشان است بخوان گفت در آنست که نظری در نظر دارد و در دست یک از صاحب
 معین کرد کار در زیر شرف و بخت نه با گفت شرف ابله و عیال و عیال را بپوشان است بخوان گفت
 نمود فرمود بهمانا و بولش او غالب است به جواب عرض کرد که هرگز صریح بر من غالب
 بنود امیر و ابله و عیال و عیال را بپوشان است بخوان گفت در آنست که نظری در نظر دارد و در دست یک از صاحب
 فرمود از من تو ضرری رسید است عرض نمودند که تنها مراد به عیال و عیال را بپوشان است بخوان گفت
 در برون عیال شرف است به این فرمود محک این کار که به عرض کرد که محکم است گفت از این
 بنی

پیش برادیه عرض کرد در ولایت از فرشت که با امیر و ابله و عیال و عیال را بپوشان است بخوان گفت
 فرستادم فرمود و اوقت غنیمت قتل مراد شتی گفت بکدورت ترین خدایان با شما بودم و چون
 میدانستم که از آن پس در مقام محقق و محرم با امیر و ابله و عیال و عیال را بپوشان است بخوان گفت
 نیت آمد عرض کرد ده یوم گفتش در این ده یوم چرا باین امر بر دوشی گفت نیت روز برون
 که قتل است بقیه شب برون با کشت دم و چون دوره روز کار تو با تمام نرسید بوقت می رسیدم
 که سلام نظام با تمام رسید بهارت خود شرف برده بودید و در این هفته شرف تمام حواس
 پنجگانه جمع این کار بود که با تمام مقصود بر دردم سینه کاری فکلت او را که در حال است
 بهر درخت امیر و ابله و عیال و عیال را بپوشان است بخوان گفت در آنست که نظری در نظر دارد و در دست یک از صاحب
 استقام کار درست را نمود گفت حکیم باشی امیر و ابله و عیال و عیال را بپوشان است بخوان گفت
 حکیم شد پس از منصف حکیم امر ملاحظه بنض بخوان فرمود حکیم پس از ملاحظه عرض کرد که
 هیچ ناخوشی ندارد و امیر و ابله و عیال و عیال را بپوشان است بخوان گفت در آنست که نظری در نظر دارد و در دست یک از صاحب
 عرض کرد دستهای عفو تقصیرات خود هم کرد و با خطرم همان است که دست در کردن است
 و ادم حایل نکرده قتل شایسته کنایه بود بلکه حق لازم لا ادر از اهل مملکت بر من بود
 پس امیر و ابله و عیال و عیال را بپوشان است بخوان گفت در آنست که نظری در نظر دارد و در دست یک از صاحب
 من است که از راه من که او دردم فرمود و با وجود اینکه من عدوان هرگاه از حقوق تو بکنم
 ممنون من خواهم بود عرض کرد که اگر در شرفی خونت نخت از نخت ممنون بوم بخوان است
 سیکو در این مقدمات ندید فرمود و در مجلس زدند و فرمود بخوان بخیر کت و دیگران قدم
 در این کار نهاده حکمی بخوان بر سر بولش تا دور بکشد و تحقیق کند که محکم است اول از امیر و ابله و عیال و عیال را بپوشان است بخوان گفت

بولیویدی انتخاب کرده بود بعضی با اعتقاد آن است که حضرت امیر طرطور را داده آن است
 که دولت بود و فرستادند و سلطان فرستاد و او را بعد از آنجا باز به امیر طرطور از این
 معنی نوشتند فرموده خاطر صمدی را که این سخن را در حقیقت بدید و دیگر کرد
 ساخت که آنکس از نظر بدید را در بار خود در آن کرده ام و نیز نام در بار من چه نظر دارد
 میایم که برادر محراب بنی ثار و طرطورین دارم که بکس تدریسات مملکت دردی در نظام
 امر من مضایقه خود دردی نمی نماید چنانچه در باب ولایتی من مانع نیاید و چون خبر رسید
 که دولت برین برادر بولیویدی انتخاب نموده اند در حقیقت امر فرمود که خبر ندهد و در اخبار
 نامیات نوشتند بولایت منتشر ساخته و داده بود در باب حرکت من فرمایش فرمود
 و من تعین در بعضی در ششم خدمت او رفقه احکام لازم آن کار را و خوار شدم امیر طرطور و لا
 از قبیل من تعجب فرمود که امرای محلیت خایه صلاح در آن دیدند که نباید قبل از رفتن
 از وطن خاطر نماید که خلاف امر من ننشید و تیغ خنجر گفت از نیام نمود سری بدر نیارید
 عرض کردم که آیا چنان تصور فرمایند که من قادر بر چنین اعتدات میباشم و علم دارم
 که این تکلیف از خود امیر طرطور ناشی نشد بلکه قاضی بزرگ مصطفی خایه این تدبیر نموده
 است و بعضی بولایت نموده که این تکلیف موجب ارتقای مرتب من خواهد گشت فرمود
 مفهوم این تکلیف محبت عرض کردم انکار و نه هرگاه شما بولایت قبول نکردن این تکلیف
 مراد از امیر طرطور منتهی فرمایند معلوم است که مراد از این را اینباشم بگویم که امیر طرطور
 و عظم میباشید هم سری ثارید و حال آنکه تفاوت از زمین تا آسمان است چون این
 عرض کردم فرمود بیا محراب از آن تکلیف که شتم و از بعضی فرمود و گفت یعنی تو

مستور

بعضی خواهر امیر طرطور آن مکان است در جهان معلوم گشت که مرا خدمت گفت بسیار می نمودم که دفع بدکار ازین
 ناید و قسم بگیرم که حضرت امیر طرطور دست را از فرقه جهان فشرود که برین معلوم گشت که در راه الهیات
 قاضی میباشید و بهمان حالت که دست برادر دست داشت برادر محبت خود را طرطور و در چهار کرد
 حرکت در عرض شما نهاده من که در ولایت پانست کار در در شتم مرتبست فرمود که بفرستد و برینیت
 انکار عرض امیر طرطور عرض من نمودم خود شتم روزی مقصد شدم به دراجای من بفرستد و در دفع از زمین که
 و صحبت که من به اینان و او شد بود اگر کرد و گفت که با اینان ازین تحقیق نموده که آیا برادر است
 از ترک خرس منم شدم عرض کردم بدایه گفت و گفت که من شتم و گفت که من شتم برادر است
 و امیر طرطور بود و قبول ناید و ترک وطن نموده و چنانچه من شتم و گفت که من شتم عرض کردم
 از آنکه اندک شایعه کرده عرض نمایم که شما در این سه فرموده امیر و لکنونی شتم این است که شما
 به اعتقاد میباشید در راه الهیات که برین معلوم است چرا که حکام که قاضی و درازی میباشند
 مخالفت بفرستادند از بدعت اطهر پروریت و برین نظر من شتم که خود مدعی بفرستادند
 در فرستاداری میگویند فرمود که من شتم این سخن صمدی در شتم و درین است مقصود که بگویم
 شما قرام و حال مقتضی وقت گشته که در درین حق مملکت خود کوشش نماید و ما در خیال دولت
 خویش از آن در در نموده روزی مقصد کردید **نص** **مجدبیم** **و کیفیت محبت** **و قرام** **ص** **و قرام**
 میارید و قرام که مخالف سو منتهی ساخته بودند امیر طرطور با پیون احکام با طراف فرمود
 و بقدر ضرورت من که تعاقب مجوز مخالف ما میباشد چون از در در خدمت کشری در
 ترخس طاری گشته معنی استراحت نماید فرمود تا خود کسی بفرستد تا نماید احدی قدم
 در بارگاه مملکت نهند خدایال سورین میگوید معنی همین حال من شتم بدعت بفرستادند

مستور

عجز از بیان ناپدید بگویند بجز توقف افواج مثل کد انداخته که چنانکه شکر می آید زور
 آورده است بگو که او در زمان خود حرکت در امکان نیافته چندین تن از افواج جمعی او
 بموضع توقف رسیده ناپدید از واسطه مقتولین متشرکت فرمود عبادت و ثبات قدم
 این افواج و دلیل واضح تر از این نخواهد بود و در میان کشته ها سرنگ رانیده ششخت و قبل
 از آن خلاف نظمی از او ظاهر گردید بگو که فالج همه موجب بخش ضعیف امپراطوری کشته بود
 چون او را دید فرمود از قبل او چنان میردی کشته شد دروغ بخورم و با فرطم آن است
 که قبل از قتل امکان ملاقات او نشد که بگویم از تصریح کد ششم تا با بدول زر برای خانه
 زخت بمنزل دیکه کشتن شش رفته یک از وکیل کشته بیا فوج سواران موضع خون دید
 که هنوز شش رفته در دست از آب برآید بر او نشست و بتحمل التقلش
 خون از سر پاک و دوروی برندی بر لب او ریخته فوراً از بار او را بر سر خود من زد و
 ششخت و چشم خود را نکشت بر نمود و مجدداً پهلوی کشته امپراطور حکیم فوج مذکور
 بر او گذشت در وقت ملک یک به تعاقب خشم رفته بود رسید بخالد کد که فرود آمد
 دید دست او را گرفت و فرمود مصافحه کن که سبب خفتی که در این کار بد نهاد و افواج
 جمعی را بطور رسید مرا با ششست دوستی متفر و لذت این پس از شما مکرر خود کشم و چند
 سال است که از خود عدم محبت من بر محبت یکدیگر در داری و بهین خدمت خیانت
 میکنم باب عطف ذلیل از به عطفی از آن و حایل مثل سپیداری که علامت دفع
 زن حالت من و ظهور خدمت است قرین جفا است کامت خواهم ساخت خدای
 رب کلید منی بعد از غزوه و دایم مشغول بازی و در قیوم از شراب و مطر و متصور بگو

بگو در برابر او بود فرمود که اس من سوسل بن ناپیونهای که کجاست که ناپیون خطم مطلق
 نمی خوانند کاظم آنکه صداقت اهل من باین قوه دست **فصل نهم در حرکت بر دوات**
از شهر حمیرق در این او بودین و در کد زشت متحران آن روان که مثل بر دوات تملکات
 تصدی و عهدی بودین بود حضرت امپراطور مشغول رفع اختلاف فیما بین خود و خلیفه اعظم
 و سر که تم خیم امور مملکت پوتال بود و بدوق مطلوب امپراطور است که می یافت
 به کام غنیمت بر دوات از ولایت حمیرق امیر خورستین و در دوات کشته و امیر
 مذکور برادر و لیعهدی نه دولت بودین بود که بر دوات ریزی او بود عهدی متخف نموده بود
 و اما مد آن اولان ولایت آن بود که همیشه خود را از شطرت نه ولایت دیگران بود
 و بدو خط و لیعهدی بر دوات از دولت خود را کشته به دولت روس طریق مراد است
 باز داشت به اولیای دولت روس لوزم محبت با و بنیول در کشته و مجاز بر دوات
 بود و بودین سر که دوست به بنی بر حقایق حالات خود میسر بودین نکاست سر بودین
 میگویند که ناپیون از و لیعهدی بر دوات بغایت از ششک بود و دوات بود که بر دوات
 نظر صداقت و دو خورانی مملکت خود را در رضی بنیضی بخار کشته که ناپیون مطیع و
 شود و کردن از امر او خواهد کشته بدینا و علیه حسب مضیقه که همراه او موز فرود بود و
 متور دوات بود که یک سال نزد او ماند بر کاست خط و رضا فرمودند بر دوات
 مکاتبه چند امپراطور نکاست که ضمنیکه از آنجا این بود که در یکا میفرستم علفیه
 صادقانه نکاست از مردم امپراطوری متدعی شوم که التفات فرموده از آن مقرر
 دارند که حسب مضیقه با ما در وقت نزد کترین نکاست سال دیکه میوقف بعد پند حکم حکم

بجمله اینها در فرمودند و از حد و این حکم غفلت و باره اخبار جهان کتب طایمی بود که
 خاطر این طریقی بود از کمترین نفایس است و راه و التفات را و لیس نمیدانم مگر سبب اقرا
 و وقت بخیر است که نسبت بمن است اندر هرگاه التفات این طریقی حای و معین من
 در مجاری امر و لیسند و نموده و این طریقی است که از باب غرض نیست و اقترای زیاد در
 خدمت سعادت بنیاد من است و خواهند داد ای خداوند هر عرضی که از باب غرض و باره
 کمترین معروض میگذارد است آن است بدو قبول و حصول ندرت و در وقت و این
 من کتب نفایسند زیرا که در خصوص و ارادت خود صورتی نمی بینم که بلاست خود کو ششم
 و بعضی معلوم ضمیر شد که من از راه ترس و بیم اطاعت شمار و بگوشت ایم مکه با ارادت
 قبی خود نموده شامی شام و اگر امردت سودین بر وفق مطلوب باشد و در خجانی برین
 نموده و بعضی برای بعضی و از جهت که در دولت از ادق و پادشاه نیست که خلاف
 قانون رفتار نماید و درین مملکت چند رای مختلف میباشد که هر یک برای نفع خود در آن
 اهتمام نمیند دولت سودین به چهار فرق است که چون چهار قلند هر یک طبعی دارند
 تدبیری که باب تاثیر مکه که طبع مختلف بود و طبع طبیعت واحد نماید در صورت ملایم
 است که در کار این دولت به شوند نه رفتار نماید حال حجب حکم ترس از القان را روانه
 حضور نمودم من که کمترین است که چون موی ای به طبعی از حقانی امور است و حال
 است است و حالات از آن فرمائید و مرتب گرفتاری هر معلوم خواهد شد و فقرات
 خزان و اندوه مراد از کفایت و سر کرده آن فرس معروض خواهد داشت امید که کارم از حلق
 آنست که محمد بنانده و ارادت است و مورد محبت فرمود چند نفری از سر کرده آن

درج

روانه فرمائید که از این است که در باره این محبت خود فرمودید و هر
 گاه در این محبت در دولت نمودن از این است که قرار باید که استعدادهای مردم که این را
 مورد محبت خواهند چون این مردم را در این طریقی و این طریقی است که در وقت
 خود با این برین است و از آن بود که در این طریقی و این طریقی است که در وقت
 سلطنت است و از آن است که از هر یک از این طریقی و این طریقی است که در وقت
 از فقرات و از این طریقی است که از هر یک از این طریقی و این طریقی است که در وقت
 قطع میکند و از این طریقی است که از هر یک از این طریقی و این طریقی است که در وقت
 برین است و از این طریقی است که از هر یک از این طریقی و این طریقی است که در وقت
 در کتب و از این طریقی است که از هر یک از این طریقی و این طریقی است که در وقت
 سوار و فرزند نمودن این حال این طریقی و این طریقی است که از هر یک از این طریقی و این طریقی است که در وقت
 است و از این طریقی است که از هر یک از این طریقی و این طریقی است که در وقت
 که از هر یک از این طریقی است که از هر یک از این طریقی و این طریقی است که در وقت
 حضور و فرس بر داری شایسته که از هر یک از این طریقی و این طریقی است که در وقت
 ولایت پادشاه است و از این طریقی است که از هر یک از این طریقی و این طریقی است که در وقت
 که از هر یک از این طریقی است که از هر یک از این طریقی و این طریقی است که در وقت
 فرمائید و از این طریقی است که از هر یک از این طریقی و این طریقی است که در وقت
 این دویم معنی و از این طریقی است که از هر یک از این طریقی و این طریقی است که در وقت
 سودین محفل این نوع نامناسب خود بدست و برین لازم است که در هر یک از این طریقی

از راه فرمانیه

پس از تقدیم تعارف پرسید بچکار مشغول من تفصیل اوضاع در حکایت کرده رفتار پادشاه و وضع
 اوضاع از تحمیر باین نمودم جواب گفت ناپلین در باره ناپلین گفته کرد و این منعی عمومی
 دارد هرگاه ملاحظه نماید احدی نیست که درباره او بداند گفته نگذرد و او را سرنگینده باشد
 و من در این اوقات در التفات ناپلین بود از التفات او بهتری ندارم زیرا که در صورت
 اول غایتش این است که منحل و محمل میمانم و این از بیعت و حرمت خود از منصب نظام با بستم
 همواره منت پریمی نمید که شمار به مرتبه سلطنت و شاهزاده و سرش رسانیدم و این مرحله
 بیان نمی نماید که او را به مرتبه ایملر طوری رسانیدیم ای پورین اکنون صدی است تمامی
 ما با نود و ست و تقدیم و اکنون ضمیمه خود را بوی شما میگویم بیشتر و خون و جان من متعلق باین طرز
 است هرگاه مرا برای می ریزد و من حاضر میمانم و خود را شاه میدانم بلکه بزرگتر از آن
 می شمارم و بقدر قوه در دفع دشمنان و کوشش و استوفا که او نیز زیاده بر این از من توقع
 و چون ولایت من را بستم و در آنجا پادشاه پیشم رعیت را که رعیت من می شود دیگر بیان
 شأن من نیست که بیان و مال ایشان را با حکام خلاف ناپلین در معرض تلف آردم و تصور
 نمیکردم که من چون لویت می توانم رفتار نماید زیرا که مصمم ام که در حفظ و حرمت مملکتی که او
 منسوب داده کوشم و نگذارم حقوق ایشان را بباطل سازد و راه تجارت ایشان را
 که طریق گذران ولایت است که قطع دارد و من خود را باین گونه مرسل می دانم پس از
 چندی رسته نه لطافت خود را از ناپلین برید لا علاج نبای بر او دست بیاورد و مخالف
 او گذارد و در این باب روایا مختلفه مذکور است از حقا و مورخ است که چون مرسل است
 مرسل بزرگ دولت فرانس باین است او نمید که مخالف بدولت خود نمود و لطافت با خصمهای

دولت خود نماید و چون پادشاه ناپلین جی حفظ مملکت مراد و دوست ندیدم و بعضی بر آن وارد است
 من میگویم که در اوایل ۱۸۰۸ عیسی مطابق اوایل ۱۲۰۲ هجری مجدداً روانه همبرق گشته و التفاتیکه
 از اعیان طرز متوقع بود و نکلست و چون از سر به تبه ابواب آملش بر جبهه استقبال باز
 و من هم فتوحات مملکت پشمارش بر پوستان آملش در اتمار از جو فرزند می از حرم
 جدید از پسران خدمت بر برات وجود مراد و از خود و از و برادرش که مملکت و ملت ملواریت
 بر بای دولت او و چون مشغور گردید بود که خدمت کار قدیم و جدید در نظر او یکسان گشته
 نه او را بخوانان و نه از این بر اسان بود در این صورت مرا برای توقع نماید از شخصی حرکت
 بجای من چون گشتم محض مملکت است بنیول در فصل ناپلین ۱۸۰۸ عیسی مطابق ۱۲۰۲
 هجری بمقامت عظیمه فاین عک که فرانس و انگلیس در بنیول واقع گشت و ناپلین
 عظیمه از خود فرانس اظهار برید و در محاربه بصره بفرانس فانی آمد قعه بر دقایق
 مسخر و از وقوع این فتح لار و لنتان سردار انگلیس لا علاج گشت که دست از جبهه
 قلعه بر برداشت و از آنجا رخصت فرانس و بدو شخص مذکور از مخطم ولایات
 سه بنیول است ناپلین از استماع این خبر بغایت متبهر گشته امیدوار شد که
 عا که او را در بنیول پیشرفت خواهد یافت لکن از این طرف مروری نبای جشن برای
 مراد و معود جدید نهاد و بعد از فراخ از جشن برای ملاحظه اوضاع بعضی سرحدات
 خویش نموده روزنه حال گشت و چون مرصوبت بپاریس رسید و ناپلین از این خبر متبهر
 گرد که صلاح کار در برشته بدولت روس است از لارستان و اطالی مختار نموده
 بیای تخت روس فرستاد که بای کالکوت مشغول گفتار است و موافقت

کندران دولت روس در باب اصلاح قباچین مکالمه نماید و آنقدر جلیل القدر از در و در بطریق
 خدایه می و تمام نمود تا مگر دفع کند و دست نوازند که در صورت امکان نیافت و دید کار
 کندران کند دولت مصمم گماریدند اندر این میل مطلوب هر جهت نموده از صورت
 حال سخت و در این طریقی که مملکت بزرگی است و تهمید لایات حرب فرمان داد و لایه
 شد که کار مملکت سپیدول بوهان وضع کند در دو حکام با طراف فرستاد تا مجموع جنوب
 فرانس که در مملکت الطالی و غیره بودند بعد از ولایت فرانس متفق گشت یکباره از
 اطراف حرکت در و زنه مملکت روسی نمود و به مرجع شده بودی مطابق بهار سال جاری حرکت
 این طراف اوضاع قرالای فرستاد تا متفرق شود و حرکت لوی خود را هم آورد و بهیچین
 اقدام فرمود و اما مملکت غنما متعجب گشت که چگونه کارهای قرالای که بحسب زمان
 و دین و مذهب و این که در دار و قرا و ادب و گفتار و این که با یکدیگر دارند و مقام
 واحد جمع و محض و چون باینجه نصرت دولتی چون روس که ابتدا اضرای از او باشد
 از قرالای نرسیدند و این سبب است که حرب برین خود دست داشتند حتی
 دولت پروش با وجود ضرورت چندی که از ناپلین باورسیدند و باقی گفت روس
 با او موافقت کرد و مکنون ضمیرش آن بود که در وقت فرصت دست از دولت ناپلین
 شسته بای در دایره دوستی دشمنانش گذارد و مخرج کو قیل از شروع گمارید در باب مال
 آن با نزل و دواق از هر باب سخن باندیم و آنچه دریافت کرده بودیم بر یکدیگر بنویسیم
 و در باره لغوی نیز با متفق بود و بر این مبنی بود که اکنون به کام غنمیت این کار بختیم نیست
 و چه حاصل که این طریقی کلام امیر ندید و با باقی این اوضاعی نمود و اگر سخن از این را بسع
 قول

قبول اصفا نیز نمود و محل آن بود که غنمیت روس و در آن سال فسخ نماید و در آن زمان غنمیت
 هر یک بطریق حکومت و لایه از برای حرکت گشت به برانش داشتند که سخن این را مفروض
 قبول اندک است تا باقی روانه روس کردید و در آن پس که این طریقی با بن عظیم خرم گشت
 مدارکات و تهمید برای این نام آن کار سرزدی هم فرمود و پس از حرکت از برای
 مقررات تا قرالایان مملکت محروسه که به حقوق بودند در کتاب حاضر سازند و این
 به مملکت و دول با فرستاد که قطع فصل نزاع نموده با این متفق نمایند که تمامی
 سحر و جادو و روس و این که پروچند مدت ابدی است به قرار دادند که ولایت یکدیگر
 لغوی فطانت نمایند و عهد نمودند که ولایات روم هم که در حد فترت با واقع
 است و چون دولت ندیدند دولت روس در نزاع بودی فطانت نمایند که دولت
 روس ضرری باین نزنند و با دولت متعجب نیز به این دست و شرط و عهد نمودند و در
 همین اوقات سمیت وضع پیوسته می گایست نام محمد و سگاه در زیر حرب اوضاع
 مجبور فرستاد تا بقض احکام این طریقی که از برای روس اظهار و دولت نمود
 موقوف داشت ناپلین محمد ندید و بعد از اطلاع به فکلر له خند و نیز در آن
 اوقات جبرال گشت که از این راه آن دولت متعجب و ناپلین در مقام نزاع بودی
 بموکب ناپلین فرستاد که از اوضاع متعجب گشت ناپلین نظر با عتقا و نجات میمون
 متفرق نمود که اوضاع گشت و در مملکت در کلا گشت به به جاسوس ندید و دارند
 و آن امری بر آن بود که در آن اوقات ناپلین از اطلین حاصل بود که جبرال ندید
 معترض گشت که در نزاع از اوضاع مجبور ناپلین او دشمنی نخواهد بود و در این وقت

عنم

کبری با امارت ولایت و تبار و مرد و زن و بزرگ و کوچک و در میان زمین و آسمان دولت فرست
گشته بود و در میان ملک و ملک و در میان دولت و دولت و در میان ملک و ملک و در میان دولت و دولت
سابقا بنام این دولت و در میان دولت و دولت و در میان ملک و ملک و در میان دولت و دولت
مصلحت دولت نیست و در میان دولت و دولت و در میان ملک و ملک و در میان دولت و دولت
فقرات و در میان دولت و دولت و در میان ملک و ملک و در میان دولت و دولت
بوم که هرگاه حضرت امیر طبرستان در میان ملک و ملک و در میان دولت و دولت
و در میان ملک و ملک و در میان دولت و دولت و در میان ملک و ملک و در میان دولت و دولت
بر کار و در میان دولت و دولت و در میان ملک و ملک و در میان دولت و دولت
که در میان دولت و دولت و در میان ملک و ملک و در میان دولت و دولت
ملکت بران خواهند داشت که در میان ملک و ملک و در میان دولت و دولت
رپ حکایت نمود که در میان ملک و ملک و در میان دولت و دولت
من مصلحت در میان ملک و ملک و در میان دولت و دولت
من سلطان و در میان ملک و ملک و در میان دولت و دولت
کران گشت چه هرگاه بنام طبرستان و در میان ملک و ملک و در میان دولت و دولت
و در میان ملک و ملک و در میان دولت و دولت و در میان ملک و ملک و در میان دولت و دولت
نادر و در میان ملک و ملک و در میان دولت و دولت و در میان ملک و ملک و در میان دولت و دولت
مقام که در میان ملک و ملک و در میان دولت و دولت و در میان ملک و ملک و در میان دولت و دولت
و در میان ملک و ملک و در میان دولت و دولت و در میان ملک و ملک و در میان دولت و دولت

سلطان دست زده و در میان ملک و ملک و در میان دولت و دولت و در میان ملک و ملک و در میان دولت و دولت
کلام متعجب که در میان ملک و ملک و در میان دولت و دولت و در میان ملک و ملک و در میان دولت و دولت
خویش مغلوب معبود معبود با نهایت تنگی و در میان ملک و ملک و در میان دولت و دولت
حکایت نمود که در میان ملک و ملک و در میان دولت و دولت و در میان ملک و ملک و در میان دولت و دولت
این ایام و در میان ملک و ملک و در میان دولت و دولت و در میان ملک و ملک و در میان دولت و دولت
ظلم و در میان ملک و ملک و در میان دولت و دولت و در میان ملک و ملک و در میان دولت و دولت
ظلم نمود و در میان ملک و ملک و در میان دولت و دولت و در میان ملک و ملک و در میان دولت و دولت
عوض کردم که در میان ملک و ملک و در میان دولت و دولت و در میان ملک و ملک و در میان دولت و دولت
ما یوس میزد و در میان ملک و ملک و در میان دولت و دولت و در میان ملک و ملک و در میان دولت و دولت
در میان ملک و ملک و در میان دولت و دولت و در میان ملک و ملک و در میان دولت و دولت
اوقات و در میان ملک و ملک و در میان دولت و دولت و در میان ملک و ملک و در میان دولت و دولت
گشته که در میان ملک و ملک و در میان دولت و دولت و در میان ملک و ملک و در میان دولت و دولت
آن است که در میان ملک و ملک و در میان دولت و دولت و در میان ملک و ملک و در میان دولت و دولت
من حاصل نمود و در میان ملک و ملک و در میان دولت و دولت و در میان ملک و ملک و در میان دولت و دولت
تغیری در میان ملک و ملک و در میان دولت و دولت و در میان ملک و ملک و در میان دولت و دولت
کردم و در میان ملک و ملک و در میان دولت و دولت و در میان ملک و ملک و در میان دولت و دولت
ملکتی و در میان ملک و ملک و در میان دولت و دولت و در میان ملک و ملک و در میان دولت و دولت
این است که در میان ملک و ملک و در میان دولت و دولت و در میان ملک و ملک و در میان دولت و دولت

که این عنوان جواب مذکور، با کسوت نموده قدرت بر تکمیل اندیشه امیر طوایف از اعدای از با
 قیظ از بلاغت فرمودای نجی علانیه ملاحظه نمایند که حکایت از شما با میل می رسد
 زیرا که مرثی مورث از آب خوش قهوه ای دلکش نیست دل نخواهند کند و مرثی بهر زلف
 نگار و صیقله مملکت خود خواهند گشت و مرثی قهر صد است که بزودی ترخیص حاصل
 نموده بولایت پارس رفته در عمارت عالییه خود تفریح و شغال در زمهرل رسد
 چون دیدم کسی بولای سخن گفتن مانند مرثی مورث قدرت بر حرکت لب ندارد
 لا علاج جز است و زریده در جواب عرض کردم حضرت امیر طوایف در دست است با
 فرموده با الجمله بلیون را منظور آن بود که در لایق رجحان نماید که با محاربت است
 از وضع با امیر طوایف کند و در آمد و از وضع تکالیف طرفین است تفکر است
 که هر دو جوابی است و در بنام و منک است و در آن اوقات که بلیون
 دولت روس با تکلیف میفرمود که برای انقضا دولت فرانس بالمعنه به طریق تردد
 گشته ای دولت انگلیس از شما در وقت تسخیر نموده ابواب مرا و دولت بانی در
 بنده و در آن زمان که بلیون بلیون می رسد با روسی و انگلیس متبادر می شود
 فرست بغیر از روم و سورین کردن بر اطاعت او نهاده و نظرد است که قبل از شروع
 مطلب آن در دولت را با خود شوق سازد و با هیچ کس رضی نیست که دولت
 روم که بروس می رسد با عیال متوجه می رود و بلیون سورین خاطر خست
 و مرثی بزند است نیز با دولت روس تردد موقت است و امیر طوایف در قبل از
 این موالات است که ای کران موقوف ولایت فین بند فرمود ولایت مذکور

تفصیح

دولت

از ولایت خم سورین بود و در مدتی شهرت داشت بلیون برای حصول رضای خاطر امیر طوایف
 ولایت مذکور و اکل کرده که ضمیمه مملکت روس شود در این اوقات که فین بلیون آن دو
 امیر طوایف اتفاق و بلیون به بزند است نوشت که اکنون هنگام فرصت است و باید که
 بولایت فین بزند گشت و در آن راه و بلیون که می روی و بلیون را منظور از آن تکلیف
 این بود که بزند است که در آنجا گشت به بین بلیون امیر طوایف روس تواند بود و در
 ولایت مذکور بزرگ کرده لا علاج کرد که کسی زیاد برای محاسن است که از دراز
 نمی نمود و در آن وقت و قدر بود و روسی پذیر و در بنام خود که بزند است
 را کاری از پیش رویدانه و منظر عورت است به مرثی مذکور با با فلاح جمعی خود در ولایت
 با مزیت است دولت سورین بولایت در اطاعت نماید بزند است از حرکت خاف تران
 گشت به تکالیف بلیون را قبول نموده تا با دولت روس و امیر طوایف کند و از
 آن بود که بلیون خود را فین بلیون برده بلیون که خود طی نموده که در نزد مقابل خود
 فرانس با تقویت از آمدن تشریف فرمای شهرالو که بود و عظم فین بزند است کردید
 و مرثی بزند است نیز بولایت مذکور رفته در ۱۲۰۰ وقت است عیوی مطابق عسکریه
 هجری ماه است فین اتفاق افتاد و بلیون که می رسد و امیر طوایف است متعهد آن
 گشت که در مجاری حالات حمایت بزند است رفته در ۱۲۰۰ سلطنت سورین متعلق سازد
 و ولایت نرویی و عوض ولایت فین بزند است سورین و اکل از نماید و در همان
 روز در وقت بلیون متعلق گشت و بلیون بزند است از این عمل موجب طاعت
 بلیون گشت و این نوع میوه که از او نیست بلیون بلیون بلیون بلیون بلیون

ابدی دشمنی و اوجی و گشت و در حقیقت بجای بر او دار و نیست چه حرکت بجای بر دولت
 دولت بود و دلایل چند در آن بود اول آنکه بر بذات و از غضب و کینه ناپسند
 هر اس نام بود و زمانی بعید و خوف و هم روزگار میکند و زید و بعد از و بعد از هرگاه
 در حقیقت بر او درت بیافت و در کینه او کو تا می نمی نمود و تا آنکه بر بذات
 بود اسط و بعد از مویدین از اس ملکات فرس خارج و از انال و مویدین محبوب می شد
 و امکان نداشت که ناپسند و متحد گشت نه احکام او را بعضی و مجری دارد و تا آنکه
 ملکات مویدین در قرب و جوار دولت روس واقع و دولت مذکور و قدرت
 بر آن بود که یک از شاهزاده کان فندان قدیم بود و بعد از مویدین و بر بذات
 روس و لاغیر را زد و با بر ذت مذکور ناپسند و او را تکلیف می نمود که کینه
 بر ولایت فین لند که خود را با بر ذت روس متفق گشته و تعیین نماید و این که هرگاه
 بر بذات دولت مویدین بود و دولت روس متفق نمی گشت دولت انگلیس بی نصرت
 دولت مویدین بر بخیریت و آن دو دولت او را درین گرفته تردید و چهار است و چون
 او را در میان می آمد و یک است اصل میگردد **فصل بیستم در ذکر هجوم خیالات**
ناپسند و بر ذت کفر و فرس و روس اگر چه ناپسند و او را در مجاری دولت روسی است و بعد از
 در بعضی موارد مغلوب خواهد شد و روس خورشید گشت به چنان می شد است که آنچه بر بر ذت
 خیال منقش شد از بر سر ده و خفا چهره نماند و گشت معلوم عقلای محقق الای
 بودند که موافق و بر آن بود که ناپسند و آن ترستان در ملکات ای وقت نمود و تمام
 بهار شروع و بار و فرس و روس ناپسند و بر خلاف کمان دانیان هجوم افروغ خیالات

ناپسند و بر ذت کفر و فرس و روس اگر چه ناپسند و او را در مجاری دولت روسی است و بعد از
 در بعضی موارد مغلوب خواهد شد و روس خورشید گشت به چنان می شد است که آنچه بر بر ذت
 خیال منقش شد از بر سر ده و خفا چهره نماند و گشت معلوم عقلای محقق الای
 بودند که موافق و بر آن بود که ناپسند و آن ترستان در ملکات ای وقت نمود و تمام
 بهار شروع و بار و فرس و روس ناپسند و بر خلاف کمان دانیان هجوم افروغ خیالات

ناپسند و بر ذت کفر و فرس و روس اگر چه ناپسند و او را در مجاری دولت روسی است و بعد از
 در بعضی موارد مغلوب خواهد شد و روس خورشید گشت به چنان می شد است که آنچه بر بر ذت
 خیال منقش شد از بر سر ده و خفا چهره نماند و گشت معلوم عقلای محقق الای
 بودند که موافق و بر آن بود که ناپسند و آن ترستان در ملکات ای وقت نمود و تمام
 بهار شروع و بار و فرس و روس ناپسند و بر خلاف کمان دانیان هجوم افروغ خیالات

بخطه سی خنان که شیرین و سیل روان از انوکش کوه زهره آب و گل کباب
 و در پاب کشی کوه بخت در میدان کارنور و خاطر برانمودند و جان و تنی که بخت
 ناپاک روی داد در این سنوآت بر اعدای واقع نمشت بدینجهت ارسال قتل خنجه
 در اولین صراط است که در ثلث اصد سیر خنجه در واقع گشت و در آن اوقات
 از کسب و خنجه را موردت ناپلیون انا به بارین و خنجه نام بود و از اذاعت خنجه
 نمشت تا آنکه از اوقات متعین در روز حرکت ناپلیون از یک و خنجه را از پس
 بنای اف و دینا و خنجه را از پس که طالب دولت جهنم بود و احوال
 در امر سلطنت یکدیگر در آن مقام توقف حضرت امیر طرود در پوشت مصدق در خط
 کشته سر در افروغ مستحقین مطلع و اورا گرفته و محسب سرباز خانه محسوس ساخت
 و در آن اولان که در دوست نفر سرباز و متفر سرتیپ در آنجا توقف بودند و محسوس
 مذکور معلوم پس و بنی بود و خنجه را از پس و در خنجه را از یکدیگر که یونان نام لاری
 و دیگری قیدال بود و در است و با و بود و خنجه را از پس و در خطه سیل که در آنجا
 منفذ نموده بود و در اجد سیر خنجه اورا گرفته و محسب که فورث محسوس ساخت و خنجه را
 قیدال بواسطه آنکه کشتی انکلیس رفته و پس سربازانجا فرستاده مروده با دولت
 مذکور نموده گرفته و محسب انداختند و این سه تن شب و روز در جنبه احوال و اعتدال
 بودند و منظر وقت میبودند خنجه را از پس و در آن زمان وصول اخبار بر حوشه و وسیله
 رخنه در فکر احوال افتاده و محسب کاتبات و نوشتجات محموله از زبان و زاری دولت
 جهنم رخنه و متفر خنجه که بمن نوشت تا اندر ششم ماه افروز در حواله سکون بنیان گشته

فرنی

کشتی سلطنت ادبیری شد و دولت جهنم رخنه قریبیت و ناکه و زاری این دولتیم محسوس کردی انولایت
 و سبیل لاری کشتی بود و مفوض نمود گشت به هم بدین قرار این کشتی و احوال از محسوس در آن وقت
 در صورت تحول بر درازی و مسافت قدیم مملکت در خط و زاری جهنم رخنه محسوس بود
 تا معلوم کرد که حکم مذکور اندر دولت این جهنم رخنه است و در حکامی چند بر وضع مذکور
 مرتب ساخته که نیکو که از او در دست بنیاد بر منصف است مرتب و سرباز حفظ محسوس شده
 سارده لوح و تخته سبزی پسند بود حکمی بطریق مذکور مرتب که مذکور گشت که مقرر در گشته
 ایم چند هزار حرکت و هم نقد از خزانه در وجه کار بازی شود و در اینجای خنجه را از سر
 افروز نوریم و خط و در احوال مملکت سپاه اول در محسوس خنجه را از پس و در آن اوقات
 در حواله خاص غایت در محسوس پس در خانه رستگاری سکنتی گشت و در آنجا بنیان نهادن محسوس خنجه
 در آن محسوس و خنجه را از پس و در آنجا محکام خنجه رخت و بنیاد و در آنجا و دیگر در
 اهل بیت بنای مراد و در آنجا و در روزی کافندی در محسوس بر وجه خود نوشت و بیکه از بنایان
 پر که بر نه و از آنجا در دفع بنیاد سربزه که منصف است و در کاندنوشت که لباس خنجه را
 مرد با کدیت پس خنجه را از پس و در آنجا در حواله محسوس و بیکه از بنایان سرباز و
 اطاعت کرده پس مذکور در فرستادن خنجه را از پس و در آنجا در حواله محسوس و
 آن دو جوان را احضار نموده که بنامید و محسوس و اتفاق سرباز صرف طعام نمایند پس از
 صرف طعام بدینکوه انرا شربت کرد که پس را بر دست بنیاد در خطه سیل قند
 چون بدینکوه رسید انرا شربت کرد و قدری برندی و آب لیمو و کدیا خنجه رخنه و خنجه
 جوان جهنم در آن کوه خنجه نموده و در آنجا بعد از آن سرباز و خنجه را از پس و در آنجا

سپاه اول در آن کوه رخنه
 در آن کوه خط و در آنجا
 پای از شربت کدیت خنجه را از پس
 و آنجا در آنجا محسوس و در آنجا
 احوال کشته سرباز و در آنجا

و چون بختیگر خشم آمد و سر کا زینت از عجب بر نشاند و مثل مودت بجانب ما کشد روان
کردند و هزاره نفر لشکر جنرال روگان نو با بر کجی خود با بدو جنرال نمودند که لشکر فرزند
و خود لشکر با حقوق ابو کجی از جانب بر رو دزد برستند با بدو لشکر مرقوم روان گردید و
جنرال بر کتا از دست یارین رو دزد بر بستند آن لشکر ناخت و در پل طر زینون تعجب می نمود
که قبل از وصول اندر ولایت بدو دزد شورش زد و لشکر بدو رو دزد هزار نفر شورش می نمود
دانش و در کتا رو دزد بر واقع است و می هد بر ج اطراف آن مرتب در رسته و بر جی
مسی شاه بر ج در آن رسته بودند و دیوار آن لشکر شش درج قطر شش درج ارتفاع
دارد و خندق بدو آن بود و چهار چرخ در فاصع شش اتفاق افتاده بود که ایام لشکر و لشکر
کار بود به کام می شد و صحرای حیرت که تقرب دیوار لشکر می شد چهار ست بدو واقع
از حصول کل که محصورین بستان می شدند جنرال کل حکمران لشکر بدو که هزار نفر جمعیت فرم
خود او بودند در کات و در دست یافت و فطرت شمع سوخته ده نیت با غمی ثابت بکننداری
قلعه بدو و دور و از آن پس هزاره چهل به بدو ابو کجی خود با بدو و معایت او بودند
کشت جمعا اول بر شش در کمال شدت که شش اتفاق بود پای جرات در دره حیات
نهاده حمله بدو بر برد و خود و پای دیوار قلعه می اندو کاری از پیش بر دشمن جرات
بر داشت و دو نشت از شش بر ضرب کل که ترب قلعه کین خرمین حیات بدو
دادند و آتش بر کانون سینه شش افتاده مجدداً بدو بر برد و چون کشت اول
فتح نداشت که چون کار بدو سخت دیدند که آن حقه کینه بخوار داشت اند که
عقب نشسته از کل که توپ آتش بر خرمین جان قلعه کین افکند و توپ کین را بخیر

[illegible]

تا شش مصلحتی خطیر در میان خود نموده بعضی عرض آورند و از آن پس اشراف و درجه ان شمع و دولت از
 دقت کثیف نام نوسر کرده داخل نظر نمودند و هر یک موجب و درک سرباز رسی خود و از خود
 سید از و متولان مملکت هر یک صد نفر و هزار نفر موجب داده بودند و عرض از
 که هرگاه ختم بدین طریق مملکت را تصرف و در جبهه مملکت با همه کند مملکت دولت خواهد
 بود و باین مال در دفع دشمن خواهد بود و سید میفان این احوال فیما بین دولتین روس
 و انگلیس صلح واقع گردید و بر سر طر آن صلح مدد و طرف تجارت و معامله و راه را داده
 و موافق فیما بین آنکه مشغول وزیر هر دو دولت روس و اتفاق با و بر قریح آمد و از آن پس
 دولت انگلیس در سطح کره پیش میج و اتفاق و فیما بین روس و مملکت نمود و از معنی نیز نصیحت
 موجب قوت دولت روس گردید و وزیر طینان را از آن مملکت شد که تقویت آن شد
 دولت از خود و از طریق بدین بدین توانمند و در هر دو مملکت روس و ایلی که روسیه
 منافع بسیار است از جمله منافع آن که در هر دو مملکت و نیز در روس و منافع هر دو مملکت
 و دفع خصم از آن مملکت روس و روس از تمام مصلحت که می آید از آن را احضار و تحقیق و
 تقابل جنود و نیز برقرار نمودن و این مصلحتات کلاً از او یکدی و وزیر دول غریب انگلیس
 که در این مصلحت بر داری از خود هر یک گردید که موجب تقویت کار روسیه گردید و بدین قوی
 انگلیس که بدین بدین غلبه آید و خبر هر یک بدین در شمع و تقویت بعضی بدین رسید و بدین
 سبب پس در نتیجه مملکت و غرضیت که سبب می شود که قبل از صلح بدین در مملکت این
 منافع و مملکت مخطرات و از طریق روس و مملکت هر یک مخطرات خود حاصل اند
 و هرگاه کار بدین بدون این مملکت که از مملکت که خود هم قوت مرئوس و در مملکت

که بعد از طرد روس بخارال که توفیر در درستی کشانند و فرمودن از اصول این خبر و خبری
 از جنود روسیه بامدیق مع در درستی کشانند و فرمودن از اصول این خبر و خبری
 اند که ملک حبیب ندو در روسیه با روسی فرستاده اند سرکارنا بیرون پس از استحضار
 بر اندر ندو در روسیه در حفره توقف و بدانداری و در غیب نبود در وقت پس از محفل
 نهفت و صحرای پرانیه رفت و در سیم سبند در صحرای ندو در روسیه در وقت پس از محفل
 بجای پرانیه در روسیه در وقت پس از محفل سبند در روسیه در وقت پس از محفل
 در هنگام کار در روسیه در وقت پس از محفل سبند در روسیه در وقت پس از محفل
 نمودند و در روسیه در وقت پس از محفل سبند در روسیه در وقت پس از محفل
 بود و در روسیه در وقت پس از محفل سبند در روسیه در وقت پس از محفل
 خانه ای مخفی و در روسیه در وقت پس از محفل سبند در روسیه در وقت پس از محفل
 وقت محفل تفت و میلان کارند و در روسیه در وقت پس از محفل سبند در روسیه در وقت پس از محفل
 محفل تفت و میلان کارند و در روسیه در وقت پس از محفل سبند در روسیه در وقت پس از محفل
 مانند قوه قهریه در روسیه در وقت پس از محفل سبند در روسیه در وقت پس از محفل
 روس در وقت پس از محفل سبند در روسیه در وقت پس از محفل
 و گفتار و در روسیه در وقت پس از محفل سبند در روسیه در وقت پس از محفل
 چون بخارال ندو در روسیه در وقت پس از محفل سبند در روسیه در وقت پس از محفل
 هیچ یک معقد و در روسیه در وقت پس از محفل سبند در روسیه در وقت پس از محفل
 زار که تفت و میلان کارند و در روسیه در وقت پس از محفل سبند در روسیه در وقت پس از محفل

که بخارال

که بخارال ندو در روسیه در وقت پس از محفل سبند در روسیه در وقت پس از محفل
 در روز زرم با سرکرده خبر برابری و با پس از آن لاف همی میزدند و بگویند و خبر هم غالب
 میباشند و در وقت پس از محفل سبند در روسیه در وقت پس از محفل
 بیکانه کلا بموضع تفت خوانند که و قبل از شروع ندی بر سر کارنا بیرون بخارال ندو در روسیه در وقت پس از محفل
 کارزار که بموقع کارزار در روسیه در وقت پس از محفل سبند در روسیه در وقت پس از محفل
 فراوان و قشاق و محبت سلامت را میسر کرد و با بیخا کار بر نایند که تا اندیش بر صحرای
 از کار با که در وقت پس از محفل سبند در روسیه در وقت پس از محفل
 ترفیع کارند و در وقت پس از محفل سبند در روسیه در وقت پس از محفل
 میان کشانند و در وقت پس از محفل سبند در روسیه در وقت پس از محفل
 واقع کشانند و در وقت پس از محفل سبند در روسیه در وقت پس از محفل
 اندک هم در وقت پس از محفل سبند در روسیه در وقت پس از محفل
 و بخارال ندو در روسیه در وقت پس از محفل سبند در روسیه در وقت پس از محفل
 منصبی در وقت پس از محفل سبند در روسیه در وقت پس از محفل
 بعد از کار و در وقت پس از محفل سبند در روسیه در وقت پس از محفل
 که در کار و در وقت پس از محفل سبند در روسیه در وقت پس از محفل
 منصب در وقت پس از محفل سبند در روسیه در وقت پس از محفل
 در وقت پس از محفل سبند در روسیه در وقت پس از محفل
 و در وقت پس از محفل سبند در روسیه در وقت پس از محفل

در هر یک از اینها یک نفر محفل هر یک است در پیشش مقبول و در پیش او بیرون می آید و در هر یک
 منصفان چند نفر است چون خودستند برای رویه و در هر یک است و در هر یک است و در هر یک است
 بشکل آن که علامت کسب نامیون بود و در هر یک است و در هر یک است و در هر یک است
 بضرر بیخ قطع نمود گفت از این که نامیون آوردند و در هر یک است و در هر یک است
 و در هر یک است و در هر یک است و در هر یک است و در هر یک است و در هر یک است
 خود بقول من می بیند من می بیند که در هر یک است و در هر یک است و در هر یک است
 که در هر یک است که زبانه توقف در هر یک است و در هر یک است و در هر یک است
 و در هر یک است و در هر یک است و در هر یک است و در هر یک است و در هر یک است
 که در هر یک است و در هر یک است و در هر یک است و در هر یک است و در هر یک است
 تقریر نموده که اکنون می آید و در هر یک است و در هر یک است و در هر یک است
 از هر یک است و در هر یک است و در هر یک است و در هر یک است و در هر یک است
 بخلاف آنکه در هر یک است و در هر یک است و در هر یک است و در هر یک است و در هر یک است
 و در هر یک است و در هر یک است و در هر یک است و در هر یک است و در هر یک است
 خود را که در هر یک است و در هر یک است و در هر یک است و در هر یک است و در هر یک است
 نامیون بود و در هر یک است و در هر یک است و در هر یک است و در هر یک است
 در هر یک است و در هر یک است و در هر یک است و در هر یک است و در هر یک است
 و در هر یک است و در هر یک است و در هر یک است و در هر یک است و در هر یک است
 که در هر یک است و در هر یک است و در هر یک است و در هر یک است و در هر یک است

پیش در روز نهم لاریان فریب خورده تکلیف مقبول گفت و بی نامیون کما است و بی نامیون
 خبر مذکور و در هر یک است و در هر یک است و در هر یک است و در هر یک است و در هر یک است
 که در هر یک است و در هر یک است و در هر یک است و در هر یک است و در هر یک است
 تدریس و در هر یک است و در هر یک است و در هر یک است و در هر یک است و در هر یک است
 نتوان نمود و در هر یک است و در هر یک است و در هر یک است و در هر یک است و در هر یک است
 کلیات بود و در هر یک است و در هر یک است و در هر یک است و در هر یک است و در هر یک است
 سران به نظر می آید و در هر یک است و در هر یک است و در هر یک است و در هر یک است و در هر یک است
 تر می باشد و در هر یک است و در هر یک است و در هر یک است و در هر یک است و در هر یک است
 سران به نظر می آید و در هر یک است و در هر یک است و در هر یک است و در هر یک است و در هر یک است
 مستند به کلام و در هر یک است و در هر یک است و در هر یک است و در هر یک است و در هر یک است
 نمود و در هر یک است و در هر یک است و در هر یک است و در هر یک است و در هر یک است
 که در هر یک است و در هر یک است و در هر یک است و در هر یک است و در هر یک است
 خود را که در هر یک است و در هر یک است و در هر یک است و در هر یک است و در هر یک است
 نامیون بود و در هر یک است و در هر یک است و در هر یک است و در هر یک است
 در هر یک است و در هر یک است و در هر یک است و در هر یک است و در هر یک است
 و در هر یک است و در هر یک است و در هر یک است و در هر یک است و در هر یک است
 که در هر یک است و در هر یک است و در هر یک است و در هر یک است و در هر یک است

که از کالو قه متعلق الیه خوار است جنرال الی رت جنرال در کالو رت با جوق از جوق کبیب
 جنوب و دان و مقدر است که بر چنان جهت طی می شود که از جوق در فرس است
 شمر بر او نه و جوق تصرف آورید و خود با جوق حرکت داده و راه سفار از پیش گرفته و
 روانه شد و شمر بر او نه و شمری بغایت حکم رست و برای معین سبب به اصل شمر بر شمر
 واقع در دامن سر شمر بر او نه و جوق جاری و در جوق ل رود و در جوق شمر بر او نه و
 بر او نه و در جوق واقع است بعضی بنده متصل و منفی به شمر بر او نه و جنرال و الدان چون
 شمر بر او نه و تصرف شد و جوق از جوق بی فضا و لایت بدو کند زده و در هر که در جوق
 خشم نموده و شمر بر او نه و حرکت و سکو که نه و جوق و جوق در سطح فضای بدو و جوق است
 جوقی و جوق بصری مانده که حفظ شمر بر او نه و جنرال و الدان رت با جوق در جوق
 غفلت به جرم بوده و در جوق شمر بر او نه و جوق شمر بر او نه و جوق شمر بر او نه و
 جوقی که در جوق شمر بر او نه و جوق شمر بر او نه و جوق شمر بر او نه و
 در هر که در جوق شمر بر او نه و جوق شمر بر او نه و جوق شمر بر او نه و
 جنرال و الدان چون جوق در جوق شمر بر او نه و جوق شمر بر او نه و جوق شمر بر او نه و
 رسید از انفا قات آنی بضرر کالو رت با جوق شمر بر او نه و جوق شمر بر او نه و
 جوق جنرال قید نیست بمقام او و جوق شمر بر او نه و جوق شمر بر او نه و
 در جوق شمر بر او نه و جوق شمر بر او نه و جوق شمر بر او نه و
 فردا که در جوق شمر بر او نه و جوق شمر بر او نه و جوق شمر بر او نه و
 شمر بر او نه و جوق شمر بر او نه و جوق شمر بر او نه و جوق شمر بر او نه و

بجود و جوق
 معجزه و شمر بر او نه و جوق شمر بر او نه و
 و جوق شمر بر او نه و جوق شمر بر او نه و
 مقدر که در جوق شمر بر او نه و جوق شمر بر او نه و
 که جنرال و الدان رت با جوق شمر بر او نه و جوق شمر بر او نه و

که از کالو

که از کالو قه متعلق الیه خوار است جنرال الی رت جنرال در کالو رت با جوق از جوق کبیب
 جنوب و دان و مقدر است که بر چنان جهت طی می شود که از جوق در فرس است
 شمر بر او نه و جوق تصرف آورید و خود با جوق حرکت داده و راه سفار از پیش گرفته و
 روانه شد و شمر بر او نه و شمری بغایت حکم رست و برای معین سبب به اصل شمر بر شمر
 واقع در دامن سر شمر بر او نه و جوق جاری و در جوق ل رود و در جوق شمر بر او نه و
 بر او نه و در جوق واقع است بعضی بنده متصل و منفی به شمر بر او نه و جنرال و الدان چون
 شمر بر او نه و تصرف شد و جوق از جوق بی فضا و لایت بدو کند زده و در هر که در جوق
 خشم نموده و شمر بر او نه و حرکت و سکو که نه و جوق و جوق در سطح فضای بدو و جوق است
 جوقی و جوق بصری مانده که حفظ شمر بر او نه و جنرال و الدان رت با جوق در جوق
 غفلت به جرم بوده و در جوق شمر بر او نه و جوق شمر بر او نه و جوق شمر بر او نه و
 جوقی که در جوق شمر بر او نه و جوق شمر بر او نه و جوق شمر بر او نه و
 در هر که در جوق شمر بر او نه و جوق شمر بر او نه و جوق شمر بر او نه و
 جنرال و الدان چون جوق در جوق شمر بر او نه و جوق شمر بر او نه و جوق شمر بر او نه و
 رسید از انفا قات آنی بضرر کالو رت با جوق شمر بر او نه و جوق شمر بر او نه و
 جوق جنرال قید نیست بمقام او و جوق شمر بر او نه و جوق شمر بر او نه و
 در جوق شمر بر او نه و جوق شمر بر او نه و جوق شمر بر او نه و
 فردا که در جوق شمر بر او نه و جوق شمر بر او نه و جوق شمر بر او نه و
 شمر بر او نه و جوق شمر بر او نه و جوق شمر بر او نه و جوق شمر بر او نه و

و آمدیم که شاد و تکلیف نایم که بر دهن حیرت و عجز است و قلمه نایم سرش را بر دهن گرفت که بر دهن خود
سخت انداختیم بدین نبرد و عذر در اسب و سوار شدیم بر دهن و اسب سخت و بر دهن را بر دهن
نداد که بر دهن که اصل از قلمه حیرت که بر دهن بر دهن و در دهن نبرد و بر دهن بر دهن
از آن حیرت اندل و او باش شکر تدریج و اسب بر دهن در یکجا جمع خود بند کرد و دهن چند
روز قفسه بر دهن دای بار و بر دهن حیرت نهاده از آنش زدند که بر دهن و بر دهن بر دهن
رشد و بر دهن بر دهن و دهن بر دهن و دهن بر دهن و دهن بر دهن و دهن بر دهن و دهن بر دهن
بقلم آنش گرفتند در حیرت و بر دهن که بر دهن و دهن بر دهن و دهن بر دهن و دهن بر دهن
قدر از دهن دای بار و دهن که بر دهن و دهن بر دهن و دهن بر دهن و دهن بر دهن و دهن بر دهن
ند و بر دهن و دهن بر دهن و دهن بر دهن و دهن بر دهن و دهن بر دهن و دهن بر دهن
از دهن از دهن غیرت و حیرت بر دهن که بر دهن و دهن بر دهن و دهن بر دهن و دهن بر دهن
به دهن و دهن بر دهن و دهن بر دهن و دهن بر دهن و دهن بر دهن و دهن بر دهن
که بر دهن و دهن بر دهن و دهن بر دهن و دهن بر دهن و دهن بر دهن و دهن بر دهن
خوب شدن حیرت که بر دهن و دهن بر دهن و دهن بر دهن و دهن بر دهن و دهن بر دهن
نیارال بر دهن و دهن بر دهن و دهن بر دهن و دهن بر دهن و دهن بر دهن و دهن بر دهن
اوقات دهن و دهن بر دهن و دهن بر دهن و دهن بر دهن و دهن بر دهن و دهن بر دهن
و حال که بر دهن و دهن بر دهن و دهن بر دهن و دهن بر دهن و دهن بر دهن و دهن بر دهن
تمام دهن بر دهن و دهن بر دهن و دهن بر دهن و دهن بر دهن و دهن بر دهن و دهن بر دهن
کارند بر دهن از دهن و دهن بر دهن و دهن بر دهن و دهن بر دهن و دهن بر دهن و دهن بر دهن

نیز پسین فرستید که از سر بودن چنین نکاح معتبر نیست و عجب عظیم قنوت در دلهامانور لاکن
 و در عرض راه در شتران نیز مستخص شد بطریق بیعت بیعت که جنرال کتوف بست زمین روزنه است
 که در شتر مله و در شتر قدرت رده عبود که فرانس و مطلق درگاه مکن شود دست اندازی نمود
 شد از این اطر احکام صادر فرمود که کس فرانس بوی قدرت مستقیم که قبل از روز و چشم از نگاه
 جویند و تمامی لشکر بوی جوق قرار داد که عقب سر یکدیگر روان بودند جوق اول در رکاب
 خود جوق دوم در زیر لوی شاهزاده بوجین و سر دراری جوق سیم که جنرال کس بوی بر شتر
 دیوار است یعنی قدرت و دستار العمل داد که هر جوق بقدر کمر و زره از یکدیگر فاصله داشتند که
 هنگام عبور برین نکرند علی حال حضرت امیر بطور با جوق اول کس بر شتر قدرت رسید
 و از آنجا دور و زده بشهر میفرست و در درگن توقف فرمود که شاهزاده بوجین و بر شتر دیوار است
 با جوق دوم و سیم وارد شوند و در روز دهم محقر بر شتر فرعون و با لایحه جمعی در شهر میفرست گذشت
 و از آنجا حرکت فرمود با فوج قراول قدیم بست شتر و زجاج روان گردید و در آن روز
 با حکمی صادر کرد که از آن حکم اختلال و خوف و خطر کس فرانس شخص خود را بچشم منور
 مجموع غنایم مسکون و بدو پستین انداختند و بعضی از توپها و ادوات حرب که سنگین بود
 در راه گذارند که بسبب بزرگ و هنوز امیر بطور و جنرال و در از بی از رویه رسید بود
 و لاکن چون شاهزاده بوجین را در قدرت اندازی از رویه نسبت با و شد بوجان کسر
 سنگین که در و جنگ کند بنود با این خاطر جمعی در دو فرسنگ شتر میفرست و لاکن
 گرفت جنرال میادونخ که از جنرالهای روس بود و زبانی که از غم حضرت امیر بطور مطلق شد
 و دانست که در شهر قدرت و در میفرست که گذشت کس را بوجین خود بود در دست از این راه

فرمان سخت و تازنده و خیال بسیار و روح را با همی کشید و غمی که از شکر بکشد که در نمی میرفت
 فریاد که بر او میزد و پادشاه را که فرستاده شد لاکس را با همی کشید و غمی که از شکر بکشد که در نمی میرفت
 شکر زاده بود و چون که در غیب بود با لکه راه عبور و صفه که در و خیال را در محبت که در لاکس را
 حبس فرمودند و در غیب لاکس را حبس کردند و در غایت که در لاکس را شکر زاده شد و غمی که از شکر بکشد که در نمی میرفت
 قبول کرد و در غایت که در لاکس را حبس کردند و در غایت که در لاکس را شکر زاده شد و غمی که از شکر بکشد که در نمی میرفت
 بیک سو نگاه داشت تا شب شد و نصف شب که در لاکس را شکر زاده شد و غمی که از شکر بکشد که در نمی میرفت
 شب از شمع دست برداشت و در غایت که در لاکس را شکر زاده شد و غمی که از شکر بکشد که در نمی میرفت
 که در شمع که در دست داشت و در غایت که در لاکس را شکر زاده شد و غمی که از شکر بکشد که در نمی میرفت
 مانند و در غایت که در لاکس را شکر زاده شد و غمی که از شکر بکشد که در نمی میرفت
 به کار میرد با وجودی که در لاکس را شکر زاده شد و غمی که از شکر بکشد که در نمی میرفت
 که در غایت که در لاکس را شکر زاده شد و غمی که از شکر بکشد که در نمی میرفت
 فریاد بران طریقی و در غایت که در لاکس را شکر زاده شد و غمی که از شکر بکشد که در نمی میرفت
 جن را از غایت که در لاکس را شکر زاده شد و غمی که از شکر بکشد که در نمی میرفت
 زنده و در غایت که در لاکس را شکر زاده شد و غمی که از شکر بکشد که در نمی میرفت
 قرین بود و در غایت که در لاکس را شکر زاده شد و غمی که از شکر بکشد که در نمی میرفت
 و حال لازم است که با لاکس را شکر زاده شد و غمی که از شکر بکشد که در نمی میرفت
 کارها میوه که در لاکس را شکر زاده شد و غمی که از شکر بکشد که در نمی میرفت
 قدر داشت که در لاکس را شکر زاده شد و غمی که از شکر بکشد که در نمی میرفت

کرد که در غایت که در لاکس را شکر زاده شد و غمی که از شکر بکشد که در نمی میرفت
 بر و در غایت که در لاکس را شکر زاده شد و غمی که از شکر بکشد که در نمی میرفت
 که در غایت که در لاکس را شکر زاده شد و غمی که از شکر بکشد که در نمی میرفت
 غم و در غایت که در لاکس را شکر زاده شد و غمی که از شکر بکشد که در نمی میرفت
 که در غایت که در لاکس را شکر زاده شد و غمی که از شکر بکشد که در نمی میرفت
 شدن و در غایت که در لاکس را شکر زاده شد و غمی که از شکر بکشد که در نمی میرفت
 در غایت که در لاکس را شکر زاده شد و غمی که از شکر بکشد که در نمی میرفت
 عود و در غایت که در لاکس را شکر زاده شد و غمی که از شکر بکشد که در نمی میرفت
 خور و در غایت که در لاکس را شکر زاده شد و غمی که از شکر بکشد که در نمی میرفت
 تمام و در غایت که در لاکس را شکر زاده شد و غمی که از شکر بکشد که در نمی میرفت
 خبری از او برسد لاکس را شکر زاده شد و غمی که از شکر بکشد که در نمی میرفت
 علاوه بر آن اگر از آن روان نشود و شکر زاده شد و غمی که از شکر بکشد که در نمی میرفت
 آنکه در غایت که در لاکس را شکر زاده شد و غمی که از شکر بکشد که در نمی میرفت
 بشهر لیدی شرفت که در لاکس را شکر زاده شد و غمی که از شکر بکشد که در نمی میرفت
 کند و در غایت که در لاکس را شکر زاده شد و غمی که از شکر بکشد که در نمی میرفت
 منتظر نشد و در غایت که در لاکس را شکر زاده شد و غمی که از شکر بکشد که در نمی میرفت
 رسید و در غایت که در لاکس را شکر زاده شد و غمی که از شکر بکشد که در نمی میرفت
 تا چون که در لاکس را شکر زاده شد و غمی که از شکر بکشد که در نمی میرفت

از دلم و سبب و توب در دنیا گذشت که فرار کرده بهر لیدی یا پسر طوطی شود و چهل و هفتاد
توب و شش هزار و سیصد و هشتاد و یک توب در میان جنت گذارند و اگر در روس صفت بران
جنت شده باشد و در شش و نه توب بهر لیدی که میسر حضرت امیر طوطی و معطوع درشتند در روز ۲۰
عقرب در شش و نه توب بخود از هر سالست حرکت و هفت هزار و یک توب بر دست و پنجره از
نفر در عقیق گذارند که نه توب و در خلد و یار و بر و نه توب و نه توب که در سالست بیرون رفت
بخارال ملاطاف با لور قاق در فصل شکر گشت و شکار با زنده کان شغول گشت در شش و نه توب
بهر صفت جنت که درانی رفت و عرصه جنت بود و در آن گمان فرزند و در آن مکان
گذشته چندان راه توبه بود که برب و دو فاته لازم رسید و در یک توب و شش و نه توب
صف حرب گذارند و در آن بود و چون مکان خضم و در یک توب و شش و نه توب
نداشت که در شش و نه توب در فصل شکر گشت و شکار با زنده کان شغول گشت در شش و نه توب
دو فاته در ترتیب داده و توب و در آن بود و در این زمان صفتی از روس بهر
در شش و نه توب و عورت که در آن توب و شش و نه توب در جوار گشت که در شش و نه توب
و شش و نه توب در صفتی که در شش و نه توب در جوار گشت که در شش و نه توب
توب و در شش و نه توب در جوار گشت که در شش و نه توب در جوار گشت که در شش و نه توب
در شش و نه توب در جوار گشت که در شش و نه توب در جوار گشت که در شش و نه توب
گفته و کوهای و بلندهای عوض شده چنان از آن روس و اهل آن است که بگوید
پرده بر بهر طبع جال کشیده اند در چنان هنگامی که عرض صف که عباد از قراوان
نابینا شد و خود بخود بخفته گشت و در آن روز بهر از قاف خرم خضم و کار است که هجوم برده خضم

[illegible]

و او در بونوق برادر و برادر دیگر که در کاشمر و کولون و ابراهیم برادر منعم بوده مقررات
 که زودتر بهجت نماید و او بوقت نزع برالین برادر رسید بطریق خود فرست از اطراف زور آور
 گشته کولون بومنه نرم و بجای اجمیرق رسانیده و مرسل و اندی مقصدی آن امر خطیر بود در آن
 ایام مرسل غلبه ولایت حمیرق بوسی صره نمود و ایام بطور در ولایت و در زمین و در غایت
 او منصرف بود که هرگاه مرسل و اندی به عرضتف آید نمیدانم چه باید کرد و الحق ما که کیتی از مرسل
 عظیم است و اگر در او سه در جوان او مدتی بالستی لا علاج بیکر بوزار طریحیات عاری سام
 چه وجود و وقت چون او موجب و در همه و بر اس می باشد محلا چون و اندی بجای اجمیرق رسید
 کولون و پیغام داد که هرگاه برادر و برادر زن مانند که در شمر قتل که نفرسی ولایت بو
 التی زده قتل که خواهم شد بجورب فرستد که هرگاه ازینگونه رفتار نماید آن دوزخ
 از بالای مناره کلیدی سنت یکاییل بکلی خواهم آویخت که از در آن بوی غلط و فیه مرسل و اندی
 از دستخاست این مقام از آن خیالات فرود آمد در فکر و پاره دیگر کرد و در آن احوال روز بروز
 بر عدت جنود فرست می افروزد و افواج جدید حمیرق که بی غلط جزایر مظهر و اولی با موز بود
 نظر بر عدم دستخاست در نکات حرب تقاضی غلطت جزایر موز بوده مرسل و اندی تقاضی
 در آن را منضم نموده بنکام فرصت شیخون بر لیس از دست که موز بایست مقصدت نماید
 منزه و جزیره بوزر دست و اندی بفاصله زبانه چند مرسل بوز جزیره کوچیک بوزر متصرف
 شد و در روز نهم ماهی مطابق با نور مرسل و لویست بچهل تیرا نفر با مداوت که مرسل و اندی
 رسید و کولون با و چون که زاده بر سه برادر زن آمد و برای او رسید بوزر و قبل بچهل تیرا مرد
 نامدار تاب مقصدش موز بایست و بکلیس و در پس از غلطت ولایت حمیرق

مقطوع الطمع و بایست نبود و ثابت قدم و خط ولایت بر زید لایا و لایا و لایا را اگر بیان کثیر
 او گفتند که از احرا تود در غلطت شمر را در احرا تود رسید لایا و لایا و لایا را اگر بیان کثیر
 و مرسل و اندی بهجت نماید و او بوقت نزع برالین برادر رسید بطریق خود فرست از اطراف زور آور
 گشته کولون بومنه نرم و بجای اجمیرق رسانیده و مرسل و اندی مقصدی آن امر خطیر بود در آن
 ایام مرسل غلبه ولایت حمیرق بوسی صره نمود و ایام بطور در ولایت و در زمین و در غایت
 او منصرف بود که هرگاه مرسل و اندی به عرضتف آید نمیدانم چه باید کرد و الحق ما که کیتی از مرسل
 عظیم است و اگر در او سه در جوان او مدتی بالستی لا علاج بیکر بوزار طریحیات عاری سام
 چه وجود و وقت چون او موجب و در همه و بر اس می باشد محلا چون و اندی بجای اجمیرق رسید
 کولون و پیغام داد که هرگاه برادر و برادر زن مانند که در شمر قتل که نفرسی ولایت بو
 التی زده قتل که خواهم شد بجورب فرستد که هرگاه ازینگونه رفتار نماید آن دوزخ
 از بالای مناره کلیدی سنت یکاییل بکلی خواهم آویخت که از در آن بوی غلط و فیه مرسل و اندی
 از دستخاست این مقام از آن خیالات فرود آمد در فکر و پاره دیگر کرد و در آن احوال روز بروز
 بر عدت جنود فرست می افروزد و افواج جدید حمیرق که بی غلط جزایر مظهر و اولی با موز بود
 نظر بر عدم دستخاست در نکات حرب تقاضی غلطت جزایر موز بوده مرسل و اندی تقاضی
 در آن را منضم نموده بنکام فرصت شیخون بر لیس از دست که موز بایست مقصدت نماید
 منزه و جزیره بوزر دست و اندی بفاصله زبانه چند مرسل بوز جزیره کوچیک بوزر متصرف
 شد و در روز نهم ماهی مطابق با نور مرسل و لویست بچهل تیرا نفر با مداوت که مرسل و اندی
 رسید و کولون با و چون که زاده بر سه برادر زن آمد و برای او رسید بوزر و قبل بچهل تیرا مرد
 نامدار تاب مقصدش موز بایست و بکلیس و در پس از غلطت ولایت حمیرق

نصرت او به دستمال آن دولت که امنی است و زمین را بدین باین وجه تا مدت دهین ملکات
 خبر رسید که در ولایت دنا ریه که از ولایات سیاحت است هنوز انگلیس با او در قراللات
 و سیاحتی را از آن وقت که هرگز من جمعی برادر ابراهیم پسر پسرکست داده اند و در سیاحت
 از جای که بنویسد فرزند خود را در بر و رفته و می ریزد و موجب قدرت مبرترین دولت انگلیس است
 مملکت تفرق است در آن وقت فصل این خبر مقدمه کار قراللات مخالف با این کشته بر
 مخالف شوق افزون و مطالبه مطالبی چند نمودند که قبول آن مغایرت با طبع خود این دولت
 مقارن این احوال بخارال نمود که باقی با این اورد و از پارس خارج فرمود پس این سیاحت ممالک
 در آن وقت در شهر تبریز که از ولایات جزیره ابراهیم است توقف نمود که بر خط
 با این دلیل بود که سیاحت نموده به خط اندک شد که اعمال این سوکام مکافات رسیده
 اند و از ولایت تبریز حرکت نموده بوقت مکالمات مصلحت دارد و در تبریز که در بعضی
 روی آن است که بهای سلطنت فرس روان شد که شاید قراللات متفق بر سیاحت
 بنام روز نند و جمع اعتقاد آن است که مرشدین است و بعد از این اورد و حرکت کردید که
 رفته مقیم و بوقت سلطنت فرست که مخالف با این بودند بر سروری ابراهیم پسر پسرکست
 بوقت صرف کرد و تقدیر خلاف تبریز و بوقت قصیر که بی سخت با جوری باخته است
 قرار گرفت و در حوض آنکه افسر سپه بندگان که قریب دنا و دنا یعنی است موضع یافت
 که در جمیع مذکور از خط اعتقاد و خواست و سخن میزد و خبر صلح شمری خواهد بود و در این
 از همه مایوس گشت و در آخر ماه جولای مطابق اوایل سید شریف فرمای تهر تند که از
 ولایات من و درین سیاحت واقع است که دیدیم پس مرشدان و تهر بزم این اورد و در این اورد

که در ازوی چند در خدمت ابراهیم پسر پسرکست این شهر و زمین که از دست سلطان راست نیست این پس
 مرصوبت چهار پس که دو مجروح و دو دیار ابراهیم پسر پسرکست و زمین من که او با برین با تمام کشته در ا
 ماه قیامت مطابق ۱۲۰۱ رسد دولت من برده از کار برگرفت و مخالفت بود با ابراهیم پسر پسرکست
 رنج خود را به این دولت داد و او را که متفق بر قراللات با ساخت حضرت ابراهیم پسر پسرکست
 استماع تفرقه بر آن وقت در محکام با قضا مرشدین متفرق نمود که از حرب رانده و قدم
 در کار نمود که در در احوالی کاخ را این منی که از این ولایت منی بفرستد بود و در اتمام
 خدمت منضم و اتفاق نمود و او را که در حلال ولایت و زمین و واقع و اندر فتح بر حجت
 احوال خود و اینک لامع گشت و بخارال مورد در همان غرضه مقبول کردید و مرشدان منی
 از آن ایام هر منتهی روی داد که فتح مذکور بود و پادشاه بود و چون مملکت خود را از وجود
 بنویسد و زمین خالی دید و از انقیاد ابراهیم پسر پسرکست زنده میگوید مخالف سخن کردید و در راه افتد و مطابق
 سینه بنویسد و لیب رایت اتفاق افتد و در این مجاری که بنویسد و زمین با خبر رسید و پس از مجاری
 مذکور که در ولایت من که از زمان قدم در طریق اقتضای با این ثابت و دشته بودند و
 کردان و بعد از عثمان سخن گفتند و شاهزاده پان و اسک که از شاهزاده کان لیه بود و غرض
 مذکور است تا در دود و است و بنویسد با رب و کسب در رب غرق کردید و مرشدان در
 حال نیک گشت و در ابراهیم پسر پسرکست این بنیت مؤثر افتاده و مرشدان بر تفصیل
 معری که بنویسد و زمین در انفسر نکاست قتل آن دو نفر و عظیم مصیبت قدم داد و مرشدان در
 در نزع و منی بنویسد و زمین که چون اکنون خدمت با قیامت نموده بهما از این بنیت بری
 ام اکنون که عظیم با خبر رسید از مرادم خاطر ابراهیم پسر پسرکست منی که در قری دارم مرادم

یکصد هشتاد و پنج نفر مسلحان و در دین رال موردین بای زاراج کریم و روس در شهر نورین که از ولایت
 ملکین است متوقف بود و جنرال حکم به جعل هزار نفر از کسین بدیهه بنی جنود او بجهت بازداره
 یوچین نامزد گشت و بنا براده دیوس با افواج او بجهت متوقف بر جنرال رادی که بنمود جمعی خود
 مامور توقف حدود ولایت بوریه بود و متوقف شد و جمعی که بر آنند که طراح صفوف
 می باشد مثل بندان بوده و مثل مورد که هر دو از سر نهادهای نابینان بودند و بنی نمی گفت
 گذارده بودند جرح و تعدیل کرد و دستور العمل داد که طراح مقابله قزلات متفقه بنابینان از انتظار
 رت و کین را از جنرال و تداویر و کین را از نابینان که سخن بر می دارند و آن دوسر را در پیر
 برای حرب ایملر طور دین آن بود که از کین که اینر جمله بدیهی است که نابینان با هر یک از افواج
 لشکر با آنرا می رت کند لایم غالب آید و اکنون معلوم نیست که او را منظر صیت و اول
 حکم بر کلام دست خود می آورد و بدیهی است که از این سبب در هر یک از کین که بنمود نابینان متقابل
 آید اصرار در ثبات می نماید و نور زنده که از مقابل فرار نمایند و چون بنمود نابینان دشمن
 متعاقب نماید و خود در کین است متفقه بر حقیقت بود او را که از اطراف طریق تردد بر کین
 مسدود و توقف جوقهای دیگر که او را مانع از آمدن دارند تا کین بوی طفر بر او آیند و اول
 تیر بر کین نابینان چنان حاکم است که حوصه و هم دور اندیشی لغت و خط و خط آن
 نواز نمود و لایم در هر مقام که جوق از کین می رت می نماید از افواج دیگر خود را با او کین
 مغرورند و رسید و اگر که کین در مقابل باشد خواهند بر کین پس سبب لار کین بود که نواز بر کین
 بنمود و اقرار است بنمود و سخن نموده که از اقرار فرقا نماید و در هر یک از کین که بنمود نابینان از ولایت
 و در دین حرکت و حکم بر سر جوق دیگر از دستجات رود و سبب لار بنمود با دوست همراه

چند روز و یکصد و پنجاه نفر از ولایت به تفرقه بر آن طریقی حقیقت و قرار داده که تیر و هزار نفر از حقیقت رومنه
 نواز تجیل بنحیره و کهره شهر بنور و در دین رال بود و جنرال بدیهی قبل از این بر سر داران از ولایت بنده
 حرکت نمود و بدیهی مثل مکدانه و در شرف سر داران فرس اقدام کرد و او را بطور با بیت و بنمود از فراد
 خاصه و جمعی از افواج سر لایم صبح جنرال لور در ماه قیامت مطابق ۲۲ رسل از شهر نورین
 حرکت نمود و بنمود مثل مکدانه و در شرف روان کرد و بدیهی بنمود و در هر یک از کین که کلم و
 جوقی مستحکم بر زیر رود با بر کین که در دین نام خان شهب عونت بود کین که در دین
 فرموده با افواج مثل مقابله بنمود و بنمود قزلات و آن و طین کرد و جنرال بدیهی جریب
 دستور العمل از می بنمود و ایملر طور از تیر جریب از جانب ولایت کین که از ولایت
 بود عیبت بود و قیامت نام رومنه است نهاده بکین و کین خود بر و در شرف بنمود در اصل رود و بنمود
 و بنمود از کین که در کین بنمود بر کین که کین در کین و کین در کین و کین در کین
 و در دین و در ۲۴ قیامت مطابق آخر به عرض قدرت ایملر طراف که بنمود جریب کین از در شهر
 و در دین کین که از ولایت متفقه بنمود بنمود و در دین ایملر طور از تیر جریب
 مرضی خاطر در کین بنمود و بنمود تیرات بنمود قیامت فرمان داد که افواج فراد
 خاصه و ولایت در دین حرکت نماید و مثل مکدانه بنمود و جنرال بدیهی جریب
 و بنمود و در کین کین در دین حجت در آن اوان بنمود و در کین سبب لار کین که بنمود
 و در ایملر طور و در دین پیر و در شرف بنمود و چون بنمود نابینان بنمود و در دین کین
 بنمود و جریب تیرات بنمود با دوست هزار کین از کین بدیهی بنمود و کین که
 بنمود و در کین لار رود و اب جمیع بنمود و در کین کین و در دین بنمود و در دین

سهرت

این احوالات سطر این کلام بطرف آورده بودند امیر طراز هر طرف که می رفت آن
اماکن را مورد زور و دبدو طوفان حرکات جنود امیر طوری بود انظار مخالف پنهان میزد
و در حقیقت محاکمات او بود و نحو این احوال فامره برین وی را لعین محم و پورش
فرمود و محض میسر که مخالف فاضله زیاده بود که احوال جنرال کلن در بدین احوال مقام
گیرند چون جنرال مذکور بدین مقام رسید که از این یکا خسته شد و با و طوالت رطوبت
بر داشت و دانش فاضله و محض که در دست برین بود میسر ختم و انچه علی رسید حضرت
امیر طراز دست غنیمت نموده امیر پورش میسر فرمود و در حین گرمی هنگامه او از توپ یکا در کوه
قراولان منقطع کرد امیر طراز جنرال قادر قادر و شخص سبب امر مذکور را مورد فرمود و از
پس از شخص معروض داشت که سکه مذکور در دست واقع است و مقام توپ دشمن مرتفع
می باشد توپهای سکه مذکور از جواب محض قاصد هر قدر توپ می اندازند دشمن می رسد
و بر زمین افتاده بعد برید و امیر طراز در دست این سخن بر خفته میفرمود که او از توپ
منقطع زند و متصل توپ می اندازند دشمن بود آن مقام سرگرم و از اعداد دیگران
مانع از اندیشه وصول حکم صدی توپ از سکه مذکور می کشد و در دست حرکتی از
افواج مخالف بر زیر کوه ظاهر می رسد که از آن حرکت معلوم می شود دشمن که دید که بزرگ از
دشمنان هدف کلوه کرد و در دست امیر طراز همان بزرگ که در نزق کشید با وجود غنیمت
بعیت منافق کرد و فردای آن روز یکا در دست میان معروض داشت که ملک نگاری
یعنی جنرال مذکور در هنگام شتغال نبوده حال ضرب کلوه توپ هر دو پایش افتاده اند
و در و حیات بر وزن کشید و دانش بر کانون سینه امیر طراز در و س پا در راه پروت افتاد و

طرح می‌شود در بوم مثل مذکور رنجیده و متدهن و تخریبی که بواسطه بطور روس و پادشاه پروش از تخریب شهر کل
مالکینش برین گشته در آغاز کار خود غالب و این درود و ناپلین خوشنیت و مغلوب و در
از سوازی ولایت کیریخیل خود داری افتادند و چون معی که متفق در خود است سابقه شمع
در دولت حضرت پادشاه نمودیده و خط قهرش بر حیدر عجب و در هر نام در خاطر این
افتاده بیکه از تخریب آن ولایت مالکینش تدهن را می‌بینی که از امانه بودن و در قفس نه
مهاجر نام داشت و چندی قبل از می‌ریه از دولت ناپلین روگردان و قدرت امپراطور روس
را تفرم گشته در آن محرابه حاضر و معروض خدمت امپراطور روس و پادشاه پروش داشت
که اکنون مقتضی آن است که هبه دولت می‌ریه و تغییر داده بکمر تبه است یوز و قابل محض
گردانید بیک نام حاکم بر سر جنود فرانسیم امپراطور روس و پادشاه پروش جرات
بر اجرای تدبیر بند و نکرده تن بهینست فرار در دادند و احکام معی که متفق فرستادند که فرار
بر فرار افتد گشت بدست القاب هوا و نقشش را بهی و صحت پهنه می‌افزاید فرانس حضرت
زیرا معی که متفق معارض گردید و ناپلین پادشاه و ناپلین و افواج و ابوجهی قطع طرق و
بوجهی مورد و نیش و می‌جویند و ابوجهی است بطرق رود آب که معبر معی و باور فرمود و چون
دشمن معبر که بود فرار و گریز دشمن معی قطع و گشت تدهن و مخالف و باور معبر را آن
که که مقتضی از میان آن دو معبر که از سپاه برای خود جویند و باطل و دشمن و باور فرار از آن
سوه نیز صورت امکان نیافت سلاطین متفق کار تبه درود کار است که گردید افواج فرانس
از اطراف و جوانب جنود خصم معی تعاقب نموده و قتل و اسیر و کشتن می‌کردند اگر چه در
کتابیه و تبه مخالف حرف در پنجاه هزار میرفت و با افواج بقدر سبب و چنان از آن اجود

دشمن در آنوقت که عرض می نمود در دین و دنیا سرری گرفتار شدند و بیست عواده توپ و چندین هزار
عواده ادوات و تندرکات حربی که بیست افروغ فرس افتاد و از آن سر فرس
هشتاد هزار قیل و مجروح گردید و اینطور از این بقیه جوفاست بیعاق چون در خصم برده است
بشهر و در دین فرمود و از دست باران سخت و آب و مرکب او کلا بر آید که در وقت ورود
پادشاه معان در در استیصال کرده باغزار تمام بشهر برد و حضرت امیر طبرستان فرمود تا جوحن
و مجربین مخالف و سرکش کرده دوازده غذای ایشان بر نهند از آن پس ایالت ولایت
را در آن فرمود و از زیارت مولا که فرمود و در بعضی خرابی و در آنکه از مجاری دشمن بیان
رسید باو لغات بخشش بیدار کرد و آن شب و مطلقا در سخت فرمود
بنام کام صبح عواده از فرج و جوق جوق چون در معوق بیعاق خصم روان فرمود
و آن روز تا شب نیز در دردت و سختی بوقی اکنون زحمت از قوه بشریت
و طاقت ایشان خارج بود و در در در باران و باران نظام امروز که مشغول بود و از بیم
از دست دادن و در شرب که در کن رکن در در کان شده فرمود که بخورند که از تن متع
میکرد و برای دستور الحاکم خود تا شش روز بیعاق خصم شد و اینطور از شش
مقتضی آن کرد که از دست و سختی که بر زمین او غالب شده بر خلاف منظور
بنا که شد بشهر و در دین و در سخت فرمود و بیعاق دشمن و بعد از سه در آن محول
در دست و این بود صاحب کلید که او را روی نمود و چنانکه در روز ۲۶ ماه رقت
مطابق تاریخ میسر که افروغ عا که فرس و حب امیر طبری بیعاق خصم بیفتد و کا
هر یک بقدر بقدر می خستند و باو منسل و منسل فرمود و در شش و در شش و در شش و در شش

خود را بهای نمی گافد یکدیگر تیغی بخت خصم میرد و دست و پایش و اندامی بای هر دو تن از خود
 ابو بکر جمعی از نو و دیگر تیغی دشمن کشتن و قاتل است و مقابل امیر طبرستان سپید را جوید از
 لشکر یوسف قشعر برزد و اندک که ششوی محو و بر زرجیل ولایت بومیه واقع است باورید
 و در سرباز و سواران کچک خود با یک ابو بکر جمعی ششوی است که از ولایات بومیه است
 را در پیش و اندامی بوی خال آنکه هرگاه زودتر با میر طبرستان رسید اورا منظم نماید بدون
 شبهه ششوی بر سر خود و خود و در آن ممکن باشد که طایفه عبود و بوی دشمن بوی
 که منحصر بدان بوده است سر خود و مخالف بوی را علاج خواهد نمود که در قریب مقام مرش قرار
 حاصل افتد و ششوی خود بوی برود و در طایفه خطبه اندازد و با آنکه توپ و جلاوه و سایر
 احوال و لشکر را در نیمه در طرق صعبه که آنکو و کوزن بوی عبود از آن دشواری دارد و بوی
 میرد و مرش و اندامی بنا بقصورت مذکور و بوی از ششوی طبرستان و الدجیر بنویزد و زیر چل برآمده
 و بوی حکم که بوی طبرستان و الدجیر بنویزد و بوی در وقت رسید و در آن بوی عبود و ششوی
 تا بقیه روان کرد که بوی معتدله الجیش و در بوی ششوی ششوی ششوی ششوی ششوی ششوی
 را طبرستان که تا کن زمان بادیه بای بودی قرار بوی چون کار بوی را در دید کیزی از کار
 زار زبیره دست از جان شست و جان از کار کشید و متوجه بوی مقابله و مقابل بوی
 نه و دو اربع خود و بر غلبه قاتل با بخت برزد که سلاخی امیر طبرستان و روس کشید و مار را در پهلوان
 پدر تهرت معروف بر آن است که در مقابل خصم با سید و تمام تمام معلول دارد
 مرش و اندامی چون در ابران نوال دید که خود و بوی خصم با سید و تمام معلول دارد
 کار نور روان شست و کار بدین رسید که لا علاج خواهد بود و بوی در راه و بوی

قد بر آن نهاد که بر حرکت چنان از آن مکان گذرد که هرگاه بر ندرت محض شود و چنانکه از آن راه خواهد
جستج نمود عجب کار کرده باشد بنا بر این که خیال بر طریقه فرمود که از اینجای خود بیرون میفرستد و فرست
است متفرق در قریه و نظیر توقف نماید و هرگاه دشمن مطلع و بجای اقدام کند چنان در اصل
کنند که چنانچه فرست خود را و در آن پس بکشد که از خود بکشد بر طبق میزد و چون خیال مذکور بجای
قریه دیگر رسید خیال نوین که متوقف گشت بقوه تحریک و باطل خود بیرون میفرستد و چنانکه
بعضی متوقف قبال توقف در زیر و باطل خیال بر طریقه در آن در دست حرکت قبل از حرکت
سرش از منزل خود حرکت و چون بجای قریه مذکور رسید شد مدیر در بار باطل خود متوقف و متوقف
موصول باطل میشت و در آنجا و در آنجا رسید چنانچه متوقف شد که خیال مذکور
پیش برود که گفته شد فرست از دست سر و در هر یک از آن در دست پیش آمد و در آنجا
روان نموده و در آنجا در آنجا حرکت کرد و در آنجا حرکت کرد و در آنجا حرکت کرد
سودین و در آنجا حرکت و در آنجا حرکت و در آنجا حرکت و در آنجا حرکت و در آنجا حرکت
رقیبی نماید و در آنجا حرکت و در آنجا حرکت و در آنجا حرکت و در آنجا حرکت و در آنجا حرکت
گشت که در آنجا حرکت و در آنجا حرکت و در آنجا حرکت و در آنجا حرکت و در آنجا حرکت
خود حرکت نکرد و چون گوید که این ممکن نماند و بالاخره جویش روشن بود و در آنجا حرکت
از اطراف هجوم آورد و به آنجا که کار بود و هر یک از آنجا که فرست میزد و در آنجا حرکت
روان بود و در آنجا حرکت و در آنجا حرکت و در آنجا حرکت و در آنجا حرکت و در آنجا حرکت
خود حرکت قرار بفرمود و در آنجا حرکت و در آنجا حرکت و در آنجا حرکت و در آنجا حرکت
چنانچه در آنجا حرکت و در آنجا حرکت و در آنجا حرکت و در آنجا حرکت و در آنجا حرکت

[illegible]

تغلب فرمود و از مقام غلبه بخود رسید و بکل غلبه بر سرش از زمین رسید و در ده مای خفته و درین درگاه نشست و در وقت
ما خط فرمود و درگاه الاست را بنده که محکم امیراطربور و در این لفظی فرمود و رفت کرد که مصطفی در آن
نیت که سپاه خود در آن دره ای صعب العروج داخل نماید و از آن شب بود که آنوقت فرموده و در وقت
که ۲۰ سپاه بود و ولایت و درین که در بدو برای محبت می بر خیزد و رفع کشت بر سر بر سر آن
می بر خیزد و کند و در آن کشت بر اینون مقید گردید و آن را بخیال جلال بود چه بر سر
فرموده و در آن را از دخول ولایت و درین ممانعت نمود و لا علاج بر آن کرد که از راه بود
تدین و غیره و است حضرت لقیس فرار نماید و اینون از کس استماع این خبر متعجب گشت که مجدداً برای
جلال بنید و زیات نصرت آیات شفا که فرمایند و در حال این احوال خبر رسید که شاهزاده
شوند و بوقی که می آید و امیرالو که در جانب پهلون تقوا و انصاف است ماموریت نامزد و در کس است
امیراطربور آن حضرت را با خود بستاند و امیرالو نیز رفت و در آن بنده و در آن بنده و در آن بنده
روی نمود و در آن روز بانه که شافق که پهلون بویال الوقت نامده است و شرف و جلال و کرامت
و درین روان گشت و در آن روز و در آن روز و در آن روز و در آن روز و در آن روز و در آن روز
اب پیش و جلال بود و شرف و جلال و در آن روز و در آن روز و در آن روز و در آن روز و در آن روز
حضرت امیراطربور از وصول این خبر بفرموده که متعجب نمود و در ۲۰ سپاه مطرب و اول نیزان از شرف و جلال
حرکت و در آن شهر را با دشمنان اتفاق افتاد و در آن روز و در آن روز و در آن روز و در آن روز و در آن روز
پهلون بخیال که از جمیع دشمن در آن مکان است حمله بر آن کرد و چون رسید دید جمعی که قایل حمله
باشند نیت با و عهدی می چند و در آنوقت و خیال برای می آید و بنده و در آن روز و در آن روز و در آن روز
پرداد و در آن روز و در آن روز و در آن روز و در آن روز و در آن روز و در آن روز و در آن روز و در آن روز و در آن روز

که تیر توپ اعلام برگ حرب از دست نه و معرکه سبک تکان که زشته و در این ایام می رید و است
و چنانچه هرگاه که توپ از جانب جنود فرانس یعنی که خصم از دست نه و زبانه برانزده برادر کلله
برای ایشان نه و ناپلین ملاحظه کرد که کلله مذکور در دست می رید و گفت که خود می شود و اندک
جنود خود فرمود که در شب از در و پن که در تصرف داشتند از رودخانه عبور نمایند تا در شب
جنود فرانس و بی نهایت نهاد و ناپلین شایسته پادشاه اندک فرمود که با شش مکه در دست در حقیقت
مانده پیش روی جنود خصم بودند تا تا که فرانس نام از رود عبور نمایند شایسته پادشاه مذکور
اولا عرض کرد که افراس من بسیار کم است ناپلین فرمود که با همان قدر که در دریا با آب است
قبول نموده اظهار قد و ست و جان شاری نمود و مجله با بنام طلوع فجر که جنود کواکب منبر
و خسرو سپهر ستیغ قیام افلاک مستقیم گشت و می که خصم از اندام جنود فرانس شش حرکت متعین
نام یک شب شش گشت یک هجوم برده که در محلات شش بر زمین رسید و بطول صبح سازند پادشاه
سنان و قتال دیوان شهر مذکور داشتند که هرگاه چند اول جنود فرانس و قواول عساکر
متفق از طرفین شهر می رید اقدام نمایند لای له از ضرب توپ و تفنگ شهر حرب عساکر است
از اندام فرانس در این باب سلطان متفق نکاستند و جمعی می فرستادند و مستعد می شدند که
با تفنگ داشتند تا می که جنود فرانس از ولایت بیرون روند و اکنون که منبرم کردید از منبرم از این
فرستاد و معلوم است که پس از خروج از این محوم اهل ولایت اطاعت شما نموده و منبرم پناه
خصم چون خود و غالب دین یعنی در نظر تیغ و جنود فرانس بیشتر کردند ناپلین چون صورت
حال بنظر او در فرمود و محلات شهر و کلا بزرگند که مانع حصول خصم گشت عساکر
و در وقت از رود عبور نمایند و حکم مذکور بود و ملاحظه است لای جنود خصم و در حال عساکر فرانس

بعد از تعین افتاد و ناپلین سر کرده کماست که پس از عبور جنود فرانس پس از آنش زنده سر کرده بود
تجهیز که جنود فرانس کلا گشتند و اندک پس از آنش زنده خراب نمود و اکثری از جنود فرانس در
درست طرف رودخانه و بعضی خود برودند و دست بسته و گشتند و برخی حریق و بقید گرفتند
خصم گشتند از آنجه می نشستند و خود بر آب زده جان سلامت برد و شایسته پادشاه پناه و
سود و حرب و جرح و کشته رسید و چون هجوم دشمن بر او از اطراف گشتند که در و پن و
نیز محروم و بی تیغ از نیم کشید و همراهان خود گفت که بی دری گشتند تا بی دری در این
دشمن گشتن پس با من تیغ کشید و بقصد قتل دشمن زنده پس از این صغوف از این حرکت
از این شریکان عبور نمودند و در آن شایسته پادشاه از کلله تفنگ بر بادی و در رسید و فرجی چند
از این خصم هجوم آورد که شایسته پادشاه و همراهان سوختند از این حرکت ناپلین شایسته پادشاه و
همراهان آن افراس من و ضرب تیغ شکافته از میان این گذشتند و در این حرکت نیز
بر شایسته پادشاه جراحاتی رسید و خود و کبار و در پس ناپلین و خود و آب زده با صوت تمام از
آن رودخانه عبور نمود و آب و در آب غرق گشت و یکدیگر بر و راندند و سوار شدند چون
من می نمود که جنود خصم که در رود اسیر بودند شرف تصرف است با وجود خسته خود و برودند
مذکور از بی نهایت و رود مذکور بی نهایت حریق و لجن و لای چسبند و در بعضی گشته شایسته پادشاه در آن
افتاد و با آب ناپلین که در رود و مطلق از می گذرد و کوبان بطور زبردت چون شایسته پادشاه
از رودخانه بی نهایت مجبور گشت و با افراس من که فرانس برای آنجه مقتول و غرق گشت و بعضی که
خصم بیست و پنج هزار تن از این راهان کشیدند و بقید لای گرفتار شدند و از دست عساکر
توپ جنود فرانس بیشتر آن با چند هزار عساکر از دست متصرف جنود خصم درآمد و لای بطور روشن ماند

پروشا و لاجید بودن هر یک علاقه با خود و منوط به نظر از اطراف نیست نمود و در دشت لندیک است
 در بیان شهر مکه که یوملاقات نموده که در باب مبارک و بقعه کعبه رسیده پس از آنکه زمانه ایست
 نیز دارد و برین طریقت و بخارال برترند که از جانب دولت درین شهر کعبه ایست که حضرت خواجه
 شریف خواجه سلطان بنده است و نموده و پادشاهان مرقوم پادشاه تاتار را مطلقا ماقات نمودند و قرار
 چند روز از اوراق معرکه نموده که در آنجا بر این پای تخت پروش است برین زمانه چند تر باشد در
 ازای دوشی خود با پادشاه سلطان بنده رود و بعد از سلطنت و با توغیر نموده **نصرت بهشت در آن**
بهشت است که فرزند آن ملک است و با یک درش مورخ گوید که ایملر طراندین با خودی نهم
 و فطری متوهم از ملک است به رفته روانه ملک فرست کردید و در عرض راه نیز از برای از عا که
 متعق که در سر راه در کین اوست می بودند بخود و رسید و مطلقا در ده غرضه بخاطر رسید نهایت
 از دم اتهام تمام میزدول شد که بزودی خود شیر از فرست برانید چند روزی در آنجا توقف
 و عا که نهم به جمع دوری و ظمی در کار ایشان دید در ۲۲ از فرست مطابق ششم عقرب و در دشت جانور
 کردید و بعضی مضرات و خسارت می رید میز و یونو است و پس از ملاحظه زیاده بر کمان اونیلم اند
 چرا که هجوم افروخ من از تحت لوای فرس خارج و افروخ تاتار و بدین نوع خود شخص فرمود که چون
 ولایت این متصرف خشم افتاده خود را برای حفظ مال و خیال به نزد خشم روند و از آنجا خود
 فرست هم که بولایت بنده رسید بودند که اکثر به اوضاع و در سطح عرب بودند پادشاه ازین شد
 از کلات برانفته زبان عتاب بر افروخ کشد و از این که در مورد طعن و حرب فرمود که ملک است
 کوه کوه غم و اندوه بر خاطر نهاده رید و کاه هجوم خود برین طریق حرکت تا متحد حاصل بعد از این
 تا حدی که معروض عتاب خواهند رسید و اکثر از آنجا رید و عتابان پادشاه متفق بر آن شدند

که در آن

که از حضرت اوست که بدین معنی منسخت است که نموده که در آنجا است در دشت ماکلت رود برین خود
 خبر بود و بهم آورد و پادشاه در حقیقت فرمود که هر جهت خود بنده نمودند با او و در آنجا خود فرمود
 و خود ماکلت را در طریق حقیقت ثابت قدم بودند پادشاه با این فرمود که هرگاه برضا و عنایت
 از کتاب سن ملازمت میزید می فرستید و ملازم شخص با و طان خود عیب است متعق معروض است که
 تا حضرت پادشاه را بکاست بکند و درودین نزد خیم و بکند و ماکلت فرستیدیم از ملازمت رکا
 سفاقت خود را به خیم نمود پس از ورود ایملر طراندین ماکلت فرستیدیم که به رجوع با و طان نمود
 و حضرت ایملر طراندین در ولایت از فرست توقف فرموده و در آنجا و با یخسار و با و طان و با
 بهشت ندرت است که نموده بودند و در آنجا و در ولایت از فرست که او را در کتاب ایملر طر
 به و بهین معهود نموده و قتمه قیاس و در آنجا که در آنجا و در ولایت از فرست معروض
 افتاد که چند ولایت در این طریق مخالفت می نمایند و با جمعی از خود منسخت است زیاده بر آنجا هر از
 نفر جمیع و بسیاری بخارال در از اصل و فو نهضت نموده و بر راه آورده اند و اکنون ولایت
 در تبرق رسیدند و در آن دارند که خود و فو نهضت فرست معروض که ایملر طراندین
 طرف خبر بر آنجا رسیده ماند و نیز معروض شد که جمعی کثیر از جوین است و پروش عتاب حضرت ایملر
 از آنجا و در آنجا رسیدند و ایملر طراندین را استماع این اخبار متوهم کردید و در روزه ۲۲ از فرست مطابق
 نهم بران در نهایت انقلاب بود از فرست نهضت فرمود از این منسخت و بدین حرب ولایت
 متعق و خطی در هر برست روی نموده که موجب استخاض خود فرست که در بعضی این احوال از کمال
 قزالات و برادران جلالت است عتاب ایملر طراندین متعقند که در فرست جمع دوری سپاه
 و رجوع به کاه نموده و برش میجو و میگویند که از راه من عتاب پادشاه برادر از و عا که من

است

خود رفته بلورم اسرطنت کستغال مرد و دختر فادو بنام نمی پادشاه انگلیس کجای ملک آند وند و امیر بزرگ
 سو که بربت عداوت لولیت بنایلیان خارج از درج کندی و توصیف بود بگلیوت و فرنافر و لایات
 مورث خود مهور و خور و کتند و ولایات محقره که بنایلیان فرام آورده ملکای هدیه و سلطنت آن سو
 به برات خود موقوف در دست بود مجدداً از یکدیگر میخیزد و خود را به حب و حبس و ان قدس منسوب ساخته اند
 و عوم ولایات مغرای با بند بر کجوت سلاطین متفق فرستاده مستحق است و حال از قید بنایلیان کتند و
 سلاطین متفق این را تکلیف نموده که در زمانه آنکس بهایت نمایند و خود برای بیرون آمدن از محاکم متفق
 و همایونی و دو چندان که بنایلیان میگردانند فرام آورده بهایت و اوقایم و زند و سلاطین
 متفق چندی در محل رودرین توقف نموده تا چون در این رسیده معلوم کرد که بنایلیان
 از خود ریاقت افتاده تیمی این تن بهیچ نخواهد که عوم اروپا آسوده

کردند و عوم ولایات که متصرف بنایلیان آمده بود بکلیت تخریر
 قزلات متفق آمد و کجوت قتل و حکم از ولایات متصرف
 فرس نماند و بنایلیان ضیفه اعظم سو مخرج نمود
 و پادشاه ریاقت سپید و اولان آزادی
 داده و ولایت خود فرستاد
 که شاید شمر مری بشد
 و حکام حاضر

با طرف روان رفت و با الله التوفیق بتاریخ سیر و هم شهر حبیب مطابق بنایلیان و فرس
 نیز فرستاده و در راه علم شراست اتم و برفت کتبه با الله التوفیق بتاریخ سیر و هم شهر حبیب مطابق بنایلیان و فرس

برم

عبد چهارم و قیام ابرار است بنایلیان که شمس بنایلیان فرام آورده فصل در این تیره و تار کرد
 بنایلیان که بنایلیان فرام آورده فصل در این تیره و تار کرد

حضرت دیو بطون بنایلیان در صد و این که کتبی عظمی که سواران و ثلثت مملکت فرس بشد و سیر
 قزلات عظم و عداوت مملکت فرس و بنایلیان در دست آورد که کتند فرام آورده بشد در آن
 اوقات قریب عداوت سواران فرس که قدیم که از جنگهای کتند به بنایلیان بود و بوق و عداوت و ن
 تقسیم نموده بکند و در درین مملکت کتبی بود تعیین ساخت که کتند و سواران عجم که عجم مملکت نمایند
 و مطلق بنایلیان کتند و در این مملکت کتبی بود تعیین ساخت که کتند و سواران عجم که عجم مملکت نمایند
 خصوصاً بنایلیان و درین مملکت کتبی بود تعیین ساخت که کتند و سواران عجم که عجم مملکت نمایند
 کتبی بنایلیان و درین مملکت کتبی بود تعیین ساخت که کتند و سواران عجم که عجم مملکت نمایند
 بهر طرف فرستاده و عجم بنایلیان و درین مملکت کتبی بود تعیین ساخت که کتند و سواران عجم که عجم مملکت نمایند
 فرس و سواران درین مملکت کتبی بود تعیین ساخت که کتند و سواران عجم که عجم مملکت نمایند
 کرده اند و بنایلیان و درین مملکت کتبی بود تعیین ساخت که کتند و سواران عجم که عجم مملکت نمایند
 و کتبی بنایلیان و درین مملکت کتبی بود تعیین ساخت که کتند و سواران عجم که عجم مملکت نمایند
 سپاه که در کتند و کتبی بنایلیان و درین مملکت کتبی بود تعیین ساخت که کتند و سواران عجم که عجم مملکت نمایند
 که روی کاژدار کون شود و صورت اوضاع متغیر کرد و بنایلیان عجم شد که کتند و سواران عجم که عجم مملکت نمایند
 با بنایلیان عجم شد که کتند و سواران عجم که عجم مملکت نمایند
 برای عجم شد که کتند و سواران عجم که عجم مملکت نمایند
 و سواران عجم شد که کتند و سواران عجم که عجم مملکت نمایند

فرس

و تفصیل شروط صلح که در عهد و عهده در ضمن آن باب است برتر است و آنچه در این باب که هر جا در این
 بقوت خود ضمیمه مملکت فرانس کرده است و دست بردارست بکند و قدیم مملکت خود را کفایت نماید و فرزند
 سو که پادشاه سابق سپهر است بخت پادشاهی خویش ندکالیف ندیور اگر چه کورای طبع خود
 ناپسند بود لکن جوب این تفصیل و وزیر پادشاه حب الفرمود و بدین طریق نوشت که پادشاه
 از اصول شروط صلح که چنانچه آمدیم است جمیع و کفایت آن است و سلاطین متفق و تکلیف نمود
 اند و رضی و روی این است که پادشاه پادشاه متفق و کفایت آن است که ای قالات کو کفایت
 و برکن و کفایت آن است و متفق و کفایت آن است که پادشاه پادشاه متفق و کفایت آن است که پادشاه
 صلح که طبع ناپسند است بدین شرط که دولت اکلیس نیز ممکن نماید و در هر دو طرف
 و مروت میباید و متفق و کفایت آن است که پادشاه پادشاه متفق و کفایت آن است که پادشاه
 چندین ولایت با پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه
 اکلیس داخل صلح و در این مورد ما اسطمان نماید که نقصی در امر صلح و وقوع نماید و مروت
 هر که برای زمین بکند و حاصل جواب خود بدهد که هر چه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه
 نمود چون تحقق شرط پادشاه صلح غیر ممکن بود طرفین تدریجاً دله و داده شد و سلاطین
 متفق و در این بود که تمامی صلح خود و معجزا در هر دو طرف فرانس فراهم آورد و هر یک از معجزا
 و هر طرف از پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه
 قدیم حکمت آمیز و تدارکات را داده نمود که چون سابق از رسم قتل اکاه
 نمود و چون برای جریج شده و نقدی در کار بود از خود نقدی میان فرانس که جبار
 از دست کرد و پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه

از یک حکمت و اول مملکت داشت بپایند قرار دهند که هر چه در صلح خود پادشاه پادشاه
 هر کفایت جریج نماید لکن نه در چنین حکام که از هر طرف دشمنی بود و در جریج
 دفع خصم لازم است چرا که در این وقت برلع و ثلث بکلیف داخل و متفق خود پادشاه پادشاه
 چه دلیل دارند که در این باب اجمال و در نزد و در این خصوص اقامه کنند و بقیع مسموع خواهد
 شد و بدین وجه نقد و مروتی دارند و کالک پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه
 هر دو نفر پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه
 سابق از رقم افتاده و معاف شود و پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه
 باشد و اکلیس از دست خوب و در صلح و در هر دو طرف شمال در دست و در هر دو
 پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه
 که و نقصان قدیم حکمت فرانس که در دو و کفایت آن است که پادشاه پادشاه پادشاه
 دوستان با من متفق شدند و دشمنی با پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه
 سوم که مملکت فرانس باشد از اهل فرانس خواندیم که بدون اهل سید پادشاه پادشاه
 آوردند که من معجزی از کفایت آن است که پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه
 شمر این فرام آورده و بارین سید و پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه
 بارین اجتماع میباید که دشمنی خود هم شتفت و بدین سید که معجزا در هر دو طرف
 و مانند طفل فرانس که بجز خصم در پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه
 محترم شمر خویان و وزیر کان فرانس نمیدانند پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه
 شود که هر دو نفر از صلح پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه

[illegible]

متبحر از خسته در فکر شرف
کار خفت بجوهر دانش نه
بجوهر و غلبه از چشم گرفت
و در سر لایس از روی آریا
الشفق افتاد از کار و لعل غنچه
بمهرق از جانب سلاطین
مستحق نامور

نمودن و زیاده علامت کرد و سرش را که از روز زیاده مورد علامت خست و با و فرمود چو اقبل از آنکه یک مرتبه
 تدارک منبسط برای محافظت از سرش ترتیب نداده بود آنرا بر حرف کشیدی که اینست که سرش را
 در درخت آورد و منقول را خسته فرمود که خوابگاه خنجر که در آن به تدریج مسکن نباشد برای این سرش
 پیدا کنند که بعد از این با تر است منقول باید سرش را که در آنجا که هرگاه مرا کشند و چنین وقت
 از دست خود دست نخورم که در آن حضرت ایمل طور مرای پس از قبول فرمود از من خود که در آن
 بعد دست بر نخورم در دست و گفتند که ای تکیه در اول درخت است که فرموده قراول حضرت ایمل طور
 خودم شد و این چون از قسم اضلاع این هنگام که دشمن اطراف او را احاطه کرده بود از
 سرش مذکور ملاحظه کرد در دست بقدم اتفاقی افتد فرمود از تقصیر ما گذشتم و اکنون با هم دوست
 و یاریم لکن اگر تیر تیر نباشد و در دست تغییر بر سرش از تقصیر خودم باین زدودی از او تدارک
 نهند تا فرمود و ما را بر سر داری و تیر از فواج قراول فاضل خود بر کردیم حال حکمران در آن منقول
 بعد از این گفتند که در مکن موضع کوه سلاطین متفق با بقول حکمای قدیم که گفته اند که اگر کسی
 تیر نکشد و جمع نکند با یکدیگر بر سرش است حکم شد که حکمران تیر یا قمر بر سرش بوجو مطلب
 نموده با جمیع عا که در حواله شهر طرای مجتمع دارند و هرگاه با یکدیگر بکشت سطی اقدام کنند از نایز
 بمی در اقدام کرده تا به نیند بخت یکدم است رو خواهد کرد با تیر علیه حکم بر سرش بوجو فرستاده
 که اگر خود را بر درخت و بر زدودی بجوای شهر طرای یا به سرش مذکور در دست از آن کان خود
 حرکت و در حواله شهر طرای بجا که متفق می شد بعد از دو روز سلاطین متفق می شدند و در باب
 سخت و صبح و رفتن و ماندن بر می نمودند و در مجلس مذکور بر سرش بوجو اهرار کرد که باید بکشت سطی
 اقدام کرد و در جمیع کرده اند از این بر درخت هرگاه او را به حوال خود گذاریم من بعد از همه او

اگر ناپایان روزگار کم نیست چندی بخت را موقوف نموده است بخت ناپایان برسد و وقت
و قوت ناپایان زیاده تر شود تا نهاده وین سوره بیکر ناپایان فرستاده که در باب تبار که گفتیم نماید
ایمپراطور ناپایان از این معنی خبر در گشت به امیر شاهیست روزی که ایلی ندید و در شهر دینی
ملاقات کرده و در آنجا در باب تبار که گفتیم نماید **فصل دوم در بیان که از اشیاء و افعال و امور و اشیاء**
و بخت مرشد و اشیاء و دیگر که از اشیاء اذیکه حضرت ایمپراطور اطراف شهر پارس می گشت
برای می گفت و چون و کجا می پاید پای تحت بنمود بعضی اشیاء که بخت گشت کار او بود و در
مملکت فرستاد و بخت شد و هر یک جدا گانه بخت ضعف کار او کرد و دید که بخت حضرت ایمپراطور را
مملکت اطالیه را بخت تمام نهاده بود و چون که نایب پادشاه یکی بود که در گشت و در سخن نام شخصی بود
که تبار است بخت تمام مملکت ندید و در ظاهر خشم ناپایان می گفت نماید و بخت از این بخت
مرشد قصوی اتفاق افتاد که نهاده ندید و در جمیع سبب کار عاری نشد و حتی دست گذاشت
قبیل ازین شروع رفت که وقت که از آن سکه مرشد مرشد به دادن ناپایان بولایت خود رفت و ناپایان
بیا در روز ولایت کرد و در روز نامه نوشت و به پیشرو خود که خود مرشد مرشد بود و مرشد مرشد
مرشد شخصی است که خبر اشیاء روز بخت هیچ ندارد و در سبب کار ناپایان بخت ضعیف العقل همیشه پیشرو
او در روز بخت که با بنو برین چه بخت رفت و رکن و در روز نظر تا خفیف کردن ناپایان از آن که بخت
با بنو بنو احوال و ولایت او بنویسد مرشد مرشد از این معنی متغیر شد و عالم تغیر و ولایت من دوستی
کرده و با انعت خود گفت نموده که در آنوقت از هیچ بخت ناپایان نیست و بنو سبب از آن که بر بدشته
بخت روم قدیم رفت که در اخرج اسک فرین آمد و با بنو بخت کند و همان روز با بخت الکانه
و فلان است که از بخت کات اطالیه است متغیر شد نهاده بود و چون که آن روز با بنو سبب از آن

را

اسک فرین در بخت بخود نشیندن این اوضاع قرار کرده بشمار اوج رفت و در نه گفت مرشد مرشد
اسک فرین بود و اطالیه بخت از تسلط افتاد و کار مرشد ندید و روزی که بخت بخت بخت
که آن شخصی است بخود ولایت فرستاد که در آن و بختی کرد و سبب بختی شدن مرشد مرشد بخت
ناپایان بخت بدست آوردن حدود جنوب و شرق مملکت فرین و قطع کردن مراد و بخت بخت
باطل کرد و بخارال آجر که بخت الایمپراطور بخت از شهر لایان حرکت کند و نهاده بود و چون آمداری
برای او فرستاد که او که در جنوب و مشرق مملکت رود و از بخت بخت بخت بخت بخت بخت
ندید و از شهر بخت حرکت کرد و بولایت طایفان مرشد مرشد آمداری که از جانب شاهزاده چینی
باید برسد و رسید اندر با بختی که مرشد سبب برای آمداری و فرستاده شد و بخت بخت بخت
من و در در بخت بخت بخت بخت بخت بخت که بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت
ایمپراطور ناپایان از بخت او که گشت و در روز بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت
و جلالت او در بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت
ولایت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت
اسک فرین مرشد و در داخل قلع شد بعد از آنکه ولایت شد و بخت بخت بخت بخت بخت
نموده و در بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت
هر چه بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت
اسک فرین بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت
قوانم مقادیر کند و در بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت
بخارال و بنو احوال بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت بخت

نزدیک رسید چون ایملطردین از عقب برش بوجر باقی رسید و خنجر کردید که امیر خنجر فرزند زین
 و برش خنجر و تصرف داده بسایر خنجر کردید و حکم فرمود که در احکام بویست شری از یکبار که بویست برادر
 نوشته که بویست نصدی توپ جوق اول و دوم یک فرزند امیر بنور از عدم ادرار
 در وقت نکرد که حضرت ایملطردین در شرف رسیدن است که خنجر عمل در خنجر خنجر و در نوشته
 ملوچاب کرده جبهه افتح او در شکست خنجر و در آن خنجر فرمود که بهر قسم باشد بویست
 برادر و خنجر از تصرف دشمن گرفت و در وقت حکم بویست داده و ملات روس از قوه نماند
 توپ و تفنگ متوال گشتند اصرار باین در خنجر و به تمام خنجر در حرکت آن از حد گذشت
 هنگام شکست شدن شکست باین شکست دست از حرکت برداشت و در
 خانه صحنی عمود کرد و بر جناح بر شکست برش بوجر و برش بوجر چون از شکست نماند بویست
 خاف بویست و خنجر بویست متوال گشتند که هرگاه بویست برادر و خنجر متوال گشتند بویست بیا بهرستان
 رساند حضرت ایملطردین جناح بر خنجر بر شکست برش بوجر و برادر بویست بویست و بویست
 بویست بویست که چون شکست فرزند طرف فرزند کون ایند عقب و جناح از آنرا چشم خنجر و بویست
 رساند و در آن بویست بویست بویست بویست بویست بویست بویست بویست بویست بویست
 ایملطردین بویست بویست که با حوت بویست بویست بویست بویست بویست بویست بویست بویست
 بویست بویست بویست بویست بویست بویست بویست بویست بویست بویست بویست بویست
 از طلوع صبح تا چهار ساعت بعد از ظهر از شکست بویست بویست بویست بویست بویست
 برش بوجر بویست بویست بویست بویست بویست بویست بویست بویست بویست بویست
 در آن دست شکست بویست بویست بویست بویست بویست بویست بویست بویست بویست

روس در میان بایران طوله توپ شکست بویست بویست بویست بویست بویست بویست
 توپ بویست بویست بویست بویست بویست بویست بویست بویست بویست بویست بویست
 از خنجر او که در جمع خنجرای دول وقت شکست بویست بویست بویست بویست بویست
 و در آن حوض بویست بویست بویست بویست بویست بویست بویست بویست بویست
 در با تمام برانید و دستور العیون قوم فرمایید که بویست بویست بویست بویست
 بویست بویست بویست بویست بویست بویست بویست بویست بویست بویست بویست
 حکمت فدرار بویست بویست بویست بویست بویست بویست بویست بویست بویست
 توپ لکن من در آن بویست بویست بویست بویست بویست بویست بویست بویست
 کرده بویست بویست بویست بویست بویست بویست بویست بویست بویست بویست
 رفته بویست بویست بویست بویست بویست بویست بویست بویست بویست بویست
 سر شکست بویست بویست بویست بویست بویست بویست بویست بویست بویست
 بویست بویست بویست بویست بویست بویست بویست بویست بویست بویست بویست
 و بویست بویست بویست بویست بویست بویست بویست بویست بویست بویست
 بویست بویست بویست بویست بویست بویست بویست بویست بویست بویست بویست
 در شکست بویست بویست بویست بویست بویست بویست بویست بویست بویست
 ایملطردین بویست بویست بویست بویست بویست بویست بویست بویست بویست
 معلوم بویست بویست بویست بویست بویست بویست بویست بویست بویست
 شد و بویست بویست بویست بویست بویست بویست بویست بویست بویست

و میزد و بی انگار بر شعله بار و طر میزد و دوز توپ بند کردید و مانند ترک کلوه
 ملبش فرس باریدن گرفت که میزد و توپ مقامت نیارده بر نیت نمودند در محنت
 دو فرج از افواج بهادران تیغ اژدر روان شد و دوز طر را شیبی مانند سیل که از کوه
 بهامون زید بر محنت تمام با پی که آه فرقا و فرود که دیدار ش فرس بود تصرف شدند
 مرش بر محنت بر جناح بی خضم که در قریه امیر کن و در حقیقت کلید مجموع مقامات که شیش
 بود و طر بر دوز خال با بکت و خال ملکیت که در کبی توقف و در تند بخت و مرش
 ساکن و مرش و الفجران در حرارت کبی نهایت مردان نمودند و وجود این نوع ثابت قدم
 باز مرش بر محنت بقدر اجتهاد و خود بقدر بصفت قریه مذکور و از خضم استخراج که چون
 رت ملک آمد مرش بر محنت مجرب شد که در انگاران بدو سینه و خندق رضاقامت
 افکند و کوی مقدس بود که صبح در انگاران پس تیغ توقف کند در فنده هم ماه برج که
 حوت بود حضرت امیر طر طلوع صبح طلوع سید که سوار شود ماه و توپ باره و تولید
 مو و پرن احوال فرزند او که در دوز و این حکایت کرد که شب که بر خضم خون کش
 بر محنت آورد و مجموع که او را در اسیر و قتل رسانند و او فغانیم که پاره فرار نموده
 خبر را به حضرت امیر طر آوردیم و مجموع سرداران و توپ و دلاوات حرب است
 دشمن گرفتار و با چنان معلوم شد که مرش بر محنت خود ترک است که حضرت امیر طر
 از وقوع این قضیه بسیار غمناک و خورده و خسته و خسته که در کفایت بود که شخص خود
 در شتند که شب و مرش بر محنت است در انگاران پس سینه و خندق توقف کند و خبر صحیح
 دادند که محنت بر چند فرج فرار کرده و این از ملک بیرون برده اند و امیر طر و وجود وقوع

چنانچه در هر یک از مطلق تغییر با جلال خود و در ده جنگ خضم و تیغ انگاران اقدام کرده اند
 تا شب بخول جلال بود و چنان که تن طر بود که تیغ آن قریه ممکن نیست اندر ترک نجات نمود
 و در هم حوت بنای با کشتن نهاد و در این جنگ سی هزاره توپ و در دست خضم افتاد
 و قریه ده هزار نفر از کرب و معوض تلف آمد و در کس خضم نیز بهین قدر هلاکت کردند
 حضرت امیر طر بر سر تن رفت و درین شهر و قبل از آنکه مرش بر جناح نجات کردند
 مستقر شدند و بخالد انوران پسرده بودند چون بنای جنگ شد مرش بر جناح که در شهر
 رفت و در حصار کرده ده هزار نفر با خال لا انوران در این شهر توقف بودند و در
 رسید مرش بر جناح لال مذکور و ده هزار نفر مذکور بر دشت در شهر و درین وقت
 بخمس و ده که در که شهر مذکور و خط و محکم مانند که اگر مرش بر جناح پس از مرش و در شهر
 مذکور و در شهر و کرب و معوض که در مقام این احوال خبر دادند که نت بری که از آل
 فرس بود و در اورا و در خلع می نموده بود در آن اوقات درین شب و در شب
 خال و در شهر که در شهر عظم مملکت فرس و کلید می عظیمی در کبی است که بقانون اهل
 مملکت سلطان فرس و محنت باج سلطنت بود در آن کلید بر سید و در شهر و در شهر بسیار
 نزد دلا فرس و معز و خرم است و به نسبت و خف و سکت در طرف مشرق و شمال شهر این
 واقع است حضرت امیر طر و قریه که شهر بریم در تصرف روس که با مرش بر جناح
 خواهر فرس و شب را هزاره و شصت نفر بر آورده بهر بنده و قتل درین دوشه قوی و دفع
 خود که است اندر در محنت حصول این خبر از شهر است که حرکت کرده شهر بریم انفا نمود
 صبح با پی بر سید بخمس و ده امیر بر سر فرس و در کرب و معوض که در شهر و در شهر

و بسیاری از طرفین گشتت تحت لایه خیال روس هر جهت ممکن برداشت و سپاه و خوف
 شده شهر و محله و درون محبت نهادند و بعضی بودند که توان فهمید که چون کسی بگفت باید
 و منتهی شد در شب تا روز و بعد از آن اورا نقاب کند چه قدر قتل و غارت و صدمه و
 مرده است خواهد دید لکن چون طرفین یک نظام بودند چنان حرکت نکردند که کسیب زیاد
 برآند و آید و در هنگامیکه ایملر طور غول تسخیر شهر ریم بود مثل مرده است با آن چند دفع متفرق
 شد و آورد شد و ایملر طور او را مورد ثامت نهیت سخت و شد و در شهر ریم توقف کرد
 که هم که اینک در دم کرد و هم تدارک آید و در آن روز از هر طرف که
 جدید معکب او طی گشت و خیال جن بدین که از اهل دج بود با چهار هزار نفر حاکمات بهم باز
 میان دشمن جمع بودند در شهر ریم بار دوی ایملر طور طی گشت و قرار این که پشکاران دولت
 اوضاع محکم شود و قلع بای تحت سوار تفرقه تفصیل نوشت به معکب او فرستند چند نفره بود
 که سبب اغتشاش خبر از پاریس بود و در دم توقف ایملر طور در شهر ریم فرستاده پشکاران
 دولت بحضور آورد شد و قلع سوار تفرقه او را سید قبل از این نکرد شد که پشکاران دولت و
 و مرش حرا بود بابت هزار نفر و مرش ملان بود بابت و سوار تفرقه که پشکاران دولت و
 گرفته گذارد و توناز نیرق از روز و ایوب بکنند و هر قدر توانند جمع و کوشش بعمل آورند بکم ایملر طور
 مرشهای فرود بر شهر ایوب بشتافت و یورش برده شهر و یورش بعد از قتل و قتل بسیار از
 خصم کستره بودند و چنان بعد از تفرقه غریز یک شد که بجز حرکت و یورش و یورش و یورش و یورش
 مقیم شد و شروع بکشتن نمود و در بدو امر حوتمای که دشمن یورش بر داشتند و
 لکن کسی که یورش در آن روز بایست رسیدن اعداد و کلدیس و روس سبب قوی و جری

و شکست که فرانس که در از پیش برداشت بودند نیرق امر فرمود که عا از هر طرف هجوم آورد و چند
 کلان توپ سنگی فرانس اخلافت اند که کسی یورش بر تاب مقاومت نیاورده و در بهر محبت نهادند
 مرشهای فرود سبب همین گشتت بجا شد و انضفیت در قتل و یورش طاری فرستند و در شهر و یورش
 مجلس شوری آوردت بعد از که شکری بسیار شد که در شهر و یورش قتل خصم می توانند کرد
 که در انداخته اند و گشتت که شهر و یورش و یورش که در شکری و یورش به بر شریح عظیم پاریس
 روزی که هرگاه دشمن با طرف میل نماید تا در قوه و در درایت تا که نموده این در طاعت
 از قسین پاریس نمایند سلاطین متفق چون ملاحظه کردند که انضفیت از شکری فرستنی شد
 و سران در راه راه شهر پاریس ممکن گشتت قرار دادند که در رعیت حرکت کرده بطرف شهر
 پاریس روان کردند و مطلقا متفرق فرانس نشوند باز بودند نیرق در این سوی با تمام توقفت
 نموده در میان اقامت نمودند که چنان با پلویون شهر ریم سوار تفرقه شد و مراد و مرش ملان
 از هر که متفرقه قطع نمود اگر بطرف پاریس ریم جمع بود که با خواهد رسانید و تا رسید مرش
 بلوچ خیرات کلا با و در خواهد آورد در نصف سلاطین متفق مجلس شوری فراهم کردند و در
 حوالت عا که بعد از این چگونه باید رفتار نمایند و یکدم است غم گشتت که در نیرق
 مصیبت در این دید که در آن مرجعیت کرده آن طرف رود ایوب روز و در آنجا صلوات
 رفتن ایملر طور الکتند این رای و خوف نموده فرمود که چون بخت بسیار طول کشید
 و ازین و خیرات بسیار با ملان رسید سببیکه تاوس و در نیرق قاطع شد اجماع نموده بهر
 نوع باید خصم و از ملات خود و خواهند کرد و از آن کار با صعب و غیرت ابر و توار خواهد شد
 بنا بر این لازم است که اتمام کرده بگشتت با پلویون اقدام نموده کار خیرات بکلیت گفت و

با دوازده رسته و افواج سواره فرسنگی در شصت و شش روز در شصت و شش روز در شصت و شش روز
 چون صورت حال جو جان در پیشگاهش رسید و چون که رسید و چون که رسید و چون که رسید و چون که رسید
 بر آن روز که ای سواران یاد افروختن خود کرده و همیشه و همیشه و همیشه و همیشه و همیشه و همیشه
 بد افروخته شست و در حال افروختن و چون که رسید و چون که رسید و چون که رسید و چون که رسید
 که در سواران قزاق و روس نیزه با و چون که رسید و چون که رسید و چون که رسید و چون که رسید
 معوض ملکیت بود و در این حکایت رستم نام که یکبار ملکین مصر و ناپلین و اور و پاره خود آورده بود
 بسبب رشت و عبادت نموده تا در حکایت از پهلوانی ایملطوط غفلت نکرد و اصل این جمله مراد
 ناپلین خشم و غضب کرد که افروخته و توبه از شکر از سر رسید و افروخته و توبه از شکر از سر رسید
 آمد و کشتن با کمانه عدال است تمام افروخته گشت و چون که رسید و چون که رسید و چون که رسید
 بعد از هر حرکت جمله می نمود و در مکان حکایت قلعه کشی بود که در تصرف لشکر فرسنگی بود و در صحنه
 بقدری نبود و برده قال بسیار در طرفین واقع شد و تیراند که قلعه را تصرف فرسنگی بیرون آید
 و شکر از سر از کلاه خیار و نازک گشت و توبه خشم و کشتن گرفته و کشتن بکار حرکت هنگام شب بیان آمد
 متفق دست از حرکت باز داشت به مقام خود برگشتند و در آن شب مرسل می کردند و مرسل اویت
 و مرسل عداد بسیار و در حضور ایملطوط ناپلین شد و نازده شاد از برق نظر می پدید آمدن متفق آن
 سپاه خود و بر تفتان مثل که پیش کشید و در آن شب که حکایت ملکیت افروخته گشت و ناپلین
 آن شب و با برادران خود و در صحنه کشید و نظر ناپلین گشت و در شصت و شش روز در شصت و شش روز
 در آن مقام مصطفی نیز فرمان داد که شب ریشنا حرکت کرده از زمان صبح که آمده بودند حرکت
 نمایند که متفق از حرکت ناپلین مطلق گشت و حرکت تند و قیاب این رفته دست برداشته

بسم الله

به شصت و شش روز در شصت و شش روز در شصت و شش روز در شصت و شش روز در شصت و شش روز
 ناپلین که ناپلین با بیت و خنجر از سر ناپلین شصت و شش روز در شصت و شش روز در شصت و شش روز
 نموده مطلق اندیشه با طراوه اندوده و چون خوارست هر چه گشت که در شصت و شش روز در شصت و شش روز
 جرات نکردند که اورا قیاب گشتند و در شصت و شش روز در شصت و شش روز در شصت و شش روز
 متفق نمودند **فصل پنجم در بیان تیر ناپلین و شصت و شش روز در شصت و شش روز**
 موضع کوه در آن اوقات تنزل نخت و طالع ناپلین یکبار شد که اورا از قبول حکایت مقبل که خود پیش
 طالب بود باز داشت و خود است در راهین و در شصت و شش روز در شصت و شش روز در شصت و شش روز
 او به متوقف سازد و در صورت لازم آمد که متابعت ناماز کاری نخت نموده هر چه متوقف وقت
 در روز اقدام نماید تا بر این از حرکات آن دولت در آنست که نظر این آن است که یکبار حرکت
 شده که اورا در آن توقف نماید و طراف دور را می طرند که در این مقام چاره جز این نیست
 که باز در آن حرکت کرد پیش پیش دشمن با پس و تمام سپاه خود و جمع کوهی کرده و در جنب شکر جاد
 ابل شکر با دشمن حکایت از آنکه کند و یاد از آن حرکت کرده یکبار شکر مملکت خود و در عقب و بیانی
 و در شصت و شش روز در شصت و شش روز در شصت و شش روز در شصت و شش روز در شصت و شش روز
 اول و در شصت و شش روز در شصت و شش روز در شصت و شش روز در شصت و شش روز در شصت و شش روز
 حرکت خود و با پس در آن اوقات متفق به شصت و شش روز در شصت و شش روز در شصت و شش روز
 متفق شصت و شش روز در شصت و شش روز در شصت و شش روز در شصت و شش روز در شصت و شش روز
 به جز و در شصت و شش روز در شصت و شش روز در شصت و شش روز در شصت و شش روز در شصت و شش روز
 شکر و کوهی که در آن روز در شصت و شش روز در شصت و شش روز در شصت و شش روز در شصت و شش روز

سرمدی بخال جولین و سبت هر از سرمدی بخال جرد از سرمدی کدشت به مجموع توپ و ادوات
 حرب که بود از نظر ایستادن و فرزند که در میند مرسل میبست و درین مایه سرمدی که جمعی خود را نداشتند
 فرام آورده و در خارج شهر در مکانهای بدو در ارض کشیدند و در نزد و در ارض شهر شد شرکت و حجت
 جویف بنابر است شدند و منور کوی که کنون وقتی رسید که اوضاع سلطنت بود و پارس حرکت دهند
 و از نظرف رود لاری بر دشت فخره بدی است که بر رویه لوتیه زن بود و می توانست خود بجای لکیر
 بماد که کند از آن کدشت و در آن هنگامه متحرک و سرگردان بود که محصوران خاطر خواهی بدرو
 رخص بود و هر که در پی بهیج سکت امداد می توانست نمود و بر این لازم بود که تمام نزدیکان
 دشمن بشهر پارس را بر روی رود و بهیج سکت از نظر مخالفت نماید و حضرت امیر بطور خود
 قبل از وقت اعلام داشت که لوتیه اگر چنان اتفاق افتد و مجموع پارس کالان است و اهل و قریه
 برداشت از شهر مردان رود و بنابر این امیر پارس نداشتند خود بر درشت از شهر مردان رفت و فرزند او
 اگر چنانچه لوتیه لکن انقدر بهیج سکت بود که عداوت گراوه از وجات احوال و ظاهر سکت است که
 نمون است از شهر مردان رود بعضی اگر چنانچه لوتیه لکن انقدر بهیج سکت بود که عداوت گراوه از وجات احوال و ظاهر سکت است که
 امداد میبستی و بیکه جواهر و سبب متعلق بر دولت از قبل قیاح و غیره و بیکه نقد و جنس در فرزند خود با خود
 برد و در نامه و سرشته تحفه دولت بود با تمام طبل ساخت که دشمن بود از لکن تحفه حاصل نشود
 و جویف در شهر توقف نمود و لکن که فاران امیر بطور خود و چندی قبل تهدید می بود و از جانب
 امیر بطور شد و در دشت و محفل نداشت که محرم نامیون اورده و در کدشت جویف بعد از
 انکه این امر در ۲۹ ماه بهیج سکت هم صلح و جویف قوت قلوب خلق و در غدا بخار مرقوم شد
 که من در شهر توقف خواهم کرد و این است که در دهه اخیر شهر بود و در دشت می است که چندان اتفاق

باید بود

باید بود که در همان است که قبل از این حجت کرده اند و در اندک مسافت و مسافت از اهل شهر
 لازم است که انقدر شهر سوختی خط کنند که حضرت امیر بطور خود و مردم و مایه امیر بطور خود
 جمع نموده بعد از است این اخبار که فرزند و در سپاه دشمن اهل شهر کرده اند که کویه و مایه آورد
 چندین هزار تن بخوبی خود سنج درم بود و با یکدیگر از آنجا آمدن و در وین و کشتن و قتل
 برداشت کرده و بر دشمن شدند و در آن است که برخی از لوتیه که در آنجا پیش حجت دشمن نمود
 قریب سبت هزار تن برین روش آمده بودند و در کدشت از نظر کدشت در شب در روزهای شهر است
 بعد از شهر برین زخمه است صف اول گردید و در مکان مایه میبستی سکت است و فرزند
 از نور و کدشت و در وسط این و نظر گرفته بودند که بعضی در وین و بعضی در صف مردم شهر کدشت
 حمله برد و در شهر فرس و حرکت داده مکانهای این بود و کدشت بودند بنابر این و بعضی کدشت
 و در تبرق مایه که با مودر است که با خراج که فرزند که در جنگل دین سیر قرار یافته حمله
 نماید و این که از آنکه در دهانه مران و قریه کرمان پروان کند و پشت مرتفعات بل و بل
 متصرف شوند و بخال دلی که را قیاس نمودند که سکت با توپ و در دشت همراه برداشت
 بر وین و کدشت که بطریق شکل ملال بهیج حرکت کردن است از شروع تمام شهر پارس رود شده
 بهیج میبستی و در پیش مرتفعات بل و بل حمله برد و در وین و در سپاه روس و پروش که با توپ می گفتند
 یقین کردند که بقیه سپاه فرس که در بالای شهر کدشت و لاک مکان گرفته بودند بهیج سکت
 میبستی که در بالای تل مونت مرطری مکان در کدشت از لکن حرکت دهند و لشکر او را بهیج
 مرش و بهیج یقین نموده بودند که بهیج سکت که فرزند حمله نماید و در دست مال و سرشته
 بهیج که در بقیه مرتفعات مونت مرطری زخمه لکنان و از تصرف سکت فرزند پروان آرند

شاید

مانند تر خورده شکستن اطراف پاریس است و چون برود او بسید آمده که در پل شجر دو کفارت
 محمود و عیاض متوالا در پاریس بود رسید که خشم کمال شجر اندر تندرک خود و در شجر میباشند
 در پل و چون بنیال ابودان خجسته کپاری روانه پاریس است که در هر جا که میسریت و رود او را بگویند مردم
 را میزد و حضرت ابی طاهر بعد از رود نه نودن بنیال ابودان بدو تعجب شجر طاری است و چون
 برود او بسید آمده که در پل شجر خبر و در قریه قراول خاصه در آن روز در کتاب او باز نه فرزند
 طلی فرست نموده فردای روز و در مصلک اندر مرغی از خیالات و تدبیرات خود بر سر در بنایان
 و افتاد است از آنجمله که این بود که عنایت با پاریس نظریه میسید و شکل تو را نیم پیش از فیه دشمن خود که کمال
 امان شجر را نیم طاری با شجر بخانه فرستاده است که در کتاب ابی طاهر و حضرت
 جد و هر دو نفر و طاهر بنانده چهار روز بعد بیای تحت خواهند رسید و بعد از دو روز قاضی خسته و در بنا
 از قوه و دولت بکار دست زده و بنایان احوال حکومته بکمال اعلام متبلون کرده و در این
 محلی که گفته اند در قریه معلوم شد و در شجر میسید و در آنجا با شکست پیش قراول ایشان بهجوم کرده
 بر رنجه و در و ده شجر فیه اند و این اسید جان نیست که بهر تر بود و بهر اقامه توانند دشمن بهر افتقد
 معطل اند تا با معیونت آنرا رسم و چون خشم از نزدیک شدن با شجر خبردار شدند که در رود و در
 و گذر کمال آن بود با تمام مضبوط خواهد کرد که در خجسته در آنجا معطل اند و در آنجا در راه و در شهر را نیم و
 در آن رسیدن با پاریس خبر رسید که خشم شجر و متصرف است که در مصلحت این است که حضرت
 ابی طاهر بن رودین عازم شوند و شکر مرثی که هر دو با هم که در یک مکان جمیع و چند نوی با شکر میباشند
 و در آنجا که شغول و تندرک بقدر احواف سرانجام نموده بعد از آن تعیین مکان جنگ نموده با دشمن جنگ
 سطح اقدام کنند و در قریه و بنان عمر باو بهمان خورسته در میدان جنگ است که خود را به شکر و در بنان

این عالم برود و خود را به شکست و در قریه و بنان خورده و در آنجا که در پل شجر دو کفارت
 کوه مجنون بنیال ابودان در پاریس است که در پل شجر دو کفارت و در آنجا که در پل شجر دو کفارت
 سخن از مرثی بنیال ابودان در پاریس است که در پل شجر دو کفارت و در آنجا که در پل شجر دو کفارت
 متقابل شد جنگ از آنکه در و افتقد توان یا بد که خجسته دشمن بهر کوه فیه در پل شجر دو کفارت
 عازم با طاهر ابی طاهر بنیال ابودان است که در پل شجر دو کفارت و در آنجا که در پل شجر دو کفارت
 داشت که بهر بهر طریق است شجر و حرارت نماید تا من خویش بر شکر برانم در نیم جل از شجر
 طاری روز و در عرض و دید که در آنجا که در پل شجر دو کفارت و در آنجا که در پل شجر دو کفارت
 نشسته در قریه سه سپه بجهل روان و شجر و در پاریس در آنجا که در پل شجر دو کفارت و در آنجا که در پل شجر دو کفارت
 جدیدی ملک و در پاریس و کالین کورت بود اتفاق خویش برادر شده روان شد چند فرسنگ پاریس
 جنرال بل بر و در آنجا که در پل شجر دو کفارت و در آنجا که در پل شجر دو کفارت و در آنجا که در پل شجر دو کفارت
 ملاقات جنرال بنیال ابودان که در پاریس است که در پل شجر دو کفارت و در آنجا که در پل شجر دو کفارت
 چرا شجر میسید و در پاریس است که در پل شجر دو کفارت و در آنجا که در پل شجر دو کفارت
 بلان و کاه بهر که شجر میسید و در پاریس است که در پل شجر دو کفارت و در آنجا که در پل شجر دو کفارت
 و فرزند من در پاریس است که در پل شجر دو کفارت و در آنجا که در پل شجر دو کفارت
 جنگ بود و در پاریس است که در پل شجر دو کفارت و در آنجا که در پل شجر دو کفارت
 ندیده از یک فرسنگ طلی فرست نموده بود که در پاریس است که در پل شجر دو کفارت و در آنجا که در پل شجر دو کفارت
 داشت که شکر نظام در پاریس نمانده فرمود که در یک مکان ملک بقدری هزار نفر در شجر پاریس مجتمع فرزدن
 خواهند آمد و شک نظام من فرود بایست و در پاریس است که در پل شجر دو کفارت و در آنجا که در پل شجر دو کفارت

[illegible]

در این کلام بدینجهانرا که میگوید که از اجلان امیر تر بود با مهدوی چاره در دست حضرت امیر طبر
از او چو باشد او نیز عرض کرد که امیر تر بود زمین در شکر من است و پرون نیامده و ملوک متفق بهر
داخل شد حضرت امیر طبر بعد از استماع این خبر و راضی و محرومان در کار داشت که اگر کسی بود
یا کسی میخواست و با گرفتار آمدن از آن فرمان در داد که هر چه داشت بجمع شوند و ترغیفات شکر را بخیزند
در پشت رودخانه که چک است و با مکان دهند و از آنجا کالین کورست و عجب در این شهر پارس
که تبار کرد در شکر خندان داده شد باسانی ملوک متفق بنای می کنند و بعد از فرستادن او شکر بهر فرمان
بروزیت و در یکا از فرمانهای محاربت همی منزل گرفت و منتظر جواب میفرستاد که پارس مستعد
بجوشد **حضرت خاتم** در **کرامت** **نامه** **ملوک متفق در باب مدعی با ملکت** **فران** متوجه کرد که در امیر طبر بنیان
در این اندیشه بود که هر چه دشمن در جنگ و جدل و عداوت و فعل میزده و بدست آورده او نیز می داند و فعل
از این دست است و بخت و از کون شد و خود و کالت اول سبد کند و با بدین معنی در
سلطنت فرانس استقلال بهرین غافل از آنکه در پارس دشمنان در زیر و حیل اند و تیرید میفرستند چند نمود
که او را با همه متصل و از دولت فرانس مسکوب و انجمن سازند چرا که ملوک متفق داشت بود و بدین
بر سر سلطنت فرانس ممکن است و از هر طرف نیستان متفق نخواهند و درین ماجرا و سبب از وقت بجز
نمود که چون با یک از سلطان قزلات ترک بخت میکرد و صلح نمیداد آن زمان بعد از ارسال ثبات
در دست که طرف خشم قوی از آن بصفه که آید حال العزیز است که نوی پیمان و عهد و شکست و کفر
سنت می است بنابرین عقیده که عقد قلوب ملوک متفق بهر یک با دشمنان با امیر طبر روس عهد نموده و در
که با پارس سلطنت حرف صلح میان نیاورد و کاری کنند که برضای این فرانس کسی را بی پاریس بپارسی
نقش منسوب در زیر باد و در هر حال نمیدانم و چون ملوک متفق و در شکر پارس شد جمعی از اعظم که تیر خزان

[illegible]

و این که جمیع کار که در آن بزرگ است متصرف نیست و حق انجم محترم بود و باین و کالت عموم اهل
مملکت باطل نموده ایم آنکه بعضی احکام بر خلاف قانون برقرارین مملکت نفوذ که بر این سبب را باطل
فرمان می یابید و اینست که بعضی مملکت بر خلاف مصلحت است و اینست که بعضی احکام بر خلاف مصلحت است و اینست
از خود داده و بعد که برقرارین مملکت مخالف بودیم آنکه چون ضمانت و کفالت تمام بعد از در این و بنا بر این
که از بعضی خود نموده و در آن را باطل و مملکت را بر خلاف مصلحت است و اینست که بعضی احکام بر خلاف مصلحت است و اینست
و مملکت بر خلاف مصلحت است و اینست که بعضی احکام بر خلاف مصلحت است و اینست که بعضی احکام بر خلاف مصلحت است
از احقاق اهل مملکت این است که در این همه بدون کیفیت صلاح و مصلحت خود و از آن در مملکت مختار
باشند این نیز باید که منوخ نموده و این کار را بگویند بعد از این که خود را می بینند و منوخ در است
که بر این خود مصلحت دارند و معمول دارد و بعضی اخبار معموله و سخنان با صلاح که بعضی استحقاق طاعت قدر لغو
در این باره نوشته اند شریعت و مطلق و علامات سایر قوانین بود و این مصلحت نیستیم که بعضی احکام بر خلاف مصلحت است
احکام و او را که در مطلقانه بخیر داده اهل مملکت جدا و مصلحت قبل از آنکه مردم معلوم شود چراغ و مصلحت
سینمو و اجلازان آن دن بیش از مملکت پیدا شدیم که بنا بر این در برابر مصلحت بقانون مملکت
سود کند یا نمود که حق و در مملکت اهل مملکت مصلحت نماید یعنی خلاص شود و بعد از این مصلحت خلاف
از او بطور رسید بخیر در این اوقات پادشاهان فرستادند که تکلیف مصلحت با و نمودند و عهد و
مصلحت بود و بعضی مصلحت در آنست که حرمت در آن اهل مملکت در ضمن آن بود و بنا بر این قبول نموده
موجب در مصلحت نمود و در میان و بعد از مصلحت است که بر مصلحتی از اهل مملکت مصلحت بود که همه مصلحت
گردید و مصلحت چند مرتبه داد که نتیجه آن خرابی مملکت گردید و مصلحت و در آن از دستم مستور
مضموم خراب شد بنا بر این مجموع صی به دیوان خاص مصلحت در آن در آنکه دولت را بر این طور و مصلحت

از در مملکت برداشته و منقوض نمودن می آید مملکت این است که اموات را در بعضی مضبوط زند که منجمه آن
 آنکه در ولایت و یکایک دولت فرس و دول فایده راجع است حکام بدو و دو حکم از دروان خانه خاص
 صادر کرد و اول است که باینکه بپارت از سلطنت فرس و اولاد او بر داشت سلطنت سبزه اسکافات احوال
 مذکور خلع نمود و دوم آنکه سرچ و دولت مملکت از سوگند که با بلیون مایه نموده اند که در وقت وفات
 او خود و معارف نزار باز گشت مانند مورخ که می باشد و نیز از بزرگان و پسران دولت بدین دو
 تکلیف متفق و از صمیم قلب تمسک گشتند و حکم بدو در مملکت منتشر کردند و این اجرا بر طبق بزرگان
 و مل سربازان و حاکمان است که با بلیون رسیدار این از اوضاع شهر پاریس سخن گشتند و در
 کنون بیکاسیت که در امپراطور زاده در این در بخت اصرار کنند و بپاریس رجوع و مال
 ایا مملکت و در بعضی تلف خواهد بود و درین اوضاع و منبذ که با بلیون دارند حقوق مملکت پاریس
 برابر شده اگر بر وی با بلیون گشتند و شهر خود برین چندین هزار نفر از اهل شهر نقل خواهند رسید با بلیون
 سرداران است که با یکدیگر میانه نموده که با بلیون اگر خودم تسخیر پاریس کند بجهت با و در وقت ننگد و با اتفاق
 او در از آن غنیمت باز دارند در این زمان کالین کورت که از این با بلیون بجهت گفتگوی مهم
 با پاریس رفته بود و حجت کرده که غنیمت و اقامه و بعضی با بلیون رنید و در خیره در از آن سبزه موالع
 نمود که مکن تنه با یکدیگر محمد کرده که با امپراطور عظمی که محله نه نمایند و اگر با بلیون بعضی غنیمت خود
 رستغف از سلطنت کند محمل است که با بلیون مملکت سوزانند و او درده عزم لودای قیام کار کرد و او
 نمایند و در امپراطورین با بلیون تعیین و بعد مدت و امپراطور در و تشر در این با بلیون مخالفت نخواهند
 بر طبق با بلیون قبل از وقت بهتغی رخصی خود و چون این اخبار میان سرداران با بلیون شهرت یافت
 از این پیش از این منضم شده که با بلیون سواران با دارند که از سلطنت رستغف مایه مورخ گوید که با بلیون

پاریس

پاریس

پاریس که با بلیون منضم شده که از سرداران از خدمت خود که حاکم باشد از در و در ۱۲ اصل سوار شد و بحرف از
 است که از این که نشسته و باین اتفاق داشت که در بعضی پاریس بعضی از اسرار خبر که نموده بود که بعد که غنیمت
 سلطنت بر این است در بعضی برای ستر است مایه و در کرده اند و در نظر این است که با بلیون رفته است
 و منصفین بود با بلیون صال دت و صحنان صیبا از لای این روی و بلیون نمود با بلیون نور دیدی در نظر
 نموده و نیست که سبزه سراط حجت او باز نخواهند زد و بهر حال خودم که نخواهند گشت اندر احکام
 فرمود که احکام از بعضی فرستادن و بلیون نور و بعد از آنکه سان و سلام با تمام رسید حضرت
 امپراطور بشارت بی حجت کرده و در شل کند و کالین کورت و ولایت و بر طر که از
 بر شوی نزدیک بود به پاریس بران سبزه بجز او مشرف و معروض داشتند که از این پاریس
 از حضرت مصلحت نیست و روی و در امپراطورین مصلحت با بلیون نمودند که گفت چهارده این است که با بلیون
 طویر خود از سلطنت رستغف فرمایند و بعد از تعیین و در هر صورت بنید و در از در فرس پاریس فایده
 باید که این بندگان بختی خود که با یکدیگر نموده ایم رستغف از خدمت نموده اند و خودم خوش شانس
 خودیم گشت و چون گوید که امپراطور بجز سبزه لاران خود نمی شد و در حین صیبا بعد از بعضی
 از این منضم سبزه پاریس که در در کاب او پاریس شست و در طاعت منجمه و چون
 سبزه لاران و سرداران مرقوم بیکدیگر کار می رید و هر دو فرستادن بر شاد است و در میان پاریس
 که امپراطور با حجت و عجب قلوب و از از این در که در دارند مانند سبزه بخت در از این مایه با بلیون
 مخالفت گشت که مکن نمی شد با امپراطور بعد از ادای سخنان فایده بخت و بجز سبزه های سرداران
 رستغف نامر به بلیون شگفت که چون ملوک تنه بر مانع بزرگ اتفاق در مملکت میگذارد
 زلفت و مملکت فرستادن بدید که گویان با بلیون که در ب حفظ آبرو و صلاح حال مملکت فرس و با بلیون

از دم خود در آن اثنای که فرستاده کان نامیون در جمع امنی ملوک متفقه متغول گفتند خبر رسید
 که کشتی در دریا بر طایفه ناپلین کشتی بعد از متفقه طی شد از این خبر حجت اثر فرستاده کان نامیون
 بحیرت افتاده و بپایان رسانید و بفرمان پادشاه رسید که اگر ناپلین بدون شرط و بی عذر می فرزند خود
 از سلطنت استعفا مینماید بقیه و الا ملوک فرستادند بهیچ وجه من الوجب با او بمقام گفتگو و قرار امورات
 ننهند و در شهادت و در آنکه خبر بپایان رسانید چون در این از شهر باریس خارج شد
 امنی دوت فرزند ملوک متفق با و درون مسکن بوریان ببارین مبادرت کرده بقرار و مدار دولت
 و قلع و قمع ناپلین پرداختند و چون او و فرزندش از سلطنت مایل نموندند این خجاست از مرثی
 و است خبر بعد و زیارت امنی دوت فرزند بآن مرتبه کار و باریان سخت می کشیدند که بخوار
 سلطنت استعفا کند و در شش از سلطنت است استوار همچو آن مرثیه ای می کشیدند بپایان شرف
 شدند و کیفیت اوضاع و عرض کردند ناپلین تحقیق فرمود که درباره او چه قرار داده اند معروض
 داشتند که خبر به ابرو بشمار و گذار نمودند که در این مامند سلطان دیگر حکم استغول سپید بگذارد
 استماع این خبر امنی متعجب شد فرمود که که استعفا از اوضاع جزیره مذکور دارد در زمین آریه
 و کنایه فیصل اوضاع کنی نوشته شده با نقشه ای که حاضر نماید در محنت کفایت بحال جزیره مذکور
 افتاده چنان متغول مطالع نقشه ای که است که بسلطنت کل عالم و سلطنت آن جزیره و نظر او
 کین است و بشماره صحیح متغول و تیر کشتی متغول نمود و کالین کدورت و
 ببارین برونه نمود که در مجاری در استعفا می مطلق با ملوک متفق گفتگو نمایند و مرجی تر مرقوم داشت
 که چون ملوک متفق فرستادند چنین شهر نمودند که امپراطور بپایان مانع از اوضاع فرستادند و بوجوب
 او عواقب صلیبی در محاکمات فرستادند بپایان رسانید که ناپلین و وارث او از سلطنت

فرنی و لایطایا استعفا نینماید و بجهت منفعت مملکت فرنی هر نوع ضرر و خسار و حتی مرگ و بوجوب خود
 قبول نینماید و بمرکز گوید که هر چه آن استعفا را با نظر حق نوشت لاکن تا آخر کنی هم صحت بخیر
 مملکت او در دوی نیت و تبریک نینماید که بخت و با نظرف رود خانه لایر بر پا کند و در این اندیشه
 بود که در شهر فرنی بوجوحت و کشتی را بپایان رسانید و بپایان رسانید و در این اندیشه
 می نهد و بوجوب حق که در روزی بیاید و در آن بعضی امپراطور بپایان رسانید که بپایان رسانید
 از تحت گیری ملوک متفق بشمار بسیار بخجاست می می کشیدند که اسد بشمار ناید که در این خبر
 حاصل شد لاکن حضرت امپراطور بعضی این خبر افراجه قراولان و مامور خود در میدان پیش
 روی عمارت پادشاهی مان و در خود است از این حرکت کرده به بخت اقدام کند مرثی از این
 عرض کرد باین افراجه اعتبار نینماید و بفرمانی خود که استعفا فرمود و در استعفا
 نامه شرطی نموده ام که تحقیق آن شرط به حصول استعفا است مرثی مذکور عرض کرد که در حالت
 این احوال و تصدیق نمیکند بعضی این شایسته است که از سلطنت کناره کرده بپایان رسانید و مسوول است
 می نهند و چنین است و آنکه سلطنت بپایان رسیده فرمود که بایه صبر کرد و منتظر خبر مجید و در این
 شد مرثی مذکور و در شرف و کالین کدورت از باریس مرثی مذکور حضرت امپراطور آمدند و قرار
 نامه ملوک متفق و نظر او گذاریدند و در هر دو طرف مرقوم برین بود که ناپلین و لایطایا باید بپایان رسانید
 خود قرار سپید لاکن خبر جزیره البیه بپایان رسانید و جزیره مذکور متغول شش فرستاد عرض و مطول
 بشماره و در دوزخ و در آن متغول و در آن متغول و در آن متغول و در آن متغول و در آن متغول
 فرستاد محسوب شد که قراولان ضربه برای وجود خود نگاه دارد و در این خبر که بپایان رسانید
 بقدریکه مملکت او بشمار کدورت کند و در دوزخ که در فرستاد و در آن متغول و در آن متغول

ندوبه ساله زرد دولت فرس با یافت دارد و پنج کروز نکست جتیه خارج برادران و بر اقوام
 او برقرار شود و مسکنه در جمع امنی ملوک متفق قرار می گیرند و بطریق دوده شکستگی میان
 آنها واقع شد بعضی گفتند در صورتیکه شامقوی ناپلین را زاده در قریه با دوشاه انگلستان
 در نظر داشتند بهر این بود که در هر چه از سلطنت معزول نمایند و بر حق گفتند این قرار داد
 شامقوی او به بر سرست مملکت دردی من نیست چه که ناپلین با کسم اعلی بطوری و از انقباض
 و تسلط و قدر و کبره ذکر توقف کند و قراولان خاصه نگاه دارد و وجه از خجسته معین نماید که قوی
 کند که در آن جزیره اگر دم خواهد شد و متقاعد این مقرری خواهد شد و در تمام صورت مجموع فرستادن
 سواران نزل خواهد کرد و با لفظ تصور او سپرد و عقل او ناقص است و سلطان متفق جتیه حرم
 حضرت ناپلین مراد او شیر و فرزند او را معز در شته ولایات پرتو و کشته قتل و کشتن
 با آنها نموده که با اقتدار در تکیه روزگار گذرانند حضرت اعلی بطریق از این قرار متفق است که شامقوی
 بر پادشاه از سر شامی خود در غیبت نمود که با او موافقت کرده بان لشکر بیرون محوش
 از تکی حرکت کرده با طرف رود و لایر و در میانه سکوت خسته نمود و ناپلین فرمود که با قوی
 و شب با یکدیگر میگویند اگر صلاح در زمین دیدم فردا بعضی رسیده که با ناپلین حرکت و تیر
 دیگر با بریم فردا در آن سبب بجهت او شته قتل معروض داشتند که وقت گذران نکرشته
 که غیر از این ملوک متفق دوده از آن توان بکار دیگر اقدام نمود حضرت اعلی بطریق میفرماید که
 فرماید فرمود که چون وقت آن رسیده که در شامقوی کتم و شامقوی از روی دولت دیگر
 قبول کرده اند بهر این است که با صلاقت تمام بطوریکه قدرت من نمودید و دولت ندوبه
 نماید حال هر که خواهد میون مکت با برین معوضه که توقف معین با منی دو بر این اعلام کند

که مازون

که مازون او از روی که گفت نیست است بپایان بدید بعد از این گفتگو بر من مکتوم بود و غیبت
 احسن کرده زاده از قد اظهر و زمانندی از او نموده فرمود که مدینه قاضی باید کار در هنگام مرضی
 شامقوی حضرت نایم دکن را بیکو که در مصر از بر یکم مکتومش نموده بود و نهایت استیلا و زور است
 خود با و حرم فرمود از آن مرضی دارد و اعلی بطریق ناپلین بیکامکت دیدم و خود را در غیبت قضا و قدر
 تسلیم نموده و تیر مذکر هر چه لازم در دست سرانجام نمود و در دست معین با برل که حاصل شد
 از شامقوی من بود حرکت است جزیره کبره روان شد و قبل از حرکت بود و معین با برل پس با فرغ از آن
 خاصه و برین شروع نمود و معنی آن بود که خود بعد از سلام نظام قطرات است از غیرت
 از دیده با برین حزن و غموم از وجات احوال و از شکاکت زیرا که ملیت این دروغ
 آخرین است و در وقت سلام بود بعد از سلام نزد یکت از قیام آمده باشد و مشغول اوضاع
 کت و فرمودی سران آن کنون وقتی است که جمیع فرستادن به شامی من بخیر است این
 و از مملکت فرس از من بود که در آن کت سه سده بویان سلطنت برگزیده که بر این است
 رکاب و در نهایت طبع احکام میباشند و تیرانم چند سال گفت من در مملکت راه دهم که
 مملکت بکمال با بال سیکر در و در آن آن بر حمت بتلا میزنه حال که از این شامقوی من و مردم خواست
 من شامقوی است که با در حیدر بصلافت قدرت گنید و در وقت من اندوهناک و غمناک
 شامقوی میگویند که شامقوی من نیز سر و خواهم بود بعد از آن سکوت فرمود
 که در مکت از این برای من چیزی نموده که در خضم مخالفت از شیخ ولایات خود نایم از بعد از این
 که من با زاده خود و بر روی خود با برین نمیکند از من و جمیع قدرت با یکدیگر بتقدیم رسانیدیم خط
 خود را هم نوشت که بعد از این اهل عالم معلوم شد و کنون که تمام نموده ایم با یکدیگر شامقوی من

تای به بخارال نادر در آن خوش کشید و در محلی که بعد فرمود که لای حقارت میکرد و این را به چون
 میدید و در آن وقت بدست خود گرفته آن سو بوسه داد و فرمود که ای لای نظیر برای من بوسه که به بکند
 سید هم با لب بر دل و دست خود را بر لب لای فرزند آن من خود که در آنجا باشد و مع کوی
 الفاظه این چنان تشریف در دل افروغ کرد که به افروغ راه و نه از دست که بکشد لکن به چون
 نمود که به تمامه بر پانویضی حرکت نمود که به فصل کند و در آن زمان به حضرت امیر طبرستان که در جهان
 عزیز ترش مشیر و در آن روز به با لای ملک متفق و چهار نفر به منصب شریف فرستاده که در کاب و این
 بجز به آنکه بودند و در آن روز به این تفصیل است بخارال نادر و قبل امیر طبرستان که در آن
 کور از جانب امیر طبرستان که توکل کامل از طرف دولت انگلیس بخارال نادر از جانب پادشاه بود
 حضرت ناپلئون وکیل دولت بروش و اعتقاد فرمود چرا که مملکت پرونا از مملکت متفق و او خود از آن
 و فرزند او داشت و غیرت او نگذاشت که پادشاه بروش خود و قابل آن شده وکیل همه اینها
 و حضرت امیر طبرستان روز به نیم ماه پادشاه که در حدی مطابق به نیم ساله تشریف به در وقتین به حرکت
 و به فتنه در راه او که از خدمت او دوری نخواستند در چهار دهه که در آن گرفته در کاب و بخار
 آنکه نشسته بودند و در آن روز نازل معرکه که در آنجا پادشاه با نصرت و کسب میکردند و در بعضی نازل ناپلئون
 خود حکام و به برین موافقت بین این میزدول میداشت و در بعضی از آنکه اعیان مملکت
 باز در تمام عیون او و در امیر طبرستان و به او و در آنجا پادشاه با چند عین نمیداد و در برخی مکان که در مملکت
 او و بخش داشتند برای خفت او پادشاه جدید و می ستود و در بعضی به سرش آبرو که تشریف میدادی
 در کردن ناپلئون داشت ملاقات کرده و به پادشاه که نمونود کاهی او به ناپلئون عرض میکرد که به دعوت
 ملک بخت شد و چون که به ستغنی سلطنت فرمود و کاهی ناپلئون با دمیفرمود که بخت از جانب

اشال و واقع شد که فتنه امیر باین بخت شد و چون به نادر و لای رسید صاحب منصب قراول
 امیر طبرستان بود که دولت انگلیس از آنجا فرمودند که خوان من از عیون حضرت امیر طبرستان بخارال نادر
 شد و در آنجا به بکند وکیل نادر به تشریف لای که لازم بود بعضی آورده بر خدمت تمام نادر که در آنجا
 امیر طبرستان آنکه به مطلق نمیده بود و اما لای که بایست که از کار گذاران او به سر سینه
 بودند و فرمود که وکلای ملک متفق در کاسه که به دست او مجتمع و در آن وقت تغییر لای من فرمود
 و به بر آن خود از آن میداد که در خدمت او به دست آمده به سر لای و در آنجا به دست و در آنجا به
 و نصرت او در آنجا به دست که حضرت امیر طبرستان در آنجا به دست او در آنجا به دست و در آنجا به
 شرفی که در آنجا به دست کرد و در آنجا به دست و در آنجا به دست و در آنجا به دست و در آنجا به
 از وقت که ملک متفق حاضر کرده بود و بطبع عیون حضرت امیر طبرستان که در آنجا به دست و در آنجا به
 برین نشسته بودند و بیکدیگر گفتند و دولت انگلیس که در آنجا به دست و در آنجا به دست و در آنجا به
 نصرت مانده بطرف جزیره آنکه روان گشت و در آنجا به دست و در آنجا به دست و در آنجا به
 تمام بخت احترام او را در خدمت وکیل روس ناپلئون که به تشریف اول میداشت و در آنجا به
 گفته که بخت نمود و در آنجا به دست و در آنجا به دست و در آنجا به دست و در آنجا به
 بسواد عظیم جزیره به دست رسید و کسب آنکه شهر بود و توفیق و در آنجا به دست و در آنجا به
 مخالفت بدولت فرانس نموده و در آنجا به دست و در آنجا به دست و در آنجا به دست و در آنجا به
 نمود که تشریف فرما شد و در آنجا به دست و در آنجا به دست و در آنجا به دست و در آنجا به
 کرده و در آنجا به دست و در آنجا به دست و در آنجا به دست و در آنجا به دست و در آنجا به
 انداختند و در آنجا به دست و در آنجا به دست و در آنجا به دست و در آنجا به دست و در آنجا به

بافت بعد از عده سه روز بپایان رفت و مردم از او شکایت نمودند و در این وقت که
 از ایلان و فرانس فرار و جزیره را به میرفتند تا بپایان نهایت محبت ایشان میفرمودند و از هر یک از سران
 لشکر ایلان که نام او کالایچ بود جزیره را بدو بخشید و بطور شرف و بعد از آن وقت زیاد
 با و فرمود که سبب ترک وطن گفته خودی که در او تامل و تأمل است اوردن آن در وقت زیارت ایلان
 و ثانیاً وقت خدمت سرکار مطیع نظر من است که در جوق فرار و ایلان حاضر نشود و در وقت زیارت
 اقدام نماید حضرت ایلان فرمود که قراولان و محافظان بدانند که هر کسی که بپایان رسید
 بشمار کلمه در وقت فرمان داد که بپایان رسید و در وقت ترک منزلت بپایان رسید و بپایان رسید و
 اگر در آن اوقات سبب سبب و محتاج بود و تا بپایان آن در و همیشه ایلان بطور جزیره را به رفته
 او در اوقات نمودند و در آن اوقات فقط بود که حرم او را به لویه برین اوستا برچ
 در آن اوان سکون می شد که حرم بپایان بولایت متعلقه خود که در مملکت ایلان بود و کلام خود
 بودند می آید و چون ایلان برین اوقاتی که بپایان در شرف ترین بود توقف داشت بعد از بدین ملک
 متعلقه یعنی از جانب خود فرستاد که دختر او را در حفاظت و نگهداری بپایان رود و او را در دست
 مملکت من بر بخت بپایان بسیار تر کرده بود و زبان سکه را نیز میفرمود که مادر از دیدن
 حرم و فرزند خود مانع آید و آنرا و لویه برین بردند و در شرف کفیند و بپایان در وقت از وی
 تاکنون نشد که با حرم ایلان و بپایان آوردند و او را در اوقات شوم مانع گردید و بپایان حکایت
 کرد که بپایان بپایان کرده بودند که اگر بپایان پیش حرم او بخت احترام میوه میرفت و در او
 مشغول نشد و او را تا بپایان بپایان بردند و قبل از آنکه حرم او را در شرف حرکت کند بپایان
 که شمار اجازت میسریم که جزیره را به رفته بپایان بولایت کند و بعد از حرکت خلاف گفته

فرموده

خود بپایان آورده و فرمود هر چه بپایان میفرمودند بپایان دولت داری و حسن این عمل نمی بیند
 مملکت در قبضه افتد پس بپایان ای دولت من محصول است و دختر ایلان بپایان
 نکاح من آوردند و حال که مملکت ملک الیه بپایان میفرمودند از من و دست اند چنان
 میزدند که اگر او را در جزیره بپایان نیست کند وقت کار من خواهد بود و حال آنکه چنین است
 موضع کویت را ل کار وکیل دولت من حکایت کرد که اگر بپایان بپایان بپایان بپایان
 حجت دین را گفته که از احرام حضرت ایلان در آوردن حرم خود چنان حرم می
 شد که در بخت نبوده بلکه بپایان در نظر داشت تا با وجود این آن حرکت در آن وقت
 نبود و در وقت ایلان بپایان بپایان بپایان کرده اند و در آن اوقات در شرف بپایان
 که در شرف شرفی است بپایان بپایان بپایان بپایان بپایان بپایان بپایان بپایان
 بسیار احترام در او منظور است و در میان آنکه در بپایان بپایان بپایان بپایان بپایان
 و حجتی از خلق و در بپایان بپایان بپایان بپایان بپایان بپایان بپایان بپایان
 چنان میکنند که از زن حرم ایلان و آن طفل فرزند او بود و بعضی از محرمان ایلان
 حکایت کرده اند که آن زن از لعل و لعل که بپایان بپایان بپایان بپایان بپایان بپایان
 بپایان بپایان بپایان بپایان بپایان بپایان بپایان بپایان بپایان بپایان بپایان
 وقت رفتن از او بپایان بپایان بپایان بپایان بپایان بپایان بپایان بپایان
 جزیره را که بپایان بپایان بپایان بپایان بپایان بپایان بپایان بپایان بپایان
 که زمان بپایان بپایان بپایان بپایان بپایان بپایان بپایان بپایان بپایان
 بعد از آنکه بپایان بپایان بپایان بپایان بپایان بپایان بپایان بپایان بپایان

نکون شود و بپایان بپایان
 بپایان بپایان بپایان بپایان
 در او را طماع می کرد
 بپایان بپایان بپایان بپایان
 از آن بپایان بپایان بپایان
 بپایان بپایان بپایان بپایان

و حکم بر توقف نماید مردمان جزیره که از توقف او در قریب بعد از آن شرط توقف
 او در آن خلاف قانون است و زیرا که از وکیل مذکور سوال نمود که بقیه وقت شما چیست و چه کرد
 گفت که تا گفتگوی ملوک متوقف در قریب فرستادن و در مجمع مجلس پادشاه بنام مردم از
 جانب است و ما موافقت این جزیره بکشیم و ناپاکان از وجود او در آنجا چندان اگر آه است
 و اکثر اوقات او را در مطهر و با ارباب بسیار مکالمه می نمود و در کمی صحبت طریقه دولت را
 نمی خواند و از بزرگی روزی وکیل مذکور بعضی از موهبه در اوطاق سوه می رفت و با اکتفا
 می داشت فرمود در این متوجه که ما در اینجا اقامت نمود و از یکدیگر مردمان را بر مضبوط ملک
 محقق خویش کردیم و خود را قدر بدیم که تا بهت سال با چشم بخت کتم چون صحبت ندیدیم مانند
 کس نیکنه ترک دنیا کرده باشند غفلت کردیم و چیزی در تصرف نداشتیم که فزاد و حشرات
 و کادوهایش و هر خان خانان و دولت انگلیس بسیار خوشنودم کباب مقدسات زبان انگلیس
 موجود کن که نخواهیم زبان انگلیس با مردم و از او تحقیق کرد که حال اوضاع فرنس چگونه باشد
 عرض کرد بسیار سخت و مردم از نهایت رغبت می باشند و در پادشاه جدید معروف و خوشترند
 می باشند و کما که سیاست او از ضرب مغرور و مجبور شد از و جمعی از سپاه که اجازت می دهند
 از آن توانا حضرت امیر طرطوط او می نمایند و چون فرمود که حکام امیر طرطوط متعاقب
 نیست که سبب حیرت کشنده باشد لکن امیر طرطوط فرنس بدین روش می کند که مردم
 اختیار در دست اهل ملک باشد و بطریق تدریجی ملوک را بکود کردن و حال آنکه از آن
 دولت فرنس بدین کار که قانون ملک را در آن انگلیس در فرنس متداول سازند و چه چیز
 از این در این باب سهوده و غیبت چه برای آنکه ممکن نیست که مانند و جمیع فاض دولت انگلیس

که هر دور با ملت برسانند و جمعی می باشند چرا که مانند آن فغانها می عظیم که اجزای آن مجمع فاض
 می باشد حال در فرنس موجود نیست و مثل آن امر او اعظم ملک انگلیس که درست فرزند انگلیس
 از این است در فرنس می مانند که توند مانند دولت انگلیس است تا که دارند و حضرت
 امیر طرطوط در یکایک که مردم سخن گفتن بوجعادت معهود بعضی حال که گفتن از آن صحبت بود برای می
 او در و باندی بویس مذکور فرمود که تیر تیر می شود که تیر تیر می شود و شهر بزرگ رفت و در آن فرنس
 مغرور می کنند که هر چه در مطلق عوض و خیال در این کار نیست و دفع و ضرری بر حال نمی باشد
 و مانند تان کان مشغول تان می باشد و هر چه در آن باب نقص کتم زبان می دانم و بدین
 که در این طریق از آن اهل فرنس معلوم می شود که ملوک متوقف در طبیعت اهل فرنس فاض
 و تحقیق طبیعت اهل فرنس معارف و تفاوت است و این رفتار ملوک متوقف ملامط
 از این می خواند و ملوک مذکور نظر می باشند که اهل فرنس از کثرت دشمن مغرور شده
 نتوانند جنگ اقدام کنند باید در است که مردم فرنس میجوید بایم شود و در غیرت
 غیبت بر در کشند و مردم فرنس بعضی به فرستاد و در حالت اندک آن چندان توقف
 نمی است و بعضی از همیشه می آید و بعضی از دست می کشد و بعضی از و غیره و بعضی از
 به طریقی از آن حتم که متوقف شود و در آن است که می باشد و اهل فرنس همیشه با غیبت نقص
 خصم می مانند که پادشاه از این زبان است و انگلیس است و کما که از فرستاد و تیر تیر می شود
 جمله مردم و نایب پادشاه انگلیس می خوانند و کما که از فرستاد و تیر تیر می شود
 که امیر طرطوط بدین سخن می گوید که مردمی از آن است و بعضی از آن می خوانند و بعضی از آن می خوانند
 کما که از او حتم می دانند و بهانه که در بعضی از آن می خوانند و بعضی از آن می خوانند

که چون ناپلین از مکان خود تفرج میرفت بعد از رجعت در مجلس او و صحبت و عرض و تقاضای خود می نمود و چون
 کویدردان اوقات ناپلین چنان گفتگو میکرد که مستمعین را لذت می بخشید و این روزها او
 ضامن بران و در فرس فتنه و آشوب بر پا خواهد گشت و نیز فرمود چون ملوک متفق و لایات
 بلجیم و آنست و بک ملوک فرس موضوع نمودند مردمان فرس این ضعیف و زبون را قبول
 نخواهند کرد و در آن اوقات که ناپلین در این خیالات بود میلان سخن می گوید که گفتگوی
 او در میان ملکان شهرت کند و نیز فرمود که چون قتل فرس بسیار رخ دهد و ضعیفان شوند اند چه
 آنرا تصور می کند که مدد و مملکت این رودین است و ملوک متفق آن دو کان ملوک را موضوع
 کنند با آنست که مردم فرس این نفعت و خجاری می بینند و هفتاد و هشتاد و هشتاد و هشتاد
 چه این از هر حیث اند همه طایفه فرس این جری و با خبرت تر می باشند و همواره
 متوجه فرست و بیانات بسیارین نمایند و بیست و چهارده هم پادشاه باقی فرس با وجود اینکه
 این فرس می گویند که در خرد و خرد است گرفته و با رعیت خود از اوقات متوقف غایبی
 این فرس هر چه در لوله او است می بیند از قدرت و از طاعت او که می بیند و نیز در حال
 بیست و چهاردهم که در تحت سلطنت فرس ممکن شد بکافه اهل ارضی و فرس مردم باشند و چنان تصور
 بیند که این فرس و اهل این سرزمین نمود که بر سر تخت نشستند و اوقات گذرانند و اهل
 مملکت ضعیف شوند و بیادست مستغرق گردند و نیز فرمود که چون توقف ملوک و مملکتان در
 شهر با این محبت است و خجاری دولت و استقامت است و این مملکت است و بر سر تخت
 تصور می کند که در وجود او و در فرس طاعت و مغلوبیت است و این سبب مخالفت عظیم
 این است که می خواهد یافت و نیز فرمود که ناپلین با نیروی غضب سخن می زند و در این مملکت

می زند که زباده روی میکند چنان کوس سخن می گوید و چنان بجهت مجلس می نشیند که نفعت
 خود را منظور کند و در او که در فرس منفعت بر پا شود و او را نفعت حاصل شود و نیز فرمود که من مردمی
 مسود و لاختره و در بدو امر بر این اندیشه صالوات نمودم و با لایحه برقرار بر سلطنت ما می گردیدم
 و باز از او شکست می فرود آیم هر چه مقتدر شده تن خواهم در داد و ملوک متفق بمانند و هر چه
 که از او که نشد روان را نیز باید این مکان ثقل من حکم دارند و نیز من در مقابل خنجر دشمنان
 کشته است و همگانه که هر چه خنجر را به دولت از خود فرزند اند و نیز فرمود که چون سرای
 آلمان از دست رفته و دیگر فرمود که اقدام و منسوب و فیضان و قوا و لایان خاصه من از
 فرس خبر صریح داده اند و در این حال شد که اعتدال من عظمی مانند آشوب عام السیوی بل
 زبده در فرس بخواهد شد که محبت من لازم خواهد گردید و ملوک فرس این لازم خواهد
 داشت که بجهت رفع نوزش دوباره بر این فرس ضعیف نمایند و در کمالات متفق و این خبر را در
 می خرد که مقتدر و صانع خود را در و کس دولت را بکمال محنتی دارد و چنان دانند که بدو اهل
 ملوک متفق ابری از اوصاف نخواهد بود چون فصل تران دل نزدیک شد تغییر و تبدل بسیار
 دهد و در کار ناپلین ظاهر گردید بعضی بنای که در جزیره اندیشه بنام و حکم با نام آنها فرموده بود از تمام
 آن منصرف گشت که کوشش خود را متوقف داشت و کاهی بجهت تفرج سوار کال می شد و سوار می
 و ب سوخت و نمود و چنان مستغرق در بای فکری شد که از بهر نوم و محنم از وجبات اول
 او طر فرمود و از زمانه باقی بجهت تردید خاطر و پریشانی از او نگار نمی شد و در آن اوقات مجروح و
 بسیار و در داخل او شکست و وجهی که از فرس آورده بود تمام شد بجهت مجروح خود اهل جزیره می فرمود
 که در راه جوان او را سطر با بر این است سالیانه خود را تمام هم را می دارند و اهل جزیره هر روز در گشت

خبرت و فرستند و چون مقبل نمی افتاد و تشدد انجیل بدان نجر شد که برخی آنکه محتسب بایست بود
در ششم در راه جواری که بودند تا ببلین نایب کریمه قراولان خود را بر آنجا گماشت که ایشان را بوسیله
و مالیات را بانه بگویند و از ایشان بپرسیدند و در آنجا یافت دارند و علاوه بر آن مجرای ام توقعت خود را باز
یافت نمایند و چون ناپلین مجرای خود را باز کرده از مداخل و بقیع مخرج کوشید و مقرری قریب
فدیت و کمتر نمود و از وقت تحطین جزیره بود و در معرض جمع آورد و چند عواده توپ سی و میر و لایست گینی
فروخت و اکثر زغال و ملک خود را بزرگسکرت نقد نمود حتی چهار تن که سرافرازه قرار داده بودند و بگویند
در بند و فرج و تربت داده بود و بعضی فروش آورد و اگر چه تنگ گذران ناپلین بود و بعضی این بگو
که در کار با جمعه نمید و بگویند که هر گونه حالتی که از خاطر او گذر در دست او را صورت خارجی
و بدلائل خود را می فرستد و بگویند که رفقا نموندند و در صلاحه شهر فوئین بود و فصل ششم
قرار شد و بگویند که تراپی هر ساله از بابت مالیات ناپلین رسانند و بطوری مصماری دارند
که او را محط در مخرج حاصل شود و چون این وجه بود ملک متفق قرار داد کرده بودند و در آن
تجازه مرا عاید نازند و بدین سبب بعضی کمال و سوکت من بود و در موقوفه قادری بنیم که باین
چند فوج که در کتاب حاضر دارم بگفت فرستد و بگویند که در انواع اقتصاد در آن سرزمین برپا کنیم
وکیل مذکور را در کسری و در دولت انگلیس از این کیفیت مطلع ساخته و در مذکور که بگویند
در دشتی بود و در می اعلام نمود که از فرشتانیت بان شیر خشت ک بصلت مقرون نیست و
نزدای مذکور بدین بهانه سمک شد که بعد از تمام سال بدیخواه بوناپلین برینم و حال آنکه
و در مذکور مقرر می بود که بموقع بایر ناپلین برسد بلکه در وقت ضرورت مسافرت از وقت
با فرستد و در خصوص چند بار وکیل دولت انگلیس نوشت که ناپلین بدین سبب از درازی

دولت فرانس منفرجه شد و بقیع حرکت خلاف از وجبات طول اوطان هر متوجه علاوه بر اینها
بعضی اخبار بنا ببلین میر رسید که عیث و شت او می گشت کاهی می گفتند و شت بجهت هم چند تن
و مخرج است که او را مقبول سازند و کاهی عرض میکردند که ملک متفق از فرستادن ناپلین
بپایان شد و آنکه در آنجا بفرستد و بگویند که ناپلین است و بگویند که در حرکت در ده
بجزیره است و بفرستد چون این خبر تا بسمع او رسید تردید خاطر او زیاده گشت
و مگر میفرمود که اگر ملک متفق حکم کنند که بر دراز ناپلین حرکت دهند بکشتی بی خطر از جزیره
رفته و تا به تمام مردن در بر در شش متقاوت خود حکم کرد و در آن زمان خلق انبوهی از
اطراف در جزیره مذکور گرد آمده بعضی بجهت دیدن و بعضی بجهت دیدن و بعضی بجهت دیدن
بسیب القای بعضی مطالب و باره در نهم آمده بودند و بگویند که جزیره البته ملک و کشتیهای
تکثیر کرد و در کسری بجهت جمعیتی که محض دیدن ناپلین رفته بودند و قرار داده که بفرستد
رسانند و بعضی بگویند که بادهای لطف به بندرت ناپلین رسانند و چهار فرزند کشتی بگویند و بگویند
کشتی تجارت اهل جزیره همیشه باطلایا و سایر بلدان میفرستد و در جزیره ناپلین میرسانند
وکیل دولت انگلیس بعضی غلامات از اوضاع ناپلین در نیت نموده و در خطی بر گزار
مخفی میداشت مادر و همشیره ناپلین نیز دریافت کرده و مخفی داشتند و چون از نزد
او پروان آمدند اظهار فرموده که نموندند و از جواب این راستنای می شد که بایر بطور
در این خیال است که از آنکه حرکت فرماید و در آن اوقات ناپلین دوست پیدا مید
نفر از قراولان قدیس بعضی اخراج و بعضی بفرستد و بگویند که بفرستد و بگویند که بفرستد
بوی از سپاه فرانس نمایند و ایشان را در نهم از پادشاه جدید بگویند که در آن کنند و بر این دارند

که هر یک نام ناپلین خروج کنند و در زیر لای او جمع آید بالجمله و پس دولت انگلیس در شهر لندن بود و حال
 آنکه دو قلع کلا فرانس را اعلام نمودند که ناپلین بدون شک متهم شود که در آنجا با قزاقان
 قدیم خود کشتی نشسته بملکت فرانس و دو خطه که اول باطیای روان و در آنجا به دره و دوقه و در
 که در فرانس لوی طیفان مشغول است طی نوبت بر این وکیل انگلیس کشتی بر طر و ص نام سوار و
 بطرف آنکه روان شد چون وارد بندر جزیره مذکور گردید دید که در عرض سر بارها در آن که
 در کنار قزاقان و بر بار چوین یک پستند وکیل مذکور به موقع صورت احوال و جو باشد خبر داد
 که ناپلین قزاقان و سر باران در بر دوش نشسته بکشتی خود که بقایه نام است و حال کشتی
 به دره و در روان گردید وکیل مذکور به خط است و بکشتی نشسته و در و همیشه ناپلین ملاقات
 نمود و دید که آنهم باضطراب تمام نشسته در خانه و چهاری میکنند و در آنجا خطه این بود که
 ناپلین اطراف بر برین نشسته بود پس مذکور تکلیف نمودند که در جزیره توقف کنند تا خبر صریح
 از ناپلین برسد و این سر جزیره مذکور نیز از راه در توقف او نمود و در آنجا ماند و در آنجا
 بکشتی خود سوار و بکشتی ناپلین شتافت و مجدداً آنکه تغییر اوضاعی که در مملکت فرانس بعد از
 ناپلین روی دارد بحث این عزیمت بر نیت کرد و این نیتها را آنکه در آنجا نشسته و بکشتی
 نشسته خبری که از آنجا بریان ثانیاً حجب او نسبت به سلطنت شد مردمان فرانس تصور آنکه
 بر این تبه و خور شر از ناپلین خواهد گذشت و امید آنها از سلطنت بر این مانند ملاحظه
 درخت با آردی بود که از او سکو فته زیاده هر دو دلاست را فروز و میو کن و بعد از تمام
 سکو باغبان بنیده که نظارت او در هر یک و در بسیار اندک بعضی میوه میوه که سنوات بقیه را و بتر
 می آید هم حال نیت و مردمان فرانس در اوایل خبر امید و در آنجا که در شکست بسیار صریح و در سر نشسته

و نه نون از ناپلین است که بقدر اهل سار و فرانتس ملاحظه نمی و مستحق است که بکند بکند و در بخور سندی
 و خوش کن و در اوقات که گذرانند و لویش آنچه هم که بحرب زین و برین نکای معروف بود در
 اول در دو پاریس عموم مردم از رفتار او توصیف و تحسین نمودند و ترک فرانس که از ظاهر
 سرور می نمودند بکند و در احوال آن که در و عدم رضا نسبت طای کشت و در فرانس قزاقان
 این بطری در آن زمان بقزاقان شایع لقب میسند و میگویند که از استقبال پادشاه جدید مرحیت
 می نمودند از برای این معلوم میکنند که که با خود و اینان حکمت میدهند نه اینکه از متعاقب
 دولت بر این محسوب می شود و در دوران و در وسط این مملکت بکند آنکه از مطالبات کراف
 ناپلین است خاص باقیه از ظاهر و وجه و در یک روز و در آنجا متفقند که این بود که مردم بیشتر گردید
 سلطنت بر این آمده باشند در هر دو خطه و در آنجا چندان سخت گیری نمودند و آن تکلیف میکرد در خطه
 ناپلین می نمودند و در آنجا سختی و در آنجا آن مملکت به در و در آنجا معلوم نمودند که از
 وجود پادشاه جدید منفعت نکند در مملکت ششویع باقیه و مثل این فرانس مانند و در آنجا
 که قبل از آن ناپلین سرخوش تمام سرباز گردید در عالم مستی می خوردی برادر و خطه کشتن آغاز کرد و چون
 قاعده این فرانتس است که در عالم مستی ملاحظه خطه از کسی نمی نمایند و در فرانس دلاست بود
 نزد مردم بر آنکه مقام ملاحظه او بر آید سردار در دلاست مذکور است و خود که چرا دوش سخنان
 پیوده و دشمنان هم که قیام دلاست مذکور می نمود و در آنجا دوش و دشمنان هم که سرگرد
 فرمود که این دلاست در دوشی خود صادق است چرا که دوش عالمی بود که حال از آنجا هم خبر است
 این فرانس در اول در دوش پاریس مانند دلاست مذکور از احوال خود که در آنجا میوه و در آنجا
 آوردند و پادشاه به توقیر از خشن و در آنجا میوه و در آنجا میوه و در آنجا میوه و در آنجا میوه

که کسی بترسد که بویان برگزیند و بعد از چندی بهین فرایش این طریقی صورت وقوع نیست و بیک
 از محرابان پادشاه که در ایام هجرت او بمکه فرستادند و نام او ملکوت بود که چه و
 زیر عظم پادشاه بود لکن چندان روحی طریقی پادشاه بود که احکام تا به بود و او بود
 و رجال لیس می رسید و هر که با دست و می شد مطالب با نخی سقون سکونت و در نتیجه
 رجال لیس و عمو را بخیر از پادشاه حاصل نموده بدین پادشاه در نظر اهل فرس خفیف گردید
 و علاوه بر این چون در صدد اهل فرس رفتن شرط شد که که مالک زنده بر ملک فرس
 موقوف می نمایند و نمودند از نتیجه اهل ملک بسیار زنده خاطر کشید که آنرا که زنده و در
 ولایت بجهیم چه امر نمودند که موضوع نشو و نهضت را در این سبب زاده اهل ملک در سگوه
 آنکه همه بهین مردم اوقات دور که طایب بلیون بودند برین بهانه مردم را خود می نمودند
 و چون عموم اهل ملک و سگوه رفقا بود حرکت کار گذاران دولت از یکدیگر جدا شدند
 بر این شد که بجهیم تا آمدند و در آن اوان اهل ملک سه فرقه شدند خوزدان بویان
 و طایب بلیون و پیردان و هر سه فرقه از اوضاع پادشاه رنجید باین حد و آنکه چه
 از کینه و تهمی که در آن اوضاع که بهت خفت این بود ملول شدند و چنین مقرر کردند
 که در هر یک از این سه فرقه که بگرد و جمع شوند و معادل یکدیگر بفرستند که فرس که در هر
 یک و غیره در بر زمین شد و ملوک متفق شدند بر آمدن رجوع با وطن داده بودند نظر
 فرصت شد و بهند دروغ اسیری در در این بود بر این خیال بودند که لولای طغیان از آن
 و مدت تا که باین بخت نشد خیال شد و به بعضی ملک که می فرج او نبود بهشت
 و بهشت که قروض اهل ملک گشت و در نظر داشت که وجه مذکور از وضع مالک متحر

محمدی دارد و چون اوضاع او بر این شد و به مذکور دولت قرار گرفت که به بعضی فرس
 افزوده و درین اهل ملک از اوضاع فرس که کراف و فرس که متفق در فرس است و در و باین
 هم که در ایام بلیون مطالب می شد که کردن اهل ملک بوان زمان آگاهی حاصل شد که این طریقی
 بلیون بوان مطالب قدر که به بود در حصول متفرات انا فرس اوقات مصروف میشد
 از دست داده اند و بدلت افتاده اند باین علت عموم خلایق نورش و غوغا می نمودند
 و جزو مستعد که هر کس احس عوار که دیگر نشسته بر صند فتنه و آشوب شد **فصل پنجم در نقص اهل**
خیال فرس از پادشاه و بهشت شدن بزرگان جمعی و هجرت پادشاه از پارس
در این جمیع پارس موزع گوید خیال فرس در آن اوقات در شهر پارس متوقف بود
 و از اختلال اوضاع گزنان او در ممکن نبود که در آن انقلاب و وقوع فتن و عووض حوادث
 بدون آنکه به شراسری از امور دیوان شود زندگانه نماید و از سر رگش فتنه سلطنت بویان که
 از فتنه در دست او و در آن چشمه خورشید و سیره و تار و دست جمع نام اوقات سیر و فرج
 مذکور در ایامی که بلیون در صدد تحریک بلیون قرار عده جمعی بود از هر جهت امداد نمود و در ایام
 خیال و در آن که بزرگان جمعی بودند و بعد از آنکه بلیون بر این شد که بلیون بویان از
 سلطنت فرس خلع و تبعیدی حقه او فرود داده که خود را در صدد اعظم آن بویان بهیته دو
 دفعه قریب باین رسید که بعضی غف که و از خلاصه غلبت جلای وطن جانانه از خطه سروان بر
 و زمان و در ملوک متفق پارس خیال فرس در آن نبود که بجهت بهشت رفیع چاره دیگر بود
 چندی خود بپارس می آمد باین اوقات که پادشاه بویان و فتنه خود و در نظر او بود
 و بهشت که جمع بویان که اکابر و سرداران در آن بود و خطه و ملاحظه نمود که چون اصحاب کبار

میشود معلوم شده و مستند این را گرفته مجوس نمایند و از آنها دریافت کرده فراتر اندر گردند و کس را متفرق
 نشد و مرسل المیزان کسری فراهم آورد و این اعلام نمود که در شهر پارس اقله شش فصل شد
 بهر جای رفت و بهر کاره یوز فزونید و مظهر این بود که کس را یوز پارس برده پادشاه و
 من تبع آورد گرفته مجوس کند و عرض کرد مرسل را تیر مایلین دو چار و از دقتن پارس باز داشت
 و کس را یوز متفرق نیست و مرسل المیزان گرفته مجوس نموده شهر پارس فرستاد و هرگاه پادشاه مرسل
 مذکور را بقتل میرساند یا برین حرات بشکند که پرامون قتل و ضا کرد و چون آن مقدار قوت
 نفس داشت که در آن مقام صلوات خود میبرد و هر سال که کس را اقله نمود و این اوقات کار
 ناپاک و در برادر بر ترقی و باقی در شهر از شهر ماند است تا به پارس رسید و خارج شهر فرستاد
 مانور و امیر و این و مرسل مکند که که کجاست شهر خود میبرد و هر چه می کرد که کس را یوز پارس
 کنند و این شهر خود در فرستاداری پادشاه ثابت قدم سازند و ابواب قلع و محبت یا پارس
 از دخول بشهر مانع نمایند چاره پذیرند و پادشاه را کس را و این شهر آورد و امیر طوطی بازنده
 باو مکند کس مانور و امیر مذکور و مرسل مکند که چار شده قرار کردند و این شهر خود است که از خبر
 قرار اول با آنها روان سازند و نهاده بهر قبول نموده کینه بود در روان رفتن و حایل داده با اتفاق
 خود بر بخت حضرت امیر طوطی است هر از شهر پارس پای تخت قدیم فرستاد و توقف فرمود
 که کس را یوز و کس را متولد و کس را در دو تعیین اینی دولت کند و در پارس بهر شخص کند
 در حکام صادر فرمود که کمین و وزیر ملکات خانه دولت بشد و جلال فرستاد و وزیر اعدا شد
 و دیوار است و وزیر بخت نمود و یون با طراف فرستاد حکام چند دژ در باب نظم مملکت
 صادر و تغییر و تبدل بسیار در امور و در اول حکم فرمود که هر چه تغییر و تبدل در ایام غیبت آورد

عزیز و کینه لطف و در حق کس به یکسان خود **دوم** تمام هر شخص که در کسرت وطن
 نموده و در غیبت او در ولایات نبوی است آمده و پادشاه را این بود و نظام صاحب
 نموده یکسان فرستاد **سیم** کس را تاجی نشاند و اعلامهای لویث و پادشاهی پوریان بطل
 و در عرض لویث کس را کس را در اعلامات یا پارس میبرد و **چهارم** کس را امول پوریان ضبط
 و امول مهاجرین که کس را پادشاه یا آنها تقاضا شد تصرف نمایند **پنجم** در لویث و در لویث قدیم
 معزول و لقب قبول است و کس را در لویث ان ضابطان ولایتی برقرار کردند **ششم** مجوس
 متروکین وطن که در ایام غیبت او در رجعت کرده اند با خوار و وطن مامور و کس را بقتل
 از دقتن یا پارس مجوز را که بخواندن رجعت درده بود امول آنها موصیط نمایند **هفتم**
 اگر چه فرج یا یون امیر طوطی دوباره برقرار در ولایات املاک لویث برقرار کردی
 سابق را این لغز و نه **هفتم** کس را از مهاجرین وطن را که یکساح عرب در مخالفت اهل
 مملکت بر داشت به یوز و در این را پادشاه به مجمع شراف برده کار گذارست نمود
 بعیت مخالفت اهل مملکت معزول شوند و بیوات قرار دهند که در آن بیوات هر که
 بهر کار مصیبت دارند بخت کنند و سایرین امور و بیعی محوم مردم مکند را ندان و بریدند
 از این قرار و در نظر داشت که کس را هر نوع تغییر و تبدل در امور و دولت اقصا کنند
 اهل آن مجمع انقضو و کس را که بخیر است حرم و فرزند خود و بصیبه اهل مملکت تاج
 بر سر گذارد که حرم و امیر پارس و فرزندش عقب به پادشاه روم قدیم توکل از آنکه
 این احکام از شهر پارس مرقوم درشت و قرار است و فرمود از آن حرکت
 و بطینان و در ام بطرف شهر پارس روان گردید و چنان از ولایات مجوس کرد که کس را

پادشاهی است از امور دولت که بهرین می بخورند چندی از صحبت مردم کند و چون بداند
 خود را در سروری از پادشاه فرستد اگر اوقات در معده که تیرتا که بود کار کند
 و گاه بود که تفریح نمود و گاه بی چند نفر از نزهت در آن مملکت همراه و بودند و چون
 از تفریبات عرض شود که از عجب و سبب متعجب خورب شده بود می گذشت مردم از این
 ایام بطور خود که منفرودن حضرت قراول در این در نهایت التماس ضرر و خوار
 و تفتیش و وند و تفریق و خوارت از این می نمود و بی خودی می شد و حضرت ایام
 برین روش ساعت به ساعت می گذشت و بیک می شد و بیک می شد و بیک می شد و بیک می شد
 طلبد که بعد از اطمینان از صداقت او را می نمود که کسی بر در رسته از این بود
 ناپدید است بر بخت و در تفریق و بیک و بیک اقدام نمایند و بیک می شد و بیک می شد
 از حضرت پادشاه بر شخص خود عرض شد که غرض این است که بماند و بماند و بماند و بماند
 بقدر این که گذرد و بعد از پادشاه حضرت از موبین عقیده حرکت کرده و بیک می شد
 و در آن هنگامی از ایام طریقه و رسید که بیک می شد و بیک می شد و بیک می شد و بیک می شد
 مجموع است و بیک می شد و بیک می شد و بیک می شد و بیک می شد و بیک می شد
 حضرت ایام طریقه و بیک می شد و بیک می شد و بیک می شد و بیک می شد و بیک می شد
 نفس از لاف و کثرت و تفریق و بیک می شد و بیک می شد و بیک می شد و بیک می شد
 ایام طریقه و بیک می شد و بیک می شد و بیک می شد و بیک می شد و بیک می شد
 بیای می شد و بیک می شد و بیک می شد و بیک می شد و بیک می شد و بیک می شد
 بهر از آن است که از می نمود و بیک می شد و بیک می شد و بیک می شد و بیک می شد

بناست فرج و سرور را خوش گذشت از نظر التماس زیاد فرمود و تفریق می شد و بیک می شد
 اعتدال است امر پادشاه کرد و بیک می شد و بیک می شد و بیک می شد و بیک می شد
 و از این بیرون می شد و بیک می شد و بیک می شد و بیک می شد و بیک می شد
 شرفیاب حضرت پادشاه بود از حضرت خود و بیک می شد و بیک می شد و بیک می شد
 شست که بیک می شد و بیک می شد و بیک می شد و بیک می شد و بیک می شد
 بعبارت شاهی فتنه و غمی ایام و شرف و بیک می شد و بیک می شد و بیک می شد
 مصیبت کرد که بیک می شد و بیک می شد و بیک می شد و بیک می شد و بیک می شد
 رعیت از او امداد طلبی است و بیک می شد و بیک می شد و بیک می شد و بیک می شد
 پادشاه بر این شد که از پادشاه بر این شد و بیک می شد و بیک می شد و بیک می شد
 بر دلی می شد و بیک می شد و بیک می شد و بیک می شد و بیک می شد
 و بیک می شد و بیک می شد و بیک می شد و بیک می شد و بیک می شد
 کنند که بیک می شد و بیک می شد و بیک می شد و بیک می شد و بیک می شد
 نهان و بیک می شد و بیک می شد و بیک می شد و بیک می شد و بیک می شد
 نزدیک رسید و بیک می شد و بیک می شد و بیک می شد و بیک می شد و بیک می شد
 بیک می شد و بیک می شد و بیک می شد و بیک می شد و بیک می شد
 نظر و بیک می شد و بیک می شد و بیک می شد و بیک می شد و بیک می شد
 بر او و بیک می شد و بیک می شد و بیک می شد و بیک می شد و بیک می شد
 او و بیک می شد و بیک می شد و بیک می شد و بیک می شد و بیک می شد

بر من دولت تویش منقذ که اگر در آن وقت کند ایستادگی نخواهد شد در حیرت موی رخسار که بسیار
 بنویسد بر تو و تبدیل لباس نموده با حرم خود در معموده بکشی که کلاه نشسته خود به بند نشسته را بنده هم
 او نیز از خوف اینکه اجاره دوازده بشهر نرسد مانند جاقب تو هر روز از شهر بیرون رفت محلا
 از شهر بی پاری خبر و در معموده با همیلاطور را بنید و دو یکی است خط او نوشت که که بعد از رفتن
 من بجزیره لیبی با این فرزند منیل معاشرت داده که به پیر منیلا در بکرات در اقل فیلسوف
 و او را بسیار مورد ولایت نمود چنانکه در آن مقام سلطنت یافت پس از او طاعت هر گشت مرثیلا در است
 معروض داشت که بعد از این چنان خدمت اطاعت در مقام که تقدیرت پیش نهادی حضرت امیر
 طهر فرمود که در مدینه خود کار سازین بجهت شد که تو به خلاف رای من حرکت نموده از من
 دوری جستی اکنون که به مدینه مقصد خیره سری نموده با دولت من حجت افتاد و مال کار سو
 نمیشد و فیلسوف از دست دارد و چون به من نزد یکت خود فرزند و اولادین دهنه نیز منحل الاشیع
 خود که در بلاد غره هر چه مرثیلا مدبر می کرد که اذن حاصل و به پاریس و معوضت امیر طهر
 تقرب جوید مقصودش و به امیر طهر امر فرمود که حال باید که در شهری خستار کند و در حواله اولاد
 مکنایه چنین نمود که در آن وقت کند و مادر سینه پلین با ملوک متفحص صحت و صفت و فصل نه در آن
 و گیتی حرکت کنند **دوازدهم در تدارک حجت عا که متفق و قیاسی است بر حرم و سایرین**
و در آنکه در است معوضه کوی و قیاسی که با پلین در شهر پاریس مشغول است و در آن وقت می
 که در بازه غایت از خبر یا قیاسی که در ملوک متفحص تدارک زیاده از حد میزند که حجت
 به حضرت امیر طهر از سرگزید برای انجام عداوت است فاندن دولت انیکلس کسیدی و
 دو کو در است با معوضه این از اول ملک است و اولاد و صید اول این خبر و به حجت حکمت

چهارم

مجموعی که متفق کردید و فرمای دول فرستادن در آن شهر است و بهر فرستاد که به کل حاکم
 نزد دیگر باشند و به امیر طهر است و به پادشاه پروش یک استعد بکشت محرم شده و یک تعیین نمودند
 که از تمام حدود شرق و اقل فیلسوف نرسد و کینه و خجسته هر روز که به امیر طهر است اعیان نمود که از ولایت
 تدارک در اقل فیلسوف کردند و دوست هر روز فرستاد و به پاریس و معوضه ولایت المیشیت حرم کو گشتند
 و در آن وقت طهین برادر امیر طهر است که به پاریس مرثیلا به ولایت فلیکس و معوضه و در
 گیتی با این فرزند که در شهر هر روز فرستاد که انیکلس با یک که به موجب و در جواب است در داده
 بود به پاریس است و در فلیکس از دست و در معوضه های کل حجت کردید و به پاریس ملوک متفحص به عا که
 با پادشاه کان خالهای کو حجت که زیاده از حد کرد و می شنید من حجت المجمع از طریق و ولایت
 بکشت با پلین مستفتند و حضرت امیر طهر در نهایت حجتی و چنانکه در آن مدت قبل منحل
 دو کو و صلیت ملوک متفحص چنان که در تدارک است که عقل از من بکشد حیرت داشت
 و قریب به هر روز از فرزند سران و در حجتی که پاریس را به پاریس کرده بود به جمع آوردی فرموده
 یکصد هزار نفر است و خود را قدیم از فرزند و معوضه فرمود که این دولت هر روز از فرزند این موازنه
 به دو کو و پاریس و من با معوضه و سکن بشنید و بخوبی معوضه که سید هر روز از فرزند مملکت تقسیم نموده
 فرود آمد و لاکس و کلای حلیت از این معوضی اگر او در فرزند معروض داشتند که اهل مملکت از این وزن
 ظلم اعتبار قدیم امیر طهر متفحصند که اکنون این تکلف بشنید معوضه عظیم بر او خواهد شد بعد از
 از دولت هر روز پاریس را حجتی مملکت که در تمام ضرورت قراول و متفحص بودند و تعلقات باقی
 از دیوان در است به حجتی از این معوضه نموده بودند و به معوضه که در مشق می کردند و معوضه و پاریس
 نزد شتمن موقوف ضرورت که معوضی با معوضه و به موجب بعد از کفایت پاریس داده می

ملوک و به پاریس و کلای و کلای و کلای
 که چهار نفر از حجتی و به پاریس
 تا هزاره و به پاریس و کلای و کلای
 و معوضه و به پاریس و کلای و کلای

نویسید و در حکم سرلاریش بر نامه قرار فرمود و چندین نفر از سر کرده صریح بر سر لاریش از آن نظام
 نموده و سید خوانده توسط وی و چند روز در ویت و چند روز در قراول رکاب خود معین فرمود
 و یکصد و سی نفر از سران و بوق نام در رکاب ایملی طور به حجت و حرکت در میان ملت بود که خط و خط
 نوشتند نامور و در فرمود که در روز چهارم ماه جون که بیستم بود از بونهای حجت به حکم گذارد و
 شصت و هفت نفر صحره کند و در میان سید و فرمان داد که در صورت شهرت در فتوح و غوغا
 سیم و چهارم در تحت اختیار او باشد بعد از آنکه جمیع امور را تنظیم ختم روانه میکرد که در به
 چون بود که کاسه می شد که در زمین خود نموده بود و در کنار فرموده بهر آن فرمود که حال طالع خود
 با دولت و نقطه آن در یک میزان خود هم سنجیده ملاخط کنم که کدام در فرانش است **فصل نهم**
در بیان وضع کسری و دوک و نقطه آن و احاطه نمودن شهر میل و موضع کوی چون اهل فرانس
 ولایت نیم بود به قطر کسری و نقطه مضبوط و محکم نموده بودند و در مدو و مدو ایملی طور به نامند جان نهای
 بود که هر هفتاد و سی نفر بودند و در آن مکان کرد و در دو دوک متفق و سر دلان آن بود
 ممکن نبود که از حرکت و کسری ایملی طور اطلاع بهر نرسد و نفی کند که کسری فرانس از
 کدام سمت حمله بر آن خواهند برد که بر دفع آن بودند و در حد و مدو ایملی طور به جمیع
 اوضاع و تدویر کسری متفق و کاسه حاصل آمد که هر وضع سپه جمیع خواجگاریست که قدر و جمع آن
 بگوشت موضع کوی در کسری فرانس قبل از وقت در ماه می حمله بر کسری قیلتند و بنمود محل بود که
 کسری دشمن بایستاق و دست نیامد و در آنجهت که بخارال کلیت بخارال کسری و پیش و پادشاه
 زاده ولایت از پنج هر دو بقدر بخارال فرانس سپاه داشتند که نتوانند بحال اقدام نمایند لاکون در آن
 زمان ناپلین مشغول فراهم آوردن کسری و دوک و نقطه آن از یک طرف حرکت کرده راه

از پل مدو ولایت بر سر کسری و در تحت نموده جمیع قلعه و قبا الصی و سر و سر و نقطه کجاست و چندین قلعه
 در آنکه و تعمیر نمود و در آنکسرتان امداد و رسید کسری ولایت نیم و در میان موضع نموده سی هزار نفر
 از آنکسرتان و پانزده هزار نفر کسری و در تحت هزار نفر از جرمن و چند نفر از ولایت بر سر کسری
 و بیست و هزار نفر از نیم و بر سر دلان و در آن مکان ولایت از پنج با و طی کسرت و در حقیق و اکثری
 این بود که در کسری نیم خجاست ایملی طور به رسید و حرکت که در تحت لاری سر دلان فرانس مشغول
 حرکت بودند و ناپلین بخیرال جمعی از سر کرده کان ولایت نیم بود معین خود دعوت کرد که
 در افران کسری فرانس مشغول حرکت شوند که کسری بدو و در وسط صحران بنیاد از نیم
 در آن زمان شد و در کسری و جمیع آمدند به الجبه کسری و پیش نیز بخیرال نام جمع شدند و چون قرار
 شده بود که خبر وی از ولایت سفان موضوع شد و ولایت بروش ختم نمایند از نیم کسری
 تعلق که خبر کسری بروش کسری از نیم حجت از نیم بهر پاکر و در کسری بروش منقطع شد
 فرانس متوسل گردید و بن ملت مرش و هر سپه سالار بروش باقیه کسری ولایت پنج که از ولایت
 تدریجاً دست رسید و دوک و نقطه آن و در شهر میل کسری تحت در آن مدو و مدو ایملی طور به
 خود و در آنکه قرار داده و سپه پوچان در آنجا توقف شد که در کسری بروش سپه سالار
 بلوچ مراده می نمود و وقت ضرورت تیلانند و امداد بهر یک از نیم و حقوق اول کسری
 خود و سر دلان شازاده از پنج که در دفع از کسری انگلیس و دفع از کسری نیم و دفع از نیم
 بود و می نمود که بعد از کسری و در بین و کوم و بدیل بود که در شهرهای تدریجاً دست متصرف شد
 معین خود قرار داد و حقوق دویم کسری که در دفع انگلیس و دفع خود و یک دفع نیم بود و در لاری
 لاری و در آنکه در حرکت بود و حرکت فرار داده و کسری کسری که در دفع انگلیس و دفع خود و کسری

بیدترین رفعت متباد کردند و حضرت پهلوان بعد از جنگ و اطرا کو کر مرغی بود که خیر و اهل در تعاقب
شکر پوشش از مرش قزوچی بود تعاقب شش بعهد او و محول بعد و اول اهل خود و اگر مرش نبود کجاست
ماوراء قدام سیکرد و تعجب بمن می شرفت و در راه امانه چون که با او بود خود و شکر پوشش و مرش
مرش بود و چون می شنید که در روز پنج در جنگ و اطرا و اولاد یک انگلیس سست و مرش قزوچی
می گفت که بعد از جنگ شکر پوشش هر چند خرم شرف حضور ائمه اطهار بود و در ایام ممکن نشد و اگر
معلوم که قدری پیاده ماوراء فرامی شد که در تعاقب کردن بود و بعد از بسواری کند جواب نیاورد بلکه از
مستوفای درگاه و شریف که در سده العلی صبح بشما خواهد رسید صبح زوده به محکم ائمه اطهار شرفتم و
آنحضرت می تواند و محنت از روز گذشت به نزدیکم و یکا شد که دیون احکام تعاقب خصم بود
نوم و در روز پنج در میدان جنگ حاضر شوم با بلج بعد از جنگ بود و چون حضرت ائمه اطهار چند نفر
در راه و غنچه در کفک بود با طرز زوده احکام مرش قزوچی حکایت کرد که بعد از حصول احکام
باز به محنت ممکن نشد که روز شوم چرا که شکر خوارال اقبال و عارال چرا که بست بهمن بودند
شوند و رسید و بهمن به محنت تقوی به محنت کار است و مرش قزوچی اقبال ائمه اطهار
گشت و حضرت ائمه اطهار در این است که مرش بود و شکر پوشش و مرش قزوچی خیر رسید که شکر
انگلیس در محار و طرا کوئی در اقامت می کنند و مرش بود و خرم می رانده و در ساندن امداد
کرده است که از آنرا از تیر به دشمن که خنجر بهمن می رسد و معلوم شد که خنجر آن دو بهر اقبال است
خواران بهر است مونس کوید غنچه مشک که اوج اقبال تا بهمن است به کل آن بود و مرش است که او
مقدم شد که تعجب در مقابل خصم طرح بخشد که خنجر در دست آن میفرماید و در دهان خود
خنجر با بلج در این احوال که مرش قزوچی بود حضرت ائمه اطهار تعاقب شکر پوشش و مرش قزوچی

نفس خود را با غیر از فرمود که مثل
نور باهی و در نور تو می قوت
ریش میو چر روان شود و چون باه
رشد بهیض و سیه را در پرانند
ریش خرو می

سکه کو طری برت روان شود و در نگاه میرش ز نیز باطنی کو دید و متحکم شد که حمل بر کس انگلیس
 و چنان میدانست که هنوز کس ندیده به بالماص صحرای و اطراف رفته اند و کون و نقصان صبح
 ندیده است و متحکم شد که میرش در چرکت یافته لطاف شهر دوری رفته در محنت کس این انگلیس حرکت
 دارد و صحرای و اطراف کو که که سوره مراده و افعال با سکه بر پیش میوزد و دست ندیده و در خروج سوره فرس
 بهیمه جابجاست کس این انگلیس در شغل است و کس ندیده به بالماص از اعدا کس بر پیش میوزد
 در عرض سوره باران نیست باریدن گرفت و دره که زیر این سوره میوزد و حرکت که اطراف
 محل در محنت و بطلاق میوزد و چون خبر نکست سکه بر پیش میوزد به نماند رسید میوزد و چون
 در حرکت بود که پاره کان فرس مشکل میوزد باین تو زنده رسید و در بدو قبیله کس
 کم حوضی برود و در نوبل میوزد و در کوه کم و سعی واقع شد و باید کس این انگلیس از نماند خبر کند
 آن نماند در فرس کس این انگلیس رسید بنای تیر نهاد و در محنت انگلیس تنوانست معاف
 نماید و در نوبل باریدن کس در رفته کله و سوره فرس سوره منورم سقند لاکن خضری
 باین نرسید و خوب آفتاب کون و نقصان با سکه و در صحرای و اطراف کو که دید
 و قبل از آن در نظر داشت که بجهت محفلات شهر بریل چند روزی در صحرای و اطراف کو که دید
 فصل چهارم در بیان منظور امیر طبر که اگر کس این انگلیس نکست و باین علم و بر و قلات
 از اتفاق یکدیگر در دست باز خوانند و کس در کس در دست مورخ کوید در این تدبیر اختلاف
 کرده اند که آیا سوره در انگلیس سوره لازم بود که سوره شهر بریل سوره میوزد و باین مجرای سوره
 یا بقلع است و بر رفته منظر امر باشد اکثری از مدبران سقند و کس در دست که
 محفلات شهر بریل سوره در فرس شهر است و بر پو و وعده و باین این بود که اگر انگلیس

در دواظره منورم سازد و سایل بسیار و کسب کار چنانچه بخواهد بکشد و در دواظره
 مان آنکه از ملک متفق باقی در دواظره مان سازد و بپایان در این اتفاق بحق بخواهد بکشد و در دواظره
 در تصرف اهل فرانس و اهل فرانس در آنکه رفقای متفق بسیار بودند و خطبه بپایان زد و بعضی آمد
 و آنرا بپایان در دواظره منظر و منظر بکشد و بکشد انگلیس قبل از رسیدن او از نو به بریل
 منحرف شد بپایان در پ میرفت مانعی در سر راه نداشت و خود بپایان که بپایان
 نزد آمد بپایان در وقوع مانند فتوحات عظیمه در دواظره منورم می نمود و مردم از ملک متفق
 دل سرد می شدند و وقوع این تحریفه فعل در دواظره کان اتفاق عموم فرستادن می نمود و متفق
 بپایان این بود که اگر دوکت و نقطه کان که سر دواظره کان انگلیس در حال دواظره کان
 می باشد و بپایان در دواظره کان است و بپایان در دواظره کان است و بپایان در دواظره کان است
 کارکنان دولت انگلیس بهمین خاوند رسید و آنان که در دواظره کان است و بپایان در دواظره کان است
 از عدم جنگ سخن میزدند و قوت بافته دولت انگلیس بپایان می نمود و بپایان در دواظره کان است
 چون انگلیس با و می نمود و در دواظره کان است و بپایان در دواظره کان است و بپایان در دواظره کان است
 بپایان در دواظره کان است و بپایان در دواظره کان است و بپایان در دواظره کان است و بپایان در دواظره کان است
 در دواظره کان است و بپایان در دواظره کان است و بپایان در دواظره کان است و بپایان در دواظره کان است
 میاد و بپایان در دواظره کان است و بپایان در دواظره کان است و بپایان در دواظره کان است و بپایان در دواظره کان است
 و بپایان در دواظره کان است و بپایان در دواظره کان است و بپایان در دواظره کان است و بپایان در دواظره کان است
 و بپایان در دواظره کان است و بپایان در دواظره کان است و بپایان در دواظره کان است و بپایان در دواظره کان است
 کشت در دواظره کان است و بپایان در دواظره کان است و بپایان در دواظره کان است و بپایان در دواظره کان است

و بپایان بود که دوکت و نقطه کان بکشد و بپایان در دواظره کان است و بپایان در دواظره کان است
 انگلیس در دواظره کان است و بپایان در دواظره کان است و بپایان در دواظره کان است و بپایان در دواظره کان است
 و بپایان در دواظره کان است و بپایان در دواظره کان است و بپایان در دواظره کان است و بپایان در دواظره کان است
 نبود لکن میوه از دست با بان خراب شد و بپایان در دواظره کان است و بپایان در دواظره کان است
 استوار در دواظره کان است و بپایان در دواظره کان است و بپایان در دواظره کان است و بپایان در دواظره کان است
 طالع جنگ است من نیز مستقیم شد و کم که در برابر البت و بهر طریق است بکار و اقدام
 کتم بپایان در دواظره کان است و بپایان در دواظره کان است و بپایان در دواظره کان است و بپایان در دواظره کان است
 عظیم بافته بود و بپایان در دواظره کان است و بپایان در دواظره کان است و بپایان در دواظره کان است
 بپایان در دواظره کان است و بپایان در دواظره کان است و بپایان در دواظره کان است و بپایان در دواظره کان است
 بپایان در دواظره کان است و بپایان در دواظره کان است و بپایان در دواظره کان است و بپایان در دواظره کان است
 در میان حرب صفوف از دست و بپایان در دواظره کان است و بپایان در دواظره کان است
 و بپایان در دواظره کان است و بپایان در دواظره کان است و بپایان در دواظره کان است و بپایان در دواظره کان است
 تا بپایان در دواظره کان است و بپایان در دواظره کان است و بپایان در دواظره کان است و بپایان در دواظره کان است
 و بپایان در دواظره کان است و بپایان در دواظره کان است و بپایان در دواظره کان است و بپایان در دواظره کان است
 بپایان در دواظره کان است و بپایان در دواظره کان است و بپایان در دواظره کان است و بپایان در دواظره کان است
 و بپایان در دواظره کان است و بپایان در دواظره کان است و بپایان در دواظره کان است و بپایان در دواظره کان است
 و بپایان در دواظره کان است و بپایان در دواظره کان است و بپایان در دواظره کان است و بپایان در دواظره کان است
 و بپایان در دواظره کان است و بپایان در دواظره کان است و بپایان در دواظره کان است و بپایان در دواظره کان است
 و بپایان در دواظره کان است و بپایان در دواظره کان است و بپایان در دواظره کان است و بپایان در دواظره کان است

کلوه توب مانند تارک برایش بارید و صبح کثیر از ایشان در پای در آمد با نیت قدس ناب پای پس
 نیکو به نظر و فوریت و نیت نیکو که در دست ایشان بود مصلحت با بود و توبی نه تعبیه
 تمام از قبیل انگلیس کشت به بهین ایشان حمله بردند و بهین کشت انگلیس قلعهای بیع
 از سر باز و توب ترتیب داده و ترصد است به بود و بعضی رسید عک که فرس از طرفین
 شروع به تشریف شد و از هیچ سمت غلبه و تفوق ظاهر نشد عاقبت الامر کشت انگلیس
 کشت فرس و از خود دور و اتصال قبیل کشت خود بهر نیزه کما قتل و جلال شداد
 پذیرفت و از توب و نیت شد که مافوق آن تصور نشود و در مقابل آن کشت فرس
 دوباره به قبیل خصم حمله آوردند که از جمله آن و مدافع این عقل نظر که این خیره و حیران
 میشد و صلاحت طرفین در زیر بارش کلوه چنان که هم گماشته بودند که مانند یک درختان
 برین میخیزند و مطلقاً از تشریف و صوفی ایشان راه نمی یافت و زیقت برخی از کشت
 فرس که چهار قبیل پاره و صبح کثیر پاره بودند و همگانه پاره فرس و از خود بکل صاحب از حرکت
 متوجه شدند و همه پیش رو بوده در نهایت حال با هجوم میبردند و در آن مکان بکشت نداشت
 و طایفه بزرگان انگلیس گرفتار گشته و کار از نجات و طایفه کشت به بیشتر کشته و از کشته حمله
 آوردان فرس و محصور بهر معجزه خود و صحت دادند و توبی بزرگ کشت فرس که آنها بود
 تعاقب کشت انگلیس می فطرت نمود و چهار ستون از سپاه پاره فرس مشغول جلال بودند چون
 سوار انگلیس در کشت حاکم دید هجوم نموده پیش رفتند و اندک صحن در جهت که مقل
 اقامت کشت انگلیس کشت به افواج ولایت بجوم و از یکدیگر متفرق خسته در مکان قبیل
 کشت انگلیس کشت که در درین اثنا افواج بخارال پکت و بخارال کتان نصف قدیم بر گشته

مکری

برایش

برایشان توب کرد که در دریا که امت کنند و چون بایشان رسید یکدیگر شست نموده بکشت
 متیب از سواران خود و از انگلیس نرسد و در بخت از جنب ستونهای حمله آوردان فرس تا فتن
 آوردند و در جهت حمله آوردان فرس تو در یک کشت بسیار می از ایشان معوض عقب آمده
 بیرون دادند و از فرس از ایشان در شترت و الال ایشان و سواران فرس فرستادند و در آن انگلیس
 کشت بر این نمود و از خود خود و از خود و در اصل سواران فرس شترت و صحنی از سواران فرس با سواران
 شترت و سوار انگلیس بخت بسیار از حمله بکار بردند و کشت از ایشان مقبول و در زیر خود
 کشت بخارال کتان و پاشی که منسوب به لاری سواره و کشت بخت بسیار با داشتند کشت
 فرس با هجوم برده مسکن صحن از جهت از آن صرف انگلیس سواران آورده و دست نفر
 بختی از خود خاورین مو که در کجا بودند تا می بقتل رسانیدند و قبیل نه از مکان مذکور صرف آنها
 بعد از کشت انگلیس بخت کلوه خواران سواران کجا متحرک رفتند پس از آنکه زمان
 از جانب این کشت انگلیس بخت کما جلال ظاهر گشت و سواران فرس حمله بقتل کشت
 انگلیس که از سر باز و توب ترتیب داده بودند بودند و کما یک کلوه توب و نیت مانند
 کشت بخارال افواج سواره فرس هم با حمله برده توبها بیک در پیش و کشت به بخت رسید
 و توبان از هم جان فرار و داخل قلهای سرازیدند و چون سوار فرس و فرصت نشد که
 توبها را بگذرانند و کشت خاها را توبها بکشت کشتند و بخت فرصت یافته باز بهر
 توبها بخت و توبها در کجا کرده بخارال کشت فرس آنها افتاد و سواران حمله بقتل
 ایشان و توبها از این پیش در کشت سواران کشت فرس و مقبول حمله حاکم
 انگلیس آن کشت مانند موج دریا که از طوفان در غلام شد و درین کشت مانند کوه کرانه که

در میان آن موج شد چون سپاه فرسند و کشتن می رسیدند کله در چپ و راست و گفتند چنان جبار شد
 که کشتن می گرفت و بر کوب بطرف دیگر می افتاد و مورخ گوید که مورخین فرسند شد که سواران دره
 پوش دراض قیدی انگلیس شد و ایشان را سو تفوق یافتند و در هر طرف انگلیس گفتند که قول
 مورخین متعوق بر دروغ باشد و سواران هجوم می آوردند و چنان نزدیک می شدند که یکدیگر را می بینیدند
 لاکن نمی توانستند دراض بر زبان شده قتل می بردند و بعضی چنان بر سر زبان می آمدند که بعد از آن
 فتنه گفتند با شمشیر و کوب می کردند و سواران فرسند از دست می رفتند و انگلیس نیز خسته و دست
 از کشتن و کشتن بر داشتند و در این میان بهای و بهای سواران فرسند با بعضی ضعیف آمدند و با سواران
 از کشتن سواران را می کشیدند و پس از آنکه باقی سواران بکشتن می رسیدند که فرسند خدی بخاک سو
 منحصراً با فتنه کله و تپه های کمان نمودند و قشون انگلیس را برخی با فتنه و کمان و بعضی
 به پنهان چنان می کشیدند و سواران را کوب فرسند می کشیدند و سواران فرسند می کشیدند که در مکان
 دیگر حمله نمایند و وقت که سواران فرسند می کشیدند و سواران فرسند می کشیدند که در مکان
 عاقلانه حمله و هجوم می بردند و در این مدت شجاعت قدم و دست داشتند که انگلیس می کشیدند که بعد
 کشتن اصبع از مکان توقف فرسند می کشیدند و در این حمله انگلیس سپاه فرسند می کشیدند
 لاکن در هزار نفر از انگلیس که در هزار و پانصد نفرین که خطوط با آن بودند بسیاری مقتول و زخمی
 کشته شدند و فرانس می کشیدند و هزار نفر کشته شدند و در هزار نفر گرفتار آمدند و چون دو کشتن و قتل
 بود چنانچه می کشیدند که سواران فرسند می کشیدند و در این حمله انگلیس می کشیدند که بعد
 که در یک کشته و کشتن فرسند می کشیدند و در این حمله انگلیس می کشیدند که بعد
 انگلیس سپاه فرانس می کشیدند که در این حمله انگلیس می کشیدند که بعد

نزداد و چهار فرسند بود لاکن می کشید و پستی زمین و بی معیار بود و سواران با آن کشتن می کشیدند
 رسیدن مانع کشتن و بیشتر حمله و قتل می کشیدند و سواران با آن کشتن می کشیدند
 کشتن می کشیدند و سواران فرسند می کشیدند و سواران فرسند می کشیدند که بعد
 با در توبه آمدن خود و کشتن عرصه کار فرسند می کشیدند و سواران فرسند می کشیدند که بعد
 ششم فرسند می کشیدند و سواران فرسند می کشیدند و سواران فرسند می کشیدند که بعد
 چون پیش قواول کسر و کشتن می کشیدند و سواران فرسند می کشیدند که بعد
 و چون حلق اول و دوم و سیم کسر و کشتن می کشیدند و سواران فرسند می کشیدند که بعد
 مرش قوچی که با سواران دو هزار سواران و پانصد سواران فرسند می کشیدند که بعد
 کشتن لاکن مرش قوچی که با سواران دو هزار سواران و پانصد سواران فرسند می کشیدند که بعد
 قوچی که با سواران دو هزار سواران و پانصد سواران فرسند می کشیدند که بعد
 در این حمله انگلیس می کشیدند و سواران فرسند می کشیدند که بعد
 فرانس می کشیدند و سواران فرسند می کشیدند که بعد
 در این حمله انگلیس می کشیدند و سواران فرسند می کشیدند که بعد
 با کشته و کشتن فرسند می کشیدند و سواران فرسند می کشیدند که بعد
 هزار نفر کشته شدند و در هزار نفر گرفتار آمدند و چون دو کشتن و قتل
 بود چنانچه می کشیدند که سواران فرسند می کشیدند و در این حمله انگلیس می کشیدند که بعد
 که در یک کشته و کشتن فرسند می کشیدند و در این حمله انگلیس می کشیدند که بعد
 انگلیس سپاه فرانس می کشیدند که در این حمله انگلیس می کشیدند که بعد

و سایر مقامات آن دو کشتی چنانکه در اعلام می نمودند که زودتر به این رهند و بسبب آن در واد کم کشتی
 و موافق نمایند و در بندر جزیره مذکور کشتی غریبه را برون نمود که لنگر اندازد و مکرر در لنگر اندازد
 و قاطع کشتی بهم غرق گشتن بود در آن محنت که لنگر می افکند و کشتی را مضطرب با چند تن فراول
 یک کشتی میرفت و ما در آن توقف کشتی سر قریب و مریض و عجز و باریکی بود و نمی گذشت احدی
 بر اصل رود و با عجز و باریکی که در آن رود و در قیام مخصوص صید می پوشید و برون حرکت
 نمائند و باریکی را که در آن طایفه افتاد و توقف و هنگام صبح بصید برون رفتند و در آن رود
 و در قیام مخصوص که در آن باریکی بود و در آن رود که در آن رود و در آن رود و در آن رود
 آگاه که در آن رود و در آن رود که در آن رود و در آن رود که در آن رود و در آن رود
 بود و در آن رود که در آن رود و در آن رود که در آن رود و در آن رود که در آن رود
 آن بود که در آن رود و در آن رود که در آن رود و در آن رود که در آن رود و در آن رود
 با اینکه از مقام بلند و عظمت متمیز یافته و بر طبع غریبی و حرکات سرفراخ کوکبان که در
 محظمت آن انچه بر روزگار از قرار دستور العمل دولت انگلیس معلوم میگردد نیستند و
 تا که در بعد از آن زبان حکایت و کمی شود و در آن لایب حکایت وی و با منی دولت
 انگلیس برین تفصیل نوشت و در یک سو چنین جواب شنیدند و الا که سرفراخ کوکبان از راه
 عدم احترام حضرت امیر اطرین و خیال آن خطاب می کنند و از ادای خطاب اظهار
 بی ادبی میکنند و منی انگلیس در جواب نوشتند که سرفراخ از قرار دستور العمل دولت
 ناپلین و بال لقب می خوانند اما اظهار بی ادبی است و ناپلین بود و در مقامی که تیره
 شان می بود و در آن محنت و عجز و باریکی که در آن رود و در آن رود که در آن رود

دولت این کوکبان ناپلین چنان در کشتی ماند که عمارت لایق شان می تمام شود و در آن محظمت
 مزاج تکلیف بود و در رفتن بجزیره قبول نمودن آن فراول در برابر اطاق نشین حضرت امیر اطرین
 نهادند و جواب نوشتند که این عجز و باریکی است و محبوس با اقتدار و محنت فاسد نمایند و باریکی که بجز
 و عجز و شرط وی طاعت ناپلین بود و در محظمت و حرکت او تمام باید نمود و در آن سرفراخ کوکبان عجز
 نموده که باریکی است وی احدی بجز امیر اطرین و در جواب نوشتند که سرفراخ کوکبان بولاد کم است
 که از باریکی و در کشتن هر که خواهد چنان محبوس و ملاقات کند از رسم و رسم و مقصودی آگاه شود و اگر
 محبوس باشد و در آن رود و الا عاقبت باید فاسد سرفراخ کوکبان و در آن محظمت از امیر اطرین و در آن
 در آن رود و در آن رود که در آن رود و در آن رود که در آن رود و در آن رود که در آن رود
 سرفراخ کوکبان بجز امیر اطرین و در آن محظمت از امیر اطرین و در آن محظمت از امیر اطرین
 خواهر از قضی محدود که بجز امیر اطرین و در آن محظمت از امیر اطرین و در آن محظمت از امیر اطرین
 که در آن محظمت است که در آن رود و در آن رود که در آن رود و در آن رود که در آن رود
 در آن که بجز امیر اطرین و در آن محظمت از امیر اطرین و در آن محظمت از امیر اطرین
 می نمود و هر گاه از کشتی سرفراخ کوکبان بجز امیر اطرین و در آن محظمت از امیر اطرین
 که در آن محظمت است که در آن رود و در آن رود که در آن رود و در آن رود که در آن رود
 بنهم شد و باریکی در آن محظمت از امیر اطرین و در آن محظمت از امیر اطرین
 در آن محظمت از امیر اطرین و در آن محظمت از امیر اطرین و در آن محظمت از امیر اطرین
 و در آن محظمت از امیر اطرین و در آن محظمت از امیر اطرین و در آن محظمت از امیر اطرین
 دولت انگلیس پس بدو خبر که صلاح دانستند و مطمئن شدند که بجز امیر اطرین و در آن محظمت از امیر اطرین

و منظر عرض مطهر است در قسم که وی سبقت در تکمیل نمود و در نهایت فرمودی و در بد
موردی در قسم که آتیه تا حال نوشته است اخبار انجلس بعضی رسیده است که انسی دولت
جمله از این شما مختار نیست در آنجا از خوب ترتیب داده با جمیع باج و جزیه و خزان
فرستاده حال تجارت بویایر مضاف آورده اند چه انسی دولت از این محاسبه کرده
بهره سرکار شما را پانزده ام به شخصه یافته اند و در سند العمل فرستاده اند که این عمارت بویایر
عمارت قدیم بجهت بخت ختم گشته و در آنجا دیگر عمارت جدیدی با دارم حال مقصود از درخت
مختار آن است که برای برکنار کردن و مقهور فرمایند و در آنجا کوکوب بعد از عرض این فقرت
با این طریق سکونت و است و مطلق نمی فرمود چون دریم سخن نمیفمایند بعد از عرض کردم
چنین می دانم که اگر در دست اوطاق و دیوان دیگر که حال آورده اند تجارت سابق
فرزیم بهتر بود که عمارت جدیدی با دارم بنیاد شایسته می بینم مطلقا گوشه بنجان من
نداده بکنیت با تفری که موقوف آن مقصود بنویسند آنچه فرمودید انجلس دولت انجلس
این چه چیزی است که این می بیند هنوز منظر دولت شما بنویسند بنویسند ام آیات می
دولت شما آن است که هرگاه آن کنند و ما را که نقل می کنید بعد از این آئینه کان
از شما می آید و دولت انجلس از روی انصاف حکم خواهند نمود و با درش این عمل که اکنون
مرا که فرموده اند و این در حیات مبتلا کرده اند و قتی از اوقات گرفته و ترا در دست
و چندین بقیه مبتلا خواهند شد و می بیند که این جزیره کشید و محکمت من با مرشد از آنجا
که بسیاری و مرد و بچه بود و این می بیند که در هر باب بر سر فاج که بماند که در این محضرت
بهرت رجحان خواهد بود و پای که طایفه ادب بر آن خود رسیده اند و حال آنکه

در میان

خداوند

خداوند منظور و کمان من محقق شد و می دانم این چه رفقا است که شما بمن معمول می دارید و در اخبار
بنیاد است بخوانید این معنی بود و می بیند که من بخارال بنیاد است تیم مکتب لایزال طور می بینم که در
فرموده اخبارات من در این جزیره هرگز معلوم است و در فرستادن می بیند از بدی
معلوم شود سرحدل کوکوب عرض نمودم که از این بعد هر چه شکایت از دولت یا از بنیاد
در این جهان قرار دهم که در این فرستادن نوشته شود و به جمیع اهل فرستادن معلوم گردد و بعد از
آن فرمود که در این فرستادن اخبار و کتاب عمارت از انسی دولت بمن اعلامی
نشد شما خود را بخوانید بر پدر و عرض کردم که هر چه با من فرستادید بر پا خود هم در دست
فرموده و در آن است که در این باب با من اخطام گفتند و می بیند و قرار داد کنید و من گوید
محل عمارت جدیدی موقوف ماند و بقیه در آنجا که حضرت را بطور خود فرستاد
پادشاه و لیکت بنیاد سوخته و راج بکسی ضعیف بود که مرضی در دست وصل و نقل وی
بجارت جدید ممکن نیست پس از آنکه تجارت جدید نزل احوال فرمود و بعد از حکم آورد
انجلس صد درخت که هر چه که بنیاد تردد نایب هر چه بنیاد انجلس باید بادی رود و در
باندا یعنی زیاده از حد شطیج بنیاد کردن مدام شکایت می فرمود بنیاد شکایت وی سرحدل
نمکت بنیاد عود و شرط نمود که هر زمان خواهد شد بی سوار شود و بعد از اهل جزیره خواهد فرستاد
و خواه بری مطلق حکم فرمایند پس از آن قاضی نمود که دیگر چه بنیاد همراه بنیاد
تردد کند و لیکت بنیاد در آغاز عود فرصت نموده شرط عود فراموش کرده آغاز
گفت و شنود و در کان جزیره و رعایا تا هم زمان وی با من در این مراد فرموده خبر احوال
و اوضاع وی سوخته و تقریر انجلس و در فرستادن جزیره سنت حیدر میرزا حاجت سرحدل

و بنابرین سورون بر دغاقل از اینکیش نیز مانند روز از دست زور قهرای شب کرد انگلیس توان
 این بود با لک لک و کوه برای می نموده بود و یکت از روی عدم تحریت در یک از لکنه کن رو وین که از
 شهر لندن می گذرد و کشتی سبک و تکیه در آن حضور نمی نمود کشتی مذکور بنابرین در اتفاق اهل
 انگلیس از وضع رخت کشتی مذکور بر پشت افتاده دولت انگلیس اعلام نمود و دولت
 امریکایی کشتی مذکور و آل کشتی سو گرفتند و صندل و طلا در آن اوقات برای ناپلین روز
 بود برای نزال و در محفل و سویش و خیال خطری و قور حال است در آن محفل مشغول دریا
 رخت واهی فراوان در آن فکند و بلام تماشای آن ایام میکند و زنده از اتفاق تغییر طرب
 بهر روایت دریاچه اکت اکت تلف شد ناپلین از آن واقعه لغبت متحرک است و در عالم
 تاشف فرمود که بر کشتی چنان بمن روی آورده که هر چه بود دست دارم و خود و بدن خود
 کنم صحت بر آن دارد کرد و فرمود فلان و فلان بر بخش خاطر من متفق شدند و از ضعف
 نموده خود را به یکدیگر و یکت روز کارم کار بکار رن که فلان سر حوت و ششم خوابگاه شد
 که از اینج و از دست سلطان روی زمین معاوضه نمی کنم و نه کام که چنان نیز و اینج و حال
 کشون توانم وقتی چنان سخنور و کویا بودم که چندین مجرای معانی تقریرات مرا از خبر وزارت
 در آورده و آن روز به استقلال ناپلین بوم و حال هیچ ششم قوت و قدرت و محفل و سویش
 بکار کن مرا گفته و امید می تمام مطلق کرده و در ۲ ماهه فیروز سلطان ۱۸ دولت اخیر می اندک
 مزاج وی قوت یافته معی نمود که در تیغ فرج و کردش مرض دفع کند لکن در سلب برید و بعد
 پنج شش میل و در اطراف عمارت لائق دور کردش بنید عاقبت از حرکت ضعف روی
 غالب و مرض مستی یافت و فریاد بر آورد که توانا فرزند کانه من در سبیل زوال است

سرور لاه که جز به کیفیت شست و دهن می بود با ولایت انگلیس اعلام شد که ناپلین اطمینانی
 انگلیس و سر کرده کان بود بر خفا و بنید به ضعف شد مرض می بود بر کشتی نورد تم تحقیق کنم
 که تا چه حد مرض بروی رستلایا فیه و بعد و ولایت انگلیس مذکور لغبت تاشف کشته و کام نبود
 در سبیل العمل داد که بهر طریق تواند آن زیر کور و فرید و زور کار سبیل خطره و در غیب و بعد
 مراد که نمی بر تحقیق و استقلال ایالات وی ارسال کردند و پس از این رخ و زنده در آن
 بابت نمودند و می گویند که قدرت ناپلین معلوم کنند که هر یک از اطمینان و خواند نام وی
 در سبیل در آن که در هر یک از این ایالات انگلیس و بعد دولت انگلیس مطلقا ناپلین موافقت و در سبیل
 مزاج گوید و در هر یک از این ایالات انگلیس و بعد دولت انگلیس مطلقا ناپلین موافقت و در سبیل
 می که جزیره معروف در آنست که در کثرت که از اطمینانی هاذق است در کثرت فرامید
 بخشد که ناپلین عرض می توانند بر تالیف مقرون بقبول باشند و می گویند که جزیره
 منور به از احوال من آگاه شود و در اخبار کا ذب محمود فرستادن سو ممکن است و در سبیل
 خود را در سبیل که با هم کرده کند و حکیم خود را قبول نمود که در کثرت از آنست حکیم خود
 به سبیل انگلیس و دولت ناپلین مزاج گوید و بعد اتفاق آن دو حکیم کار دان و تکلیف نمودن
 در آن ناپلین سو ملو را با قبول بولیم کرد و و فیه و قوی وی سستی گرفت و ضعف روی
 فیه نمود و در سبیل هم به ابریل ناپلین و پنجم مشغول وصیت کردید روز بیت و پنجم خندان است
 نمود که نشت شد و در بیت و پنجم ماه مذکور در احوال خود چنان که سبیل و در سبیل نمود که رحمت
 در کثرت بلیلم بخواند که شید حکیم خود و طبیب نموده فرمود که بعد از ترخیص روان کشم و در سبیل
 و علت مرض مرده معلوم کن و کالیات نمود که اطمینانی انگلیس مکنده که دست بر جسد من نمید

کو بخت شریح که بعد از این لازم است آن زمان دگر کار کاوت مافون است که بخوبی انفراد
 به خطه جیدین و فرمود بعد از شرح قلب مر القیسی که عیب در آن حاصل شد پروا آید
 بشهر ریزد حرم من مراد بشهر ریزد و حکیم خود فرمود که از شدت فراق چنان دردم که مرض معده
 در شکم من برکت کرده و در زهرت ناف و مختصر خواهم نمود که شکم رسد مرا بوقت واری نماید
 و عیب و عیبت آن در دست شخص کشید و حکم آن بود که لازم است نوشتن نزد فرزند من
 فرستد و بعد فرمود این بر این لفظ در نخوی من که ماله است در شکم شرحی نوشته و گفته اند
 که این مرض بعد از دست از پدر فرزند رسد بخاک فرزند برین رسید و نوشتن این روحیات
 بخاطر درم که نزد برادر من بچو آن سوزن گرفته با عیادت لریزی که نماز شکم من
 ملاحظه فرمایند و مفید نماید و جگر آن سوزن در فرزند من لفظ و لفظ ملاحظه وی عیبت
 از دیگر که اکنون من بیک است که ام تمسک شود محلا پرست بچو آن حضرت امیر طبرستان
 حالت نزع از عیای وی پیش آمد و نزد مضطرب کشید در مقام آن بر آنکه که طبیب
 های دیگر که در آن خبر بر جعفر نزد امیر طبرستان آوردند متعجبان آن حضرت امیر طبرستان
 خود گفتند حکم حکم حضرت امیر طبرستان است که در حالت نزع بلکه پس از تسلیم از
 اطباء ای انگلیس کسی سوزد و می نماند که کار کاوت بود که اگر چه مختصر شود و او بختام
 نزع بایست و می آوردند اکنون با در قوه نیست که حضرت امیر طبرستان بختام کرات اگر چه
 قادر بر حکم نیست چشم خود را کند و لفظ نماید که خلاف حکم از مادر یافته و از اطباء ای انگلیس
 کسی باین امیر طبرستان فرموده باین سبب از روی غیر مایکریه در دیانت مادر باین مقام است
 نگاه چشم خود وی نیست بخاطر آن روز و رحمت پسران بختام طبرستان و عیبت که کمال

به این امیر طبرستان حضرت شمس الدین بن علی بن ابی طالب و در این امیر طبرستان خواهرش
 نمود که بعد وی بود و فقهی که بنده ملک نور در آن گذاردند و قوس در آن افزونند و بعد فرمود
 بنی بوقل گفته ام من فرقیتم و نه حکم بنی و نه عالم مقدم و بنی آه و لاجد و خود میبشیم چون شریب
 که کمال متولد شد ام از آن جهت که در آن آن شریب و معمول میلد دم و تلقین در عیبتان
 آن شریب و قبول بختام پس از آن روی خود و لیسیت و اکثر آن را رجبی حکم خود کرده فرمود چنان
 در دست ام که نماز هر شریب میبشید و اذین و بوجوه صانع تحقیق در جگر از مطلب این
 صد در افا که در آنجا چگونه میبشید که اعتقاد بوجوه و شریب که بجهت موجودات بوجوهی کواهی
 از بنده نماید و حال اینکه اولی در وجهی که تمسک و اعتقاد بوجوه و شریب که بجهت موجودات
 نمود و این بجهت که در آنجا که فرید نور کار از دار دنیا طاعت نماید با عیبتی در زمین که کف نشد که
 در دست نماز که اعتقاد بوقت دی در آن است و حضرت میفرمود از نای در آورد و از دست
 تمام اطراف عمارت لاتی در و در نیم شکست فردای آن روز که نیم ماهی و چهاردهم و شش
 و در روز وفات وی بچو طوفان عیبتی بر بارگشت و باد و باران چنان شد که نمود که بقیه ایل
 جزیره افزود و مورخ گوید در آن انقلاب بچو طوفان امیر طبرستان در کس کس راجع شغال در
 و سخن آخر که دردم و پس از او استماع آمد شعر آن بچو که حواس وی متوجه بچو و در توجیه
 است که بغرب کس و وی نزدیک است بالجهت قریب غروب آن آفتاب آسمان چشم و
 اقتدار روی بچو باین باین ازین پس در دهرمان خاص و متفران در گاه باین عیبت
 افتاد که در غیبت بدن وی بوشی شریب نماید و لقبی که در دست عیبت مقرر است معمول دارد و نمیکند
 سرحدان و بختام جزیره و مستحق باین و فقیر و ولایت که اولیای دین و انگلیس صانع و بچو

[illegible]

ن آن
کلیه
پیران
رنگ
سحر
رنگ
رنگ
رنگ

نارنگ و در حفظ تمام دولت انگلیس بر آن پب لازم است و هرگاه بخیر و بد این امر
شهرت در آنکه در حفظ و بی خفت از اولیای دولت انگلیس است و به جهت آنکه
نموده موجب بقدر دولت خواهد بود و از این رو که اگر کسی بیگانه شمرده شود
و نه از این قبیل انگلیس و در آنجا حضور پیدا کند و حفظ تمام دولت را لازم می شود و این
مستلزم آنست که در هر زمان و در هر مکان و در هر وقت و در هر حال و در هر
مکان و در هر وقت و در هر حال و در هر وقت و در هر حال و در هر وقت و در هر حال
که در هر یک از این امور و در هر یک از این امور و در هر یک از این امور و در هر یک از این امور
دولت انگلیس فرستاده شود و این امر را هر وقت که بخواهد و در هر یک از این امور
نارنگ و در هر وقت و در هر حال و در هر وقت و در هر حال و در هر وقت و در هر حال
انگلیس است و در هر وقت و در هر حال و در هر وقت و در هر حال و در هر وقت و در هر حال
قرارداد که قبلاً فی مابین و در هر وقت و در هر حال و در هر وقت و در هر حال و در هر وقت و در هر حال
جدا شد و در هر وقت و در هر حال و در هر وقت و در هر حال و در هر وقت و در هر حال
سپارد و در هر وقت و در هر حال و در هر وقت و در هر حال و در هر وقت و در هر حال
و در هر وقت و در هر حال و در هر وقت و در هر حال و در هر وقت و در هر حال
نیز صلاح دانستند زیرا که هنوز در اطراف و در هر وقت و در هر حال و در هر وقت و در هر حال
نیز به این امر و در هر وقت و در هر حال و در هر وقت و در هر حال و در هر وقت و در هر حال
خبر قرار دادند و در هر وقت و در هر حال و در هر وقت و در هر حال و در هر وقت و در هر حال
که داشت که بفرستد و در هر وقت و در هر حال و در هر وقت و در هر حال و در هر وقت و در هر حال

